

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	9323
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőről: dr. Molnár Lajos (SZDSZ)	9323
Napirenden kívüli felszólalók:	
Volner János (Jobbik)	9323
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára	9325
Dr. Szél Bernadett (LMP)	9327
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	9329
Harrach Péter (KDNP)	9330
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára	9331
Lukács Zoltán (MSZP)	9333
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	9335
Rogán Antal (Fidesz)	9337
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	9339
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Gúr Nándor jegyző	9340
Döntés Házzabálytól való eltérések tárgyában	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	9341
Határozathozatal	9342
Gúr Nándor jegyző	9342
Határozathozatal	9344
Döntés napirend módosítására benyújtott indítványról	9344
Az ülés napirendjének elfogadása	9344
Személyi ügy:	
Új bizottsági tag megválasztása	9344

Interpellációk

Tukacs István és dr. Szakács László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen átszervezések várhatók az egészségügyben?” címmel	9344
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9345
Viszonzválasz:	
Tukacs István (MSZP)	9347
Határozathozatal	9347
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Az elbukott szabadságharc eredménye: 70-szeresére nő a pálinkafőzés adója?” címmel	9348
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	9349
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	9350
Határozathozatal	9350
Sallai R. Benedek és dr. Schiffer András (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Felmenti-e a miniszterelnök a Quaestorba belebukott Szijjártó Pétert, és lesz-e rendes pénzügyi felügyelet?” címmel	9351
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	9352
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	9354
Határozathozatal	9354

Bánki Erik (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A Buda-Cash brókerei a saját vagyonukkal számoljanak el!” címmel.....	9354
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	9355
Viszonzválasz:	
Bánki Erik (Fidesz).....	9357
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Egészségügyi kampány Tapolcán” címmel	9357
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9358
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP).....	9359
Határozathozatal	9360
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Lehet hatékony a felzárkóztatás 40 százalékos lemorzsolódással?” címmel	9360
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9361
Viszonzválasz:	
Dúró Dóra (Jobbik)	9363
Határozathozatal	9363
Dr. Vejkey Imre (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen intézkedésekkel kívánja gyorsítani a kormányzat a fogyatékos emberek társadalmi integrációját?” címmel.....	9363
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9364
Viszonzválasz:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	9366
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Most akkor van termőföldadó vagy nincs?” címmel	9366
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza.....	9367
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	9368
Határozathozatal	9369
Dr. Mengyi Roland (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Magyarországot ismét felminősítették. Mit jelent ez az ország gazdasága szempontjából?” címmel	9369
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	9370
Viszonzválasz:	
Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	9371
Dr. Szakács László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Lesz-e nemzeti gyógyszer-nagykereskedő?” címmel.....	9371
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9372
Viszonzválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP).....	9373
Határozathozatal	9373
Apáti István (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „Élet az életfogytiglan után, avagy ismét rettegünk?” címmel	9374
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	9375
Viszonzválasz:	
Apáti István (Jobbik).....	9376
Határozathozatal	9377
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért titkolja a kormány a valódi gázárakat?” címmel.....	9377
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	9378

Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	9380
Határozathozatal	9380
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hálapénz és röghöz kötés” címmel	9380
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9381
Viszonzválasz:	
Tukacs István (MSZP).....	9383
Határozathozatal	9383
Szávay István (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hogyan várhatják el szinte kötelező jelleggel az állami szférában keményen dolgozó kisemberektől Hegedűs Zsuzsa alapítványának támogatását?” címmel	9384
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	9385
Viszonzválasz:	
Szávay István (Jobbik).....	9386
Határozathozatal	9386
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Dolgoztak-e ki tervet a várólisták csökkentésére?” címmel	9386
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9387
Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP)	9389
Határozathozatal	9389

Azonnali kérdések és válaszok órája

Harangozó Gábor István (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Ez a tizedik lyuk?” címmel.....	9389
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	9390
Viszonzválasz:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	9391
Orbán Viktor miniszterelnök	9391
Mirkóczki Ádám (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Igen vagy nem?” címmel.....	9392
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	9392
Viszonzválasz:	
Mirkóczki Ádám (Jobbik).....	9392
Orbán Viktor miniszterelnök	9393
Dr. Schiffer András (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Ki kormányzott 2010 és 2014 között?” címmel	9393
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	9394
Viszonzválasz:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	9395
Orbán Viktor miniszterelnök	9395
Tuzson Bence (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hogy halad a Buda-Cash ügyfeleinek kártalanítása?” címmel.....	9396
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza.....	9396
Viszonzválasz:	
Tuzson Bence (Fidesz)	9397
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter.....	9397

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Mi tartott eddig, legfőbb ügyész úr?” címmel	9398
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza	9399
Viszonzválasz:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	9399
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	9400
Hegedús Lorántné (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „A kormány tényleg nem hagy senkit az út szélén?” címmel	9400
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	9401
Viszonzválasz:	
Hegedús Lorántné (Jobbik)	9402
Orbán Viktor miniszterelnök	9403
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) - a külügyminiszterhez - „Mit tesz a kormány a víz védelmének érdekében?” címmel	9403
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	9404
Viszonzválasz:	
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP).....	9405
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	9405
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hol tartanak az ígéreteik megvalósításával?” címmel	9405
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9406
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	9407
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	9408
Dr. Bene Ildikó (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor nyitja meg kapuit az új tapolcai kórház?” címmel	9408
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9409
Viszonzválasz:	
Dr. Bene Ildikó (Fidesz)	9410
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	9410
Dr. Tóth Bertalan (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Mi történt 12 nap alatt?” címmel.....	9411
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	9412
Viszonzválasz:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	9413
Orbán Viktor miniszterelnök	9413
Önálló indítványok tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	9414
Felszólalók:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	9414
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	9416
Dr. Vas Imre (Fidesz).....	9417
Volner János (Jobbik)	9417
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	9418
Dr. Schiffer András (LMP).....	9419
Vágó Sebestyén (Jobbik)	9420
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	9422
Ikotity István (LMP)	9422
Novák Előd (Jobbik).....	9423
Vágó Sebestyén (Jobbik)	9424
Kovács Sándor (Fidesz)	9425
Tárgyalási szünet elrendelése	9426

A brókerbotrányok áldozatainak kártérítését szolgáló vagyon biztonságba helyezéséről szóló törvényjavaslat összevont vitája.....	9426
Tuzson Bence (Fidesz), a napirendi pont előadója	9426
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	9429
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	9431
Tuzson Bence (Fidesz)	9432
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	9432
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	9434
Volner János (Jobbik)	9435
Szelényi Zsuzsanna (független).....	9437
Dr. Szakács László (MSZP).....	9438
Dr. Schiffer András (LMP).....	9440
Tuzson Bence (Fidesz) előterjesztői válasza.....	9443
A Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Múugró, Múúszó és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló törvényjavaslat összevont vitája.....	9446
Bánki Erik (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	9446
Felszólalók:	
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	9450
Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	9450
Szilágyi György (Jobbik).....	9451
Szászfalvi László (KDNP).....	9454
Dr. Varga László (MSZP)	9457
Dr. Schiffer András (LMP).....	9460
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)	9463
Szilágyi György (Jobbik).....	9465
Dr. Varga László (MSZP)	9466
Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza	9466
A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	9470
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	9470
Dr. Tóth Bertalan , a kisebbségi vélemény ismertetője	9471
Vécsey László (Fidesz).....	9472
Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkára	9472
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	9473
Volner János (Jobbik)	9473
Vécsey László (Fidesz) előterjesztői válasza	9475
A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája.....	9475
Felszólalók:	
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	9476
Heringes Anita , a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője.....	9476
Heringes Anita (MSZP).....	9477
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	9478
Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések vitája	9479
Felszólalók:	
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	9479
Heringes Anita (MSZP).....	9480
Magyar Zoltán (Jobbik).....	9481
Egyed Zsolt (Jobbik)	9482

Pócs János (Fidesz)	9483
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	9483

A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	9484
---	------

Felszólalók:

Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	9485
Heringes Anita (MSZP).....	9485
Pócs János (Fidesz)	9486
Ikotity István (LMP)	9486
Szilágyi György (Jobbik).....	9486
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	9488

Az Országos Fogyművelésügyi Programról (2015-2025.) szóló országgyűlési határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentések vitája	9488
---	------

Felszólalók:

Dr. Tapolczai Gergely , a Népjóléti bizottság előadója	9488
Vágó Sebestyén , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	9489
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	9490
Korózs Lajos (MSZP).....	9492
Gúr Nándor (MSZP).....	9494
Ikotity István (LMP)	9495
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	9496
Vágó Sebestyén (Jobbik)	9497
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	9499

A nemzeti utasadat-információs rendszer létrehozása érdekében, és a bűnügyi, illetve rendészeti tárgyú együttműködés keretében történő információcsere szabályozásával összefüggésben szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	9501
--	------

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	9501
Ágh Péter (Fidesz).....	9502
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	9503

Napirenden kívüli felszólalók:

Ikotity István (LMP)	9503
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	9505
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	9506
Magyar Zoltán (Jobbik).....	9508
Ander Balázs (Jobbik)	9510
Vágó Sebestyén (Jobbik)	9511

Az ülésnap bezárása	9514
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ és NÉMETH LÁSZLÓNÉ államtitkárok, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN és V. NÉMETH ZSOLT államtitkárok, DR. ARADSZKI ANDRÁS és DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, CZIBERE KÁROLY, DR. RÉTVÁRI BENCE és DR. ZOMBOR GÁBOR emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
16. ülésnapja
2015. március 30-án, hétfőn
(13.08 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Gúr Nándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Ház! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 16. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy tájékoztatom a tisztelt Házat arról, hogy **Molnár Lajos volt képviselőtársunk** életének 69. évében március 24-én **elhunyt**.

Molnár Lajos fül-orr-gégész szakorvos, majd több kórház főigazgatója volt. 2006-ban az SZDSZ országos listájáról szerzett mandátumot, egy ciklusban volt országgyűlési képviselő. 2006-tól 2007-ig egészségügyi miniszter, 2007 és 2010 között a honvédelmi bizottság tagja volt.

Kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársunk emlékének. *(A teremben lévők néma felállással adóznak az elhunyt képviselő emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjának tagja: „Meddig tart még a Quaestor-koalíció cinkos összejártsága a bank- és brókerbotrányokban?” címmel. A képviselő úr a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Vállalkozásfejlesztési bizottság elnökeként meghívtam ma 11 órára a bizottság ülésére Matolcsy György jegybankelnök urat és Szijjártó Péter külügyminiszter urat.

Különösen fontos kérdéseink lettek volna a mostani brókerbotrány kapcsán, aminél egyetlen látható biztosan az ország közvéleménye: ebben a Quaestor-koalícióban, ami a szocialisták és a Fidesz között szövődött, jó néhány politikus nyakig benne van.

Fontos látni, hogyan is alakultak az események. A szocialista kormányok időszakában a csaló brókerház 16,9 milliárd forintos állami kezességvállalásban részesült. Vajon elszámoltatta-e ezért a fedezetlen kezességvállalásért a Fidesz-kormány a Quaestort vagy akár a szocialistákat, akik megadták ezt a kezességvállalást? 2010-ben az Orbán-kormány eltussolta ezt az ügyet, nem indult ebben az ügyben büntetőeljárás, nem lett semmilyen következménye ennek a kezességvállalásnak, és le se ellenőrizték 2010-ben a Quaestort.

Érdekes volt, hogy amikor eltelt négy és fél év az Orbán-kormány hivatalba lépése óta zavartalanul, a

kéttucatnyi független brókerháznál egyetlenegy nem ellenőrizték le. Különböző sajtópapírokat adtak az embereknek azért, hogy elvegyék a pénzüket, hogy ilyen módon kifoszthassák őket.

Kiderült az Orbán-kormányról az is, hogy tőzsdéztek az adófizetők pénzével, ugyanis az a pénz, amit a Quaestornak odaadott a kormány, nyílt tőkepiaci műveletekben szabadon forgott.

Itt volt aztán a hazug magyarázat arról, hogy vajon miért egy tőzsdéző cégre bízta az Orbán-kormány az adófizetők pénzét: Lázár János azt találta erre mondani, hogy azért, mert ott alacsonyak voltak a számlavezetési költségek.

Tisztelt Fideszes Képviselők! Én azt kérem, ne nézzék ennyire hülyének a magyar embereket! Miért nem egy állami bankba teszik be a pénzt? Miért nem egy állami bankba adják, egy olyan brókerház vezetőjének, aki jó kapcsolatokat ápolt a szocialistákkal is és önökkel is? *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Nyilvánvaló, hogy itt összeérnek a szálak, ezért nem történt eddig elszámoltatás ebben az ügyben.

Látható az is, és nyilvánosan megfogalmazódott a gyanú, hogy egyesek visszaéltek a bennfentes információkkal. Látni lehet, hogy milliárdokat menekítettek el a Quaestorból, miközben a kisemberek, a kisbefektetők pénze elveszett, és jó néhány magyar ember földönfutó lett, miközben a kormány mentette a pénzt a Quaestorból.

Követeli a Jobbik: ismerjük meg azoknak a magyar magánszemélyeknek és a hozzájuk tartozó vállalkozásoknak a nevét, akik az utolsó időszakban számlapénzt, értékpapírt vettek ki a Quaestortól. Ma délután az összes országgyűlési képviselőt nyilatkoztatja a Jobbik-frakció arról, hogy ő vagy valamelyik családtagja vagy valamelyik gazdasági érdekeltiségük az utolsó időszakban vett-e pénzt ki a Quaestorból, menekítette-e onnan a vagyónát.

Fel szeretném arra is hívni a figyelmet, hogy mind a mai napig a Jobbik-frakció az egyetlen, amely nyilvánosságra hozta a képviselők családtagjainak vagyonynyilatkozatát. Ilyen módon mi nem a családtagok nevén menekítjük el a pénzt, mint ahogy jelenleg mások teszik, takargatva azt, hogy mi is történt ebben a Quaestor-ügyben.

Mit láthatunk most? Botrány van; elszámoltatást ígér a kormány. Minden egyes bank- és brókerbotrány idején ugyanez a cirkusz zajlott le. Tessék belegondolni: a Kulcsár-botrány, a Kulcsár-ügy 2003 óta húzódik, azóta nem történt meg benne az elszámoltatás! A szocialisták sem számoltatták el a csaló brókert. Négy és fél év Fidesz-kormányzás után vajon még mindig nincs lehetőség arra, hogy elszámoltassunk egy csaló brókert, és megszülessen az ítélet? Ezt nem lehet mivel magyarázni, hölgyeim és uraim!

(13.10)

Mindig ugyanaz a forgatókönyv érvényesül: a Fidesz vagy az MSZP alatt ellopják az emberek pén-

zét, a pénz soha nem kerül elő, mindig a politikusokhoz kötődő holdudvar valamelyik tagja teszi el a pénzt. Elszámoltatás soha nincs egyetlen ilyen ügyben sem.

Huszonnégy módosító javaslatot nyújtottunk be a pénzügyi felügyeletről szóló törvényhez, mindet leszavazták. Itt volt például egy olyan javaslat, amikor a fogyasztóvédelmi bírságok drasztikus emelésére tettünk javaslatot, nemmel szavazott rá a teljes Fidesz-frakció, beleértve Lázár Jánost, Rogán Antalt, Mesterházy Attilát, Tóbiás Józsefet, Gógös Zoltánt és a teljes MSZP-frakciót. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen! - Moraj az MSZP soraiban. - Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Ne személyeskedj!)*

Önök mindig itt játsszák el a cirkuszt, de a háttérben, amikor szavazni kell, mindig nemmel szavaznak a hasonló indítványokra. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra L. Simon államtitkár úrnak adom meg a lehetőséget.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A lehető leghatározottabban vissza kell utasítanom azt, hogy bármiféle koalíció lenne a szocialisták és a kormányzó pártszövetség között. Quaestor-koalícióról beszélni itt a Házban legalábbis ízléstelenség, mindenesetre néhány dologról ne feledkezzünk meg, tisztelt képviselő úr, nézzük végig a tényeket, azok mentén, amit ön itt a napirend előtti felszólalásában megemlélt.

A Quaestor-cégcsoport számára 17 milliárd forintot hitelt a szocialista kormány idején biztosított Fekete János döntése alapján a Magyar Fejlesztési Bank. Ez a tény, tisztelt képviselő úr. Ehhez a hitelszerződéshez a Fidesznek, illetve a jelenlegi kormánynak semmi köze nincsen. A 2010-es választás után, amikor a szerződésnek bizonyos momentumai nyilvánvalóvá váltak számunkra, akkor azon módosítottunk, úgyhogy így természetesen szem előtt tartottuk az adófizetők érdekeit.

Határozottan vissza kell azt utasítanom, tisztelt képviselő úr, hogy a kormány tőzsdézett volna az állampolgárok, illetve az állam pénzével. *(Novák Előd: Még a hajad is égnek áll ettől, mi?!)* Az az igazság, tisztelt képviselő úr, hogy a Magyar Nemzeti Kereskedőház letétbe helyezett kötvényeket a Quaestornál, és ez nem ugyanaz, mint hogy tőzsdéznek a forrásokkal. *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.)* Ezeket a kötvényeket, amelyeket letétbe helyezett a Magyar Nemzeti Kereskedőház, természetesen biztonságban tudhatjuk a mai nap is. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Hol van?)*

Azt is vissza kell utasítanom, tisztelt képviselő úr, hogy bennfentes információi lettek volna a kormánynak, és hogy milliárdokat mentett volna ki a kormány, illetve a kormány mentette ki a pénzt, miközben az adófizető állampolgárok nehéz helyzetbe kerültek. A kormány felelősen járt el, miniszterel-

nök úr a múlt pénteki rádiós nyilatkozatában is elmondta, hogy ő utasította a kormány tagjait *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen!)* arra a Buda-Cash Brókerház botránya után, hogy amennyiben bármilyen olyan forrás, pénz, esetlegesen kötvény van a magyar állami szerveknél, amelyeket a magyar államtól függetlenül működő kereskedőházak kezelnek, akkor azokat tudjuk biztonságban. Ez egy előre látó, alapvetően a jövőbe látó és megfontolt, felelőségteljes utasítása volt a miniszterelnök úrnak, aminek köszönhetően a Külügyminisztérium is időben lépett, és nincsen veszélyben a magyar adófizetőknek az állami, illetve a közpénze.

Természetesen nagyon sok ember nehéz helyzetbe került a Quaestor-botrány miatt, a magyar kormány, annak érdekében, hogy ők a pénzükhöz jussanak, minden lehetőséget megtesz. A kormányzó frakciószövetség éppen a mai nap kezdeményezte azt, hogy négyötödös módosítással egy olyan törvényt fogadjunk el a holnapi nap a Házban, amely lehetővé teszi a tulajdonosok, sőt a tulajdonosok családtagjainak, hozzátartozóinak is, illetve a felelős vezetőknek is a személyes vagyonnal való felelősségvállalását.

Tisztelt Képviselő Úr! Az sem igaz, hogy itt nem történik sohasem elszámoltatás, és hogy azok, akik a kárt okozták, megúszhatják, attól volt hangos a hét végén a magyar média, hogy Tarsoly Csabát letartóztatták. A jelenlegi kormánykoalíció és természetesen a hatóságok is mindent megtesznek az évtizedes pénzügyi korrupció felszámolása érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én arra kérem önöket, hogy ne azzal jöjjenek itt elő, hogy önök huszonnégy módosító indítványt nyújtottak be a pénzügyi felügyeleti rendszer átvilágítása érdekében, mert ezek olyan módosító javaslatok voltak, amelyek kérésztülvihetetlenek voltak. *(Felzúdulás a Jobbik soraiban.)* Arra kérjük önöket, hogy álljanak mellénk, támogassák a mai négyötödös szavazást, és arra kérjük önöket, hogy holnap a végszavazásnál legyenek itt és szavazzák meg azt a törvényt, amely lehetőséget teremt arra, hogy a magánvagyonukkal és a hozzátartozóik magánvagyonával is feleljenek mindazok, akik másoknak ilyen nagy mértékű kárt okoztak. Mi nagyon jól tudjuk, hogy az elmúlt években mindig magunkra maradtunk, amikor meg akartuk reformálni a pénzügyi felügyeleti rendszert, de hála a Jóistennek, az elmúlt négy évben meg tudtuk oldani a Nemzeti Bank és a PSZÁF integrációját is. Ennek az integrációnak az eredménye is az, hogy az átfogó ellenőrzéseknek köszönhetően a Buda-Cashnál is kiderült, hogy mi az igazság.

Úgyhogy azt kell hogy mondjam, a kormány azoknak a pártján van, akik tisztességesen akarják a pénzüket befektetni, és minden hatékony eszközzel fel fogunk lépni azok ellen, akik egyébként akár a köz-, akár a magánvagyonot el akarják síbolni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP

részéről: „Esküszegők és károsultak” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony!

(13.20)

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! „Én, Orbán Viktor esküszöm, hogy hazámhoz, a Magyar Köztársasághoz és annak népéhez hű leszek, az alkotmányt a többi jogszabállyal együtt megtartom és megtartatom.” E szavakkal esküdött fel Orbán Viktor Magyarország miniszterelnökeként, arra esküdött tehát a miniszterelnök úr, hogy a törvényeket maga is megtartja és másokkal is megtartatja.

Amikor tehát Magyarország miniszterelnöke Tarsoly Csaba levelét megkapta, egyetlen dolgot tehetett volna: feljelentést tesz. Feljelentést tesz, és az MNB felügyelőbizottságához, valamint az ügyészséghez fordul. Ezt az intézkedést kellett volna megtennie a miniszterelnöknek. Ehelyett ő mit csinált? Szólt a saját emberének, felhívta Varga Mihályt. A miniszterelnök felelőssége teljesen egyértelmű. Neki a hatóságokhoz kellett volna fordulnia, de mivel ezt nem tette meg, vitathatatlan, hogy a Fidesz a legfelsőbb szintekig felelős a Quaestor-károsultak minden egyes filléréért, amit elvesztettek. Innentől kezdve bármilyen javaslatot is tesznek le az asztalra, nem tudják jóvátenni azt a mulasztást, amit az önök miniszterelnöke tett.

Tarsoly Csaba a kormánytól kért segítséget, az LMP-nek viszont azok a családok, azok az emberek írnak, akik látják eltűnni azt a pénzt, amit vérsztartaléknak tettek félre. Ebből a pénzből akartak ezek az emberek otthont építeni; a gyermekeiknek, az unokáiknak tettek félre. Nem kérdés, az önök részéről megy az egyre kínosabb magyarázkodás, de ezt a pénzt önök gyakorlatilag eltörszdezték, és ezeket az embereket önök végső soron kirabolták.

Mégis hogyan tudták megtenni ezt ezekkel az emberekkel? Beszélék itt most egy csaknem 90 éves idős asszonyról, aki egy élet munkájának az eredményét, kuporgatott forintjait bízta a brókercégre, és most mindenét elveszítheti. Nem magának tette félre, nem Rolex órákat akart vásárolni, hanem az unokáit akarta elindítani az életben.

Egy felelős ellenzéki párt ilyen helyzetben két dolgot tehet, és a Lehet Más a Politika mindkettőt meg is teszi. Egyrészt rendszerszintű változtatásokat követelünk, másrészt olyan konkrét javaslatokat teszünk le az asztalra, amelyek azt eredményezik, hogy a kisbefektetők visszakapják minden egyes fillérjüket. Mert a célunk az, hogy ezek az emberek a pénzüknél legyenek, célunk az, hogy a felelősöket maradéktalanul elszámoltassák, és kiállunk azért, hogy a rendszer itt és most úgy változzon meg, hogy többé senki ne nyerészkedhessen a magyar emberek kárára.

Letettük az asztalra azt a megoldást, hogy ne csak a cég vezető tisztségviselőinek a vagyona kerüljön zár alá, hanem mindazoké a hivatalos személyeké is, akik jobb tudomásuk ellenére nem tették meg a

szükséges intézkedéseket. S itt én kőkeményen Orbán Viktorra gondolok, aki a saját miniszterelnöki esküjét megszegve nem fordult a hatóságokhoz. (Zaj.) De menjünk tovább! Ott vannak a Quaestor vezetői, de ott vannak még a jegybanki tisztségviselők, valamint a sáros kormánytagok is, akik nem tették meg a szükséges intézkedéseket.

Félreértés ne essék, itt szükséges intézkedés alatt nem azt értem, hogy önök egymásnak szólnak, felhívogatják egymást telefonon, meg egymással levelezgetnek, hanem pontosan azt értem, hogy a kisbefektetők a pénzüknél maradhassanak. És nem is a brókercégeknél szabálytalanul parkoltatott és tőzsdézésre használt pénzek visszaszerzését értem. Ne ezzel büszkélkedjenek, államtitkár úr! Senki nem várt pánikkeltést önöktől, de azt igen, hogy az információk birtokában, amiket mi bennfentes információknak nevezünk, önök a hatóságokhoz fordulnak, ön, a miniszterelnök úr, és mindenki, akinek erről tudomása volt, de önök ezt nem tették meg.

Hogy teljesen világos legyen mindenki számára, itt az történt, hogy önök elszabotálták azt a lehetőséget, amivel megelőzhatték volna a károkozást. Önöknek innentől kezdve viszont gondoskodniuk kell arról, hogy minden egyes Quaestor-károsult a pénzénél legyen. S ne mondják, hogy önöknek nincs pénzüik! Ott van a Nemzeti Bank, neki is van pénze, láthattuk, hogy hogyan vettek rajta luxuspalotákat. Fejezzék be, kérem, az offshore-lovagok feltőkésítését, és adják oda ezt a pénzt a kormánykárosultaknak, akiket a devizahitelekkel kapcsolatban átverték, vagy akik a Quaestor-botrányal kapcsolatban érintetteké váltak.

Nézzék, mindannyian tudjuk, hogy a Quaestor-botrány nem az első botrány. A Lehet Más a Politika emellett egy olyan vizsgálóbizottságot követel, amelyik '97-ben kezd meg a vizsgálódást, mert ami a mai rendszerben rohadt, az rohadt volt az előző rendszerben is. Pár perce a Házbizottságban önök már bizonyították, hogy mennyire nem akarnak semmit csinálni. Mi letettük a javaslatot az asztalra, de önök elszabotálták azt, hogy a jegybanknak legyen egy olyan kőkemény felügyelőbizottsága, amely az ilyen tőkepiaci pénzügyi felügyeletet is el tudja látni. Önök ezt pár perccel ezelőtt elszabotálták.

Egy biztos: amikor Orbán Viktor 2010-ben ígéretet tett arra, hogy a kormány környékéről elzavarja az offshore-lovagokat, akkor mellébeszélt. S most már látjuk, hogy mire ment vele. Önök minden esküjüket megszegték. Nemhogy nem zavarták el ezeket a csoportokat, de odahordták még a közpénzt is fialni. Másrészt, ha önök az előző ciklusban elfogadták volna az LMP javaslatait, akkor nem itt állnánk, mert akkor nem offshore-lovagok garázdálkodnának az adófizetők és a kisbefektetők pénzével. Mert amíg spekulánsok átláthatatlan hálókbán tudják kimeneikíteni a pénzt, ebben az országban nem lesz sem tisztesség, sem igazság, mert önök kormányon bevédtek a csalást, a lopást és az emberek kisemmizését. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)

Kevesebbel nem érzük be, mint azzal, hogy minden egyes kisbefektető kapja meg a pénzt, és a rendszert változtassák meg. Mi ehhez minden szükséges javaslatot tettünk az asztalra. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Tállai András államtitkár úré a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Nagyon sajnálatosnak tartom, hogy a Lehet Más a Politika olyan ellenzéki párt, amely ugyan a demokrácia élharcosának mutatja magát a parlamentben és a közvélemény előtt, de ma már ott tart, hogy politikai ellenfelei vagyonának az elkobzását szeretné törvényi szinten, ott tart, hogy annak a miniszterelnöknek a vagyonát szeretné zároltatni, aki megelőzte, hogy a közpénzt valakik ellopják. Ugyanis Orbán Viktor nem az esküjét szegte meg, hanem az esküje szerint járt el. Az esküje szerint járt el, amikor megvédte a közpénzt, és azt az elvárást tolmácsolta a miniszterek felé, hogy ha van ilyen eset, egyrészt meg kell vizsgálni, hogy az szabályosan történt-e, másrészt azt, hogy kerüljenek biztonságos helyre, lehetőleg a Kincstárba ezek a pénzek. Tehát nem arról van szó, hogy a miniszterelnök az esküjével szemben intézkedett volna, hanem pontosan annak szellemében.

Ma már a második ellenzéki párt szólalt fel, és nagyon sajnálatosnak tartom, hogy mind a két felszólalásban nagyon keveset hallhattunk arról, valójában mi is történik az emberekkel, mi történik a károsultakkal. Könnyű persze azt kiabálni az éterbe, hogy mindenkinek mindent fizessünk ki. Ilyen elv alapján minden olyan esetben, amikor valahol kár történik, valakinek kára keletkezik, lehet szaladni a kormányhoz, az államhoz, hogy fizesse ki. Azonban figyelembe kell venni a meglévő törvényeket, az európai uniós irányelveket. A kormány ezen az úton jár. A kormány azon az úton jár, hogy kiderítse, ez hogyan történhetett meg, kik követték el, és azt is, hogy hová tűnt a pénz. Ezt nyilván a nyomozati szervek végzik, elsősorban a rendőrség és az ügyészség. Azt gondolom, senki nem mondhatja, hogy a nyomozati szervek az adott kérdésben nem végezték el a munkájukat, hiszen ma már mindhárom brókercég esetében előzetes letartóztatások vannak, és valójában megállapításra került az elkövetői kör.

Nagyon fontos az is, hogy a kormány abban is gondolkodik, hogy megelőzze az ilyen eseteket. Ezért fontos az, hogy egyes pénzügyi tárgyú törvények módosítása nemsokára a parlament elé fog kerülni, amely ki fogja zárni azt a szocialista gyakorlatot, hogy az ilyen cégeket ötévente kelljen ellenőrizni, vagy egyáltalán ne kelljen, mert ne feledjük el, hogy 2004 és 2009 között nem volt ilyen törvényi előírás sem. Azt gondolom, a kormány gondolkodik helyesen, amikor felderíti azt, hogy kik követték el, hogyan, mekkora értékű a kár, és azon gondolkodik, hogy az ilyen eseteket törvénymódosítással, szigorí-

tással megállítsuk, rendet tegyünk, és ezt a pénzügyi botrányt, korrupciót, ami több mint tíz éve indult, egyszer s mindenkorra lezárjuk.

De az is nagyon fontos a kormány számára, hogy valóban megtörténjen a kártalanítás. Megtörténjen, mégpedig úgy, ahogy azt az OBA már meg is tette a négy becsődölt DRB bank esetében, ahol az emberek 90 százalékanak a kártalanítása lényegében megtörtént.

Teljesen más az az eset, amikor az emberek brókercégeknél helyeznek el pénzeket, erre más törvény is vonatkozik. A kormánynak és a kormánypárti képviselőknek az a határozott álláspontja, hogy a Quaestor esetében is minél több embernek történjen meg a kártalanítása; a kisbefektetői kör pénze igenis meg kell hogy térüljön. Itt azonban a megtérülési összeg összesen 6 millió forint körüli.

Azt gondolom, rossz irány az ellenzék részéről a politikai vádaskodás, a politikai számonkérés, ehelyett inkább azt figyeljék, hogy mi történik kormányzati oldalon, és támogassák azokat a javaslatokat, amelyeket az országgyűlési képviselők, a Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója, valamint a kormány az Országgyűlés elé terjeszt. Ha támogatni fogják azt, hogy ezeket minél gyorsabban elfogadja a parlament, akkor legközelebb nem kell itt ilyenekről beszélnünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.30)

ELNÖK: Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjának vezetője, Harrach Péter képviselő úr. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ma volt délelőtt egy ötpárti egyeztetés, és ott felcsillant a reménye annak, hogy képes ez a parlament normális működésben, egymást meghallgatva, a véleményüket tiszteletben tartva, és végül egy közös megegyezést megvalósítva működni. Jó érzés volt, de ha széttekintünk a magyar közéletben, a politikai kultúrára egy pillantást vetünk, akkor sajnos ez nem általános, hanem sokkal rosszabb a helyzet.

Mindezt nem azért mondtam el, hogy siránkozzak, hanem azért, hogy megkeressük a megoldást. Szükség lenne arra, hogy a pártok és holdudvaruk magatartását két dolog határozza meg: egyrészt a nemzeti érdek, a közös nemzeti érdek, másrészt pedig a másik ember méltóságának tisztelete. Ezzel szemben azt látjuk, hogy kivirágzott a gyűlölet kultúrája, az alpári stílus elfogadott lett, hazugság és alaptalan gyanúsítgatások fertőzik a közéletet, tehát mélyponton van a politikai kultúra.

Az emberben végtelen lehetőségek vannak. Van jobbik énje, és van rosszabbik énje, ki mit hoz elő önmagából. Úgy gondolom, ha a jobbik énjét érvényesíti, akkor nagyszerű dolgokat tud tenni, a világban sok szép alkotás van; de ha szabadon engedi a

rosszabbikat, akkor megint csak a hírekből tapasztaljuk, hogy mi jön ki belőle, és ebből táplálkozik a gyűlölet is. A gyűlölet nem igényel okot, mert gyűlölni ok nélkül szoktak, ez egyszerűen van és működik, és azt tapasztaljuk, hogy a politika színpadán, a médiában, a tüntetéseken, az interneten megjelenik az ilyenfajta gyűlölet. Ez tönkretesz nemcsak az egyént, de a közéletet is.

Aztán a másik kérdés az alpári stílus - úgy látszik, sikk lett a bunkóság. Ebben élen járnak a politikai bulvár és az internet szabad szájú mocskolódoi, és már csak hab a tortán a nagyvállalkozó trágársága és az európai szocialista képviselő fényképes kedveskedése. De nézzük a hazugságot vagy csúsztatást! Amikor valaki ezzel az eszközzel támad, akkor nem érdekli az, amit az illető mond, hanem az, hogy hogyan lehet kiforgatni a szavait, hogyan lehet negatív üzenetet belőle gyártani, és ezt orrvérzésig nyomja. És végül az alaptalan gyanúsítások eszköze, amivel sokan élnek. Az ezen eszközt használókat nem érdekli a másik becsülete, ő lejáratni akar. A besározás megtörténik akkor is, ha kiderül, hogy a vád alaptalan.

És a kérdés leegyszerűsítve persze: mi a megoldás? Az, hogy mindenki hozza ki magából a jobbik énjét, és cél legyen a közös nemzeti érdek, az emberek java és a közélet kárenyhítése. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra ismét L. Simon László államtitkár úré a szó.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a felszólalását. A kormány nevében sajnós nem tudom megcáfolni mindazt, amit elmondott, mélységesen igaza van. Mindannyiuknak közös felelőssége az, hogy tegyünk ez ellen.

Valóban, két dolog kellene hogy meghatározza a működésünket, a politikai erők működését: az egyik - ahogyan ön is mondta - a nemzeti érdek képviselése, a másik pedig a másik ember méltóságának tisztelete. Emlékeznék rá, képviselőtársaim, amikor a székelő menetelés megmozgatta a magyar nyilvánosságot, a magyar közéletet, akkor egy pillanatra úgy tűnt, hogy végre a politikai pártok félreteszik a napi politikai véleménykülönbségeiket, és van egy ügy, ami mellé egyaránt fel tudunk sorakozni. Megtaláltuk azt a közös nemzeti minimumot, amely valamennyiünk számára fontos a Kárpát-medencében, nevezetesen: a magyar nemzet összetartozásának erősítése, a magyar kultúra, a magyar nyelv és a magyar történelem integritása, mindaz, amit mi együttesen ebben a Kárpát-medencei térségben a magyarság számára fontosnak tartunk.

Most tekintsünk el attól, hogy akkor is volt persze egyetlenegy politikus és a mögötte álló erő, Gyurcsány Ferenc, aki azt mondta, hogy ebben ő nem vesz részt, mert számára nem fontos a székelő menetelés, de hála a Jóistennek, szocialisták, együttesek, jobbkiosok, KDNP-sek, fideszesek egyaránt

valóságosan is és lélekben is felsorakoztak erdélyi testvéreink mellé *(Dr. Schiffer András: Mi is ott voltunk!)*, az LMP-sek is, bocsánat, együtt felsorakoztunk az erdélyi testvéreink mellé, és fontosnak éreztük az ő önazonosság-tudatukat, kisebbségi jogait és a nemzethez való tartozásukat.

Akkor én azt gondoltam, és sokan gondoltuk úgy a kormánypartokból, hogy na, ebből aztán lehet valami, eljutunk odáig, amit a képviselő úr is mondott, hogy megtaláljuk a nemzeti minimumot, felismerjük a közös nemzeti érdeket, és azt együtt leszünk képesek képviselni. Az elmúlt egy év vitái azonban arra mutatták rá a parlamentben, hogy ez nem történik így, a kormányzó oldal hiába hoz elő napról napra olyan ügyeket és témákat, amelyek a nemzeti közösség egészét érintik, az ellenzék számára ez nem fontos, sokkal inkább újabb és újabb botrányokat próbál kreálni, olyan ügyeket próbál előszedni, amelyek a megosztást szolgálják, az acsarkodást szolgálják, a békétlenkedést szolgálják. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból.)*

Úgy tűnik ma, hogy ami rossz az embereknek, az jó az ellenzéknek. Úgy tűnik - az előbb hallgattuk Szél Bernadett képviselő asszony felszólalásából is -, hogy az a jó nekik, ha napról napra történik valami baj; ha történik valami olyasmi, ami az emberek kárát jelenti, az emberek életkörülményeit megnehezíti, mert erre aztán rá lehet mutatni, és mindent rá lehet fogni a Fideszre, mindent rá lehet fogni a KDNP-re, mindent rá lehet fogni a kormányra, mindenért a kormány lesz majd a hibás; ezt akarják bebizonyítani. Nem látják, tisztelt képviselőtársaim az ellenzéki oldalon, a fától az erdőt, nem az összefogásban érdekeltek *(Dr. Schiffer András: Összefogásban? Abban nem is!)*, hanem megismétlem, megismétlem: úgy tűnik, hogy ami az embereknek rossz, az jó az ellenzéknek, mert ebből kovácsolnak maguknak rövid távú politikai tőkét. *(Folyamatos közbeszólások az ellenzék soraiból.)*

De mindannak szellemében, amit a képviselő úr elmondott, mi nyitottak vagyunk továbbra is az együttműködésre, szívesen borítunk fátylat a múltira *(Dr. Szél Bernadett: Azt látjuk!)*, szívesen nyújtunk baráti kezét az ellenzéknek is, hívjuk őket partnernek akár a mai négyötödös szavazáshoz is és a holnapi végszavazáshoz is. Álljanak mellénk! Támogassák a kormányt és a kormánykoalíciót abban, hogy a magyar emberek és a magyar nemzet érdekét tudjuk közösen szolgálni! Támogassák... *(Az elnök csenget.)* Támogassák a magyar kormányt az immár 2010 óta egyértelműen érzékelhető nemzetegyesítő programját is határon innen és határon túl.

És még egy dolog: a képviselő úrnak valóban igaza van abban, hogy a stílus egyre rosszabb *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ugye?)*, egyre rosszabb, van min javítanunk. Arra buzdítom önmagunkat is, kormányparti képviselőtársaimat is, hogy mutassunk példát, méltósággal tőrjünk azt, hogy bekiabálnak az ellenzékiek. Sajnos, a televíziós közvetítésekből nem hallatszik az, hogy amikor mi egy-egy bekiabálásra reagálunk *(Lukács Zoltán: Nincs is televíziós közve-*

títés!), akkor valójában mire reagálunk, mert a televízióban nem hallani az ellenzéki képviselők néha minősíthetetlen bekiabálását (*Dr. Harangozó Tamás Attila: Ezért meg is szüntettétek!*) - ugye Lukács képviselő úr? Bizony, bizony, nem tudják ilyenkor a televízió nézők, hogy mire reagál a patkóban vagy a kormánypárti sorokban felszólaló képviselő. Erre is borítsunk fátylat, baráti kezet nyújtunk önöknek.

Arra kérjük önöket, hogy velünk együtt javítsanak a stíluson, javítsanak a parlamenti morálon. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorában. - Dr. Harangozó Tamás Attila: Most figyelj!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, tisztelt képviselőtársaim, hogy sikerült végre olyan zajszintet elérnünk, amit már az elejétől fogva kellett volna biztosítanunk. Csak az államtitkár úr megjegyzésére hadd reagáljak annyiban, hogy sajnálatos módon a jegyzőkönyvek kimutatásai szerint az ellenzéki képviselőtársaink hatszor olyan gyakran vétkesek a rendbontásban, mint a kormánypártiak. Ha szabad kérnem, fontolják meg mindazt, amit az államtitkár úr mondott, és a hátralévő percekkel különösen igyekezzenek figyelemmel kíséreni, csendben, mind a napirend előtti felszólalót, mind pedig az arra válaszoló kormánytagot.

Parancsoljon! Lukács Zoltán képviselő úr a szó, aki „Fideszes luxusvillák lettek a Quaestornál forgatott közpénz hasznából?” címmel tartja meg napirend előtti hozzászólását. Feszülten várjuk. Parancsoljon!

(13.40)

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Amióta a fideszes pilótajáték elkezdett összeomlani és hullani rá a Fideszre és a kormányra, azóta kétségbeesésükben olyan hazugságcsunamit rendeztek le, hogy az párját ritkítja.

Először is arról volt szó, hogy a Külügyminisztérium azért vette ki a pénzét a Quaestorból, mert szakértők javasolták neki, és nekik ezt senki nem mondta, ők maguktól tudták, hogy ki kellene ezt onnan venni. Aztán arról is szó volt, hogy Tarsoly Csaba semmiféle levelet nem küldött Orbán Viktor-nak, talán még írni sem tud, és aztán utána az történt, hogy kiderült, hogy Orbán Viktor elment Sopronba és beismerő vallomást tett, mert elmondta, hogy szó nincs itt semmilyen szakértőkről, ő volt az, aki utasította a külügyet, hogy vegyék ki ezt a 4 milliárd forintot. Aztán kiderült az is, hogy mégiscsak írt neki levelet Tarsoly Csaba, méghozzá oly módon, hogy a külügyminiszteren keresztül küldte el neki ezt a levelet.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az egy másik kérdés, hogy mennyire bevett szokás, hogy egy csődbe ment vállalkozás a külügyminiszteren keresztül küld egy levelet a miniszterelnöknek. Nem tudjuk, hogy máskor is ez volt-e a bevett szokás, hogy Tarsoly úr mindig Szijjártó úron keresztül küldött-e levelet a miniszterelnöknek, tehát ő volt a postása Tarsoly

úrnak. Most már csak azt kell majd kideríteni, hogy normál postás volt vagy pénzespostás volt, mert ez egy rendkívül fontos kérdés lehet, hogy csak levelet hozott-vitt, vagy pénzt is hozott-vitt esetleg. (*Dr. Staudt Gábor: Miért? Van olyan is?*)

Azonkívül a miniszterelnöki beismerés arra is kiterjedt, hogy elmondta, hogy rossz helyen voltak ezek a pénzek, és kockázatosak voltak ezek a kihelyezések, és ezért mondta, hogy ki kell onnan venni. Most már csak az a kérdés vetődik fel, hogy hogyan kerülhettek ezek a közpénzek kockázatos és rossz helyre. Az is egy kérdés, hogy miért pont a Quaestorba kerültek ezek a pénzek. Az pedig egy következő kérdés, hogy ha ő valóban a február 25-ei kormányülésen mondta el azt, hogy egyébként azoknak a tárcáknak és a tárcák mögött álló társaságoknak, akiknek van pénze különböző brókercégekben, azt vegyék ki, akkor 25-étől 9-éig egyébként mit csinált a külügyi tárca. Mit kellett még elintézni Szijjártó úrnak, mielőtt 25-étől 9-éig eljutott oda, hogy kivette az emberek pénzét a külügy? Mert azt pontosan tudjuk, hogy előző héten rengeteg kisbefektető jelezte, hogy ki szeretné venni a pénzüket. Nekik kellett volna odaadni a pénzüket hétfőn, de 9-én reggel jelezte a külügy is, és este már megkapta a 4 milliárd forintját készpénzben, annak ellenére, hogy egyébként állítólag nem készpénzben, hanem államkötvényben volt a pénz.

Aztán most itt nagyon büszkék arra, hogy végre előzetes letartóztatásba került Tarsoly úr és néhány társa, miközben 17 napig a füle botját nem mozgatta senki, 17 napig azt vitt ki a cégből, amit akart, olyan emberekkel beszélt össze, akivel akart, olyan bizonyítékokat tüntetett el, amit akart, és úgy mentette ki a vagyonát, ahogy akarta. Most pedig rendkívül büszkén azt mondják, hogy végre 17 nap után úgy csinálnak, mintha csinálnának valamit. Jelzem, már meg is jelent a sajtóban, hogy gyakorlatilag Tarsoly úrnak semmije nincs, nincsen vagyona, úgyhogy nincs mit lefoglalni. Ez egy nagyon érdekes történet, majd egyszer nyilván ki fog derülni, hogy 17 nap alatt mi történt ezekben a cégekben, és hogyan mentették ki a vagyonokat.

Szóval, azt kell mondanom, hogy cserbenhagyták az embereket, cserbenhagyták a hatóságok is az embereket, de ami a legnagyobb baj, az, hogy a saját miniszterelnökük hagyta cserben az embereket. Tudta, hogy baj lesz, tudta, hogy össze fog omlani a rendszer, tudta, hogy ott van bent több tízezer kisbefektetőnek a pénze, de erre nem figyelt, csak arra figyelt, hogy a saját pénzüket kimentsék. Az még egy másik kérdés, hogy a külügyön kívül még mely tárcák mentették ki a pénzüket, az meg a legfőbb kérdés, hogy ezeken a közpénzeken kívül még mely fideszes potentátok voltak, akiknek szóltak egyébként, hogy gyorsan el kellene menni és ki kellene venni a pénzt. Nyilvánvalóan ennek is ki kell derülnie.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt gondolom, hogy nyilatkoznia kell mindenkinek. Mi körülbelül másfél héttel ezelőtt tettük azt az észrevételt, hogy nyilat-

kozzon mindenki, aki itt ül ebben a Házban és a kormányban, hogy volt-e ebben érintettsége vagy nem volt.

A Magyar Szocialista Pártnak itt vannak az aláírt nyilatkozatai. Ezt az én felszólalásom után minden frakcióvezető névre szólóan meg fogja kapni, az összes képviselő, aki teszi és aláírja, az vállalja a felelősséget az aláírásáért, aki nem meri majd aláírni, az nyilvánvalóan azért nem meri aláírni, mert valamilyen érintettsége van ebben az ügyben. *(Dr. Répássy Róbert: Én más nyilatkozatra volnék kíváncsi. Ki ellen van büntetőeljárás például?)*

A Magyar Szocialista Párt egyébként szeretné kikérni és a mai napon ki is fogja kérni azt a levelet, amit Tarsoly Csaba Orbán Viktornak, az üzlettársának írt, és ki fogja kérni azt a jegyzőkönyvet, illetve hangfelvételt, ami a február 25-ei kormányülésen készült, mert nincs abban bizalmunk, hogy az a miniszterelnök, aki elárulta a választóit, most igazat mond. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorában. - Demeter Márta és Bangóné Borbély Ildikó iratokat ad át Rogán Antalnak és Harrach Péternek.)*

ELNÖK: Válaszadásra Magyar Levente államtitkár úrnak megadom a szót.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A szavaiból az derül ki, hogy egyesek a mai napig nem értik, hogy pontosan mi is történt, pedig nem olyan bonyolult, megpróbálok még egyszer elmagyarázni, bár erre jó párszor kísérletet tettünk már.

Néhány perccel ezelőtt L. Simon miniszterhelyettes úr volt az... *(Zaj.)*

ELNÖK: Csendet kérnék!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: ...aki összefoglalta ennek az ügynek a lényegét. Tisztelt Képviselő Úr! Ön tévedésben van, semmiféle levelet a külügyminiszter nem kapott Tarsoly Csabától erre az ügyre vonatkozóan *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Hoppá!)* - kezdjük ezzel.

A második számú tétel: a Külügyminisztérium semmiféle közpénzt nem forgatott a Quaestorban, és ennek szeretném a részleteit is kifejteni. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Február 25-én született meg az a döntés, hogy a brókercégeknél elhelyezett állami vagyont minden formában, ami ezeknél a cégeknél el van helyezve *(Kunhalmi Ágnes: Hogy került oda?)*, ki kell menekíteni, ki kell menteni, mert olyan folyamatok indultak be a pénzpiacon, amelyek ezt indokolják.

A hivatalos, formális döntés erről később született meg, részben annak köszönhetően, hogy mind a kereskedőház vezetése, mind pedig a kereskedőházat felügyelő szakállamtitkár külföldön tartózkodott, tehát nyilván külföldről, egészen pontosan Japánból nem lehetett ez ügyben intézkedni. *(Zaj, közbeszólá-*

sok az MSZP soraiból: Nem? Miért?) Tehát március első napjaiban született meg az a döntés, hogy a kereskedőház nevében a Külgazdasági és Külügyminisztérium visszakéri a Quaestortól azokat az állampapírokat, tisztelt képviselő úr, amelyek a Quaestornál voltak.

Szeretném megnyugtatni, hogy egyetlen forint állami vagyon sem vészelt el, mindent visszakaptunk, ami a Quaestornál volt, tisztelt képviselő úr. Minden ezzel ellentétes állítás, minden, a valóság elsikálására irányuló törekvés, az hazugság. Tisztelt Képviselő Úr! Erkölcileg is rendben van a dolog, mert közvagyonról van szó. Hogyha mi hagytuk volna azt, hogy ez a közvagyon a Quaestornál maradjon, és Isten tudja, milyen sorsra jut, akkor ma mit mondanának nekünk? *(Kunhalmi Ágnes: Hagytátok az embereket az árokparton!)*

Tehát a közvagyonot menekítettük ki, ráadásul nem a kisbefektetők ezrei elől, akik csódbba mentek *(Kunhalmi Ágnes: Hanem ki elől?)*, mert állampapírokról van szó, hogyha egy kicsit megnézik az ügyet jobban, és értenének valamelyest hozzá, akkor tudnák, hogy állampapírokról volt szó. *(Lukács Zoltán: Miért pénzt kaptatok vissza?)*

Az egy másik kérdés, tisztelt képviselő úr, hogy készpénzben, valóban készpénzben kaptuk vissza ezeket az állampapírokat, ami bizony felvet kérdéseket *(Kunhalmi Ágnes: Felvet kérdéseket!)*, de a legkevésbé sem a minisztérium részéről, hanem arra ad alapos gyanút, hogy a Quaestornál visszaélések történtek, és ez ügyben vizsgáljuk is a helyzetet. Amennyiben pedig úgy kívánja a helyzet, a szükséges jogi eljárásokat meg fogjuk indítani, a szükséges feljelentéseket természetesen meg fogjuk tenni, ez még egy tisztázandó aspektus.

Tisztelt Képviselő Úr! Magyarországon az igazságszolgáltatás független, ily módon az igazságszolgáltatási szervek munkájába, abba, hogy mikor hoznak bizonyos döntéseket, a kormánynak semmiféle beleszólása nincsen, és ez így van rendjén.

Tisztelt Képviselő Úr! Az a javaslatom tisztelettel, hogy az állam vagyonáért ne aggódjanak, mert az állam vagyona, a közvagyon rendben van, jó helyen van, megvan. Azon több ezer kisbefektető vagyonáért aggódjanak, akik tönkrementek ebben a brókerbotrányban *(Lukács Zoltán: Azt mondtam!)*, köszönhetően a Quaestor kétes üzelmeinek. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Nem szégyelled magad?!)* Tisztelt Képviselő Úr! Minden olyan kísérlet, ami a lényegről, tehát a kisbefektetők károsultságáról megpróbálja elterelni a figyelmet, az porhintés, szemfényvesztés és nem a lényegre való törekvés.

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy mind erkölcileg, mind a közjó szempontjából, és ha megnézik, jogi értelemben is minden a legnagyobb rendben zajlott. Ezen az ügyön a Külügyminisztérium vonatkozásában nem lehet fogást találni.

Az a javaslatom, hogy a tönkretett kisbefektetők ügyét képviseljék, a tönkretett kisbefektetők ügyét tüzzék a zászlajukra *(Lukács Zoltán: Ezt nekünk*

javasolod?), őértük aggódjanak. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Fidesz képviselőcsoportjának vezetője, Rogán Antal képviselő úr: „Közös dolgainkról”. Parancsoljon, öné a szó.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel a napirend előtti hozzászólás műfaja - mint tudjuk - kötetlen műfaj, ahol egyszerre több dologról is lehet beszélni, ezért, tekintettel arra, hogy a német CSU és a CDU vezető politikusai is tárgyalnak ma az Országgyűlésben, először engedjék meg nekem, hogy rajtuk keresztül is kifejezzem őszinte részvéteimet a Germanwings-katasztrófa minden egyes áldozatának.

(13.50)

Azt gondolom, hogy a közössé vált Európában, ahol a légi közlekedés is bármikor, bármely ország állampolgárait érintheti, egy ilyen katasztrófa mindenképpen olyan dolog, ahol nemcsak a részvétünket kell kifejezni, hanem azon is el kell gondolkodnunk, hogy melyek azok a közösen megtehető intézkedések, amelyek a légi közlekedés biztonságát szolgálhatják egész Európában.

Ahogy ez az ügy volt az egyik, amelyik az elmúlt héten Magyarországon is meghatározta a sajtó érdeklődését, úgy természetesen a másik ügy - most már nemcsak egy hete, hanem közel egy hónapja a sajtó keretén belül is - a brókerbotrányok ügye, mert látom, hogy ma itt ellenzéki képviselőtársaink legszívesebben csak egy brókercégről beszélnek. Ez, gondolom, azoknak, akik még a Bajnai-kormányba neveztek ki tisztségviselőket a Buda-Cashból, különösen kínosan hangzik, de azért, tisztelt képviselőtársaim, itt brókerbotrányok sorozata derült ki az elmúlt egy hónapban, és szeretném hangsúlyozni azt, hogy kiderült, azért, mert végre van egy olyan hatékony felügyelet, amelyik ezt kiderítette. A szocialista kormányok idején már régen zajlottak a brókerbotrányok, régen zajlottak a csalások, és mégsem sikerült egyre sem fényt deríteniük. Itt csak tisztelettel szeretném megjegyezni, gondolom, az LMP mai napirend előtti hozzászólását csupán azért Szél Bernadett képviselő asszony mondta el, mert - nekem ugyan nem tisztem és nem is szeretek családi kapcsolatokat fölhozni a tisztelt Házban, de ha jól emlékszem - a PSZÁF főigazgató-helyettesét 2009 decemberéig Schiffer Péternek hívták, és akkor ezek a bizonyos csalások már régen zajlottak, amikor egyébként a pénzügyi felügyeletnek módja és lehetősége lett volna akár a szocialista kormány idején is, hogy ezeket felderítse. *(Dr. Schiffer András közbeszól. - Moraj, közbeszólások a kormánypártok soraiban.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A másik oldalról hadd beszéljünk akkor talán arról, hogy a brókerbot-

rányok esetében a hatékony intézkedéseknek köszönhetően a Buda-Cash 110 ezer károsultjából annak a közel 90 ezer embernek, aki a DRB bankcsoporton keresztül volt érintett ebben az ügyben, a kártalanítása több mint 97 százalékban már megtörtént. *(Szilágyi György: A Quaestornál is így kell csinálni!)* A Buda-Cash összes többi károsultja esetében a Befektetővédelmi Alap a 6 millió forint alatti összegek ügyében a kifizetést elindította, tehát ott a kártalanítás a kisbefektetők keretében már folyamatban van.

Tisztelt Képviselőtársaim! Éppen ezért még egyszer szeretném itt az Országgyűlésben is hangsúlyozni, hogy a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportjának az a véleménye, hogy mivel a Quaestor is egy brókerbotrány, ezért ott a Befektetővédelmi Alap ugyanúgy felelősséggel tartozik, ezért a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportjának az az elvárása, hogy a Befektetővédelmi Alap a Quaestor-brókerügy minden egyes 6 millió forint alatti kisbefektetőjét ugyanúgy kell hogy kártalanítsa, ahogy ezt a Buda-Cash esetében, illetve más brókercégek esetében megtette. Ebben természetesen elvárjuk a pénzügyi szektor felelősségvállalását is.

Tekintve, hogy ez a 32 ezer emberből 22 ezer, ebből az következik, tisztelt képviselőtársaim, hogy összesen közel 10 ezer olyan emberről beszélünk, akinek esetében valószínűleg - mert 6 millió forintnál többet hagytak ott a Quaestorban -, az ő esetükben már a polgári úton történő kártalanítás a járható út. Tisztelt képviselőtársaim, ezért nyújtottuk be azt a törvényt az Országgyűlés elé, amely rendelkezik azon vagyonok zár alá vételéről, amely vagyonok a polgári úton az igénykielégítés alapját képezhetik, tehát amiből az összes többi károsultat is jelentős részben ki lehet fizetni. *(Kunhalmi Ágnes: Más fizesse meg a bűncselekmény árát?)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi ennek a törvénynek további szigorítására fogunk javaslatot tenni ma az Országgyűlésben, mert egy olyan módosító indítványt fogunk beadni, amelyik világossá teszi, hogy minden, a zár alá vehető vagyon terhére a büntetőeljárás megalapozó vagy a büntetőeljárás megindulását megelőző egy évben lebonyolított minden tranzakció szintén a zár alá vétel szempontjából vizsgálat alá vehető és értelemszerűen zár alá is veendő. Tisztelt képviselőtársaim, én ehhez szeretném elvárni az önök támogatását, mert azt gondolom, hogy ezek azok az intézkedések, amelyeken keresztül a befektetőket ténylegesen kártalanítani is lehet.

Mi a dolgozó emberek kártalanításában vagyunk érdekeltek, ezért indítunk el minden olyan programot, amely főleg a 6 millió forint alatti betéteseket teljes mértékben kártalanítani tudja. És tisztelt képviselőtársaim, hadd tegyem hozzá *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ezt már a Buda-Cashnál sem lehetett volna megcsinálni, hogyha az előző évben mi nem fogadjuk el azt a bankszanálási törvényt, amelyet természetesen önök akkor sem támogattak. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Valóban nagyon elgondolkodtató az, ami a brókerbotrányügyben történt, de most egy kicsit más oldalról közelítem meg, hogy mi minden várt 2010 után a Fidesz-kormányra a nyolcéves szocialista kormányzás után. *(Moraj, közbeszólások az MSZP soraiban.)*

Ami rögtön kiderült és amiben rögtön intézkedni kellett, az a devizahitelek problémája. A szocialisták ösztönözték, adták, belevitték az embereket, több millió embert, sok-sok családot; a Fideszre maradt ennek a rendezése. De ugyanúgy mondhatnám a pénzügyek terén a költségvetési hiány elszaladását. Kire maradt, hogy szembe kell ezzel nézni és rendezni kell? A Fidesz-kormányra maradt, és 2013-ban a túlzottdeficit-eljárásból a kormány kihozta az országot. De folytathatnám a magas munkanélküliséggel, az alacsony foglalkoztatottsággal, amin sikerült négy év alatt változtatni; vagy folytathatnám az államadósság elszaladásával, azt kellett megállítani, majd csökkenteni; és sajnos ugyanilyen rejtett bomba volt a Fidesz-kormányzás számára a brókerbotrány is, a brókerbotrány, amely 10-12, sőt 17 évvel ezelőtt kezdődött. *(Zaj.)*

Ezt az ügyet, ezt a botrányt, ezt a balhét meg lehetett volna előzni, hogyha a szocialista kormányok odafigyelnek. Nem figyeltek oda, mi több, inkább ösztönözték. Ösztönözték a brókereket arra, hogy ezeket a cselekményeket el lehet követni minden következmény nélkül. Nagyon jellemző a Szocialista Párt hozzáállása, hiszen most csak a Quaestor-ügyben követeli azt, hogy miért nem azonnal történt meg, mondjuk, az előállítás; a Buda-Cash-ügyben ugyanúgy 8-9 nap telt el, azt most nem követeli az MSZP, hogy az miért nem történt meg. Úgy gondolom, el kellett hogy következzen ezeknek az embereknek, akik ezt a bűncselekmény-sorozatot elkövették, el kellett hogy jöjjön az idő, hogy szembe kell nézni a saját tettükkel, és ez is a Fidesz kormányzása alatt történt meg.

Nyilvánvaló, hogy nem véletlenül történnek ezek a dolgok, hiszen hogyha a pénzügyi ellenőrzési szervezet rosszul végezné a dolgát, akkor ez ma sem derült volna ki, hanem ki tudja, meddig tudták volna folytatni üzelmüket ezek az emberek. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Hogyne derült volna ki! Elloptak 150 milliárd forintot!)* Az első és legfontosabb döntés volt tehát a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének a Magyar Nemzeti Bankkal való összevonása, és ennek az egyik szakmai következménye ez, hogy végre felszínre kerültek ezek a csalások.

Azonban ez a botrány újabb munkát és feladatot, gondolkodást és felelősséget ad a kormánypárti képviselőknek, de az egész Országgyűlésnek is, hiszen olyan törvényeket kell alkotnunk, amelyben egyrészt megtörténik egy valóságos elszámolás, megtörténik, hogy azok az emberek, akik ezeket a tör-

vénytelenségeket elkövették vagy részesei voltak, a saját vagyonukkal is feleljenek, és ne csak abban az esetben, hogyha már megtörténik a büntetőeljárás keretében a gyanúsításuk, hanem rögtön az eljárás kezdetekor. Úgy gondolom, hogy ezzel - amennyiben a parlament elfogadja -, egy olyan büntetőjogi kategória kerül be a törvénybe, amely komoly figyelmeztetés lesz a jövőben azoknak a brókereknek, akik így gondolkodnak, mint azok, akik megtették ezeket a cselekményeket, és már előzetes letartóztatásban vannak. De nagyon fontos az elszámolás keretén belül a kártalanítás. A kártalanítás tekintetében a kormány úgy az önkormányzatok és a magánemberek tekintetében is a legjobb megoldást keresi, természetesen a törvények és az Európai Unió adta lehetőségeken belül.

Nagyon fontos, ami most, ezután következik, hogy az Országgyűlés el tudja-e fogadni kivételes eljárásban a benyújtott törvényjavaslat tárgyalását, hiszen hogyha ezt az Országgyűlés nagy többsége elfogadja, az üzenet a tekintetben, hogy a Magyar Országgyűlés egységesen kíván rendet teremteni, és nem hagyja a Fideszt, a Fidesz-kormányt magára ebben a kérdésben. *(Kunhalmi Ágnes: Éles helyzetben csak magatokat mentettétek! Magukra hagyjátok őket!)* Kíváncsian várjuk az önök szavazatát, hogy segítik-e a rendtevést az országban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(14.00)

ELNÖK: Tisztelt Ház! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Gúr Nándor jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

GÚR NÁNDOR jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István, LMP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Demeter Márta, MSZP; Lukács László György, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Ikotity István, LMP; Soltész Miklós, KDNP; Tóth Bertalan, MSZP; Magyar Zoltán, Jobbik; Szűcs Lajos, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Demeter Márta, MSZP; Mirkóczki Ádám, Jobbik.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Demeter Márta, MSZP; Kepli Lajos, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság az ülést megelőzően a Fidesz-frakció kezdeményezésére két **házzsabayltól való eltérésre** tett javaslatot. Az LMP-frakció a T/4009. számú előterjesztés házzsabayltól való eltérésére tett javaslatot. Konszenzus hiányában erre nem teszek javaslatot.

A Házbizottság az első házszabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a brókerbotrányok áldozatainak kártérítését szolgáló vagyon biztonságba helyezéséről szóló T/4029. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy a holnapi napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse a házszabálytól való eltérés szövegét.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: A Házbizottság javaslata a határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérésre. A Házbizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. számú országgyűlési határozat 65. § (1) bekezdésében foglalt jogköre alapján az alábbiakat javasolja az Országgyűlésnek.

Az Országgyűlés „A brókerbotrányok áldozatainak kártérítését szolgáló vagyon biztonságba helyezéséről” szóló T/4029. számú törvényjavaslat tárgyalása és döntéshozatala során úgy térjen el a határozati házszabályi rendelkezésektől, hogy képviselői módosító javaslatot 2015. március 30-án, hétfőn 15 óráig lehessen benyújtani.

A törvényjavaslat részletes vitáját a Törvényalkotási bizottság folytassa le a határozati házszabály 44. § (1) és (3)-(4) bekezdése, valamint a határozati házszabály 45. § (1)-(3) bekezdése alkalmazásával és azzal, hogy a határozati házszabály 45. § (3) bekezdés szerinti módosításokat az összegző módosító javaslatba foglalva nyújtja be. Ha túlterjeszkedő módosító javaslat benyújtására irányuló szándékot is megfogalmaz, illetve ilyen módosító javaslatot támogat vagy fenntart, akkor azt az összegző módosító javaslattól elkülönítve, azzal azonos időpontban nyújtja be.

A részletes vita lezárásának tényéről és a határozati házszabály 44. § (1) és (3) bekezdése szerinti megállapításairól összegző jelentésben ad tájékoztatást. Az előterjesztő a Törvényalkotási bizottság ülésén adjon tájékoztatást arról, hogy a képviselői módosító javaslatokba foglalt mely módosításokkal ért egyet.

A határozati házszabály 46. § (1) és (10)-(12) bekezdésében foglalt rendelkezéseket ne kelljen alkalmazni. A határozati házszabály 48. § (2) és (4) bekezdése szerinti szavazási kérésre ne kerülhessen sor.

Az általános vitára, valamint az összegző jelentés és az összegző módosító javaslat vitájára együttesen, összevont vitában 2015. március 30-án, hétfőn kerüljön sor azzal, hogy a vita során a nyitóbeszéd és a záró elhangzására összesen 20 perc áll rendelkezésre. A nyitóbeszédet követően a kormány képviselője szólal fel 5 perces időtartamban. A kormány képviselőjének felszólalását követően a Törvényalkotási bizottság által kijelölt előadó, majd - ha a Törvényalkotási bizottságban van kisebbségi vélemény is - a kisebbségi vélemény előadója szólal fel; e felszólalásokra összesen 6-6 perc áll rendelkezésre oly módon, hogy amennyiben van kisebbségi vélemény, 3 percet annak kifejtésére kell biztosítani.

Ezt követően a képviselőcsoportok álláspontjukat 10-10 percben fejthetik ki, majd a független képviselők összesen 3 percben szólalhatnak fel. Ha a Törvényalkotási bizottság túlterjeszkedő módosító javaslatot is benyújtott, a vita arra is terjedjen ki, hogy ez a módosító javaslat valamely szabályszerű módosító javaslat tartalmával való összefüggése miatt vagy a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében meghatározott szempontok érvényesítése miatt nyilvánvalóan szükséges-e. Az összegző módosító javaslattól történő döntésre és a törvényjavaslathoz az összegző módosító javaslattal módosított szövegről tartott zárószavazásra 2015. március 31-én, kedden kerüljön sor. Ha a Törvényalkotási bizottság túlterjeszkedő módosító javaslatot is benyújtott, az Országgyűlés az összegző módosító javaslattól történő határozathozatalt követően döntsön a túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről és elfogadásáról, elfogadása esetén a zárószavazást a törvényjavaslathoz a szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslattal és - annak elfogadása esetén - az összegző módosító javaslattal módosított szövegről kelljen megtartani. A határozati házszabály 108. § (4) bekezdését a Törvényalkotási bizottság ülésére ne kelljen alkalmazni.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 170 igen szavazattal, tartózkodás nélkül, 7 nem ellenében az indítványt elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a másik házszabálytól való eltérésről határozunk. A házbizottság azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Műugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló T/4113. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy a holnapi napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. Felkérem Gúr Nándor jegyző urat, ismertesse ennek szövegét.

GÚR NÁNDOR jegyző: A Házbizottság javaslata a határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérésre. A Házbizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat - a továbbiakban: HHSZ - 65. § (1) bekezdésében foglalt jogköre alapján az alábbiakat javasolja az Országgyűlésnek: az Országgyűlés az „A Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Műugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről” szóló T/4113. számú törvényjavaslat tárgyalása és döntéshozatala során úgy térjen el a határozati házszabályi rendelkezéstől, hogy a HHSZ 34. § (1) bekezdését ne kelljen alkalmazni. Képviselő módosító javaslatot 2015. március 30-án, hétfőn 15 óráig nyújthasson be. A

törvényjavaslat részletes vitáját a Törvényalkotási bizottság folytassa le a HHSZ 44. § (1) és (3)-(4) bekezdése, valamint a HHSZ 45. § (1)-(3) bekezdése alkalmazásával és azzal, hogy a HHSZ 45. § (3) bekezdés szerinti módosításokat az összegző módosító javaslatba foglalva nyújtja be.

Ha túlterjeszkedő módosító javaslat benyújtására irányuló szándékot is megfogalmaz, illetve ilyen módosító javaslatot támogat vagy fenntart, akkor azt az összegző módosító javaslattól elkülönítve, azzal azonos időpontban nyújtja be. A részletes vita lezárásának tényéről és a HHSZ 44. § (1) és (3) bekezdése szerinti megállapításairól összegző jelentésben ad tájékoztatást. Az előterjesztő a Törvényalkotási bizottság ülésén adjon tájékoztatást arról, hogy a képviselői módosító javaslatokba foglalt mely módosításokkal ért egyet.

A HHSZ 46. § (1) és (10)-(12) bekezdésében foglalt rendelkezéseket ne kelljen alkalmazni. A HHSZ 48. § (2) és (4) bekezdése szerinti szavazási kérésre ne kerülhessen sor. Az általános vitára, valamint az összegző jelentés és az összegző módosító javaslat vitájára együttesen, összevont vitában 2015. március 30-án, hétfőn kerüljön sor azzal, hogy a vita során a nyitóbeszéd és a zárzó elhangzására összesen 20 perc áll rendelkezésre. A nyitóbeszédet követően a kormány képviselője szólal fel 5 perces időtartamban.

A kormány képviselőjének felszólalását követően a Törvényalkotási bizottság által kijelölt előadó, majd - ha a Törvényalkotási bizottságban van kisebbségi vélemény - a kisebbségi vélemény előadója szólal fel. A felszólalásokra összesen 6 perc áll rendelkezésre oly módon, hogy amennyiben van kisebbségi vélemény, 3 percet annak kifejtésére kell biztosítani.

(14.10)

Ezt követően a képviselőcsoportok álláspontjukat 10-10 percben fejthetik ki, majd a független képviselők összesen 3 percben szólalhatnak fel. Ha a Törvényalkotási bizottság túlterjeszkedő módosító javaslatot is benyújtott, a vita arra is terjedjen ki, hogy ez a módosító javaslat valamely szabályszerű módosító javaslat tartalmával való összefüggése miatt vagy a HHSZ 44. § (1) bekezdésében meghatározott szempontok érvényesítése miatt nyilvánvalóan szükséges-e. Az összegző módosító javaslattól történő döntésre és a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslattal módosított szövegéről történő zárószavazásra 2015. március 31-én kedden kerüljön sor.

Ha a Törvényalkotási bizottság túlterjeszkedő módosító javaslatot is benyújtott, az Országgyűlés az összegző módosító javaslattól történő határozathozatalt követően döntsön a túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről és elfogadásáról. Elfogadása esetén a zárószavazást a törvényjavaslatnak a szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslattal és annak elfogadása esetén az összegző módosító javaslattal módosított szövegéről kelljen megtartani. A

HHSZ 108. § (4) bekezdését a Törvényalkotási bizottság ülésére ne kelljen alkalmazni. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt Házat, hogy hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez, amelyhez szintén, mint az előbbieken, a képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 173 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett az indítványt elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Most a **napirend módosítására** tett indítványokról határozunk.

Tisztelt Országgyűlés! Az Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló T/3782. számú törvényjavaslat bizottsági jelentésének és összegző módosító javaslatának vitájára a mai ülésnapon, a T/3752. számú törvényjavaslat bizottsági jelentéseinek vitáját megelőzően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról döntünk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlásomat, amelyet az előbbieken elfogadott módosításokkal terjeszték önök elé. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most bizottsági taggá történő választásra tett javaslattól döntünk. Az Országgyűlés elnöke **személyi javaslatot** terjeszt elő S/4118. számon. Ebben azt kezdeményezem, hogy az Országgyűlés az Igazságügyi bizottságba Szávay István jobbikos képviselő helyett dr. Staudt Gábort, szintén jobbikos képviselőt a bizottság tagjává válassza meg. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 174 igen szavazattal, 2 nem ellenében, tartózkodás nélkül Staudt Gábort a bizottság tagjává megválasztotta.

Tisztelt Országgyűlés! Most áttérünk az **interpellációk** tárgyalására 120 perces időtartamban.

Tukacs István és Szakács László, az MSZP képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen átszervezések várhatók az egészségügyben?”** címmel. Szakács László képviselő úré a szó.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nyílt gondolkodás folyik arról, hogy az egészségügyi háttérintézmények átszervezésre kerülnek, a háttérintézményekben összevonásokról, hatáskörök módosításáról, kiválásokról, új intézmények létrehozásáról folynak az egyeztetések. Kérdés, hogy az ilyen átszervezések hatékonyabbá teszik-e a rendszert, vagy csak a fűnyírólven történő ésszerűsítésnek nevezett forráskivonásról, leépítésről, megszorításokról és létszámleépítésről van-e szó.

Látjuk, hogy az egészségügyben a jelenlegi sodródás nagyon-nagyon nehezen halad a megoldás felé. Szépségtapaszkodással, pótcselekvéseknek tűnő intézkedésekkel, átcsoportosításokkal próbálnak valamilyen formában intézkedni, de ez csak sodródás. Véget nem érő és megkérdőjelezhető kimenetelű, hatékonyságú egyeztetések sora tartja bizonytalanságban az ellátásra szoruló betegeket és természetesen a szféra dolgozóit is; nem készülnek olyan felmérések, amelyek megmutatják, hogy az igények, a képességek és a kapacitások hol találkoznak, és ennek mekkora finanszírozási igénye van.

Emellett arról folynak az egyeztetések, hogy az egészségügyet irányító, igazgató, ellátó intézményeket összevonják, szétválasztják, áttelepítik, vagy teljes egészében, vagy csak a hatásköreiket; ez mindmind, minden jó szándék mellett is továbbnöveli a bizonytalanságot. Az egymás mellett futó egyeztetésekben, átalakításokban minden egyes igazodási pont mozog. Abban a rendszerben mozog, államtitkár úr, amely jelenleg havonta 5 és 10 milliárd forint környéki veszteséget halmoz fel. Csak tavaly 102,3 milliárdot.

Nem lehet tudni, hogy a háttérintézményekben az átalakítások járnak-e leépítéssel, azoknak milyen költségvetési hatásai lesznek, akár az intézményekben, akár a költségvetésben, és aki ma ott dolgozik, az esetleg holnap, holnapután is ott dolgozik-e.

Túl sok a változás, és ez sajnos nagyon sokszor megbosszulja magát. Ezért kérdezem az államtitkár urat, milyen átalakítások lesznek az egészségügyi háttérintézményekben, milyen hatással lesz ez a hatékonyságra, lesznek-e elbocsátások, és ha igen, hány embert érint ez. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, aki az interpellációra válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön kicsit fut az ügy után, tisztelt képviselő úr, az egészségügyi háttérintézmények átalakítása már

lezajlott, 17 intézményből 12 intézmény maradt. Ennek pedig az volt a célja, ahogy az általános népegészségügyi alapelveinkben is rögzítettük, hogy növeljük az egészségben eltölthető évek számát, hogy a lakosság egészségtudatos magatartását elősegítsük, a területi különbségeket próbáljuk meg kiküszöbölni, és az egész rendszernek az államreform keretében egyfajta hatékonyságot adjunk, a párhuzamosságokat szüntessük meg, és az eredményességet fokozzuk az egészségügyön belül. Ezeket a törvényjavaslatokat itt a parlamentben megvitattuk, el is fogadtuk, ehhez kapcsolódóan a kormányrendeletek is megszülettek, és március 1-jétől, tehát 30 napja már ebben a megváltozott rendszerben működik az egészségügyi háttérintézmények rendszere. Elmondhatjuk, hogy 30 nap alatt az eddigiekben jól is működik, hatékonyabb az irányítás. Bízunk benne, hogy ez majd az egész egészségügyi igazgatási rendszer működésében is megjelenik.

Engedje meg, hogy pár szóban akkor elmondjam önnek, hogy mi az, ami lezajlott, és mi az, ami március 1-jétől hatályba is lépett. Az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat szervezetrendszerébe tartozó korábbi nyolc országos intézet a jogszabályban foglalt feladataik útján önálló tudományos és módszertani munkával segítette az Országos Tisztifőorvosi Hivatalt és a területi munkával foglalkozó népegészségügyi szakembereket. A korábbi struktúra ugyanakkor szigetszerű, egymástól függetlenül működő intézményekből állt, az azonos célú más-más intézményben futó programok között gyakran átfedések is voltak. Az országos intézkedések átalakításának fő célja volt a népegészségügyi feladatok vonatkozásában szükséges profiltisztítás, a hatékonyabb munkavégzés feltételeinek megteremtése, a feladatok és szakemberek koncentrációja. A cél az, hogy az információáramlás gyorsabb, hatékonyabb legyen, az országos intézmények teljesítménye növekedjen, miközben a struktúra egyszerűbbé és átláthatóbbá válik; ugye, 17-ből 12 lett.

A végrehajtott átalakítás alapján az OTH szakmai irányítása alatt a továbbiakban három országos intézet látja majd el a korábbi nyolc intézmény feladatait: egy járványügyi típusú, az Országos Epidemiológiai Központ; egy közegészségügyi típusú, ez az Országos Közegészségügyi Központ; és egy egészségfejlesztési típusú, ez a Nemzeti Egészségfejlesztési Intézet. Az OTH középírányítási jogkörébe tartozó költségvetési szervként működik tovább az Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézet, amely így a funkcionális feladatok ellátásának hatékonyabb biztosítását eredményezi.

(14.20)

Sor került a korábbi GYEMSZI átalakítására is, ennek következtében létrejött az Állami Egészségügyi Ellátó Központ, az ÁEEK. Az egyes egészségügyi szolgáltatók fentebbi, racionálisabb fenntartói funkciója ellátása érdekében - amely a hatékonyabb mű-

ködésen keresztül a betegellátás eredményességének növeléséhez is vezet - az átalakított intézet kizárólag a fenntartói, középírányítói funkciókra összpontosít. A korábban ellátott egyéb feladatok a háttérintézményi rendszer más szereplői részére kerülnek átadásra, ez jelenti a korábbi GYEMSZI profiltisztítását. Az Országos Vérellátó Szolgálat az ÁEEK középírányítói-fenntartói jogköre alá került. Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár szerepe többletfeladatok ellátása útján nyert megerősítést.

Az OTH középírányítása alá tartozó Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézet és az Országos Gyógyszerészeti Intézet beolvadásával létrejött az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet. A GYEMSZI Egészségügyi Emberi Erőforrás Fejlesztési Főigazgatóságnak a kiválásával és a korábbi Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal névmódosulásával pedig létrejött az Egészségügyi Nyilvántartási és Képzési Központ.

Ezen túlmenően még számos változás történt, ezekről a Közlönyből is értesülhetett, de ha kívánja, akkor a későbbiekben még részletezhetem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Tukacs István képviselő urat illeti a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ha felnézett volna a papírjából, látta volna, hogy a saját frakciótársait mennyire érdeklí az ön által felolvasott szöveg: semennyire. És ennek megvan a maga oka.

Először is azért nem fogadom el a választ, mert ha az egészségügyért felelős államtitkár védi meg itt az önök álláspontját, az rendben van, önnek azonban létezhetnek bármennyire szerteágazó ismeretei bármilyen dologról, ön ezért a területért nem felelős.

Kettő. Az „Egészséges Magyarország 2014-2020” program - ami alapidokumentum lenne -, amit ön elmondott, nyomokban sem tartalmazza. Ez a második ok, amiért nem fogadom el.

És a harmadik: államtitkár úr, önök egy ilyen lopakodó átalakítást csinálnak most. Senkivel nem akarnak szóba állni, semmilyen értelemben, ami számunkra elfogadhatatlan, ezért a választ nem fogadom el, elnök úr. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 50 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelés-

ügyi miniszterhez: **„Az elbukott szabadságharc eredménye: 70-szeresére nő a pálinkafőzés adója?”** címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr képviselőjében Tállai András államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Emlékszünk, amikor 2010 nyarán Orbán Viktor miniszterelnök és a kormány óriási ováció közepette jelentette be, hogy újra lehetőséget ad az otthoni pálinkafőzésre. Sokan, akik ezt a nagyszerű hungarikumot becsüljük, egyetértettünk ezzel a döntéssel, hiszen úgy tűnt, hogy közel százéves tiltás után, megalázó bujkálás, hajnali cefrézés után visszatérhet régi fényébe a magyar pálinka.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom is örömmel fogadta a hírt, meg is szavaztuk természetesen, hiszen a pálinkafőzés igen nagy hagyományokra tekint vissza nemzetünk történetében, maga a fogyasztása pedig egy igen kultikus szokássá vált a magyarság életében.

Azonban már akkor jeleztük, hogy az önfeladói módon letárgyalt csatlakozási szerződés okozni fog még problémákat, hiszen sem a Fidesz, sem az MSZP, amikor kormányon volt, és erről tárgyaltak Brüsszellel szemben, nem kérték a pálinkának ezt a kedvezményes otthonfőzési módját, pedig mondjuk ki, a pálinka már akkor is egy ismert, népszerű hungarikum volt. Hamar jöttek is az első intő jelek. A kormány álláspontja jelenleg pedig már teljesen más, mint korábban, a szabad főzés meghirdetésekor volt, hiszen a korábbi adómentességnek már nyoma sincsen. 1670 forint plusz rezi plusz haszon áron lehet literenkénti költségért főzteni.

Ezért kérdezem itt államtitkár urat, hogy az így tönkrement családokat, akiket rávettek, hogy fektessenek be például bérfőzde létesítésébe, mikor fogják kártalanítani. Mi lesz velük? Öt évre tervezték az európai uniós támogatásoknál. Fenn is kell tartani addig ezeket az üzemeket. Hogy fog ezeknek a becsapott embereknek a szemébe nézni? És mi lesz az önök szavahihetőségével?

Figyelembe véve azt, hogy a házaknál évente mintegy 12 millió liter bérfőzött pálinka készül, az adóemelés egyébként egészségügyi kockázatot is jelent, hiszen az illegális főzdek aránya rohamosan szaporodik. Arról meg ne is beszéljünk, hogy két-három fővel számolva az a 700 működő bérfőzde 1500-2000 munkahelyet teremt, ráadásul pont azokban a körzetekben, ahol a leginkább szükség van ezen munkahelyekre. Mi lesz velük ezek után?

És most jön a legfrissebb hír: még ezzel sem elégedett meg Brüsszel; az az 1000 forintos trükk, amivel önök rávettek az otthon főzőket, hogy regisztrálnak - tízezren tettek így -, őket átverve most egyetlen mozdulattal 72 ezer forintra növekedhet az az éves összeg, amit be kell fizetniük. Sokak csak egy gyümölcsfa miatt fektettek be ebbe a berendezésbe,

és most elvárják tőlük, hogy 72 ezer forintot fizessenek a saját gyümölcsük saját elfogyasztása után. Elképesztő, államtitkár úr!

Mikortól és milyen módon történik meg a bérfőzdek kártalanítása? Hogyan kívánják megmenteni esetleg ezeket a bérfőzdeket? Miért most gondolkodnak? Miért nem a csatlakozási szerződéskor fektették le, ahogy Ausztria nagyon előrelátó módon ezt megtette a saját gazdái, a saját pálinkásai érdekében? És ki a felelős ezért, államtitkár úr? Miért hazudtak 2010 óta a magyar embereknek, hogy szabad Magyarországon pálinkát főzni, miközben önök jól tudták, hogy Brüsszel ebbe bele fog szólni, és ez csak egy ideiglenes állapot? Erre válaszoljon, államtitkár úr! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Lényegében ön nem a magyar kormánnyal vitatkozik, hanem az Európai Unióval, és akkor el kell döntenie önnek is meg a Jobbiknak is, hogy hogyan is áll az európai uniós tagságunkhoz. Mert ha ön úgy gondolja, hogy az Európai Unió elvárásait nem kell betartani, akkor azt ki kell mondani, ki kell lépni az EU-ból, és akkor lehet azt csinálni, amit a Fidesz talált ki 2010-ben, hogy legyen adómentes a bérfőzés, illetve engedjük meg otthon a házi főzést. Akkor is elmondtuk, hogy ennek van kockázata, mert az Európai Unió ezt valószínűleg ellenezni fogja.

De egy tény, képviselő úr: öt évig a magyar embereknek nem kellett bérfőzési szeszadót fizetniük. Most sajnos újra kell, mert kötelezettségszegési eljárás alá vonták volna hazánkat, ami beláthatatlan következményekkel jár.

Ez nem azt jelenti, hogy a Fidesz hazudott, éppen hogy igazat mondott. Éppen igazat mondott, hogy van kockázata, de be fogjuk vállalni és meg fogjuk csinálni, és egyáltalán nem jelenti azt, amit ön mond, hogy egyetlenegy szeszfőzdet is be kellene emiatt zárni, hiszen adó eddig is volt, és ezek a szeszfőzdek zömében az adófizetés idején jöttek létre, akkor alakították ki őket.

Ami pedig azt a kérdést illeti, hogy a házi főzés hogyan fog alakulni tovább, ezért is mindent megtesz a kormány, hogy olyan szabályozást alakítson ki, hogy erről ne kelljen az embereknek lemondani, és jogszerűen, törvényszerűen tudják otthon folytatni ezt a tevékenységet, akiknek van saját termésű gyümölcsük, és vállalják az otthoni főzést.

Ebben a kérdésben egy megoldást valóban nem fogadott el az Európai Unió, amit ajánlott a kormányzat, tehát hogy ezer forintot kelljen fizetni főzőnként, és ezt a helyi önkormányzat szedje be. Ezt nem fogadta el az Európai Bizottság, és február 27-én küldte a levelet, hogy más megoldásra számít. Ennek a határideje még nem járt le a válaszra, az

április 27-e. Április 27-ig a kormány olyan javaslatot fog tenni az Európai Bizottságnak, hogy a magyar embereknek megmaradjon ez a lehetősége, az otthoni főzés lehetősége, de természetesen az Európai Unió, az Európai Bizottság álláspontját is figyelembe fogjuk venni az új rendszer kialakításakor, de semmiképpen nem azt a megoldást, amit ön az interpellációja címének adott, hogy 70-szeresére nő a pálinkafőzés adója, tehát viszonyválaszában ezzel ne jöjjön, mert ez nem így lesz majd, tehát ez valótlanság.

(14.30)

Tisztelt képviselő úr, van, amiben egyetértünk, mégpedig abban, hogy valóban hungarikum a magyar gyümölcspálinka, és hogy a történelmi hagyományainkban ennek kulturális jelentősége van. A szokásokat fenn kell tartani, hogy az utókornak is megmaradjon, és ezért mindent meg kell tenni a kormánynak, a magyar kormánynak, még akkor is, ha az Európai Unióval vitánk van, és nem mindenben értünk egyet, de sok más olyan téma van, amiben az Európai Unióval vitánk van, és végül mégis a magyar álláspont tudott győzni.

Arra kérem önt és önöket, hogy önök is ezt támogassák és emellé álljanak. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Államtitkár úr, természetesen Brüsszellel is bajom van, hiszen egészen elképesztőnek tartom, hogy ha valaki a saját kertjében a saját gyümölcséből pálinkát főz, azért 72 ezer forintot kelljen fizetni. Legközelebb majd a lek-várt fogják, gondolom, megadóztatni hasonló módon. Tehát természetesen Brüsszellel is vitám van, de önökkel is vitám van, mert a csatlakozási szerződéskor, amikor a legegyszerűbb lett volna ezt a történetet legálisan átvinni, akkor sem a szocialisták, sem önök nem gondoltak arra, hogy ezt Brüsszel felé közölni kellene úgy, ahogy nagyon helyesen - meg egyszer mondom - Ausztria tette. Semmi mást nem kellett volna tenni, csak egy jól működő modellt átvenni, és azt példaképpen beépíteni.

És államtitkár úr nem válaszolt a lényegre: ki a felelős azért, hogy ez elmaradt? Mik azok a megoldási javaslatok, amikkel ön itt példálózik, mert semmi konkrétumot nem hallottunk. Nem tudja a Jobbik elfogadni, hogy újra a zugfőzdek korszaka jöjjön el Magyarországon, ezt a hungarikumot igenis meg kell menteni, színvonalát meg kell tartani, ehhez pedig sajnos a kormány semmit nem tett. Nem tudom elfogadni így a választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Schiffer András, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a miniszterelnökhöz: **„Felmenti-e a miniszterelnök a Quaestorba belebukott Szijjártó Pétert, és lesz-e rendes pénzügyi felügyelet?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr megbízásából Íjgyártó István államtitkár úr válaszol. Megadom a szót a képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Quaestorról ma már sok szó esett itt napirend előtt, és nem szeretném megismételni az elhangzottakat, hanem inkább rá szeretnék mutatni arra, hogy milyen két kormányzati problémára és kormányzati modellre mutat rá ennek az egész esetnek az ügye.

Az egyik a keleti nyitás néven ismert, a kormánypárti jóbaráti körök üzleti érdekeire lecsupaszított külpolitikára, a másik pedig az ellenőrizhetetlen, elszabadult hajóágyúként működő Nemzeti Bank ténykedésére koncentrálnál, hiszen erre nagyon jól rámutat az egész eset.

A Quaestor-cégcsoport az elmúlt időszak minden bizonnyal egyik legnagyobb csalását követte el, illegálisan bocsáthatott ki 150 milliárd forintnyi kötvényt. Ezt két okból tehetette meg. Az egyik a Quaestor tulajdonosainak összefonódása a kormányzat legfelsőbb köreivel. A jelenlegi Külgazdasági és Külügyminisztérium nemcsak állampapírokat vásárolt a cégen keresztül, vagy ott tartotta az Eximbank tőkeemeléséhez szükséges összeget, hanem közös üzleteket is hozott létre a kereskedőházak üzemeltetésére. Szijjártó Péter Tarsoly Csabával együtt nyitotta meg azt a moszkvai vízumközpontot is, amiről ma már tudjuk, hogy ott intézte Kiss Szilárd az orosz bűnözőknek a vízumot.

A keleti nyitás politikája tehát a gyakorlatban azt jelentette, hogy Szijjártó Péter és az általa vezetett intézmények szorosán (*Derültség.*), szorosan összefonódnak egyébként minden, kormánynál jól fekvő üzleti csoporttal (*Zaj, derültség, közbeszólások. - Az elnök csenget.*), így a magyar gazdasági és politikai érdekek helyett egyre inkább eme üzleti csoport érdekeit képviselte hivatalból.

A Quaestor-botrány másik szála (*Zaj, derültség, az elnök csenget.*) a pénzügyi felügyelet kudarca.

ELNÖK: Kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek végighallgatni a képviselő urat.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Folytatnám ott, hogy van egy másik szála is az ügynek. Ez is hosszú időszakra vezet vissza (*Zaj. - Az elnök csenget.*), ám a Fidesz-kormány azon döntése, hogy a Magyar

Nemzeti Bankba beolvasztotta a felügyeletet, csak rontott a helyzeten. Elképesztő, hogy hogyan adhatott engedélyt egy tízmilliós alaptőkés cégnek a Magyar Nemzeti Bank 70 milliárd forintnyi kötvény kibocsátására, és hogyan nem vette észre, hogy ezen fölül még 150 milliárdnyi is a piacra kerül, ráadásul úgy, hogy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete a 2013. évi áprilisi vizsgálatában számos hiányosságot talált, ami miatt a Nemzeti Banknak kötelezettsége lett volna 2014-ben a Quaestort újra vizsgálnia. Ezen törvényi kötelezettségét elmulasztotta, ehelyett engedélyezte a hatalmas kibocsátást.

Mindezek nyilvánvalóan nem történhetek volna meg, ha a Quaestor mögött az említett összefonódásokból következő politikai védettség még Matolcsy Györgyön keresztül a pénzügyi felügyeletig is elért. Ez az intézményesített korrupció.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az lenne a kérdésem, hogy levonja-e vajon a miniszterelnök úr a személyi konzekvenciákat ebből az ügyből. Kérdés az, hogy véget vet-e annak, hogy a külpolitika címén pusztán néhány üzleti csoport érdekeinek képviselete folyik a Külgazdasági Minisztériumban. Véget vetnek-e a Magyar Nemzeti Bank törvénytelen működésének, és elfogadják-e végre a Lehet Más a Politikának azon javaslatát, ami a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának a visszaállításáról szól?

Erre várnék választokat. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Természetesen a képviselő úr által használt kifejezés nyelvbtlás volt. (*Derültség.*) Tisztelt Országgyűlés! Ugyanakkor a levezető elnök is hibázott, ugyanis Magyar Levente államtitkár úr kíván válaszolni az interpellációban elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Megpróbálok komolyan válaszolni a kérdésére. Először is szeretném leszögezni azt a nyilvánvaló ténnyt, hogy a Quaestorral - sok ezer, sok tízezer kisbefektetőhöz, vállalatához, önkormányzathoz hasonlóan - a kormányzat, a Külgazdasági és Külügyminisztérium is mint egy komoly céggel számolt az elmúlt években, és nekünk okozta a legnagyobb megdöbbenést, számunkra volt a legváratlanabb az, ami bekövetkezett az elmúlt napokban.

Tisztelt Képviselő Úr! Moszkvában vízumközpontot működtetett a Quaestor, ez való igaz, azonban kereskedőház szempontjából semmilyen hivatalos kapcsolat, semmilyen jogi kapcsolat nem állt fenn a kormányzat és a kereskedőházi iroda között, amelyet a Quaestor Moszkvában működtetett. Azonban szeretném azt hangsúlyozni, hogy a vízumközpont működtetését még aznap, amikor a botrány kipattant, felfüggesztettük, mindenfajta szerződést, mindenfajta jogviszonyt azonnali hatállyal felmondtunk a Quaestorral, ezt jó, ha jegyzi a képviselő úr; mint

ahogyan azt a tényt is, hogy a keleti nyitás természetesen sokkal több annál, mint hogy Oroszországgal kin keresztül, illetve milyen gazdasági kapcsolatokat ápolunk. A keleti nyitás ugrásszerű gazdasági, illetve kereskedelmi növekedést produkált egy sor ázsiai, afrikai, illetve balkáni ország vonatkozásában. Arra leszűkíteni tehát a keleti nyitást, hogy Moszkvában működött egy vízumközpont, illetve a Quaestor a kormányzattól függetlenül működtetett egy kereskedelmi kirendeltséget Moszkvában, mindenesetre és legalább, képviselő úr, egy durva félrevezetése a közvéleménynek.

Ami a felügyeletet illeti, képviselő úr, a kormány mindent megtesz a pénzügyi piacokba vetett bizalom helyreállítása érdekében, így alapvető fontosságú, hogy az elmúlt hetek brókerbotrányai miatt kárt szenvedett befektetők segítséget kapjanak. A Befektetővédelmi Alap március 19-én már közzétette a Buda-Cash Brókerház ügyfeleinek szóló tájékoztatóját, amely tartalmazza a kártalanítás iránti kérelem benyújtásának lehetőségét és módját. Ezt ajánlom szíves figyelmébe. A jelenlegi közigazgatási és társadalmi egyeztetés zajlik a Nemzetgazdasági Minisztérium által előkészített, a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztését szolgáló törvénymódosítás tervezete kapcsán. A javaslat megtalálható a Nemzetgazdasági Minisztérium honlapján. A tervezet a Magyar Nemzeti Bankra vonatkozó törvény módosításával megerősíti a felügyeleti jogköröket, a pénz- és tőkepiacok hatékonyabb és átláthatóbb működése érdekében.

Előírásra kerül, hogy befektetési vállalkozások esetén is öt év helyett háromévenként átfogó felügyeleti vizsgálatot kell tartani a hitelintézetekhez hasonlóan, biztosítva ezzel a piaci visszaélések gyors kiszűrését, az esetlegesen felmerülő károk elkerülését vagy csökkentését. A tervezet szigorítja a bírságolási szabályokat. A bírságok maximális összegének emelése megfelelő visszatartó erőt jelenthet, és ezáltal a jogkövető magatartásra ösztönöz. A befektetési szolgáltatásokra és a tőkepiaci törvényre vonatkozó módosító javaslatok biztosítják a befektetők és a befektetések biztonságának növelését. A tervezet egyeztetése során további fogyasztóvédelmi szabályok beépítése várható.

(14.40)

Fontos megjegyezni, tisztelt képviselő úr, hogy a Magyar Nemzeti Bank eddig is határozottan lépett fel, és komoly erőforrásokat fordított arra, hogy kiszűrje azokat a cégeket, amelyek nem a jogszabályok maradéktalan betartása mellett működtek.

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném hangsúlyozni - ahogyan az előbb is tettem -, hogy sem morális, sem jogi szempontból, sem az állami vagyonnal való gazdálkodás szempontjából nem történt hiba; minden egyes állami forinttal el tudunk számolni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen az államtitkár úr választát, de azt néhány ok miatt nem tudom elfogadni.

Azt mondja az államtitkár úr, hogy a legnagyobb döbbenettel vették tudomásul ezt az eseményt. Vajon nem kormányzati ellenőrzési mulasztás-e az, ha ennyire megdöbbeneti önöket egy ilyen, éveken át elkövetett csalás, ha fogalmuk sincs róla, hogy mi történt, úgy, hogy a Nemzeti Banknak kötelezettsége lenne ezzel foglalkozni és kivizsgálni ezt? Vajon nem szégyen-e az, ha ezen meg kell döbenniük, és nem tudnak semmiről?

Azt mondja, hogy hivatalos kormánypárti kapcsolat nem volt. Pont ezt mondjuk mi is, hogy személyi kapcsolatok és összefonódások voltak, és pont ez az aggály az, ami miatt a problémát felvetettük. Büszkén mondja, hogy azonnal elengedték a Quaestornak a kezét. Nyilvánvaló, hogy ha valaki sárba keveredik, akkor eltávolodnak a barátok, de ez nem jelenti azt, hogy a korábbi kapcsolat ne lenne alátámasztott.

Arról, hogy mindent megtesznek: ennek érdekében akkor kérem, hogy a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának a létrehozását és felállítását támogatni szíveskedjenek. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Majd akkor elhiszem, hogy mindent megtesznek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen, 37 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A Buda-Cash brókerei a saját vagyonukkal számoljanak el!**” címmel. Bánki Erik képviselő urat illeti a szó. Egyben kérem a képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek helyet foglalni, és aki távozik, tegye azt csendben.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A közelmúltban sokan és sokat elemezték a szocialista brókerbotrány 2.0-ás verzióját: a Buda-Cash csalássorozatát. Ezekben az elemzésekben és politikai nyilatkozatokban a botrány után közvetlenül a legrelevánsabb kérdés az volt, hogy vajon hol van a pénz.

A kérdés továbbra is aktuális, bár költői, mert sejtjük, hogy a pénz az arcátlan brókerek sportautóiban és külföldi bankszámláin lehet. Ám pont ezért és pont ebben a pillanatban tovább kell lépniük, és le

kell rendeznünk azt a kérdést, hogy ki fizeti a számlát. Sajnos, ismerjük a felszámolási eljárás útvesztőit, amely több hónapig, akár évekig elhúzódhat. Ezalatt az érintetteknek pont elég idejük lesz arra, hogy eltüntessék a bizonyítékokat, és a lopott pénzt megfelelő helyre menekítsék. A károsultak pedig jobb esetben az elveszett befektetésük töredékét, rosszabb esetben semmit sem fognak megkapni. Az élet megy tovább, az ügyfelek előbb-utóbb elfelejtik, és megint a becsületes emberek fognak rosszul járni. Na éppen ez az, tisztelt képviselőtársaim, amit nem szabad megengednünk.

Ennek okán a Fidesz-frakció részéről a „ki fizet?” kérdésre való választ egy percig sem hagyjuk megválaszolatlanul, ugyanis a véleményünk az, hogy minimum a Buda-Cash brókerei saját vagyonukkal kell hogy feleljenek a tetteikért. Semmi kétség nem férhet ahhoz, hogy a közelmúlt brókerbotrányai miatt zajló büntetőeljárásokban el kell kobozni a családokban részt vevők teljes magánvagyonát. Mint ahogy ezt már korábban jeleztük, a Fidesz be is nyújtotta azt a törvényjavaslatát, amely ma az ellenzék támogatásával is napirendre kerülhetett, és reményeink szerint holnap elfogadott törvénye lesz a tisztelt Háznak.

A kártalanításnál nem maradhat el a személyes felelősségre vonás sem. A csaló brókercégek tulajdonosainak és vezetőinek a magánvagyonukkal is felelniük kell. Sűrű és szigorú ellenőrzésekre van szükség a brókercégek világában, és el kell végezni ugyanazt a munkát itt is, amit korábban a bankok világában vagy a takarékszövetkezeteknél a kormány már elvégzett.

Azonban nemcsak az elszámoltatás, hanem a hasonló esetek jövőbeni megelőzése is nagyon fontos. Az álláspontunk az, hogy az uniósnál jóval szigorúbb szabályozásra van szükség, olyan nemzeti szabályokat kell alkotni, amelyek az ellenőrzésben kiszűrjék például a kettős könyvelési rendszerek vezetésének a lehetőségét.

Az auditrendszer is változtatásra szorul, a sokkal szigorúbb rendszerben működő könyvvizsgálóknak pedig úgy kell felkészülniük, hogy ellenőrizni tudják a trükkös cégeket. Érdemes áttekinteni a banki károsultakon segíteni hivatott Országos Betétbiztosítási Alap és a befektetéseket védő, de a nagyobb kockázat miatt kisebb és nem teljes kártalanítási összeggel dolgozó Befektetővédelmi Alap működését is.

A fentiek alapján kérdezem a tisztelt államtitkár urat: ki fog fizetni, és milyen tanulságokat lehet levonni ebből a két tragikus eseményből? Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A brókerügylek

tanulságait, tapasztalatait feldolgozva a nemzetgazdasági miniszter, Varga Mihály úgy döntött, hogy egy jogszabálytervezetet készít, készített elő a miniszteriumban a pénz-, tőke-, biztosítási piac átalakítása tárgyában. Ennek a jogszabálytervezetnek az előkészítése március 20-ával megvalósult, és megtörténtek a társadalmi egyeztetések.

A jogszabálytervezet lényege, hogy sűrűbb ellenőrzések lesznek a befektető vállalkozásoknál, a pénzügyi vállalkozásoknál és a hitelintézeteknél. A betétvédelmi alap kifizetései gyorsulnak és gördülékenyebbé válnak. Kezdeményezzük a BEVA-nál az önrész eltörlését, tehát hogy a kisbetéteseknek semmilyen áldozatot ne kelljen hozniuk az ilyen esetekben. A bírságolási szabályok szigorítását is szeretnénk, hogy azoknak visszatartó ereje legyen.

A törvényjavaslatban szabályozásra kerül a jó üzleti hírnév, amely egyértelműen megmondja azt, hogy kik és milyen feltételekkel végezhetnek pénzügyi szolgáltatási tevékenységet. Ezt követően tárcaegyeztetés történik, a kormány fogja jóváhagyni a törvénytervezetet, és a következő hónapban, áprilisban az Országgyűlés elé fog kerülni.

Az ön kérdéséhez közvetlenül csatlakozva: a Buda-Cash-ügyben a nyomozó hatóság, a Fővárosi Főügyészség fokozott felügyelete mellett az eddigi eljárás eredményei alapján sikeres vagyonbiztosítási intézkedések történtek. Ennek során mintegy 68 milliárd forint értékű vagyon került biztosításra ingatlanok, üzletrészek, bankszámlák, ingóságok és készpénz formájában. Figyelemmel arra, hogy az eddig feltárt összesített kárérték mintegy 62 milliárd forint, így remény van arra, hogy az eljárás sikeres befejezésével a károsultak kielégítést nyerjenek.

A kormány természetesen támogatja az ön által is említett, a Fidesz-frakció által benyújtott törvényjavaslatot, amelynek a lényege az, hogy olyan magánszemélyek vagyonát is zárolni lehessen és be lehessen vonni a kártalanításba, akik a csalás elkövetéséről tudtak, azt jóváhagyták, támogatták. Ilyen személyek az adott cégek vezetői, tulajdonosai, a felügyelőbizottságok tagjai, és még a könyvvizsgáló is felmerülhet. A törvényjavaslat szerint azokat a szerződésekkel is felül kell vizsgálni, amelyeket a csalás-sorozat kirobbanása és feltárása óta kötöttek, tehát nem lehet a konkrét ügyekben magánvagyonokat kimenteni, és nem lehet azzal meglépni, mert ha ezt a törvényjavaslatot - amely remélhetőleg a holnapi napon törvénné válik - az Országgyűlés elfogadja, ez a törvényjavaslat ezeket az eseteket meggátolja.

Úgy gondolom, a kormány és az Országgyűlés közös felelőssége, hogy megtalálja azt a megoldást, hogy egyrészt ezek az emberek számon legyenek kérve, és nyerjék el büntetésüket, ha ezeket a cselekményeket elkövették, és a magánvagyonukkal pedig feleljenek a károsultak felé. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választ. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm az államtitkár úrnak ezt a részletes választát, amelyben sok fontos kérdést érintett.

Megnyugtató számomra, hogy a kormány dolgozik egy olyan jogszabálytervezeten, amelynek a társadalmi vitáját le is folytatta az illetékes szervezetekkel, amely segítséget adhat abban, hogy a későbbiekben ne forduljanak elő hasonló csalássorozatok. Hiszen az egy dolog, hogy a mostani törvénymódosítással - amelyet reményeink szerint holnap a tisztelt Ház el is fogad - lehetőség nyílik arra, hogy nemcsak a csalást elkövetők, hanem családtagjaik magánvagyonát is zár alá vegyék, és ezáltal a károsultak kártérítési aránya minél magasabb arányban megtörténhessen.

(14.50)

Az külön öröm számunkra, hogy a Buda-Cash esetében úgy tűnik, a 68 milliárd forintnyi zárolt vagyonnal a károsultak köre, a kárigények teljes mértékben kielégíthetők, viszont a megelőzés szempontjából nagyon fontos, hogy egy alapos, az ellenőrzések részleteire is kiterjedő és a gyakoriságát növelő jogszabály elfogadásra kerüljön. A választát ezért elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Egészségügyi kampány Tapolcán”** címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Bizonyára ismeretes mindenki előtt, hogy képviselőtársunk sajnálatos halála miatt április 12-én időközi választásra kerül sor Veszprém megyében a tapolcai térségben. A kampány során az is természetes, hogy a különböző politikai pártok jelöltet állítanak, és a jelöltek természetesen ígérvényeket tesznek a választópolgárok felé. De az mégsem világos számunkra, hogy amikor a kampány során az egészségügyet irányító államtitkár látogatást tett a térségben, ahelyett, hogy az egyeztető fórumok kimeneteléről beszélt volna, vagy hogy milyen átalakításokat terveznek az egészségügyben, hány elbocsátásra kerül sor, és arra való hivatkozással, hogy a párhuzamosságokat fel akarják számolni, hány szervezeti egységet számolnak fel és zárnak be, a következőket mondta Zombor Gábor: „Nyárra elkészül a 2,3 milliárd forint értékű beruházás, és megépül a kórház területén a mentőállomás is. Meg kell erősíteni a sürgősségi ellátást, és bővíteni szükséges az aktív kórházi ágyak számát is. Az egészségügyi pénztár finanszírozni fogja, hogy a jövőben minden hétköznap lehessen a tapolcai kórházban

egynapos sebészeti ellátást nyújtani, ehhez megfelelő műtő és egy tíz aktív ágygal rendelkező sebészeti osztály szolgáltatja majd a háttérrel.” Azt is hozzátette államtitkár úr: „Természetesen az is fontos, hogy a térségben élők is biztonságban érezzék magukat, ezért kell a központi ügyelet, és az egynapos sebészet, s a belgyógyászati sürgősségi ellátás is folyamatosan fejlesztésre kerül.”

Ez úgy egyébként rendben lenne, feltéve, ha nem arról lenne szó, hogy egy már elindított beruházást, amit már régen át kellett volna adni, úgy adnak el, mintha egy jövőbeni beruházás lenne. Hiszen itt arról van szó, kedves barátaim, hogy már hónapokkal ezelőtt meg kellett volna valósulnia ennek a beruházásnak. A kérdés adódik: ez a bejelentés megszületett volna akkor is, ha nem lenne időközi választás? Vagy az itt élő embereknek, az egészségügyben dolgozó tapolcai és Tapolca környéki embereknek ugyanazzal a bizonytalansággal kéne szembenézni, mint az ország más településein?

Mindezekre tekintettel kérdezem államtitkár úrtól: lesznek-e ott is nagyarányú fejlesztések, ahol az ellátás ugyan megkívánná, de éppen nincsenek időközi választások, és akkor is lesz fejlesztés, ha a Fidesz-KDNP el fogja veszíteni ezt a választást? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az a jó hírem van, tisztelt képviselő úr, hogy nemcsak itt, hanem országsszerte számtalan fejlesztés zajlik az egészségügyben. Négy száz projektről beszélhetünk, amelyek összértéke 500 milliárd forint. Ezek vannak most folyamatban. Ön is sokszor hallhatott már itt a parlamentben mentőállomások korszerűsítéséről, mentőállomások építéséről, új kórházi szárnyak építéséről, hallhatott épülettömbök, épületek építéséről és felújításáról, új, korszerű eszközök vásárlásáról. Ezek mind folyamatban lévő egészségügyi fejlesztések, ahogy mondtam, összesen 500 milliárd forint értékben. Tehát az ország más részein is, bárhova megy, bárhol halad, láthat ilyen fejlesztéseket.

Ön tapolcai példákat említett, és végre volt egy része az interpellációjának, tisztelt képviselő úr, amivel egyet tudtam érteni. Amikor Zombor államtitkár urat idézte és egyfajta kormányzati tájékoztatót adott, azzal teljes mértékben egyet lehetett érteni. Összesen 2,3 milliárd forint értékben folyik most is egészségügyi fejlesztés. Az első a struktúraváltás a százéves tapolcai Deák Jenő Kórházban - ez egy TIOP-os fejlesztés 1,26 milliárd forint értékben -, a második pedig a rehabilitációs szolgáltatások fejlesztése a közép-dunántúli régióban, ami egy KDOP-fejlesztés 559 millió forint értékben. Ezek az uniós források ehhez, amikhez 2013-ban és 2014-ben több-

letforrásként további összegek járultak, az első projektnél 375 millió forint, a másodikon pedig 80 millió forint. Hogy pontosan miről szólnak ezek, azt ön is ismertette itt valamelyest. A TIOP-os projekt a betegközpontú színvonalas egészségügyi ellátás biztosítása érdekében az egynapos sebészeti betegellátást terjeszti ki és erősíti meg járóbeteg-szakellátási háttérrel, valamint a minőségi szolgáltatást nyújtó krónikus ápolási és rehabilitációs ellátás megtartását tartalmazza, míg a második projekt a tüdőgyógyászati és a kardiológiai rehabilitációs szolgáltatásokat tudja fejleszteni.

Képviselő úr arra utalt, mintha ezek a fejlesztések csak azért lennének, mert időközi választásra kerül sor. Ugyanakkor jó, ha tudja, tisztelt képviselő úr, hogy ezek a döntések mikor születtek meg. Nem akkor, amit ön sugallt a mostani interpellációjában, mintha az időközi választásra tekintettel születtek volna meg ezek a döntések. Ezek jóval korábban megszülettek, mint ahogy a másik négyszáz projekt esetében is jóval korábban megszülettek. Az egynapos sebészeti ellátás, a járóbeteg-ellátás megerősítését célzó projektről 2013. szeptember 30-án született meg a döntés, és a projekt 2013. október 8-án el is indult. A másik projekt, a tüdőgyógyászati és kardiológiai rehabilitáció fejlesztését szolgáló pályázat támogatási szerződését már 2012. október 25-én aláírták, és a projekt 2013. február 1-jén indult meg. Eből kiderül, tisztelt képviselő úr, hogy ezek abszolút nem kampány jellegű ígéretetek, nem kampány jellegű bejelentések, hanem egy átfogó egészségfejlesztési terv részei, pontosan azért, hogy mindenhol igyekezzünk a helyiek bevonásával - hiszen a megyei egészségügyi egyeztető bizottságok most is folytatják a munkájukat -, a helyi igényeknek megfelelően tervezni az egészségügyi kapacitásokat, és ezeket a fejlesztéseket továbbvinni.

Sokszor elhangzott már itt a parlamentben is, hogy mindenki esetében szeretnénk kitolni az egészségben eltöltött évek számát, szeretnénk legalább 10 százalékkal csökkenteni azoknak a halált okozó betegségeknek a számát, amelyek a legfőbb halálozási okok. Ennek nyilvánvalóan egy fejlesztendő egészségügy az alapja. Önök vizitíjából kívánták az egészségügyet fejleszteni, az önök egészségügyi fejlesztése csak kórházi szférákban nyilvánult meg, önök az egészségügyi járulék 4-ről 6, majd 7 százalékra való emelésével próbáltak valamiféle forrásokat behozni, de ezek is kevesek voltak.

Azt hiszem, mindnyájan büszkék lehetünk erre a 2,3 milliárd forintos uniós és megemelt összegű kórházfejlesztésre, ami most Tapolcán zajlik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Nem fogadom el. Államtitkár úr, lehet, hogy a döntés hamarabb megszületett, de a bejelentést mégis csak

most, a kampány kellős közepén prezentálták a választóközvetben. Ez az egyik dolog. A másik: a történelmi hűség kedvéért azért mondjuk el, hogy az önök regnálása idején 300 milliárd forintot kivontak az egészségügyből, ugyanígy kivontak a szociális ellátórendszerből és az oktatásból is, de ez nem tartozik ide. *(Zaj a kormánypart oldalán.)* Talán nem véletlen, hogy önt küldték ide választ adni, és az egészségügyért felelős államtitkár nem mert idejönni ezeket a kérdéseket megválaszolni.

Forradalmi hangulat van az egészségügyben, államtitkár úr. Az egészségügyben áldatlan állapotok vannak. Amikor bevásárlókocsival tolják az újszülötteket, amikor horgásboltban vásárolják a damilt, amikor a Praktikerben vásárolnak fűrőgépeket ahhoz, hogy az implantátumokat be tudják helyezni a műtét során, akkor szégyen az, hogy az államtitkár nem jön ide, hogy erről beszéljen. *(Nagy zaj a kormánypartok soraiban.)* Köszönöm szépen, viszont-hallásra! *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 99 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Lehet hatékony a felzárkóztatás 40 százalékos lemorzsolódással?”** címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány felzárkóztatáspolitikájának reménytelen eszközeként vezették be a köznevelési törvényben a Híd-programokat, azt állítva, hogy segítséget nyújtanak a tanulóknak többek között a szakképzésbe való bekapcsolódáshoz vagy a munkába álláshoz, s mindezt komplex pedagógiai tevékenységgel segítik.

(15.00)

Állításuk szerint a Híd-program képes lehet az életutak korai kisiklásának megakadályozására. A Jobbik már akkor figyelmeztetett, mindez nem lesz hatékony, hiszen nem a túlkoros hatodikosok a legmegfelelőbb alanyok ahhoz, hogy az addigra minden motivációjukat elvesztett tanulóknak felébresszék a tudásszomjat, mindezt sokkal korábban kellene elkezdeni.

A KLIK országos elnökéhez adatkéréssel fordultam, tájékoztatást kértem a program eddigi működéséről, és sajnos lesújtó valósággal szembesültem. Az előző tanévben több mint 120 ezer órát mulasztottak igazolatlanul a diákok ebben a képzési formában, az összes mulasztott óra pedig meghaladja a 350 ezret.

Már az első tanévben a miniszter által kijelölt 138 intézményből ténylegesen csak 90-ben indult el a képzés, az idei tanévben is csak 93 vesz részt ebben, pedig a tanulólétszám a duplájára növekedett.

Tudjuk, hogy a szakképzésben igen magas a lemorzsolódás aránya, minden harmadik tanuló az évek során kihullik a sorból. A felzárkóztatónak szánt Híd-programokban még rosszabb a helyzet, a tanulmányait sikeresen befejező tanulók aránya mindössze 59 százalék, tehát több mint 40 százalék az, aki nem teljesíti a követelményeket. Az az abszurd helyzet tehát, hogy a lemorzsolódás a szakképzésbe vezető úton még nagyobb, mint magában a szakképzésben. Ahogy az szintén borítékolható volt, a KLIK tájékoztatása szerint szükség lenne több gyógypedagógus bevonására, illetve a programban részt vevő tanárok munkájának segítésére, hiszen majdnem 20 százalékos a beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézségekkel küzdő és a sajátos nevelési igényű tanulók aránya.

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat, elégedettek-e a Híd-programok működéssel. Milyen változásokat tesznek annak érdekében, hogy jelentősen csökkentsék a lemorzsolódást? Mikor kapják meg a megfelelő segítséget a programban részt vevő pedagógusok? Várom érdemi válaszát. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban nagyon fontos kérdés és nagyon fontos probléma ez, hogy akik megkezdik a tanulmányaikat, be is fejezzék azt, lehet itt szó általános iskolai, szakiskolai tanulmányokról. Mindnyájunknak az az érdeke, hogy ezek a fiatalok be is fejezzék azt az iskolát, amit elkezdtek. Ezért fogadta el a kormány 2014 novemberében a végzettség nélküli iskolaelhagyás elleni stratégiáját. 2015 nagyon sok feladatot ír elő számunkra, és ennek az alapját képezik a képviselő asszony által is említett köznevelési Híd-programok, amelyekre később majd kitérek, hogy milyen változatai vannak.

De ami talán a legfontosabb feladatunk az idei évtől, hogy minél inkább megerősítsük a korai jelző és pedagógiai támogató rendszert. Ez azt jelenti, hogy az intézményrendszer minél hamarabb megfelelően be tudjon avatkozni, minél hamarabb meglegyen az információ arról, hogy valaki nem fogja várhatóan befejezni az iskolát, és tanodával vagy más módon tudjon nekik segíteni.

Ennek az egyik, másik irányból fontos lépése az, hogy immáron hároméves kortól tesszük kötelezővé az óvodai részvételt, hiszen sok esetben az általános iskola végzettség nélküli elhagyása annak következménye, hogy már az elején a gyerekek hátránnyal érkeznek be az általános iskolába. Ha viszont nem

öt-, hanem hároméves kortól kötelező az óvodában a részvétel, az óvodai nevelésben való részvétel, akkor, bízunk benne, hogy ez a hatéves korban már felhalmozott hátrány csökkenthető, és így az általános iskolában a végzettség nélküli elhagyások aránya szintén csökkenthető.

Az idén folytatjuk mindazokat a programjainkat, amelyeknek az a céljuk, hogy a hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű tanulók iskolai sikerességét elősegítsük, a befogadó oktatáshoz, együttneveléshez hozzájáruljunk, javítva ezzel a továbbtanulási eredményeket, csökkentve a végzettség nélküli iskolaelhagyás veszélyét.

Ami az eddigi számokat illeti, az integrációs pedagógiai rendszer, az IPR hatásvizsgálata azt mutatja, hogy a program általános javulást hozott a részt vevő iskolák diákjainak iskolai teljesítményében. Az IPR keretében a hátrányos helyzetű tanulók olyan többlétszolgáltatásokat kapnak, mint egyéni fejlesztés, képességkibontakoztató programokon való részvétel, a pedagógusok pedig új pedagógiai módszereket sajátítanak el, amelyek fontosságát képviselő asszony is kiemelte.

A hátrányos helyzetű tanulók középiskolai továbbtanulásának, középiskolai sikerességének, szakmához jutásának elősegítését célozzák az idén és 2016-ban is az Útravaló-ösztöndíjprogramban a különböző esélyteremtő alprogramok. A tervek szerint 2015-ben sor kerül az ösztöndíjprogram monitoringrendszerének fejlesztésére, valamint mentorok képzésére is.

Kutatások támasztják alá, hogy az iskolai kudarcok, valamint a szociális hátrányok között nagyon szoros az összefüggés. A köznevelés rendszerén kívül, alulról jövő kezdeményezésként létrehozott és egységes szakmai sztenderdek szerint működő tanodák képesek voltak az előző időszakban megszólítani ezeket a diákokat, az iskolától és a tanulástól elidegenedett tanulókat és családjaikat, növelve ezáltal a továbbtanulás vagy legalábbis az iskola befejezésének esélyét. Az ESZA forrásai segítségével működő tanodai programok az anyagi szükségben, rossz szociális körülmények között élő tanulók felzárkózását kivételes eszközökkel és jól láthatóan segítik elő.

Megemlíthetném még az Arany János-programokat, az Arany János tehetséggondozó programot, az Arany János kollégiumi programot és az Arany János kollégiumi szakiskolai programot, amelyekben több mint 4 ezer középiskolás és szakiskolás tanuló vesz részt. A köznevelési Híd-programok 2013. szeptember 1-jei bevezetésével azoknak a fiataloknak adunk lehetőséget, akik az általános iskola elvégzése után nem jutottak középfokú iskolába, ez a Híd I. program, ön is ismeri, illetve akiknek a tanulás korábban csak kudarcélményt adott, és emiatt nem tudták befejezni az általános iskolát, és már betöltötték a 16. évüket, ez a Híd II. program.

Az idei tanévben a Híd-programokban 2300 fő részesül személyre szabott oktatásban, ez a tavalyi tanévhez képest 30 százalékos növekedést jelent. Bízom benne, hogy ez az eredményekben is meg

fogja mutatni hatását. Köszönöm szépen. (Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Három kérdést tettem fel: elégedettek-e a Híd-programmal, mit tesznek, hogy csökkentsék a lemorzsolódást, és megfelelő segítséget nyújtanak-e a pedagógusoknak? Egyikre sem választott, államtitkár úr.

A helyzet nagyon drasztikus és egyre romlik. Az, hogy 120 ezer igazolatlan órát mulasztanak az ebben a programban részt vevő diákok, azt gondolom, ez önmagáért beszél. Óriási baj van, ez a rendszer nem tartható fenn tovább.

Hogy a probléma mértékét egyetlen statisztikai adattal megvilágítsam, arra azt kell elmondanom, hogy öt olyan megye van Magyarországon, ahol a hátrányos helyzetű és halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek aránya a 40 százalékot meghaladja. A 40 százalékot! És önök országosan egy ilyen programban 2300 gyereket tudnak tanítani, ahol még ráadásul a lemorzsolódás több mint 40 százalékos.

Államtitkár Úr! Ez egy csőd. A választ nem fogadom el. (Szórványos taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Milyen intézkedésekkel kívánja gyorsítani a kormányzat a fogyatékos emberek társadalmi integrációját?**” címmel. Vejkey Imre képviselő urat illeti a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Magyarországon a kormány számos intézkedésével bizonyítja, hogy a fogyatékkal élők kiemelt figyelemben részesülnek. A fogyatékkal élők számára számos akadály van jelen a mindennapokban. Nemcsak a közlekedés jelenik meg akadályként nap mint nap, hanem a munkahelytalálás, az internetezés vagy éppen a közszolgáltatások elérése is. Általánosságban igaz, hogy a kormány kiemelten foglalkozik a hátrányos helyzetűek sorsával, hiszen számos programot dolgozott ki, hogyan támogathatja hathatósan a fogyatékkal élőket. Ilyen például az Erzsébet-program fogyatékosokkal élőket támogató része, a rehabilitációs kártya bevezetése vagy a több száz autó kedvezményes megvásárlását támogató program.

Ma Magyarországon mintegy 73 ezer ember gyengén vagy alig lát, 9 ezer honpolgárunk pedig vak. A kormány jelentős erőfeszítéseket tesz azért, hogy a látásukban részben vagy teljesen korlátozott személyek megfelelő körülmények között kaphassanak rehabilitációs ellátást. Ezért a kormány új intézetet épít Tatán.

2010 óta a munkaerőpiacon mintegy 10 ezer fővel több a megváltozott munkaképességű személyek száma. Azok a vállalatok, amelyek fogyatékkal élő személyeket alkalmaznak, esélyt adnak arra, hogy ne szociális támogatásokból, hanem saját erejükből tudjanak a fogyatékkal élők megélni. A cégek nemcsak az üzletbe fektetnek ezzel pénzt, hanem a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatásával az emberekkel is foglalkoznak, hiszen így értéktelmentő munkát tudnak ezek a személyek végezni.

(15.10)

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek alapján kérdezem, pontosan milyen erőfeszítések segítik a fogyatékosokkal élők társadalmi integrációját, továbbá milyen elemei vannak az országos fogyatékosügyi programnak, és ezek hogyan segítik a fogyatékkal élők mindennapjait.

Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hogy kérdésre konkrét programokkal válaszoljak, többet is szeretnék itt most ismertetni; a fogyatékosokkal élő emberek társadalmi integrációját mind uniós, mind hazai forrásból igyekszünk segíteni, és több fejlesztés is megvalósult, a teljesség igénye nélkül a következőket emelném ki.

A „Nyolc pont” nevű projekt célja országos lefedettségű, autizmus szempontú információs és szolgáltatási követelményrendszer, illetve bázisintézmény-hálózat kiépítése, amelynek végső elemeként létrejön az Országos Autizmus Koordinációs Központ.

A második a „Rehabilitáció - érték - változás”, röviden RÉV című projekt, amelynek keretében a megváltozott munkaképességű személyek munkaerő-piaci helyzetének elősegítése érdekében képzési és szolgáltatásfejlesztési modellprogramot indítunk a megváltozott munkaképességű személyek nyílt munkaerőpiacon történő elhelyezkedési esélyeinek javítása érdekében, ami, bízunk benne, hogy hosszú távú segítséget jelent az ebben a projektben részt vevőknek.

A „Kontakt” elnevezésű projekt, amiről már többen is hallhattak, ennek a keretében siket, na-

gyóthalló és siket-vak személyek számára videotolmács-szolgáltatást építettünk ki. Emellett a térítésmentes jelnyelvi tolmácsszolgáltatás országos hálózatának működtetésére idén még a tavalyinál is magasabb összegű forrást biztosítunk.

Az 5,3 milliárd forintos keretösszegű TIOP 3.3.1/A projekt nyomán megtörténik a kormányablakok, illetőleg a kormányhivatalok egyes szakigazgatási szervezeteinek komplex fizikai és infokommunikációs akadálymentesítése, azaz a jeltolmács-szolgáltatás igénybevételével, akik csak jelelni tudnak, azoknak ez lefordítja ezeket a jeleket az ügyintéző számára ez a központi szolgáltatás, és viszont is tolmácsol. Így tehát nem kell jelnyelvi tolmácsot vinni annak, aki kormányablakban akar ügyet intézni. De ez a szolgáltatás más esetekben is igénybe vehető.

Hosszú idő óta, minden évben hazai pályázatok útján támogatjuk a segítőkutya-kiképzéssel foglalkozó szervezetek munkáját, szülősegítő szolgáltatásokat biztosítunk a fogyatékos gyermekek és felnőttek családjai részére. Kiegészítő támogatást biztosítunk az autista és más fogyatékosággal élő személyek lakóotthoni ellátásához, illetőleg jelentős összegekkel támogatjuk a fogyatékosügyi szakmai és érdekvédelmi szervezetek tevékenységét.

Éppen itt, az Országgyűlésben a holnapi napon dönt az Országgyűlés a hazai fogyatékosügyi politika legfontosabb stratégiai dokumentumának, a 2015-25 évekre szóló országos fogyatékosügyi programnak az elfogadásáról, amelynek kidolgozása, szakmai irányvonalainak megfogalmazása széles körű civil és kormányzati részvétellel valósult meg.

A program hosszú távú célja egy komplex, a fogyatékos személyek teljes életútját végigkísérő keretrendszer kialakítása. A program alapelveként kezeli a fogyatékos személyek önrendelkezésének, önálló életvitelének előmozdítását, és részletesen kitér azokra a területekre, ahol a fogyatékos személyek élethelyzetének javítása érdekében beavatkozásra van szükség, az egészségügytől kezdve az oktatáson, foglalkoztatáson, szociális ellátáson át egészen a sportig és a kultúráig.

Azt a szemléletet tükrözi ez a stratégia, hogy közösen kell fellépniük annak érdekében, hogy a fogyatékos személyek olyan környezetben élhessenek, amely elfogadja és befogadja őket, amely úgy támogat, hogy közben az önálló élet szabadságát a lehető legteljesebb mértékben meghagyja.

A kormány kitarthat azon álláspontja mellett, hogy a fogyatékosügy mindannyiunk közös érdeke, ennek megfelelően a program végrehajtása széles körű ágazatközi munkacsoport keretében jött létre, amely előkészíti a program céljait megvalósító kormányzati intézkedéseket, amelyeket első lépésben a 2015-18. évekre szóló középtávú intézkedési terv tartalmaz majd a későbbiekben. De ehhez előbb természetesen holnap meg kell hozni itt a döntést a parlamentben a stratégiáról.

A kormányzati szakértőkből álló hálózat (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) pedig folyamatos szakmai konzultációs

szervként működik közre a megvalósításban. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

Őné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm miniszter úr válaszát (*Közbeszólások a Fidesz soraiból: Államtitkár!*), melyből egyértelműen kitűnik, hogy a kormány fogyatékosügyi programja tartalmazza azokat az elérendő célokat, szükséges lépéseket, fő irányokat, amelyek a fogyatékos személyek társadalmi hátrányainak leküzdését segítik elő. Fontosnak tartom a kormány azon célkitűzéseinek a megvalósulását, hogy a fogyatékos embereket külön intézkedések útján az oktatáson, nevelésen, valamint a képzésen keresztül, továbbá szociális, egészségügyi, közlekedési és munkaerő-piaci szolgáltatásokkal segítse abban, hogy a fogyatékos emberek a magyar társadalomnak még aktívabb, még megbecsültebb tagjai lehessenek.

Köszönöm miniszter úr, államtitkár úr válaszát, azt elfogadom. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Most akkor van termőföldadó vagy nincs?**” címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy kicsit félek a papírtól. (*Derűtség.*) Március elején Tállai államtitkár urat kérdeztem meg arról, hogy van-e termőföldadó Magyarországon. Nagy meglepetésemre ő azt válaszolta, hogy nem, nincs ilyen, mindössze a kormány egy kicsivel nagyobb szabadságot akar adni az önkormányzatoknak a bevétel biztosításához.

A Földművelésügyi Minisztérium egy januári közleménye viszont arra emlékeztetett, hogy Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úr már többször jelezte: nem támogat semmi olyan intézkedést, ami a földművelést sújtja. Ezért arra kér minden önkormányzatot, amely kivetette a gazdákat sújtó földadót, hogy azt vonják vissza.

Ezt nem értettem én, hogy Tállai államtitkár úr szerint nincs is földadó Magyarországon, miközben ezen elméletileg nem létező adónak a visszavonását kérte a földművelésügyi miniszter, és nem teljesen világos ez, hogy mi is ez, meg hogy is van ez. Ennek a tisztázására szerettem volna segítséget kérni.

Miniszter úr, meg szeretném kérdezni, ön egy sikeres polgármester volt, egy sikeres várost vezetett: hogy látja, hogy az önkormányzatok finanszírozásának ez az utolsó lehetősége, hogy különböző adókat vethetnek ki, vagy ez a legjobb megoldás? Ez a kormány válasza az önkormányzatok finanszírozásának

a hiányára, hogy ilyen lehetőségeket adnak? Egyetért ezzel az eszközzel?

Nyilvánvalóan ezen ellentmondás miatt teljesnek tűnik a fejtelenség a kormány kommunikációjában a termőföld adójával kapcsolatban. Teljes a káosz a településeken is az adóztatási lehetőség megítélésében, hiszen eltérő jogalanyokat keresnek. Hogy lehet az, hogy a Fazekas miniszter úr által 2012-ben még veszélyesnek tartott adónemet a kormány minden további nélkül bevezet?

Az a konkrét kérdésem az interpellációmban, hogy tulajdonképpen akkor melyik miniszter irányítja a magyar agráriumot. Ki hazudik itt a gazdálkodóknak, és ki az önkormányzatoknak? Ki irányítja ebben az országban a termőfölddel kapcsolatos szakpolitikát, ha a szakminiszter ellenállása dacára be lehet vezetni egy ilyen újabb sarcot? Várható-e a természeti erőforrásokra kivetett újabb adó, mint levegőadó, napadó, széladó vagy bármi más ehhez hasonló, aminek a lehetősége még nyitott lesz az önkormányzatoknak?

Mi az ön véleménye, miniszter úr, hogy hazudik Tállai államtitkár úr, vagy fogalma nincs arról, hogy mi történik az önkormányzatoknál? Erre várnám a választ.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak, aki az interpellációra válaszol.

Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt szeretnék gratulálni képviselő úrnak ahhoz, hogy trágár kifejezések nélkül is el tudta mondani az interpellációját. *(Derűltség.)*, és egyúttal azt is el szeretném mondani, hogy elgondolkodtató az, különösen a szóhasználatra figyelemmel, illetőleg a kérdésözönre, hogy itt igazából szerintem az ön fejében van a káosz, hiszen ez a téma nem egy túlságosan bonyolult ügy. Még januárban részletes választ kapott erről képviselő úr, amelyben alaposan bemutattuk, hogy a települési adó miért nem sújthatja a mezőgazdasági termelőket, és miért megalapozatlan egyáltalán földadóról beszélni.

Egyébként a Földművelésügyi Minisztérium természetesen nem támogat semmiféle földadó-kivetési önkormányzati döntést. Tehát némileg csalódott vagyok, hogy önnek részletesen elküldtük a választ, mégis úgy tesz, mintha azt nem olvasta volna, vagy nem akarná megérteni.

Tisztelt Képviselő Úr! Én meg szeretném erősíteni Tállai András államtitkár úr válaszát, azon kijelentését, amely szerint Magyarországon termőföldadó elnevezésű törvényi közteher nincs, csupán települési adó vehető ki.

A helyi adókról szóló törvény 2015. január 1-jén hatályba lépett módosítása ugyanis lehetőséget biztosít az önkormányzatoknak arra, hogy a helyi sa-
jáj-

tosságok mérlegelésével, meghatározott korlátok között települési adót vessenek ki.

(15.20)

Szűk feltételek között ennek tárgya lehet a termőföld is, de alanya mezőgazdasági termelő nem, így mezőgazdasági termelőtevékenység termőföldön keresztüli adóztatásáról sem lehet beszélni. Mint ahogy az bizonyára ön előtt is ismert egyébként, a mezőgazdasági társas vállalkozások Magyarországon termőföldet nem tulajdonolhatnak, így az általuk használt földterület esetén esetlegesen bevezetett települési adó őket nem terhelheti. Arra a földterület-tulajdonosra sem állapítható meg települési adó, aki földjét vállalkozóként hasznosítja, így az egyéni vállalkozókon túl azon őstermelőnek sem keletkezhet saját tulajdonú termőföldje után adófizetési kötelezettsége, akinek az őstermelői tevékenységéből származó bevétele az adóévben a 600 ezer forintot meghaladja. A termőföldet vállalkozóként hasznosító mezőgazdasági termelő magánszemélyre, jogi személyre szintén nem vonatkozhat települési adó.

Fontosnak tartom továbbá megemlíteni, hogy a 3197 hazai önkormányzat közül tudomásunk szerint mindössze 13 önkormányzat vezetett be a termőföld-re települési adót, amely az összes önkormányzat mintegy 0,4 százaléka. Emellett sajnós azt is látni kell, hogy azon néhány település közül, amelyek az adót mégis kivetették, nem mindegyik van tisztában ezekkel a jogszabályi korlátokkal. Egyébként nem a Földművelésügyi Minisztérium az a közigazgatási szerv, amely a helyi adóknak a törvényekkel való összhangját megítélni hivatott, de vélelmezhető, hogy a törvényi előírásokkal ellentétes módon kivetett adókból a remélt bevételek elmaradnak, illetve itt a szükséges eljárást a megfelelő szervek le fogják folytatni, hiszen az önkormányzatok törvényességi felügyelete a magyar jogrendszerben biztosított.

Remélem, tisztelt képviselő úr, hogy tájékoztatásom megfelelő volt. Készséggel újra postázzuk majd az ön részére ékes magyar nyelven megírt tájékoztatónkat. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e azt. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Nem kaptam választ - a feltett kérdések viszonylag egyszerű kérdések voltak -, tehát volt egy politikai megnyilatkozás, ezt nem lehet elfogadni.

Köszönöm szépen egyébként a dicséretét miniszter úrnak. A trágár szavakat én is igyekszem meghagyni az önök politikai partnereinek és oligarcháinak, tehát ez csak elszólás volt, tehát én elnézést kérek. Önök ismerik egymást, ő tudja mondani, hogy mit lehet.

Én nem tudom, lehet hogy én nem értem, de akkor azt nem értem, hogy ha ön megerősíti Tállai államtitkár urat, akkor az FM-nek ki írja a nyilatko-

zatát - mert akkor ki írja azt, hogy a földadót vonja vissza? Önök is ezt mondták, hogy ezt vissza kell vonni. Most akkor, hogyha azt mondja, hogy nincs ilyen, és megerősíti Tállai államtitkár urat, akkor rossz ez a nyilatkozat, akkor az FM-ben rendet kell csinálni, hogy ne menjen ki mindenféle nyilatkozat.

És nyilvánvalóan, az, hogy a gazdálkodókat nem sújtja, ez azért aggaszt, mert nyilvánvalóan ezt át fogják terhelni a gazdálkodókra, hiszen ott, ahol aranykoronánként megegyeztek 1000-1500 forintos éves aranykoronánkénti földhasznóbérlési díjban, ott előbb-utóbb ennek a díjnak meg kell jelennie. Ez a gazdálkodást fogja sújtani, és ez az, ami elfogadhatatlan.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból. - Szórványos taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el a miniszteri választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 102 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Mengyi Roland, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Magyarországot ismét felminősítették. Mit jelent ez az ország gazdasága szempontjából?**” címmel. Mengyi Roland képviselő urat illeti a szó.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány öt esztendővel ezelőtt indította el a Magyarországot talpra állító és gazdasági növekedést generáló programjait. Ennek megfelelően az ország gazdasági keringése helyreállt, majd következett a makroszintű fellendülés. Mára ott tartunk, hogy valamennyi rangos nemzetközi hitelminősítőnek kedvezőbb a megítélése hazánk gazdasági teljesítményével kapcsolatban; az OECD, az Európai Bizottság szintén pozitív jelzéseket adott Magyarországra irányába, és egyetért a kormány gazdaságélénkítő erőfeszítéseivel. Az előző héten pedig újabb optimista elemzés került ki Magyarországról. Emlékezhetünk rá, hogy korábban a Moody's és a Fitch - mérvadó minősítők - már nyilatkoztak az ország pénzügyi és gazdasági erősödését illetően, most pedig a Standard and Poor's döntött a felminősítés mellett. Jelenleg mindhárom szervezetnél a stabil besorolásban van, azaz egy lépésre áll Magyarország a befektetésre ajánlott kategóriától.

A felminősítés mellett jelentés is készült hazánkról, amelyben hasonló kedvező gazdasági teljesítményt jósolnak. A dokumentum alapján az ország sokkal stabilabbá vált a devizahitelek kivezetése, az államadósság csökkentése nyomán, valamint megjegyzi, hogy az ország sokkal védettebbé vált a külső hatásokkal szemben. A Standard and Poor's pénteki elemzése az eddigi 2 százalékról 2,5 százalékra emelte a várható GDP-növekedést is. Várhatóan tovább

javul az államadósság finanszírozhatósága, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankkal kötött meg egyezések révén egyúttal az ország hitelképessége is erősödik. A jelentés tehát egyértelművé teszi, hogy az ország gazdaságának erősödése a helyes kormányzati intézkedések miatt következett be.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindez megerősíti azt, hogy Magyarország jó úton halad, az ország pénzügyi stabilitása és az államadósság csökkentése következtében az Európai Unió és a nemzetközi szervezetek is bizakodók hazánk kilátásait illetően.

Ezért kérdezem államtitkár urat: a felminősítés milyen hatással van Magyarországra? *(Taps a Fidesz soraiból. - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr. *(Borány Sándor: Halljuk, halljuk!)*

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban, Magyarország kiváló makrogazdasági mutatókkal rendelkezik. *(Dr. Vadai Ágnes: Kiváló!)* A gazdasági növekedés az elmúlt évben 3,6 százalékos volt, ami Európában a legjobb teljesítménynek számít, de ugyanezek a számok jönnek vissza a foglalkoztatás tekintetében is, hiszen több mint 4 millió 100 ezer ember dolgozik. Itt a mögöttem lévők nem örülnek, sem a Jobbik, sem az MSZP, nem tudom, miért *(Dr. Vadai Ágnes: Nem MSZP, DK!)*, mert folyamatosan ordítanak az interpelláció közben. De ez legyen az ő dolguk. Tovább csökkent az államadósság, most már 77 százalékos alatti, és a költségvetés hiánya is tartósan 3 százalékos alá került. *(Közbeszólás az ellenzéki padsorokból. - Az elnök csenget.)* Magyarország kikerült a túlzottdeficit-eljárásból. Az infláció mértéke is nulla százalékos alatti. Nyilván ennek a következménye, hogy a Standard and Poor's hitelminősítő a közelmúltban valóban felminősítette Magyarországot egy fokozattal, mégpedig BB pluszra emelte a magyar államadósság besorolását.

Természetesen erre már a piacok számítottak, és valahol be is árazták ezt a felminősítést. A meglepetés talán az, hogy a felminősítés valamelyest gyorsabban következett be, mint ahogy az általában jellemző, hiszen először pozitív kilátásba helyezik az országot, és csak azt követően jön a felminősítési kategória.

Nyilvánvalóan a hitelminősítő ezzel elismeri Magyarország teljesítményét, és jó esélyünk van arra, hogy az év második felében a két másik nagy hitelminősítő is hasonlóan fogja látni az ország teljesítményét, és ez azt fogja jelenteni, hogy még további felminősítések várhatók. Nyilvánvalóan a Standard and Poor's figyelembe vett sok tényezőt a felsoroláson túl is, például a devizaalapú jelzáloghitelek forintosítását, ami a belső finanszírozás erősítésének kedvezett. A hitelminősítő üdvözölte az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankkal kötött megállapodá-

sunkat is, hiszen ezáltal bővíthet a hitelezés, erősödhet a gazdaság teljesítménye. Ez a felminősítés Magyarországnak egy stabilitást ad, mindazon túl, hogy elismeri a 2010 óta folytatott gazdaságpolitikát, amit helyesnek és sikeresnek tart. Ennek az eredménye a felminősítés.

Azon túl, hogy az ország megítélése javul a befektetők, a beruházni kívánók szemében, biztonságot ad természetesen az országnak, hiszen ezáltal jelentősen fokozódhat a gazdasági növekedés, javulhat a teljesítmény. De a felminősítés a költségvetésnek is pozitívumot jelent, hiszen ez alacsonyabb hozamokat jelent, tehát csökkenni fog a költségvetés kamatterhe, ezáltal a felszabaduló forrásokat más célokra lehet fordítani.

(15.30)

Úgy gondolom, Magyarország jó gazdasági pályán van, és ha erről nem kell letérnünk - márpedig miért kellene -, akkor további jó hírek érhetik Magyarországot a felminősítés kapcsán. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választ. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy fogalmazott, a javuló minősítés mind a befektetők, mind a beruházók számára jelentéstartó, hiszen újabb beruházásokat és így munkahelyeket generálhat, jelenthet, ugyanakkor azt gondolom, akkor járunk helyes úton, ha ezeket a makroszintű eredményeket a gyakorlatban is a hazai kkv-szektor vállalkozói és az ott dolgozó emberek számára is igyekszünk a gyakorlatban megjeleníteni.

Köszönöm szépen, a választ elfogadom. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Dr. Vadai Ágnes: Bravó!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Lesz-e nemzeti gyógyszer-nagykereskedő?**” címmel. Szakács László képviselő urat illeti a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A létfontosságú rendszerek, létesítmények azonosításáról, kijelöléséről és védelméről szóló törvény mellékletének módosítása arra enged következtetni, hogy a gyógyszer-nagykereskedelemben nemcsak és kizárólag járványügyi esetekben, hanem szinte minden esetben egy új gyógyszerellátó állami monopolhelyzetbe hozását hozza létre.

Ez sajnos az állam tekintetében, illetve ennek a kormánynak a tekintetében nem áll minden példa nélkül, hiszen korábban jól működő, jövedelmező és kiszámítható profittal rendelkező üzletágakat állami

monopóliumba vontak: dohánykisker, -nagyker, az italmonopólium szabályai, illetve az állami közműszolgáltató a legújabb ebben a tekintetben. Az állam, illetve a kormány ezt a monopolhelyzetet arra használja, hogy a kormányhoz hű piaci szereplőket olyan helyzetbe hozza - akár koncesszióval, akár a jogszabályok módosításával -, amelyen helyzetbe maguktól nem lennének képesek kerülni. A gyógyszer-nagykereskedelem esetében azonban más a kérdés, hiszen itt létezik olyan intézmény, méghozzá az Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézet, amely ellátja ezt a feladatot, még akkor is, ha az OTH középírányításával együtt látja ezt el.

Ha mindezt figyelembe vesszük, akkor az egészségügyi háttérintézmények átalakításával és ezzel a kérdéssel együtt, ezzel a módosítással együtt joggal merül fel a kérdés, hogy kiszervezésre és monopolizálásra kerül-e a gyógyszer-nagykereskedelem Magyarországon, és ha igen, akkor milyen feltételekkel, mi lesz az EKI sorsa. Ezután is esetleg az OTH lesz az, amelyik a beszerzést és a terítést fogja majd végzni az elkövetkezendő időszakban?

És végül: lesz-e gyógyszer-nagykereskedő? Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az EKI, az Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézet - ahogy ön is említette - egy költségvetési szerv, amelyik ellátja az állami egészségügyi tartalék kezelését. Ebben nagyon sokféle funkció van, ön is tudja: a beszerzéstől kezdve a cserélésen át a selejtezésig, adott esetben a normából kikerülő eszközök és anyagok értékesítéséig, nemzetközi segélyadományokkal kapcsolatos ügyintézés, egyes eszközök kiadása vagy visszavétele. Ez egy rendkívül összetett feladat, de az EKI vette át a korábban jogutód nélkül megszűnt egészségügyi intézmények vagyoni jogait és kötelezettségeit, illetőleg adatfeldolgozó feladatait is.

Ebből a hosszú felsorolásból is látható, hogy az EKI sokrétű feladatkörrel rendelkezik, és meghatározó szerepe van hazánk egészségbiztonságának fenntartásában. Az intézet középírányító szerve 2015. március 1-jétől, tehát ettől a hónaptól kezdve az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Országos Tisztiorvosi Hivatala, ennek működésében jelentős változások nem várhatók.

Ahogy azt a képviselő úr is jelezte, 2015. január 1-jétől módosult a létfontosságú rendszerek és létesítmények azonosításáról, kijelöléséről és védelméről szóló 2012. évi CLXVI. törvény, amelynek az ön által is említett 2. mellékletét érintő változás a gyógyszer-nagykereskedelmi tevékenység beépülése a létfontosságú rendszerrelemek közé.

Annak érdekében, hogy a lakosság ellátása valamennyi helyzetben biztosítható legyen, szükséges meghatározni azon szereplők körét, akiknek tevé-

kenysége a lakossági ellátás szempontjából létfontosságú. Az állami egészségügyi tartalék értelemszerűen létfontosságú rendszerelem, ugyanakkor a készletek folyamatos visszapótlásában részt vevő beszállítói körre, a patikákon keresztül a lakosságot, illetve az egészségügyi intézményeket ellátó gyógyszer-nagykereskedőkre is szükséges kiterjeszteni ezt a védelmet.

A létfontosságú rendszerelemmé való nyilvánítás folyamata viszonylag hosszú és összetett: a gyógyszer-nagykereskedelmi tevékenységet folytató szervezetek elkészítenek egy azonosítási, önértékelő jelentést, amely a besorolások szempontjából meghatározó dokumentum. A jelentés alapján az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet javaslatot fogalmaz meg az EMMI-ben működő kijelölő bizottság felé, amely első fokon dönt a rendszerelemmé nyilvánításról, a másodfokú hatóság pedig ez esetben az egészségügyért felelős miniszter.

A kijelölt rendszerelemeknek - a létfontosságú rendszerek és létesítmények azonosításáról, kijelöléséről és védelméről szóló törvény alapján - egy biztonsági összekötő személyt kell kinevezniük, valamint biztonsági tervet kell készíteniük, amely segíti a saját tevékenységüket. A tervek elkészítését, tartalmát a biztonsági összekötő személyen keresztül, a 65/2013. kormányrendelet alapján a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatósága ellenőrzi.

A törvénymódosítás célja tehát a lakosságot érintő egészségügyi rendszer biztonságának növelése, a megbízhatóság fenntartása, illetve a gyógyszer-nagykereskedelmi tevékenységet végzők védelmének fokozása. Az, hogy egy gyógyszer-nagykereskedelmi tevékenységet folytató szervezet azonosításra kerül mint létfontosságú rendszerelem, nem befolyásolja annak a tulajdonosi szerkezetét. Amennyiben egy gyógyszer-nagykereskedelemmel foglalkozó szervezetet nem azonosítanak létfontosságú rendszerelemnek, az számukra nem jelent semmilyen hátrányt, semmilyen korlátozást.

A meglévő európai uniós szabályozással, illetve a törvény fentiekben említett módosításával vált lehetővé, hogy az egészségügyi ellátás teljes vertikuma egy védendő körbe kerüljön annak érdekében, hogy a lakosság folyamatos ellátása biztosítható legyen.

Ezért kérem a képviselő urat, hogy válaszomat fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Kérdezem Szakács László képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Azért nem tudom elfogadni a választát, mert egy nagyon kimerítő tájékoztatást kaptunk arról, amit nagyjából-egészében tudunk, hallunk, látunk, viszont nem válaszolt a kérdésekre.

Megerterm én azt, hogy nehéz helyzetben van ma az államtitkár úr, hiszen egészségügy, oktatás, megváltozott munkaképességűek, fogyatékkal élők, egy rövid pillanatra miniszter is lett a mai napon, de én mégis úgy gondolom, azon kell elgondolkoznunk, hogy akkor, amikor még 2010 előtt az EKI normálisan is úgy működött, ahogyan annak kellett, akkor egy év és három hónapra elegendő tartalék volt a rendszerben és az EKI-ben is. Azóta új közbeszerzés került kiírásra, még Szócska államtitkár úr idejében, azóta viszont folyamatosan hallunk olyan problémákat, amelyeket az ön által is említett lakossági ellátások, a létfontosságú ellátások körében lehet tapasztalni.

Eppen ezért az előző interpellációban is mondtam *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy átgondolatlanok az átalakítások, most is ezt mondom. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 96 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Apáti István, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„Élet az életfogytiglan után, avagy ismét retteghetünk?”** címmel. Apáti István képviselő urat illeti a szó.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A rendszerváltozásnak hívott jelenség után a halálbüntetés hatályán kívül helyezését követően az életfogytiglan vált a jogrendszer legsúlyosabb büntetésévé. Ez a jogintézmény sokat változott az elmúlt negyedszázadban is, különös tekintettel a legkorábbi feltételes szabadságra bocsátás időpontját illetően. Ennek megfelelően a jogerősen életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt bűnözők a Btk. változásának függvényében legkorábban 20-25-30 év múlva szabadulhatnak, esetleg 30 évnél hosszabb időt kell minimálisan eltölteniük a rácsok mögött.

Más a helyzet azok esetében, akiket korábban ténylegesen életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték: az ő esetükben a jogerős ítélet kizárta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét, de brüsszelita nyomásra, strasbourgri nyomásra végül is kötelező kegyelmi eljárást rendelnek el: 40 év után, legkorábban 40 év után felül kell vizsgálni ezeket az eseteket is, tehát még az életfogytiglanon belül is a legveszedelmesebb bűnözők számára is megnyílik a szabadlábra helyezés lehetősége.

(15.40)

Ráadásul tudjuk azt, hogy bár tucatnyi bűncselekmény esetében vagy több tucatnyi bűncselekmény

esetében kiszabható ez a büntetés, a gyakorlatban kivétel nélkül az emberölés minősített eseteinek elkövetőit ítélik erre a büntetésre, tehát kivétel nélkül kegyetlen gyilkosokról van szó. Éppen ezért nemcsak büntetőjogi vagy politikai, hanem súlyos erkölcsi és társadalmi kérdések is felmerülnek. Ugyanis hová jut a magyar társadalom, hogyan érezhetik biztonságban magukat a magyar állampolgárok, a magyar emberek úgy, hogy a legrettenetesebb, a legszörnyűbb gyilkosságok elkövetői is akár már legkorábban 20 év elteltével élvezhetik a szabad élet minden előnyét? Emlékeztetnék itt az 1990-es évek elején elkövetett Bene-Donászi tettetársak általi több gyilkosságra és emberölési kísérletre, itt például már konkrétan eltelt a legkorábbi szabadlábra helyezéshez szükséges 20 esztendő.

Ráadásul nem látunk pontosan, nem látunk tisztán ebben a kérdéskörben, éppen ezért kérdezem nagy tisztelettel államtitkár úrtól, hogy hány személyt ítélték 1990 óta jogerősen életfogytig tartó szabadságvesztésre. Hány személy esetében telt már el a legkorábbi, a legminimálisabb idő, ami a szabadlábra helyezésükhöz szükséges, esetleg hányan szabadultak már ebből a büntetésből, illetőleg a közeljövőben hány személy szabadulása, szabadítása várható? Ugyanis amíg Strasbourg azon aggódik, hogy hány négyzetméter jut egy elkövetőre, addig minket az áldozatok emléke, a hozzátartozók méltósága foglalkoztat, és legfőképpen tartunk újabb súlyos bűncselekmények, súlyos gyilkosságok elkövetésétől.

A fő kérdés tehát az, hogy mikor kívánják megoldani ezt a problémát, mikor kívánják betönni, befoltozni ezt a rést a pajzson, és meddig kell még a kegyetlen gyilkosoktól tartanunk egyrészt a törvényhozás, másrészt a jogalkalmazás folyamatos hibái miatt. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Répássy Róbert államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Egészen pontosan jelenleg 277 fő tölti életfogytig tartó szabadságvesztését, ebből 53 fő úgynevezett tényleges életfogytig tartó szabadságvesztést tölt, tehát az ő esetükben a bíróság a feltételes szabadlábra helyezés lehetőségét kizárta; hozzáteszem, hogy mintegy 15-18 ítélet még nem jogerős ezekben az ügyekben.

Az úgynevezett tényleges életfogytig tartó szabadságvesztést 1999-ben vezette be az akkori kormány javaslatára a parlament, és a 2000-es évek elejétől alkalmazzák, hiszen nyilván csak a hatálybalépése után elkövetett bűncselekményekre lehetett alkalmazni. Ebből kiszámítható - tehát a 2000-es év elejétől alkalmazzák -, hogy 2040-ben, azaz 25 év múlva számíthatunk először olyan kegyelmi felülvizsgálatra, amelyet az új törvénymódosítás előír, de az új törvénymódosítás, amelyet valóban, ahogy ön

említett, a strasbourgi ítéletet követően fogadott el az Országgyűlés, egy bírákból álló bizottságnak, egy szakértői bizottságnak, szakértői testületnek a véleményét írja elő. Ezt a véleményt az igazságügy-miniszter felterjeszti a kegyelmi kérelem elbírálására a köztársasági elnöknek, és a köztársasági elnök egyáltalán nem automatikusan, hanem alapos mérlegelés után, kegyelmi mérlegelés után dönt arról, hogy szabadlábra helyezhető-e majd 25 év múlva az első tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt személy.

Meg kell jegyezmem - a kegyelmi statisztikákat ismervé -, hogy viszonylag csekély számú olyan esetről tudunk, amelyben a köztársasági elnök pozitívan dönt egy kegyelmi előterjesztésről, és különösen kevés az olyan ügy, amelyben a köztársasági elnök életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt személy esetében kegyelmet gyakorol. Megpróbáltam a kegyelmi statisztikákat az 1990-es évektől megnézni, és eddig egy olyan kegyelemről tudunk, amelyben életfogytig tartó szabadságvesztés esetén élt a köztársasági elnök a kegyelmi jogkörével, tehát egyáltalán nem tekinthető bizonyosságnak vagy automatizmusnak az, hogy a köztársasági elnök kegyelmi döntése pozitív lenne.

Ami a bíróságok döntését illeti, tehát a feltételes szabadságra bocsátást és azoknak a várható legkorábbi időtartama, ilyen statisztikákkal én nem találkoztam, nem tartják ezt számon. Nyilván az megállapítható, hogy feltételes szabadságra hány életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt személyt bocsátottak, erre a büntetés-végrehajtásnak vannak statisztikái, még jelen pillanatban nem tudtam ezeket beszerezni. Azt hiszem, hogy az a feltételezés, hogy az életfogytiglanra ítélt személyek szabadlábra kerülhetnek, ez a feltételezés a valóságtól meglehetősen távol áll, hiszen a bírói döntések jelentős esetben a feltételes szabadságra bocsátást mellőzik, egy későbbi időpontban vizsgálják meg az elítélt esetén.

Tehát azt kell mondjam, hogy a tényleges életfogytiglan bevezetésével valóban, ahogy ön mondta, sikerült betönni azt a lyukat, amit a rendszerváltás óta az eltörölt halálbüntetés helyett alkalmazhatnak a magyar bíróságok. Manapság is igen sok esetben élnek a bíróságok a tényleges életfogytiglan büntetés eszközével.

Kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Örülök annak, hogy konkrétumok, konkrét számok is elhangzottak a válaszában, de a válasz mégis féloldalas, ugyanis ön a tényleges életfogytiglanra ítéltelkel kapcsolatos szabályozást, illetőleg gyakorlatot, tényeket részletesen bemutatta, de nem hallottunk konkrétumokat azokról, akiket legkorábban már 20 év múlva ki lehet engedni. Em-

lékeztetnék a Soós-féle bűnbanda által elkövetett sorozatgyilkosságokra. Onnan egyébként hosszú évekkel ezelőtt a legfiatalabb elkövető, akit annak idején nem tudtak halálra ítélni, mert nem volt még 20 éves az elkövetéskor, már réges-régen szabadlábban van; az ilyen és ehhez hasonló elkövetőkről beszélek. Ugyanígy Bene László esetében is eltelt már - őket 1991 májusában fogták el, és akkor még maximum 20 év volt a kiszabható minimum, hogy így fogalmazzak -, tehát az ilyen és ehhez hasonló súlyos esetekről van szó, amelyek esetében - vagy mondhatnám a százhalombattai rém esetét, tisztelt képviselőtársaim -, meg kell kérdezni azokat a százhalombattai szülőket, akiknek a lányait lemészárolta ez a fenevad, és ők rövid idő elteltével visszatérhetnek a társadalomba.

Mivel ennek a veszélyét nem hátrították el, ezért a választ elfogadni nem tudom. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem, elfogadják-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 101 igen szavazattal, 22 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Miért titkolja a kormány a valódi gázárakat?**” címmel. Képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Orbán-kormány sorozatban hozta létre azokat a szinte korlátlan hatalmú szuperhatóságokat, amelyeket elvileg önök azért hoztak létre, hogy a fogyasztók meg az állampolgárok érdekeit megvédjék, azért mostanában világosan kiderül, hogy nem erről van szó, itt igazából a Fidesz közeli üzleti körök érdekeit kell védelmezni. Látjuk ezt a Quaestor-ügyben, a Magyar Nemzeti Bank kapcsán hogyan viselkedtek, de hogyha eggyel továbblépünk, akkor láthatjuk, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal is egy ilyen dologhoz asszisztál, ugyanis itt van a MEKH, amelyik gyakorlatilag nem tud magyarázatot adni arra immár másfél éve, hogy miért változatlan tavaly ősz óta a lakossági gázszolgáltatás díja, miközben a kőolaj és a gáz ára egyaránt a mélybe zuhant.

Ez azért érdekes helyzet, mert itt van az Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal, amelynek példátlanul erős jogosítványai vannak, gyakorlatilag egy kilencedik minisztériumról beszélünk, és másfél éve nem képes megtudni a száz százalékban állami tulajdonú Magyar Földgázkereskedő Zrt.-től, hogy ez a gázimportőr tulajdonképpen mennyiért veszi a gázt a Gazpromtól. Itt meg is teremtették az alapját a struccpolitikának, hiszen itt arról van szó, hogy a hivatal széttárhatja a kezét, azt mondhatja, hogy ő nem ismeri az árat, innentől kezdve nem tudja levin-

ni Magyarországon se annak a gáznak az árát, amit utána a magyar emberek részére továbbítanak. Tehát itt mi, magyar állampolgárok tovább fizetjük a drága gázarat, holott a nemzetközi piacokon nyilvánvalóan olcsóbban kapjuk meg már a gázt, mint korábban.

Most nézzük meg, hogy miért nem működik ez a rendszer. Nem kell sokáig nézegetnünk, én már magának Orbán Viktornak is írtam azzal kapcsolatban, hogy jó lenne, ha az energia- és közműhivatal éléről vagy a dunaujvárosi Fidesz választókerületi elnöki székéből, valamelyikből eltávolítaná Dorkota Lajos urat. Nyilván abba kisebb beleszólásom van, hogy Dunaújvárosban mi történik a Fidesszel, de az biztos, hogy egy független intézmény élén nonszensz, hogy egy választókerületi elnök áll. Hogyha Dorkota Lajostól megkérdeznénk, hogy ő fideszesnek érzi-e magát vagy sem, akkor ugyancsak zavarban lenne, mert mint MEKH-elnök, úgy független intézmény élén áll, de gyakorlatilag ő egy választókerületet vezet Dunaújvárosban.

(15.50)

Tehát látjuk, hogy itt van Dorkota Lajos, és itt van az általa vezetett hivatal, amely gyakorlatilag az energiaipari területen tevékenykedő összes vállalkozásba belelát, látja az adatait, külföldi társhatóságokkal együtt tud működni, tehát teljesen egyértelműen kizárható, hogy ez az ember, illetve az általa vezetett hivatal nem tudja, hogy mennyiért veszi a Magyar Földgázkereskedő Zrt. a gázt.

Viszont ha kiderülne az igazság, és meglátnánk, hogy mennyi az árkülönbözet, akkor jelentősen csökkenteni kellene a lakossági gázarat, és innentől kezdve, ha ez csökkenne, akkor nem tehetné zsebre az importár, illetve a belföldi ár különbségéből adódó százmilliárdokat az állam meg az a néhány kivételezett magáncég, amelyeket Orbán Viktor kormánya ezekhez a pofonegyszerű, de a magyar fogyasztókat megkárosító, tisztességtelen üzlethez közel enged.

Úgyhogy kérdzem én tisztelt államtitkár urat, hogy meddig tűrik ezt a működést, meddig kell nézni ezt a kutyakomédiát, hogy az egyik elnök nem tudja, hogy a másik mennyiért vásárol, és ki a felelős ezért, mit gondolnak önök. *(Taps a LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Aradszki András államtitkár úr válaszol.

Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal látja el az állam földgázellátással és a közműszabályozás díjszabásának előkészítésével kapcsolatos feladatainak a meghatározó részét. Ezeknek a feladatoknak a hivatal önálló szabályozó

szervként tesz eleget, vagyis csak a jogszabályoknak van alárendelve. A földgázellátásról szóló törvény írja elő azt, hogy az egyetemes szolgáltatás árát, az áralkalmazási feltételeket, valamint az árszabályozás kereteit a hivatal javaslata alapján a nemzeti fejlesztési miniszter rendeletben állapítja meg. A lakossági fogyasztási ár megállapításához szükséges adatok beszerzéséről a hivatal gondoskodik annak érdekében, hogy azok alapján, amennyiben az szükséges, a miniszter módosítani tudja a végfogyasztói árakat a földgázszolgáltatás területén.

Az energetikai szolgáltatásban érintett gazdasági társaságoknak szintén a földgázellátásról szóló törvényben előírt adatszolgáltatási kötelezettsége van a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivattal szemben. Ez alól nem jelent kivételt a Magyar Földgázkereskedő Zrt. sem. Az MFGK által a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak adott tájékoztatás szerint az adatszolgáltatása folyamatos. Az MFGK az adatszolgáltatás során korábban is és jelenleg is fokozott figyelemmel jár el.

Tisztelt Képviselő Asszony! Az egyetemes földgázszolgáltatás keretében megfizetett árban nemcsak az importból származó gáz ára, hanem számos egyéb, jelentős súlyú elem is szerepel. Ilyen az infrastruktúra működtetéséhez szedett rendszerhasználati díj, amelyet a vonatkozó uniós előírásoknak megfelelően a szabályozó hatóság, a hivatal elnöke rendeletben állapít meg.

A rendszerhasználati díjak az egyetemes földgázszolgáltatás lakossági átlagárának több mint egynegyedét teszik ki. Ezek a díjelemek alapvetően függetlenek a nemzetközi energiaár, köztük a gázár alakulásától. Az egyetemes szolgáltatás árában ott van az úgynevezett termékár is, amely szintén hatósági ár. A földgáz hatósági termékára megállapításának alapját egyharmad részben az önköltségi áron elismert hazai kitermelés, kétharmad részben az importföldgáz árának alakulása adja.

Az egyetemes energiaszolgáltatási díjak csökkentése nem az importárak változása miatt, hanem azért volt szükséges, mert a háztartások rezsiköltségei a régióban és az európai uniós átlagban is kiemelkedően magasak voltak. A kormány ezért úgy döntött, hogy olyan lépéssorozatba kezd, amely mintegy négy milliárd háztartásnak egyszerre nyújt azonnali és tartós segítséget. A rezsicsökkentés átfogó intézkedéseinek köszönhetően a fogyasztók az elmúlt években több mint 1000 milliárd forintot takaríthattak meg. Ez a kormány volt az, amely nemcsak megállította a rezsiköltségek emelkedését, hanem eddig soha nem tapasztalt módon jelentős összegeket adott vissza a családoknak.

Visszatérve a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal hatáskörére, a hivatal rendelkezik azon eszközökkel, például a bírság kiszabásának lehetőségével, amelyek alkalmazhatóak abban az esetben, ha úgy ítéli meg, hogy egy társaság a jogszabályban előírt adatszolgáltatási kötelezettségének nem vagy nem teljes mértékben tesz eleget. Ezeket az eszközöket a hivatal saját eljárásának keretén

belül alkalmazza. Amennyiben ezek a jogosítványok nem elegendőek arra, hogy a jogszabályi kötelezettségek betarthatóak legyenek, a kormány is meg fogja tenni a szükséges lépéseket.

Kérem válaszom szíves elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e azt. Öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Hát, dehogyan fogadom el, tisztelt államtitkár úr! *(Derültség a kormánypartok soraiból.)* Ezek szerint önök számára nemcsak a polgári Magyarország *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)* egy politikai termék, hanem a rezsicsökkentés is egy politikai termék. Ugyanis világosan látszik, hogy az a kétszer 10 millió forint bírság mennyire nevetségesen kevés, amit a névleg független intézmény a földgázszállítóra kivetett az elmúlt időszakban. Itt igazából arról van szó, hogy ha ez az intézmény független lenne, akkor akár az engedélyét is visszavonhatná egészen addig, amíg nem szolgáltatja a szükséges adatokat.

Szeretném önökkel tisztán láttatni azt, hogy elfogadhatatlan, hogy ezt az intézményt is bedarálták, és innentől elkezdve a magyar emberekkel fizettettek drágább rezsit azért, hogy Isten tudja, kicsodák zsebre tehessék az import és a belső ár különbözetéből adódó forintokat. *(Balla György: 21 százalékkal csökkent, nem emelkedett!)* Önök begyűjtik a magyar emberek pénzét, miközben azzal kábítják őket, hogy rezsicsökkentést hajtanak végre. A magyar kormány államtitkár úr válasza alapján asszisztál ehhez a szégyenletes művelethez. *(Dr. Aradszki András: Legalacsonyabb az ára Európában.)*

Szégyelljék magukat! *(Dr. Aradszki András: Harcolj Brüsszelben! - Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 102 igen, 41 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Hálapénz és röghöz kötés**” címmel. Tukacs István képviselő urat illeti a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Naponta - jól értik képviselőtársaim, naponta - három orvos hagyja el hazánkat, és máshol akar dolgozni. Ebben nem akadályozza meg őket az sem, hogy egy időben reményeket fűztek ahhoz, hogy az úgynevezett chips-adóból bért fejleszthetnek, és itthon tarthatják őket. Sem az orvosok nem maradtak itthon, sem mi nem

lettünk egészségesebbek, jelzem, soványabbak sem, de ez egy mellékszál.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindeközben az orvosokat, legalábbis a nyugdíjba menőket vagy nyugdíjhoz közeledőket azzal vegzálták, hogy nekik kötelező nyugdíjba menni, majd amikor rájöttek arra, hogy ez az ellátást veszélyezteti, akkor valami teljesen elképesztő ösztöndíjas ötlettel hátráltak le erről a dolgról.

Államtitkár úr, gondolom, abban egyetértünk, hogy a hálapénz, az az intézményesített korrupció. Az arról szól, hogy engedélyezhető és engedélyhez is kötött, ugyanakkor a beteg azt hiszi, hogy jobb szolgáltatást kap érte, vagy néha jobbat is kap. Ez az intézményesített korrupció önmagában is hungarikum, hiszen sehol nincs olyan, hogy azt engedélyezik, hogy valaki kerülő úton jusson hozzá szolgáltatáshoz. Ezért tehát az egyik legfontosabb dolog lenne az egészségügyben, hogy a hálapénzt felszámoljuk. Ebben persze különféle ötletek születnek, és a tárcát vezető államtitkára legutóbb azt mondta, hogy megvan a megváltó ötlet: meg kell emelni némileg a fizetéseket, ez jelentős béremelést egyébként nem hozna, és mindemellett röghöz kell kötni őket, magyarul, itthon maradásra kényszeríteni és készteni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nézetem szerint ez nem fog menni, ugyanis nemcsak a bérfejlesztés ígérete nem tartja itthon őket, hanem a munkakörülmények folyamatos, de állandó rosszabbodása sem. Ezért tehát muszáj megkérdeznem a következőket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Egy: mi lesz a valóságos eszköze a hálapénz felszámolásának? Kettő: mit gondolnak önök arról, hogy vajon sikerült-e megakadályozni az egészségügyi dolgozók, az orvosok és a szakdolgozók elvándorlását? Mi lenne a valóságos eszköz, hogy ne hagyjanak itt bennünket, és ne tegyék tönkre végképp az egészségügy működését azzal, hogy eltávoznak, mert nem tudnak maradni? Államtitkár úr, mit gondolnak egy betegelvű és egyébként természetesen az egészségügy működését segítő valóságos biztosítóról?

És végül szeretném kérdezni, hogy mikor hagynak fel az ötleteléssel, az állandó ötletek bedobásával, ahelyett, hogy megbeszelnék ezt az érintettekkel, a betegekkel és a szakmával. Elnök úr, köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(16.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem ötletekről, hanem eredményekről és hosszú távú stratégiáról tudunk beszámolni az egészségügy területén.

Tisztelt képviselő úr, ön is tudja, hogy az egészségügy, szinte mióta világ a világ, mindenhol forrás-

hiányos, mindig lehet és kell is több pénzt fordítani egészségügyi, egészségmegőrző célból. Az egyik legfontosabb kérdés, amely 2010-ben is ez előtt a kormány előtt állt, pontosan az egészségügyben dolgozók bérhelyzete, az ő bérük növelése. 95 ezer emberrel beszélünk, akik orvosként, ápolóként dolgoznak ebben a szektorban, nekik kellett valamiféleképpen valamilyen plusz bérfejlesztést kínálnia a kormánynak az elmúlt időszakban. Ezt meg is tette, hiszen ennek a 95 ezer dolgozónak több mint 70 milliárd forintból átlagosan 27 százalékos béremelést tudtunk adni, ami nyilván kevesebb, mint amennyit szerettünk volna, de jóval több, mint amit korábban, akár éveken keresztül is kaptak. Így sikerült az egészségügybe új forrásokat is bevonnunk, az ön által is említett chipsadót vagy népegészségügyi termékdíjat sikerült mint plusz béremelési forrást a szakorvosoknak, ápolóknak, rezidenseknek a béréhez hozzátenniük forrásként. Erre korábban nem került sor.

E béremelés következtében egy rezidens összesen, átlagosan 75 820, míg egy kezdő szakorvos 105 820 forint béremelésben részesült. Nyilvánvalóan szeretnénk ennél többet is, de ez már eredmény az elmúlt időszakból. Ön is tudja, hogy az elvándorlás leginkább a rezidenseket érintette. Ez egy olyan folyamat, amely sokkal korábban indult, évekkel vagy akár évtizedekkel korábban, de 2012-től szerencsére csökken azoknak az orvosoknak a száma, akik a külföldi munkavállaláshoz hatósági bizonyítványt kérnek. Így tudjuk követni, hogy pontosan körülbelül milyen léptékű lehet az orvosok külföldi munkavállalása, és 2012-től kezdve szerencsére egy lassuló tendenciával állunk szemben. Természetesen kár, ha orvosokat veszít Magyarország, de jó hír, hogy az azelőtti időszakban tapasztalt felfutó tendenciával szemben végre egy hűtő tendencia van, egyre kevesebben mennek el Magyarországról.

A legfontosabb, ahogy említettem, a rezidensek esetében volt az itthon tartásnak a rezidenstámogatási program keretében való megalapozása. Ennek keretében a szakorvos-, illetve a szakgyógyszerészjelöltnek vállalnia kell, hogy a szakképesítés megszerzése után legalább annyi ideig, ameddig a részére az ösztöndíj folyósításra kerül, Magyarországon dolgozik tb által finanszírozott egészségügyi szolgáltatónál, és semmilyen módon nem fogad el paraszolvenciát. Ez havi nettó 100 ezer forintos pluszjuttatást jelent ezeknek a pályakezdő fiataloknak. Összesen 1700-an részesültek már ebben, akik e program eredménye következtében maradtak itt Magyarországon, ők részesültek ebben a támogatásban. Ez mindenképpen eredmény; ha a korábbi politika folytatódott volna, ezt az 1700 fiatal orvost is elveszítette volna Magyarország.

Igyekezünk másfajta körülmények terén is javítani, akár a hiányszakmák támogatását is említhetem. Ez 2010-ben a képzésüket megkezdők számára folyósítható a miniszter által megállapított hiányszakmákban elhelyezkedő, valamennyi, a jogszabályi feltételeknek megfelelő rezidens számára, a támogatás összege itt is bruttó 64 750 forint.

Ha az adminisztratív terheket vagy nehézségeket említjük, a 2011. május 1-jétől hatályos szabályok a szakorvosi képzés korábbi kötött rendszerét számos tekintetben feloldották. Ezek a módosítások mind az egészségügyi szolgáltatók, mind a szakorvosjelöltek, mind pedig az egészségügyi felsőoktatási intézmények részére átláthatóbbá tették a szakképzést, a szakorvosképzésbe történő belépésüket folyamatossá tette, nem csak évente egy alkalommal (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), a szakváltás lehetőségét biztosította, szakorvosjelöltek részére a képzés dologi költségeihez nettó 100 ezer forintot adott; akárcsak megemlíthetném még a házi orvosok idei 10 milliárdos támogatását.

Sok intézkedés van, de nyilvánvalóan (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) ezen a területen még sok feladat is áll előttünk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem tudom elfogadni a választ, mert önök nem hajlandóak arra, hogy megbeszéljék ezt az ügyet bárkivel, aki érintett. Amit elsorolt, attól a hálapénz nem fog megszűnni? Amiből kevés van, azért az emberek fizetni fognak magánzsebből, hogy előrébb jussanak a sorban. Ez nem olyan nagyon a világ csodája. Ezért tehát az, amit elmondott, ehhez egyáltalán nem elegendő.

Tisztelt Államtitkár Úr! Én is olvasok stratégiákat, és megint csak hadd utaljak erre a bizonyos, „Egészséges Magyarország 2012-2020” programra. Az van benne, hogy annyival nőhet az egészségügy részesedése a költségvetésből, mint ahogy a GDP nő. Egyáltalán nem akarják ezt a területet valamilyen módon előnybe hozni más területekkel szemben. Ezért tehát amíg ez meg nem történik, soha nem lesz változás abban, hogy emberek pénzt adjanak azért (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), ami egyébként nekik ingyenesen jár.

Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen, 42 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szávay István, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Hogyan várhatják el szin-**
te kötelező jelleggel az állami szférában keményen dolgozó kisemberektől Hegedűs Zsuzsa

alapítványának támogatását?” címmel. Szávay István képviselő urat illeti a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A szebb napokat soha nem látott Hegedűs Zsuzsa miniszterelnöki főtanácsadó nevével fémjelzett Minden Gyerek Lakjon Jól Alapítvány egyszerre szimbóluma a kormány becsődölt szociális, cigány- és civilpolitikájának.

Mint az köztudott, az alapítvány az általa kiosztott jószágokat, csibéket és kiskacsákat Franciaországból és Baszkföldről importálja, ahelyett, hogy magyar gazdákat segítettek volna a felvásárlással. Az eset felveti nemcsak a teljes inkompetencia, hanem a támogatási pénzek lenyúlásának gyanúját is. Ezt csak erősíti, hogy a 2009 óta működő alapítvány egészen 2014. július 8-ig nem volt hajlandó nyilatkozni a tevékenységéről, de az akkor összetákolta pénzügyi beszámolója is hemzseg az ellentmondásoktól, miközben továbbra sem akarja felfedni a konkrét beszállítóit.

(*Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.*)

Míg tehát bizonyos civil szervezeteket állandó bürokratikus nyomás alatt tart a kormány, addig Hegedűs Zsuzsa, Orbán Viktor személyes tanácsadója akár éveket is késhetett a beszámolójával, miközben lejáratott egy olyan ügyet, a gyermekétkeztetés ügyét, amelyre számos jó szándékú ember szívesen áldoz, szívesen adakozik.

Magyar Zoltán jobbikos képviselőtársam 2014 decemberében tett feljelentést család gyanúja miatt, amelyet azonban a beszámolási kötelezettség durva megsértése ellenére, bűncselekmény hiányára hivatkozva elutasítottak. 2015 januárjában egy másik furcsaság miatt én magam fordultam Seszták miniszter úrhoz. Kiderült ugyanis, hogy bár 2010 és '12 között csak mérsékelten támogatták bizonyos részben vagy egészében állami tulajdonú vállalatok Hegedűs alapítványát, addig a választások előtt, 2013-ban és '14-ben hirtelen megtámasztották. A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő portfóliójába tartozó cégek, a MÁV zrt.-k, a régiós Volán zrt.-k is hirtelen tízmilliókkal kezdték támogatni a meghekkelt honlapján egyébként hosszú ideig potencianövelőket reklámozó alapítványt.

Válaszában a miniszter úr akkor a vállalatok dolgozóinak önkéntes felajánlásairól beszélt. Ilyen ócska szöveget a szocializmusban hallottunk utoljára. Az Alfahír portál utánajárt ennek az állításnak, és egy néhány héttel ezelőtt megjelent vezércikkében leírta azt, ami fokozhatta a gyanút, miszerint ezek a felajánlások valójában vezetői elvárások, adott esetben nyomatékos utasítások voltak a sokszor minimálbérért dolgozók kafetériájának terhére. Egy járási szakigazgatási szervnél például sokat sejtetően csak annyit mondtak a dolgozóknak: jobban teszik,

ha adakoznak. Mindannyian pontosan tudjuk, hogy egy ilyen mondat ma mit jelent Magyarországon.

Fentiek alapján kérdezem tehát az államtitkár urat, van-e tudomása a kormánynak arról, hogy bizonyos állami vállalatok nyomást gyakoroltak a dolgozóikra annak érdekében, hogy támogassák Hegedűs Zsuzsa törvénysértően működő és a gyermekétkeztetés ügyét lejárato alapítványát.

Tervezi-e a kormány továbbá, Kovács Zoltán kormánybiztos úr (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) korábbi ígéretét betartva, hogy alaposan kivizsgálja a Minden Gyerek Lakjon Jól Alapítvány működését? Köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Szávay képviselő úr. A válaszára megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Önnek két konkrét kérdése van. Az egyik, hogy van-e tudomásunk arról, hogy állami vállalatok nyomást gyakoroltak volna dolgozóikra vagy a szakszervezetre, hogy adakozzanak.

(16.10)

Nem, nincs róla tudomásunk, és ezt határozottan ki tudom jelenteni. Egyébként az ön által interpellált alapítványi közhasznú társaság nem állami pénzekből, hanem alapítványi felajánlásokból működik, a felügyeletét az ügyészség látja el. A mérlegbeszámolók egyébként a honlapján megtekinthetők, mint ön is mondta. Ismétlem, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, illetve a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő tulajdonosi felügyelete alá tartozó vállalatok semmilyen alkalommal nem köteleztek senkit adományozásra.

Amit ön is az interpellációjában említett - bár ön ezt egy, ha jól emlékszem, szocialista szellemiségű dolognak nevezte -, az valóban van, hogy az elmúlt években Magyarországon is, az egész világban általánossá vált a vállalatok belüli társadalmi felelősségvállalás mozgalma, amit, remélem, hogy önök is támogatnak. Ez például azt jelenti, hogy a karácsonyi naptárküldözgetés helyett felajánlják alapítványi célokra a vállalatok a repiköltségüket, vagy az ilyen célokra szánt pénzeket egy valamilyen központi tevékenységet folytató alapítvány számára ajánlják fel.

Képviselő úr vagy félreértette vagy félretájékoztatták Kovács Zoltán kormánybiztos úr a 2014. december 10-ei sajtótájékoztatóján elmondottakat. Neki ott feltettek egy kérdést, egyébként az akkori Magyar Narancs egyik cikkére hivatkozva, hogy mennyire ismeri az ezzel kapcsolatos kérdéseket. Ő azt mondta, hogy számára ez az információ új, meg fogja vizsgálni, hogy legyen információja ezekről a dolgokról. Tehát nem vizsgálatot rendelt, hanem azt mondta, hogy ő nem kellően tájékozott most; tájékozódni fog, és akkor fog a kérdező rendelkezésére

állni. (*Szavay István: És mire jutott?*) Majd a kérdező, gondolom, ezt megint fel fogja vetni a következő sajtótájékoztatón. Úgyhogy a képviselő úr mindkét kérdésére határozottan nem a válasz.

Tekintettel arra, hogy nem remélem, hogy a képviselő úr a válaszat elfogadja, kérem az Országgyűlést, hogy fogadják el. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem Szávay képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Hát, nem volt túl megyőző a kormánypárti taps, államtitkár úr, azért ezt szögezzük le. Ugye, az volt a kérdésem, hogy van-e a kormánynak erről tudomása. Ön azt mondta, hogy nincs. Akkor, államtitkár úr, most már van. Tehát felhívom szíves figyelmét arra, hogy állami vállalatoknál ez zajlik. Szíveskedjenek ezt az ügyet kivizsgálni. Ha önöknek tényleg annyira fontosak a keményen dolgozó kisemberek, akkor menjenek el és kérdezzék meg, hogy vajon nem feltűnő-e az, nem gyanús-e az, hogy 2013-ban hirtelen varázsütésre több száz dolgozó a saját kis minimálbéres meg száztizenpárezer forintos fizetéséből hirtelen elkezd Hegedűs Zsuzsa alapítványának több tíz millió forintot adományozni. És nem repiköltségekről van szó, tisztelt államtitkár úr, hanem úgymond önkéntes dolgozói felajánlásokról. Ajánlom figyelmébe az Alfahírnek a vonatkozó cikkét, de talán erre a külön cikkre sem lenne szükség. Államtitkár úr, nézzenek ennek a dolognak utána, vissza fogunk még erre a kérdésre térni itt a Házban, higgye el.

A választ természetesen nem tudom elfogadni. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 96 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 3 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás Attila, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Dolgoztak-e ki tervet a várólisták csökkentésére?**” címmel. Harangozó Tamás Attila képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Több írásbeli kérdésre kapott válasz alapján látjuk, hogy a kormányzat a várólisták csökkentése ügyében egy egyszeri 6 milliárd forintos alapot állított be, ebből 1 milliárdot tavaly decemberben, 5 milliárdot az idei évre. A kormányzati válaszok és a kormányzati propaganda is minden esetben ezekről szól.

A várólisták a tavaly novemberi adatokhoz képest nem sokat változtak, még mindig hosszúak, a műtetre váró betegek száma majd' 45 ezer fő, mint

egy nemrégiben írásbeli kérdésre adott válaszból az tudható. A legegésztőbb és a leghosszabb sorban állást igénylő, például csípőprotézis-műtétre akkor 7326, térdprotézisműtétre 8794, szürkehályogműtétre 18 401 ember várakozott. Nyilván tudom, hogy az életmentő műtétek előbbre állnak a sorban, ami helyes. De be kell látni, hogy a felsorolt beavatkozásokra várók életminőségét, kilátásait nagyban korlátozó megbetegedések műtéti kezelése tervezhetetlenül, beláthatatlanul nagy időintervallumot vesznek igénybe, például a nagyizületi műtétek esetében prognosztizált 180-400 napról beszélünk. Nem beszélve egyes kirívó példákról, amelyek szűrővizsgálatok, diagnosztikai vizsgálatok gyors és adekvát elvégzésének szabnak gátat, sokszor sajnos a szakmai szabályok betartását vagy éppen a kezelés időbeli megkezdését is akadályozva. Hallunk ilyen eseteket CT-vizsgálatokról, onkológiai szövettani vizsgálatokról, és folytathatnánk a sort.

Az ennek felgyorsítására beállított 6 milliárd forint aligha tűnik elegendőnek ahhoz, hogy rendszeres, kiszámítható megoldást kínáljanak mind a betegek, mind az egészségügyi ellátórendszer részére. Ez a 6 milliárd forint valójában egy szépség- vagy inkább sebtapasznak tűnik abban az egészségügyi rendszerben, amely havonta ennél több hiányt termel. A Kincstár kimutatása alapján az év első két hónapjában több mint 8 milliárd forinttal nőtt az egészségügyi rendszer egyébként is 100 milliárd forintot meghaladó adóssága. Mindeközben kihasználatlan kapacitások, leállított gépek és kiüresített ellátóhelyek várják a segítségre szorulókat, akiket az éppen aktuális utasítás alapján egy zsúfolt intézménybe küldenek sorba állni. 6 milliárd forint ezen a helyzeten nem sokat segít, de kormányzati pótcselekvésnek és a propaganda alátámasztásához sok. Kérdés persze az is, hogy az írásbeli válaszában kifejtett várakozási idők tarthatók-e - és persze, hogy meddig.

Mindezekre tekintettel kérdezem államtitkár urat: készült-e felmérés, hogy a várólisták megszüntetéséhez valójában mekkora költségvetési összegre lenne szükség? Hogyan került megállapításra a beállított 6 milliárd forint? Készült-e, készült-e kiszámítható terv a kapacitások kihasználására és a várólisták valódi csökkentésére? Várom választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Harangozó képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Kifejejtette a felszólalásából, hogy nem az év végén foglalkozott először a kormány a várólisták csökkentésével a tavalyi esztendőben, hiszen az év elején egy 1,5 milliárd forintos összeget fordított erre, a nyár folyamán újabb 1 milliárd forintot, és valóban az év végén, decemberben döntött 6 milliárd

forint többlettámogatásról a kormányzat, amelyből 1 milliárd forintot a tavalyi évre, utolsó napra és idén januárra pedig a további részét ennek az összegnek, ennek a 6 milliárd forintnak, tehát további 5 milliárd forintot fordított.

Éppen ezért bizonyos számokat már ismerhetünk is az elmúlt év tapasztalataiból, hiszen az első ütem, az első 1,5 milliárd forintos támogatás, amit a várólisták csökkentésére kaptak az egészségügyi intézmények, azok mintegy 3 ezer fővel csökkentettek ott és akkor a várólisták hosszát. Ebből kiszámolhatjuk, hogy a mostani támogatás, amely év végén került átutalásra, illetve év elején, az 18-24 ezer betegnek ad majd arra lehetőséget, hogy ne a várólistáján szerepeljen, hanem elvégezzék rajtuk azokat a beavatkozásokat, amelyek szükségesek.

Képviselő úr gyakran keverte a kórházak adósságállományával kapcsolatos számokat és a várólistákkal kapcsolatos számokat. A kórházak adósságállományának fedezésére egy másik támogatási forma áll rendelkezésre, a különböző államháztartási intézmények központi forrása, amely 60 milliárd forintot tartalmaz adósságkifizetésre, adósságok rendezésére. Ennek a része lesz majd a kórházak adósságának a rendezése is, és az, amit ön mondott, havonkénti számként, amelynek kapcsán most itt nem akarok belemenni, hogy pontosan ez mekkora összeg, hogy valós vagy nem valós, amit ön mondott, de az a lényeg, hogy ez egy másik költségvetési tétel, arra is 60 milliárd forint rendelkezésre áll egészségügyi és más intézmények hasonló adósságrendezésére.

Úgyhogy azt mondhatjuk, hogy ez a kormányzat volt az, amelyik nemcsak nézte a várólisták hosszát, hanem igyekezett tenni is, és ezzel a pluszforrással elmondhatjuk, hogy a kisebb műtétek esetében a mi terveink szerint 2-3 hónapnál hosszabb várakozási idő nem lesz. A nagyobb ortopédiai műtétek esetében is legfeljebb fél év lesz az a várakozási idő, amit a betegeknek várniuk kell, de bízunk benne, hogy lesznek újabb forrásaink.

(16.20)

Az OEP folyamatosan nézi és vizsgálja, hogy a várólisták miként csökkennek, miként változnak a várakozási idők, valóban arra használják-e az egészségügyi intézmények a forrásait, hogy csökkentsék a várólisták hosszát, s nyilván elemzést is készít belőle. Ön is tudja, a várólistának az is egyfajta felhasználási módja, hogy lássuk, az országban mely területeken hosszabb egy-egy várólista és melyeken rövidebb. Az előző időszakban teremtettük meg annak az informatikai lehetőségét, hogy az országos tervezést el lehessen végezni, s ne csupán egyes kórházak vagy megyék tudják a kapacitásaikat tervezni, hanem országos szinten is lássuk, hogy hol hosszabb az egyik kezelésre, hol rövidebb a másik kezelésre a várakozási idő, illetőleg maga a várólista. Ezzel tehát a területi különbségeket is ki tudjuk egyenlíteni. 2010 előtt erre nem volt lehetőség, 2010 után azon-

ban már erre is adódott lehetőség. Bízunk benne, hogy ezzel élni is fognak a betegek.

Őn is tudja, hogy azok a betegek, akiknek nagyon súlyos az állapotuk, és ha várólistára kerülnek, az maradandó egészségkárosodást okozhatnak nekik, a listán kívül is előre kerülhetnek, prioritást kapnak, de az ettől a sorrendiségtől való eltérést minden esetben külön meg kell indokolni.

Tisztelt Képviselő Úr! Elmondhatjuk tehát, hogy ez a kormányzat nemcsak beszél a várólisták csökkentéséről, hanem tesz is érte, nemcsak informatikai fejlesztést hajt végre, hanem a tavalyi évben három lépésben összesen 8,5 milliárd forintot fordított erre. Már több ezer fővel csökkent a várólisták hossza, de ha ezeket a forrásokat a kórházak felhasználják, akkor további 18-24 ezer fővel csökkenhet a várólisták száma. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, én nem kevertem össze semmit. Önök írták le, hogy az idén január végén a magyar egészségügynek több mint 120 milliárd forint adóssága van. Január végén! Havonta 8 milliárd forint további adósságot termel ez a rendszer, és ön azt állítja itt, hogy az éves szinten 8,5 milliárd forint pluszforrás majd bármit meg fog oldani. Nem fog megoldani, államtitkár úr! Önök az elmúlt években több mint 300 milliárd forintot kivontak ebből a rendszerből. *(Balla György: Ez nem igaz!)* Az ön válasza azt erősítette meg, hogy a várólisták csökkentésére önöknek semmilyen rendszerintű megoldásuk, semmilyen tervük, semmilyen valódi megoldásuk nincs.

S tudja, államtitkár úr, mi most különböző szakmai fogalmakról beszélgetünk, miközben a lényeg az, hogy személyesen is ismerünk olyan embert, akinek három hónapot kellett volna várnia egy szövettani vizsgálatra egy olyan daganatos betegséggel, amelynek a lefolyása három-négy hónap. Tudja, ez a valóság, államtitkár úr, és erre ön nem adott semmilyen választ.

A választ ezért nem lehet elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 101 igen szavazattal, 41 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Harangozó Gábor István, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Ez a tizedik lyuk?**” címmel. Harangozó Gábor István képviselő urat illeti a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Miniszterelnök Úr! Úgy látszik, annyi értelme van az igazságot keresni a hortobágyi legelőpályázatok ügyében, mint a tizedik lyukat azon a híres hortobágyi hídon. Nem tudom ugyanis eldönteni, hogy ön eleve azért rendelte-e el a Kehi-vizsgálatot, hogy elfedjék vele a hortobágyi Fidesz-mutyit, ahogy a többi esetben is próbálták elfedni a szegyénteljes csalásokat, vagy a belső válságoktól és a konfliktusoktól meggyengült Fideszben ön már nem tud rendet tartani, és a beosztottjai üzletelnek a háta mögött. Mert szegyénteljes mutyi kétségtelenül van.

Nyilván nem azt akarja velünk elhíttetni senki, hogy a Budapestről a miniszteri biztos által a Bükk Nemzeti Parkra közbeszerzési csalással ráerőltetett ügyvéd viccből hamisította meg a pályázati bírálatot, úgy, hogy az eredeti nyertesek helyett Tállai államtitkár kliensei nyerjenek. Nyilván az is félreértés, hogy a Hortobágyi Nemzeti Park esetében, miután 762 nyertes pályázatból 428-at vizsgált a Kehi és ebből 92 esetben javasolta a szerződések felbontását, ön azt mondja, hogy 14 pályázatot bontanak fel.

Miniszterelnök úr, miután azt mondta, hogy átláthatatlan volt a földpályázati rendszer, mi Gőgös képviselőtársammal elmentünk megnézni azokat a hortobágyi legelőket, amiket nem vizsgált meg a Kehi. Megmutatom, mit láttunk. *(Képeket mutat fel.)* Ez a kép egy nyertes pályázó állatait ábrázolja. Segíték annak, aki nem látná: nincs rajta egy darab állat sem. *(Szilágyi György: De van! - Derültség.)* Ezen több száz juh látható, amelyek tulajdonosa egy hektár földet sem kapott. Ezen a képen elhullott állatok láthatók egy nyertes pályázó földjén, csak úgy kidobva a földre, és látható, hogy nem ők az egyetlenek, hanem hegyekben állnak ilyen állatok. Ez pedig egy olyan nyertesnek a bejelentett lakcíme, amivel ő elnyerte a területet, csak éppen másfél éve nem lakik itt senki. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Miniszterelnök Úr! Ezután félve kérdezem, van-e értelme, hogy a hortobágyi gazdák igazát önnél keresssem. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársam! Akárhányszor kérdezi meg tőlem, mindig ugyanazokat a tényeket kell elmondanom. Elnézést, ha unalmas vagyok, most megismétlem azokat a tényeket, amelyeket korábban önnek hasonló kérdés esetében már elmondtam.

Elrendeltünk egy Kehi-vizsgálatot, ez lezárult. Azokat az értékelési szempontokat, amelyeket a Kehi nem talált kellően alaposnak és egyértelműnek, a minisztérium 2014 nyarán módosította. A Kehi és a minisztérium között egyes kérdésekben véleménykülönbség volt, amelyeket január 31-ig lezártak. Ennek eredményeképpen kimondatott, hogy a nyertes pályázók a megkötött haszonbérleti szerződésben vál-

laltakat a szerződés teljes időbeni hatálya alatt kötelesek teljesíteni. Ennek valóság tartalmát a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóságának kötelessége ellenőrizni.

A Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóságának most az a feladata, hogy azon pályázók esetében - ez 14 birtoktestet érint -, akik a pályázati feltételeknek nem felelnek meg, felmondja a szerződést, és újra megpályáztassa az adott birtoktestet. Ez a munka pedig folyamatban van.

Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Miniszterelnök Úr! Látva azt, hogy nem 14 esetben, hanem, mint ahogy a Kehi is leírta, legalább a pályázatok negyedében történt csalás - az előbb mutattam a fényképeket, hogy milyen csalások vannak folyamatosan, bárki, aki odamegy, ezeket láthatja -, önnek intézkednie kellett volna, főleg miután ön is elismerte, hogy maga a pályázati rendszer is alkalmas volt arra, hogy visszaéljenek és csaljanak vele. Intézkednie kellett volna, hogy a teljes Hortobágy, a teljes Bükk Nemzeti Park, valamint a többi nemzeti park területén, ahol ez a pályázati rendszer volt, vizsgálják meg a nyertes pályázatokat, vizsgálják meg, hogy valóban tisztességesen nyertek-e, és hogy betartják-e azt, amit vállaltak.

De ön, miniszterelnök úr, nem intézkedett, a felelős minisztert nem szólította fel arra, hogy mondjon le. Tudja, miniszterelnök úr, nekem mi jut eszembe? Az, hogy a Váli-völgyben látva az ön klientsének korlátlan gyarapodását, kezdem megérteni az álláspontját. Csakhogy szerintem ez egy miniszterelnöktől elfogadhatatlan és méltatlan. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonválasz illeti meg a miniszterelnök urat is.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! A vizsgálatot elrendeltem, ezért van most miről beszélünk. A vizsgálat megállapításainak megfelelően az intézkedések megtörténnek, hiszen a vizsgálat 14 esetet állapított meg.

Azonban azt gondolom, hogy nem ez bántja önt igazán, meg a pártját sem. Beszéljünk egyenesen a lényegről! Mégiscsak arról van szó, hogy korábban az önök által kivételezett zöldbárók bérelhették az állami földeket. Mi ezt megváltoztattuk. *(Zaj az MSZP soraiban.)* Ma az állami földek 75 százaléka östermelők, egyéni mezőgazdasági vállalkozók és családi vállalkozók bérletében van, és 250 ezer hektárt biztosítottunk fiatal gazdák számára.

Az önök kormányzatához képest megtízszereződött az állami földet bérlők száma, és ez így van jól. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Igen vagy nem?**” címmel. Mirkóczki Ádám képviselő urat illeti a szó.

(16.30)

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tekintettel arra, hogy két héttel ezelőtt nem sikerült megnyugtató és egzakt választ adnia az ügynökváddal kapcsolatban fölített kérdéseimre, én ezt most újra megpróbálom, ezúttal sokkal rövidebben és sokkal tömörebben fogalmazva. Szeretném előljáróban hangsúlyozni, hogy Magyarország döntő többsége nagy általánosságban úgy gondolja, hogy az ilyen súlyú ügyeket előbb érdemben cáfolni kell és aztán visszautasítani.

Szeretném tehát röviden és ismételtelen föltenni a kérdést: nem a sorkatonaság előtt, nem a sorkatonaság után, hanem konkrétan ön, tisztelt miniszterelnök úr, a sorkatonaságban eltöltött ideje alatt együttműködött-e bármilyen szinten a III/IV-es csoportfőnökséggel. Készített-e akár előre egyeztetve, akár nem, bármely katonatársáról jelentést? Igen vagy nem? Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Talán túlzás, hogy ön azt is meg akarja nekem mondani, hogy mit válaszolhatok, hiszen a válaszadás joga mégis inkább az enyém, az én dolgom. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: A felelősség is.)* A szójáték, miszerint cáfolni kell vagy visszautasítani: a mi fölfogásunk és az én személyes fölfogásom szerint az egyik magába foglalja a másikat. Azért utasítom vissza még a kérdést is, mert abszurdnak, nevetségesnek és valótlannak tartom. Tehát benne foglaltatik a cáfolat.

Soha senkivel, egyetlenegy magyar állampolgár rovására sem működtem együtt, sem fiatalkoromban, sem miniszterelnökként, és reményeim szerint a jövőben sem fogom ezt tenni. Minden ezzel ellentétes állítás valótlan. De méltatlan lenne erről akár csak vitát is nyitni, hiszen minden dokumentum elérhető és olvasható.

Ezért, a méltatlan vitát elkerülendő, visszautasítom, nevetségesnek, abszurdnak és valótlannak tartom még a kérdés föltevését is. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: A viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök úr! Akkor mindennek fényében ön és önök, az ön pártja vagy az ön frakciója miért nem támogatta egyetlenegyszer sem sem az ügynöklisták nyilvánosságra hozatalát,

sem a kommunista luxusnyugdíjak elvételét, sem a lusztrációs javaslatot, sem semmilyen olyan, a közélet megtisztítását szolgáló indítványt, amely minimális szinten is az önök 25 éves adósságához képest tisztábbá tette volna a közéletet? Hogy ezek az ügynökvádak ráragadnak akár önre, akár más fideszes potentátokra, mindazt nagyban elősegíti az, hogy egyetlenegy olyan javaslatot sem támogattak idestova öt éve, ami hozzájárult volna ahhoz, hogy Magyarországon a tényleges rendszerváltás ilyen szinten is bekövetkezzék.

Ezért most újra fölteszem azt a kérdést, hogy az ügynöklisták nyilvánosságra hozatalát, a kommunista luxusnyugdíjak elvételét vagy a lusztrációs javaslatunkat támogatják-e. Igen vagy nem? Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzás illeti meg miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Úgy emlékszem, hogy a luxusnyugdíjakra vonatkozóan mi döntéseket hoztunk, támogattuk és lépéseket is tettünk. *(Dr. Rétvári Bence: Elvontuk.)* Abban is igaza van önnek, hogy talán túl későn és túl kevés dolog történt azoknak a büntetőeljárásoknak az ügyében, amelyek ez idáig egyetlen esetben vezettek el nyilvános büntetőjogi tárgyaláshoz.

Ami pedig a titkos iratokra vonatkozik, legyen szó ügynökökről vagy jelentésről, ott pedig a Fidesz álláspontja változatlan. Mi a nyilvánosság hívei vagyunk. Az a kérdés, hogy kinek adjuk meg a nyilvánosságra hozás jogát. A mi álláspontunk az, hogy minden egyes sértettnek, akít megfigyeltek, akiről dokumentumot készítették, és azon mindenfajta adat szerepel, meg kell adni a teljes jogot, hogy ő mint az ügy ura, mint sértett teljes nyilvánosságot gyakorolhasson, ha úgy kívánja. Tehát a mi fölfogásunk az, hogy a nyilvánossághoz való hozzáférés és a nyilvánosság elé tárás jogát a sértetteknek, a megfigyelteknek, az elnyomottaknak, a letaposottaknak kell megadni, és ők döntsék el, hogy a rájuk is vonatkozó információk közül mit kívánnak nyilvánosságra hozni és mit nem.

Szerintem mind a politikai, mind az emberieségi szempontok a sértettek jogosultságának előtérbe helyezését kívánják. Minden ilyen javaslatot támogattunk. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András, az LMP képviselője, frakcióvezetője azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Ki kormányzott 2010 és 2014 között?”** címmel. Schiffer András frakcióvezető urat illeti a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Nemrégiben Lázár János kancelláriaminiszter ugyan azt tanácsolta, hogy Simicska Lajosról inkább Puch Lászlót kérdezzük meg, de az a helyzet, hogy Puch László

nincs itt, másrészt nem ő volt a miniszterelnök 2010 és 2014 között, úgyhogy kénytelen vagyok önnek föltenni a kérdéseimet.

Előjáróban szeretném azt elmondani, hogy egyáltalán nem kívánok gúnyolódni a történet személyes részén. Mélyen megértem azt, hogy önt elég mélyen érinti, ha korábbi szövetségese, barátja nyilvánosan úgymond méltatlan vádakkal illeti. Viszont a történetnek van egy nem személyes része. Én ezzel szeretnék foglalkozni. Az a helyzet, hogy annak idején, három évvel ezelőtt az LMP frakciójából elhangzott önhöz egy azonnali kérdés, hogy vannak-e oligarchák a nemzeti együttműködés rendszerében. Ön akkor is, mint az előbb, a kérdést is visszatásította, adott egy definíciót arra, hogy ön szerint kik az oligarchák. Oligarchák azok - most röviden összefoglalva lesz, nem szó szerint, elnézést -, akiknek nemcsak sok pénzüik van, de politikai befolyást is gyakorolnak. És ezenkívül pedig ön oligarchák helyett inkább a nemzeti nagytőkés kifejezést részesíti előnyben.

Sőt, akkor, amikor mi a Közgép pofátlan nyereszkedését támadtuk az elmúlt években, akkor is, amikor ezt kötelékben a labancokkal tették, tehát a Swietelskyvel meg a Strabaggal, akkor is azt mondta, hogy mi itt a nemzeti nagytőkét támadjuk. Na most, az a helyzet, hogy az elmúlt hetek viharaiiban Kövér László is, Lázár János is tett utalást arra, hogy korábbi primátusát veszítette el, meg a korábbi hasznát veszítette el Simicska Lajos, és ezért veszítette el a türelmét. Miről beszélünk?

2013-ban az építőipari közbeszerzések 26 százaléka volt az övé, a Közgép-csoporté, 2014-ben már csak a 15-17 százaléka. A sajtó szerint 2011-2012-ben a kormányzati pozíciókban 25 olyan ember volt, aki a Simicska-Nyerges-tengelyhez kötődött, ezek közül az emberek közül már csak hárman vannak pozícióban. Azt a kérdést szeretném feltenni, hogy valójában ki kormányzott 2010 és 2014 között ön szerint. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Először is érdekelne, ki az a három. *(Derültség.)* De komolyra fordítva a szót, tisztelt képviselőtársam, azt javaslom, először is elevenítsük föl, hogy ki nem kormányzott 2010-től Magyarországon. Először is nem kormányzott az IMF, szemben a korábbiakkal. Nem kormányzott Washington. Nem kormányzott Moszkva. Nem kormányoztak Magyarországon az eurobürokraták, nem kormányoztak Magyarországon a multik, nem kormányoztak Magyarországon az oligarchák.

2010-től nem kormányzott sem Gyurcsány Ferenc, sem Bajnai Gordon, pedig ők szerettek volna. A magyar választópolgárok azonban 2010-ben a Fideszt és a Kereszténydemokrata Néppártot hatalmazták fel a kormányzásra, kétharmados többséggel. *(Bangóné Borbély Ildikó: Már nagyon megbánták.)* A munkánkat mi elvégeztük. Négy év elteltével a

választópolgárok értékelték a munkánkat, az eredmény ön előtt is ismert. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonzás illeti meg a frakcióvezető urat.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Miniszterelnök Úr! Az eredményről majd a történelem ítéletet mond. Ha kíváncsi arra, hogy ki a három, én csak egy nevet mondok önnek: Vida Ildikó, ha ismerős ez a név. Egyébként pedig Washington és Moszkva dolgában én kicsit visszafogottabb lennék. Akkor, amikor itt látjuk a kormányzati álláspontot az amerikai szabadkereskedelmi megállapodásról vagy az orosz energiafüggőségről, én kevésbé bátran jelenteném azt ki, hogy itt nem kormányoz Washington és Moszkva. *(Lázár János: Egyszerre.)* Így van, egyszerre, Lázár miniszter úr. Így van!

Miniszterelnök Úr! Az a helyzet, hogy ön megelégette azt, hogy az ön államtitkárait adott esetben berendelik a Radóc utcába, és a Radóc utcából próbálják intézni a kormányzást. Ez történt. Négy évig itt egy foglyul ejtett kormány, foglyul ejtett állam működött, tehát ön hiába rúgta össze a patkót Simicska Lajossal, tartozik egy elszámolással a magyar emberek, a magyar választók felé, hogy kinek az érdekében kormányzott az Orbán-kormány 2010 és 2014 között. Mert pontosan ez a konfliktus Simicska Lajossal arról rántotta le a leplet, amit az LMP négy éven keresztül mondott, hogy itt valójában egy tőkés csoport volt az, amely foglyul ejtette az ön kormányát. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Először is, tisztelt képviselőtársam, a mi kormányzásunk idején személyes vonatkozások a kormányzati munkában nem lehetnek; nincsenek, nem voltak és nem is lesznek. Amikor mi eldöntjük, hogy milyen lépéseket hozunk az ország érdekében, akár úgy, hogy törvényt nyújtunk be a Ház elé, akár úgy, hogy a kormány dönt, bennünket egyetlen szempont vezet, az ország érdeke.

(16.40)

Nem szeretném azért, ha odajutnánk, hogy végül mindenfajta oligarcháknak a javára írná a rezsiszökkentést, a gyermekek utáni adókedvezményt meg a devizahitelek kimentését, merthogy ezek voltak a mi kormányzásunk legfontosabb döntései. Minden egyes döntésünket a magyar emberek érdekében hoztuk, következképpen minden egyes döntésünkért teljes egészében vállaltuk, és a következő választáson is vállalni fogjuk a felelősséget. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tuzson Bence, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Hogy halad a Buda-Cash ügyfeleinek kártalanítása?”** címmel. Kérdezem képviselő urat, egyetért-e... - ja, itt van a miniszter úr. Akkor Tuzson Bence képviselő urat illeti a szó.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Több mint egy hónapja robbant ki az utóbbi időszak egyik legnagyobb brókerbotrány-sorozata, amelynek első letéteményese a Buda-Cash volt. A Buda-Cash esetében nagyon sok ember, 110 ezer ember vált érintetté, 110 ezer ember, akiknek a nagy többsége banki érintett volt, egy bankcsoport ügyfelei voltak, és ezért óriási kár érte őket. Ők nem a pénzüket kockáztatták egy brókercégben, hanem a bankba vitték be a pénzüket.

Gyors intézkedéssorozat kezdődött ezek után ezeknek az embereknek a kártalanítására, a BEVA és az OBA elkezdte a kártalanítási folyamatot. Az OBA a banki betétesek esetében, a BEVA pedig azok esetében, akik nem banki betétesek voltak, hanem a brókercégben tartották a pénzüket.

Fontos kérdéstről kell beszélnünk, hiszen ha visszatekintünk a múltba, akkor volt egy alapvető elvi vagy ideológiai különbség közöttünk és a szocialista kormányok között, mert míg a szocialista kormányok fellazították az ellenőrzés rendszerét, talán egy furcsa liberális megközelítés alapján, addig mi a szigorítás mellett foglaltunk állást, és ennek a szigorításnak a következménye az, hogy ezek az ügyek felszínre kerülhettek. Sikeres volt ennek a pénzügyi rendszernek az átalakítása mind a bankok tekintetében, a bankok elszámoltatása tekintetében, de sikeres volt ez a brókercégek esetében is.

Elkezdődhetett egy olyan folyamat, amikor ellenőriztük ezeket a brókercégeket. A Magyar Nemzeti Bank most már megerősített jogkörében ellenőrzi ezeket a cégeket, és sorra tárja fel a különböző visszaéléseket. De mégis a legfontosabb kérdés, hogy hol van a pénz, hol lehet ezt a pénzt megtalálni, és hogyan halad a kártalanítás folyamata. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A Buda-Cash-ügyben eljáró hatóságok és szervek valóban képesek voltak gyorsan és eredményesen közreműködni annak érdekében, hogy a kártalanítás zökkenőmentesen lefolytatódhasson. Az OBA, a Betétbiztosítási Alap hamarosan befejezi a kártalanítások kifizetését. Március 17-éig az OBA már a biztosított ügyfelek 96,5 százaléka részére teljesítette a kifizetéseket. Közél 71 ezer ügyfél részére több mint 100 milliárd forint került átutalásra kártalanítás céljából. A kártalanításból csak azok a betétek maradtak még

ki, ahol adathiányt találtak, vagy elhunytak betétei esetén még hagyatéki eljárás van folyamatban, vagy egyéb igazolásra van szükség. Tehát ez is a jogi határidők lezárultával be fog fejeződni.

A konkrét esetben a kártalanítási összeghatár betétesenként 30 millió 461 ezer forintot jelent. A Buda-Cash Brókerház Zrt. befektetőinek kártalanítása megkezdődött. A BEVA az igényérvényesítés első napjaként 2015. március 27-ét határozta meg. A kártalanítási kérelmeket ettől a naptól kezdődően egy éven belül, tehát jövő év március 26-áig lehet benyújtani.

A BEVA az érdemi elbírálást akkor tudja megkezdeni, ha a Buda-Cash Brókerház felszámolójától megkapja a kártalanítás megállapításához szükséges adatokat. A felszámoló az ügyfélköveteléseket egyezteteti az ügyfelekkel, és felméri a meglévő és kiadható ügyfélvagyonot. Amikor a felszámoló már nyilatkozni tud arról, hogy az egyes ügyfelek részére mit ad ki a Buda-Cash Zrt., és mi az a hiány, ami után kártalanítani kell az ügyfelet, a BEVA haladéktalanul megkezdi, és legkésőbb 90 napon belül elbírálja a benyújtott kártalanítási kérelmeket.

Tehát ebben az igazságszolgáltatás együttműködésére van szükség, hogy ez a kártalanítás minél hamarabb megtörténjen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Válaszadásra megadom a szót képviselő úrnak.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon örülünk neki, hogy végre egy olyan rendszer alakulhatott ki Magyarországon, amikor gyorsan és hatékonyan tudnak fellépni az állami szervek a kártalanítás érdekében. Reméljük, hogy az a vagyon, amit lefoglaltak még a Buda-Cash esetében, az elegendő lesz a kártalanítás további lépéseire, arra, hogy minden egyes ember, aki kárt szenvedett ebben az ügyben, megkapja a megfelelő kártalanítást. De reméljük azt, hogy ha ez mégsem lenne elég, akkor az újonnan betervezendő törvényjavaslatunk, amelyik biztosítani kívánja azt a vagyonot, amelyből a kártalanítást, a kártérítést a későbbiekben le lehet folytatni, az hatékony lesz, jól megszervezhető, és ebből a kártalanítás teljes egészében lefolytatható.

Arra törekszünk mindannyian - és reméljük, hogy az ellenzék padsoraiban is arra törekszenek -, hogy a kártalanítás teljes legyen, és mindenki, aki bűnös, annak a vagyona bevonható legyen a kártalanítás egészébe. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg a miniszter urat is.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Jó esélyünk van arra, hogy a kártalanítás teljes egészében megtörténjen. A Buda-Cash-ügyben a nyomozó hatóság a Fővárosi Fő-

ügyészség fokozott felügyelete mellett, az eddigi eljárás eredményei alapján sikeres vagyonszolgáltatási intézkedéseket tett. Ennek során mintegy 68 milliárd forint értékű vagyon került biztosításra: ingatlanok, üzletrészek, bankszámlák, ingóságok és készpénz formájában.

Figyelemmel arra, hogy az eddig feltárt kárérték körülbelül 62 milliárd forint körül van, így remény van arra, hogy az eljárás sikeres befejeződésével a károsultak kielégítést nyerjenek, és így mindenkinek a kára ebben a keretben megtérüljön. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyész úrnak: **„Mi tartott eddig, legfőbb ügyész úr?”** címmel. Bárándy Gergely képviselő urat illeti a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Az világosan kiderült, hogy a Quaestor-ügyben se szeri, se száma a kormánypárti politikusok érintettségének, még hozzá a legmagasabb körökből. Az is kiderült, hogy a miniszterelnök tudta, mi fog történni, de csak a fideszes haveroknak szólt, és a többi embert cserbenhagyta. De az is kiderült, sőt a Magyar Nemzeti Bank tájékoztatása után nyilvánvalóvá vált, hogy a Quaestor-botrányban csalásról van szó, ami a büntetőjogi minősítést illeti.

Ugyanis, ha valaki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésben tart, és ezzel kárt okoz, akkor az csalást követ el. Az pedig, hogy a Quaestorban ki a döntéshozó, szintén nem igényel komolyabb vizsgálatot. Ezután adódik a kérdés, tisztelt legfőbb ügyész úr: mi tartott eddig? A rendőrség és az ügyészség ugyanis két hétig hagyta, hogy azok, akik már a kezdet kezdetén is láthatóan, tudhatóan a csalás elkövetői voltak, bizonyítékokat semmisítsenek meg, legalábbis a lehetőség erre fennálljon, összebeszéljenek, a befektetőknek hátrányos módon megváltoztassák a cégstruktúrát, és ami a legfontosabb: kimentsék a vagyonukat, megnehezítve ezzel a pórul járt ügyfelek kártalanítását.

Napokkal az előállítás előtt megírta a sajtó, hogy Tarsoly Csaba házából teherautókkal szállítják el az értékeket, és minden bizonnyal ugyanez történt a bankokban is, csak kevésbé látványos módon, átutalások és más banki tranzakciók formájában.

Kérdezem tehát legfőbb ügyész urat, hogy mi volt az oka a késedelemnek, esetleg kinek az érdekében történt. Tudnak-e jelentősebb vagyont lefoglalni Tarsoly Csabától? Nem gondolja-e, hogy tíz nap, két hét bőven elég volt bizonyítékokat megsemmisíteni?

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Amikor Orgován Béla úr ügyvezető lett, nem gondolta-e, hogy ideje lépni? Amikor egy büntetett előéletű közmunkásra írárták a Quaestort - még mondja valaki, hogy a közmunkából nem lehet karriert csinálni! -, még akkor sem gondolták, hogy legalább ki kellene hallgatni a cég vezetőit?

Legfőbb ügyész úr, ön is ugyanolyan jól tudja, mint én, hogy strómanra ruházni a cégeket 25 éve a bűnözők sablonos megoldása. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ki fog-e terjedni a vizsgálat arra, hogy a kormánypártokhoz köthető politikusok kivették-e a pénzt a Quaestorból, közvetlenül annak bukása előtt, mert ha ez így van, akkor az bizony bűncselekmény. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által említett ügyben az eljárást a rendőrség folytatja, a Fővárosi Főügyészség fokozott felügyelete mellett, a Legfőbb Ügyészség egyébként kiemelt ügynek nyilvánította.

(16.50)

Nem egyszerű ügyről van szó egyebek iránt, az ön által említett csalás egy elég bonyolulttan bizonyítható tényállás. Ezt önnek is tudnia kell.

Mit tett a rendőrség az ügyészség felügyelete mellett? 10-én történt a feljelentés, 11-én már házkutatás volt a Quaestornál egyebek iránt, és ezt követően további hét házkutatást rendeltek el, négyet két helyszínen, egy másikat négy helyszínen; tíz embert tanúként hallgattak ki, három fő vonatkozásában történt meg aztán a gyanúsított kihallgatás, előzetes letartóztatás elrendelésére irányuló indítvány megtétele, zár alá vétel. A zár alá vételnél egyébként mintegy 30 ingatlant vettek zár alá, több mint 30 cég tulajdonrészét, 6 gépjárművet, számos nagy értékű ingóságot. Most van folyamatban további 4 gépjármű, 11 ingatlan, 12 bank- és értékpapírszámla, 7 gazdasági társaság tulajdonrészének a zár alá vétele. Majd' 30 további megkeresést küldött a nyomozó hatóság, mintegy 150 cég számláját kellett beszerezni, és a számlák ellenőrzése meg is indult. Több ezer oldal és mintegy 800 gigabájt adat feldolgozása jelenleg is folyamatban van.

Én azt gondolom, hogy az elmondottakhoz képest nagyon gyorsan, ütemezetten és eredményesen halad a nyomozás. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, legfőbb ügyész úr. Viszontválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész úr! Akkor talán nem volt elég egyértelmű, amit kérdeztem. Nem az a kérdés, hogy egyébként az ügyben bármit vizsgálódtak-e, hanem az a kérdés, hogy azokat, akikről biztosan lehetett tudni, hogy érintettek és bűncselekményt követnek el, hiszen ismert a Quaestor döntéshozói struktúrája, legalább tanúként miért

nem hallgatták ki. Két hét telt úgy el, tisztelt legfőbb ügyész úr, hogy ezek az eljárási cselekmények nem történtek meg.

Nagyon érdekesek voltak azok a statisztikai adatok, amiket ön sorolt, de zárójelben mondom, hogy a háromnegyede ezeknek arról az időszakról szólt, ami pár nappal, talán egy-két nappal ezelőtt történt. Én pedig pontosan az azt megelőző két hétre voltam kíváncsi, hogy abban a két hétben miért nem történt semmi; hogy hogy hagyhatja az ügyészség, amely egyébként fokozott felügyeletet gyakorol a nyomozás felett, hogy vagyont mentsen ki egy olyan ember, akinek a bűnössége ebben az ügyben - ha egyáltalán bármilyen bűncselekményről szó van, márpedig azt gondolom, hogy ez egyértelmű - megkérdőjelezhetetlen. És ez a cég vezetője.

Ez volt a kérdés, legfőbb ügyész úr, és erre nem kaptam választ. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszontválasz illeti meg a legfőbb ügyész urat is.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Önnek mint jogásznak nagyon jól kell tudnia, hogy aki potenciális gyanúsított, az nem hallgatható ki előzőleg tanúként, ez mindenfajta emberi jognak ellentmond. *(Felzúdulás az MSZP soraiban. - Dr. Bárándy Gergely: Hányszor történik ez! - Az elnök csenget.)* Természetesen szükséges további és elég sok nyomozati cselekmény végrehajtása, de azért hadd mondjam azt, hogy az ön kollégája, Hegedűs László úr, a Budapesti Ügyvédi Kamara alelnöke egy portálon éppen azt nyilatkozta - remélem, ezért nem kövezik meg -, hogy nagyon bonyolult ügyek ezek, és a két hét nagyon gyors eljárás.

És még egy dolgot hadd mondjak. Talán hallott ön is a Postabank-ügyről valaha. *(Szilágyi György: 3 millió, igen!)* A Postabank-ügyben 1999. február hó 3-án került sor a nyomozás elrendelésére. A Postabank elnök-vezérigazgatóját, aki, mint mondja, biztos, hogy mindenről tud és dönt, ezzel szemben 1999. július 22-én hallgatták ki gyanúsítottként. Van egy kis különbség a két időpont között, pedig akkor nem is én voltam a legfőbb ügyész. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**A kormány tényleg nem hagy senkit az út szélén?**” címmel. Hegedűs Lorántné képviselő asszonyt illeti a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az elmúlt hetek-hónapok brókerbotrányai által okozott károk nyilván ön előtt is jól ismertek. Túl az erkölcsi káron, amely következményeképpen okkal és joggal ingott meg az egész magyar társadalom bizalma a pénzügyi

szektorban, illetve az azt felügyelő állami intézményekben, sőt magában a kormányzatban is, mindennapos megélhetési gondokat is okozott a banksőd a keményen dolgozó kisemberek ezrei számára. De legalább ennyire sújtotta a települések életét is, amelyek vagy az érintett bankokban vezették a számláikat, vagy a fejlesztésre szánt pénzeszközöket kötötték le a brókercégeken keresztül. Számukra gondot jelent a szociális, kulturális, közművelődési intézmények működtetése éppúgy, mint a gyermekétkeztetés finanszírozása, amelyhez a kormányzat által adott könyöradomány vajmi csekély vigaszt jelent.

Ezen önkormányzatok - és erre jó pár példa van - hiába keresik meg az illetékes minisztert, államtitkárt, az MNB elnökét vagy akár a kirendelt felügyeleti biztosokat kéréseikkel, kérdéseikkel, még csak válaszra sem méltatják őket. Ezért most itt, a parlament nyilvánossága előtt kérdezem: mit kíván tenni a kormányzat?

Tudjuk, ön rendelte el, hogy azon minisztériumok, amelyek pénzeszközöket a brókercégeknél tartják, vonják ki azokat, mert félni lehetett a Buda-Cash-ügy után egy esetleges dominóhatástól. Ezzel az utasításával, ha nem is dominóhatást, de cunamihatást biztosan kiváltott.

Most állampolgárok évtizedes megtakarításai vesztek el, lehet, mindörökre. Kérdezem, mikor kívánja elrendelni azt is, hogy a károsultakat, legyen az önkormányzat vagy magánszemély, teljes mértékben kártalanítsák. Mikor kívánja elrendelni azt is, hogy a nyomozati szervek tárják fel, a keményen csaló gazemberek vagyona hova, mely offshore-cégekbe, -paradicsomokba vándoroltak? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Vagy a károsultak majd Orgován Béla cégbirodalom-tulajdonos... *(Az elnök ismét csenget.)* ...tehát a kor..., károsultak felé *(Moraj és közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)* majd Orgován Béla cégbirodalom-tulajdonos fog helyállni?

Kérem érdemi válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Valóban, a kormány időben intézkedett, és az állami közpénzeket igyekezett biztonságba helyezni. Ez helyes, mert ez az emberek pénze.

A teljes mérleg és a teljes körű adatsor összeállítása, mármint hogy hol mennyi közpénz parkolt, ennek a felderítése zajlik, és amint ez lezárult, akkor szívesen tájékoztatom önt erről.

Azért ilyen bonyolult a helyzet, mert a teljes képhez hozzátartozik, hogy a Magyar Fejlesztési Banknál lévő Quaestor-hitelek is át kell néznünk. A Kehi meg is kapta a felhatalmazást ezek áttekintésére. Itt egy jelentős hitelről, 17 milliárd forintnyi hitelről beszélünk, amit még Erős János bankelnök úr idején, a Gyurcsány-kormány alatt helyeztek ki. Ezért, hogy pontosan a közpénzek hogyan vannak

itten érintve, annak a felderítése éppen zajlik. *(Soltész Miklós: Bárándy, figyelj!)*

Ami a károsultakat illeti, tisztelt képviselő asszony. Akik a Buda-Cash tulajdonában lévő bankokba helyezték el a pénzüket, ott azt tudom mondani, hogy a betétesek 96,5 százalékát, 71 ezer embert kártalanítottak 30 millió forint erejéig.

Ami a Quaestor-ügyet illeti, ott azt tudom mondani, hogy a kormány támogatja a Fidesz két javaslatát. Az egyik javaslat arról szól, hogy a BEVA terjeszse ki mindenkire a 6 millió forintig igénybe vehető kártalanítást. Ez azt fogja jelenteni - ha ez megvalósul, amit magam is szorgalmazok -, hogy 32 ezer károsultból 22 ezer kisbefektető teljes mértékig kártalanítva lesz. Marad tehát 9500 ember. Azért javasolta a Fidesz a vagyonalap létrehozását, amit a kormány szintén támogat, hogy ebből a vagyonalapból lehet majd kártalanítani azt a mintegy 9,5 ezer embert, aki a BEVA-féle kártalanítás után még követeléssel rendelkezhet majd.

Ez azt jelenti, hogy az emberek nagy része a pénzéhez fog jutni. Mindent megteszünk annak érdekében, hogy ez minél gyorsabban történhessen meg. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszontválaszra megadom a szót képviselő asszonynak.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Először is, azt szeretném mondani, hogy tisztelt miniszterelnök úr, ön miniszterelnökként nemcsak a minisztériumok pénzéért felelős, hanem 10 millió magyar emberért vállal felelősséget.

Ön beszélt itt kártalanításról, de csak a magánszemélyek tekintetében, de az önkormányzatok tekintetében egy szót sem szólt. Illetve annyit lehet tudni, hogy a kárösszegnek mindösszesen csak 6 százalékát kapták meg, azt is csak kölcsönben.

Azt mondja ön, hogy időben intézkedtek. Valóban, időben intézkedtek akkor is, amikor például a Széchenyi Bank károsultjait segítették ki. Tudjuk, ott négy magánszemély miatt összesen 6 milliárd forintot csoportosítottak át a költségvetésből. Ez a 6 milliárd forint jellemzően ehhez a négy magánszemélyhez jutott, akikről azt lehet tudni, hogy Fideszhez közel álló magánszemélyek.

(17.00)

Kérdeztük, hogy kikről lehet szó, nem tudtuk meg. Hadd nevezem meg őket most itt az ország nyilvánossága előtt: nyilvánvalóan fideszes sógorról, komáról, retyéről és rutyáról. *(Fezűdulás a kormánypártok soraiban.)* Ez a probléma, tudja, miniszterelnök úr! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Viszontválasz illeti meg a miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Mindent megteszek, hogy kövessem az észjárását, de nem könnyű ez (*Derűltég a kormánypártok soraiban.*), mert most már nem tudom pontosan, hogy miről beszélünk. Az önkormányzatokról, tízmillió ember pénzéről, a magyar állami közpénzekről, a Buda-Cashról, a Quaestorról, vagy a Széchenyiről, vagy egyszerre minderről? Ez így azért nem fog menni, ezek komoly dolgok. (*Hegedűs Lorántné: A kormányzati felelőségről beszélek.*)

Ami a Széchenyi Bank ügyét illeti, ott a magyar államnak volt mintegy 50 százalékos tulajdonrésze, és mint tulajdonos - helyesen - a kormány kötelezőnek érezte, hogy a tulajdonrészének arányáig a károsultaknak rendelkezésére álljon, de csak addig, mert addig van felelőssége. Ez egy teljesen különböző dolog, mint a Quaestor vagy a Buda-Cash, ahol a kormánynak semmilyen tulajdonrésze nincsen, következésképpen teljesen másként kell ezekre az ügyekre tekinteni.

Az az állítás nem felel meg a valóságnak - elnézést kérek öntől, hogy ilyen hangot kell megütnöm -, amely arról szól, az ön szájából hangzott el, hogy az út szélén hagytuk az önkormányzatokat. Több mint 300 millió forintot fizettünk ki annak érdekében (*Hegedűs Lorántné: Több milliárd helyett!*), hogy az önkormányzatoknál alkalmazásban álló emberek hozzájuthassanak a fizetésükhöz.

Ez helyes döntés volt, és ezt a politikát fogjuk folytatni a jövőben is. Köszönöm szépen a figyelmét. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hoffmann Rózsa, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Mit tesz a kormány a víz védelmének érdekében?**” Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszára kijelölt Pogácsás Tibor államtitkár urat.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Elfogadja. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Egy kicsit békésebb vizekre szeretnék evezni az azonnali kérdéssel, annál is inkább, mert ennek a témája a víz.

Mint tudjuk, a legfontosabb lételemünk, a négy őselem egyike, élet nincs a Földön víz nélkül. Ezt tudták már az ókori mítoszok szerzői, de ugyanígy tisztában van ezzel az összefüggéssel a modern tudomány is. Ezt, hogy víz nélkül nincs élet, pontosan felismerte az ENSZ Közgyűlése is, amikor 1992-ben úgy határozott, hogy március 22-ét a víz világnapjává nyilvánítja; ez adja a felszólalásom, a kérdésem apropóját is. Nagyon indokolt volt ez a döntés, mert a víz - mint egész környezetünk és Földünk - veszélyeztetve van, mégpedig az ember az, aki a veszélyek

okozója, felelőtlenségével, szemetelésével, a bányák meggondolatlan megnyitásával és így tovább.

Magyarországnak is a legnagyobb kincse a víz a földje mellett, ezért nagyon fontos, hogy mindent elkövessünk annak érdekében, hogy a vízgazdálkodás helyes legyen; hogy utódaink számára biztosítsuk a jobb minőségű vizet.

A víz világnapja arra is ráirányítja a figyelmünket, hogy a víz kártékony is tud lenni, akár emberéletet tud kioltani. Gondoljunk Petőfi Sándor gyönyörű versére: tőlünk függ, hogy a víz simán, szelíden ballag-e le a medrében vagy zúgva, törve töri át a gátat.

Kérdezni szeretném az államtitkár úrtól, hogy milyen vízügyi fejlesztések vannak folyamatban hazánkban, és miket tervez megvalósítani a kormány a jövőben annak érdekében, hogy utódainkra itt egészséges, jó és elégséges vizet hagyjunk. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszára megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, a víz világnapja lehetőséget ad arra, hogy néhány szóban áttekintsük, hogy mi is a feladatunk a vízzel kapcsolatban, az ivóvízzel kapcsolatban, de akárcsak az ország területén átfolyó folyókkal kapcsolatban. Ha nincs víz, az nagyon nagy baj, de ha időnként sok vízzel kell küzdenünk, az is komoly problémákat okoz.

Először azért néhány szóban az árvízi védekezéssel kapcsolatban szólnék. Egyfelől: jogszabálykörnyezet-változás történik, aminek során meghatározásra került az új mértékadó árvízszint, egy új rendelet került kidolgozásra; folyamatban van a nagyvízi mederkezelési tervek kidolgozása, az árvízveszélyes kockázati térképek újrarajzolása, valamint lokalizációs tervek készítése. A Vásárhelyi-terv továbbfejlesztésével, a Tisza teljes hosszán a medertér, a hullámtér kitisztításával 60 centiméterrel, a még hiányzó árvízi tározók megépítésével pedig további egy méterrel csökkenthető az árvíz szintje.

De természetesen nem csak az árvíz kapcsán kell a vízzel foglalkozni, az ivóvízbázis védelmével is foglalkozunk. 782 sérülékeny ivóvízbázist tartunk nyilván az országban, ezeknek a térképezése, monitorozása folyik; jelen pillanatban 310-et a vízügyi igazgatóságok, 472-t pedig a KEOP pályázatai alapján mérünk fel.

88 derogációval érintett önkormányzati ivóvízminőség-javító program folyik, ez 365 települést, 888 473 lakost érint. Erre 180 milliárd forintnyi európai uniós támogatást, 18 milliárd forintnyi önerőt használunk fel, amely önerőt egyébként a költségvetésből biztosítunk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő asszony, öné a szó.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Jó, hogy az árvízvédelemmel kezdte a válaszát, hiszen ez az, ami a leglátványosabb és a leginkább veszélyezteteti az ember mindennapjait, sajnos volt benne részünk az elmúlt évtizedekben. Jó érzéssel hallottam, hogy az ivóvízbázis milyen kiemelt fejlesztésű programja a kormányunknak, hiszen tiszta ivóvíz nélkül az egészségünk lenne veszélyeztetve. Tisztelettel kérem és javaslom, hogy egyúttal a gyógyvizeink jobb kihasználására is fordítódjék nagyobb figyelem.

És ha már vízről beszélünk, bár ez egy másik oldala a kérdésnek, de nem tudom megállni, hogy ne említsem meg a rendszeresen visszatérő belvízproblémát, aminek a kezelése talán még nincsen igazán megoldva, és ezek hasznosítása az öntözésben is jó lenne. Magyarország nagy kinccsel rendelkezik, úgy érzem, jó kezekben van. Sok sikert kívánok! *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben dr. Tiba István váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az államtitkár urat is megilleti a viszonzás.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Természetesen a gyógyvizek állagának, állapotának megóvása és a gyógyvíz felhasználása rendkívül fontos, egyébként a kormány kiemelten kezeli ezt. A gyógyvizek hasznosítása, a gyógyvizek turisztikai hasznosítása és a mezőgazdasági célú vagy a megújuló energiaként való hasznosítása is egy folyamatos program, amire pályázatok is kiírásra kerülnek.

A belvízelvezetés valóban súlyos probléma, az évtizedeken keresztül elhanyagolt belvízelvezető rendszerek megújítása, takarítása egy új folyamat. Erre nagyon jól használható az a közmunkaprogram, amely az ország számos területén csökkentette a belvízzel elöntött területek számát, és a lakott területeken belül az utak menti árkok karbantartása is jól folyik a közmunkások segítségével.

Biztos vagyok abban, ha ezek a lépések tovább folynak, akkor minden ilyen jellegű problémát jelentősen csökkenteni tudunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hol tartanak az ígéreteik megvalósításával?”** címmel. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszára kijelölt Rétvári Bence államtitkár urat.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Igen.

ELNÖK: Elfogadja. Öné a szó, Ikotity képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nemrég tizenkét pontba szedve fogalmazta meg követeléseit az Egészségügyi Szakdolgozói Kamara, amely többek között tartalmazta az életpályamodellt, az alaphéremelést, a közösségi közlekedés támogatását, a kafeéria-rendszer bevezetését, az élet- és munkakörülmények javítását és a dátumot is, hiszen nem a távoli jövőben szeretnék a munkájukkal arányos bért, és azt, hogy ne menjen rá saját egészségük és családjuk a hivatásukra.

A Szakdolgozói Kamara nagygyűlésén az államtitkár úr ígéretet tett arra - ahogyan ilyenkor egyébként szokás, és ahogyan ilyen esetekben nem túl sok minden szokott ezekből megvalósulni -, hogy ez ügyben tesz lépéseket. A mai napig azonban nincs életpályamodell, nem történt meg a bérendezés, és a munkakörülmények is folyamatosan romlanak. Nem meglepő, ha ilyen körülmények között a jövőjüket nem igazán tervezik ezek a szakemberek Magyarországon.

(17.10)

Pusztán az ígéretés nem fogja megállítani az elvándorlást, így pedig nem csökken a létszámihiány, az a létszámihiány, ami most már fizikailag is lehetetlen feladatok elé állítja a szakdolgozókat. Csak hogy egy példát említsek, mint amikor egyetlen ápoló kénytelen egyedül ellátni 40 bent fekvő beteget, de hosszú az ehhez hasonló esetek felsorolása. Ha pedig hozzávesszük az eszközhiány súlyosságát is, ami szintén folyamatosan növekszik - ezért fordulhat elő például, hogy bevásárlókocsiba fektetik a gyerekeket, vagy a fűrot a barkácsboltból, a gumicsövet pedig a mezőgazdasági boltból kell beszerezniük -, akkor az ellátás színvonala nem fog emelkedni, ez pedig már minden embert érint, aki egészségügyi ellátásra szorul.

Kérdésem az államtitkár úrhoz: hol tartanak a kamara 12 pontjának és az ígéreteik megvalósításában? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Tesznek-e olyan lépéseket, amelyek ténylegesen csökkentik ezeket a problémákat? Köszönöm. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kamarával természetesen folyamatos a kapcsolata minisztériumunknak, Balogh Zoltán elnök úrral én magam is találkoztam, miniszter úrral is találkozott, államtitkár úr is folyamatosan tartja vele a kapcsolatot, és ismerjük azokat a problémákat, amelyeket felvázoltak. Amiket ön mondott, hadd egészítsem még ki azzal, hogy a nővérszállások helyzetével kapcsolatban is vannak felvetéseik, és még sok olyan egyéb javaslatuk van, amely teljesen megalapozott és méltányos.

Ez a kormány az elmúlt négy évben, az Európai Unióban is formabontó módon olyasfajta új forrásokat próbált teremteni az egészségügyben - elsősorban a chipsadó, a népegészségügyi termékadjó formájában -, amely más országban nem szolgálja a gyógyítás pluszfedezetét, de mivel Magyarországon láttuk, hogy az egészségügyi dolgozók bére mennyivel elmarad attól, mint amire jogosan tarthatnak igényt, ezért vontuk be ezeket a pluszforrásokat. Összesen 95 ezer dolgozónak tudtunk valamekkora, átlagban 27 százalékos béremelést adni - ebbe az orvosok is beleértendők, az ápolók is beleértendők -, bízunk benne, hogy az a több mint 70 milliárd forint, amit itt pluszbérré fordítottunk, az ő helyzetüket is javította. De kétségtelen, hogy akár a nővérszállók esetében vagy más, munkakörülményt befolyásoló tényezők esetében még van szükség további fejlesztésekre. Ennek a fedezetét jelenti többek között az a plusz 6 százalék, ami az egészségügyi ágazat ideai költségvetésében szerepel a tavalyihoz képest. Az a program, amelyben igyekszünk megszüntetni a kórházak adósságállományát abban az esetben, hogyha vállalják azokat a változtatásokat, amelyek az adósság újratermelődését megakadályozzák, szintén javítani fogja az egészségügyben dolgozók körülményeit.

Az, hogy 2012 óta most már egyre inkább csökken évről évre azok száma, akik különböző hatósági bizonyítványokat kérnek ahhoz, hogy külföldön dolgozhassanak, külföldön végezzenek egészségügyi tevékenységet, az azt hiszem, jelzi azt, hogy vannak, akik ebből most már itt Magyarországon próbálják a jövőjüket elképzelni, bár kétségtelen, hogy kirívó esetek - amelyeket képviselő úr is mondott - voltak, de azokban az esetekben a kormányzat rögtön intézkedett. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Akár a csecsemők gondozásáról volt szó, akár másról, azonnal intézkedtünk és lépünk, hogy ilyenekre még egyszer példa ne legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzás illeti meg képviselő urat.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Visszafelé haladva a kérdések során, elsőként az a kérdésem: ezek szerint akkor kevesebb egészségügyi szakdolgozó van külföldön, mint néhány évvel ezelőtt? Természetesen az a válasz, hogy nem, a számuk növekedett, tehát egyre több dolgozó megy ki, és látszik, elég megnézni akár egyetlenegy újságot, a kamarai újságot is, tucatjával vannak benne külföldi hirdetések. Bízunk benne, hogy ezek az emberek lesznek akkora türelemmel, és az érzelmi döntésükre hagyatkoznak, és itthon fognak maradni, nem pedig nyakukba veszik a világot, és elindulnak külföldre.

Azok, amiket említett, például a túlrapénzek rendezésénél már 3,9 milliárdról beszélnek, de egyetlenegy olyan ápolóval sem találkoztam, akinek egy fillér érkezett a számlájára ebből. A 27 százalékos

átlagbéremelés 2013-ban volt - valóban elismerésre méltó -, de úgy tűnik, nem elégséges a megoldás érdekében, hiszen március 21-én ülésezett *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és közel 4 ezer fő részvételével zajlott ez az ülés, ahol megfogalmazták ezt a 12 pontot. Köszönöm szépen. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Bízunk benne, hogy nemcsak érzelmi döntés lesz, hanem láthatják majd, hogy itthon valamivel jobb körülmények között tudnak dolgozni, ezért - ahogy ma már itt el is hangzott - 400 helyszínen, 500 milliárd forint értékű egészségügyi fejlesztés zajlik, ez pontosan az ebben a munkakörben dolgozó ápolóknak segíti a leginkább a hétköznapi munkáját, hogy felújítjuk, kibővítjük azokat a kórházi tömböket, amelyeknél erre a legnagyobb szükség van.

Abban a tekintetben, hogy többen vagy kevesebben mennek ki, évről évre láthatóan kevesebben mennek ki. Nyilván, hogyha egy ember is kimegy, akkor is nő a külföldön dolgozók száma, de szeretnénk, ha ők éreznék, hogy itthon magasabb bérral tudjuk az ő munkájukat díjazni, másrészt Magyarországon olyan adózási rendszer van, amelyik, hogyha valaki családost, gyermekei vannak, akkor sokkal kedvezőbb, mint külföldön, hiszen nem kell akkor személyi jövedelemadót fizetnie, és még sok egyéb feltétel is van, ami Magyarországon kedvezőbb.

Bízunk benne, hogy az a 6 százalékos növekmény, az a 60 milliárd forint, amelyik rendelkezésre áll a kórházak adósságállományának csökkentésére *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, az ezekben a kérdésekben is további érezhető, hasonló 27 százalékos emelkedéseket fog produkálni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bene Ildikó, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mikor nyitja meg kapuit az új tapolcai kórház?”** címmel. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszádsra kijelölt Rétvári Bence államtitkár urat.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Igen, elnök úr, elfogadom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon komoly eredménynek tartom, hogy jelenleg sorra újulnak meg kórházaink, a rendszerváltás óta a legnagyobb fejlesztést indított

tuk el az ágazatban. Szinte minden megyében a kórházakban mind az infrastruktúra, mind a sürgősségi ellátás fejlesztése, mind a struktúraváltást elősegítő programoknak a fejlesztése zajlik. A továbbiakban is azon kell dolgoznunk, hogy az egészségügy a betegeknek még jobb ellátást, az egészségügyi dolgozóknak pedig biztos megélhetést tudjon biztosítani.

Az egészségügy vonatkozásában számos pozitív intézkedés bevezetéséről szólhatunk az utóbbi időben, ezek közül kiemelendőnek tartom, hogy nem lehet majd állami kórházban magán-egészségügyi szolgáltatást nyújtani. A kormány döntése értelmében teljesen el kell különíteni az állami és magán-szolgáltatói tevékenységet az egészségügyben, és a magán-szolgáltatók által nyújtott ellátásnak továbbra is helye van az egészségügyi rendszerben, aki ilyen szeretne igénybe venni, az megteheti a jövőben is.

Ugyanakkor tudjuk, hogy a magyar egészségügy fejlődésének egyik alapvető kulcseleme az egészségügyi intézmények, a kórházak fokozatos korszerűsítése mind az infrastruktúra, mind pedig az eszközállomány tekintetében. Ezért az elmúlt években a kormány számos olyan projektet indított, mely lehetővé tette, hogy az egészségügyi ellátásban fontos szerepet betöltő intézmények megújulhassanak.

Jelenleg rengeteg fejlesztés zajlik a magyar egészségügyben, összesen közel 500 milliárd forint értékben, és ennek fontos része a tapolcai kórházat érintő fejlesztés is. Ennek következtében Tapolcán elkészül egy 2,3 milliárd forint értékű beruházás, és megépül a kórház területén a mentőállomás is. Célként került megfogalmazásra, hogy meg kell erősíteni a sürgősségi ellátást, és információink szerint bővíteni fogják az aktív kórházi ágyak számát is, tehát elmondható, hogy országosan is példaértékű lesz a kórház korszerűsítése.

Kérdezem államtitkár urat, milyen fejlesztések várhatóak az intézményben, hol tartanak ezek a fejlesztések, és mikor nyitja meg kapuit a megújult tapolcai kórház. Várom választát. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ahogy ön is említette, 2,3 milliárd forint értékű fejlesztés zajlik most is két projekt keretében a tapolcai Deák Jenő Kórháznál. Az egyik pályázat célja a betegközpontú színvonalas egészségügyi ellátás biztosítása érdekében az egynapos sebészeti betegellátás kiterjesztése, megerősített járóbeteg-szakellátási háttérrel, valamint a minőségi szolgáltatást nyújtó krónikus ápolási és rehabilitációs ellátás megtartása. Ezen projekt keretén belül megépítésre kerül az Országos Mentőszolgálat tapolcai mentőállomása is a sebészeti ambulancia épületéhez kapcsolva.

A tapolcai kórház adottságai, az ott levő barlangrendszer is bizonyos értelemben egyedülálló Közép-Európában, ezért egy másik projektről is beszélhetünk, a tüdőgyógyászati és kardiológiai rehabilitációs szolgáltatások fejlesztéséről. Ezek a fejlesztések egy rendszer részeként születtek meg, nem ad hoc döntések keretében, éppen ezért már évekket ezelőtt döntés született róluk. Az egynapos sebészeti ellátást, a megerősített járóbeteg-ellátást, az új mentőállomást, valamint a krónikus ápolási és rehabilitációs ellátás megtartását lehetővé tevő pályázat támogatási szerződésének aláírására már 2013. szeptember 30-án sor került, s októberben el is kezdődött a projekt, el is kezdődött az építkezés. A tüdőgyógyászati és kardiológiai rehabilitáció fejlesztéséről már egy évvel korábban, 2012. október 25-én történt meg a döntés, itt '13. február 1-je volt a munkálatok kezdete, s azóta 80, illetőleg 350 milliárd forinttal rá is emelt a kormányzat ezekre a tételekre. Éppen ezért, ha megnézzük a kivitelezési munkánkat, és a kórház előrejelzéseit is figyelembe vesszük, akkor úgy látjuk, hogy további pluszforrásra nincs szükség a megvalósításhoz.

(17.20)

Ugyanakkor idén nyárra, 2015 nyarára elkészülnek ezek a fejlesztések, és a tapolcai kórház és a tapolcai közössége is 2,3 milliárd forint értékű egészségügyi beruházással lesz gazdagabb, és az egész ország is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzás illeti meg a képviselő asszonyt.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Amit még fontosnak tartok kiemelni, az, hogy információim szerint a kórház szerkezetében és az ellátási portfóliójának a változásában nagyon fontos szerepet játszottak azok az egyeztetések, és itt szeretnék utalni arra, amit ellenzéki képviselőtársaink mondanak, hogy nincsen egyeztetés az egészségügyben. Bizony nagyon komoly szakmai egyeztetések folynak a megyékben, és ezeknek a szakmai egyeztetéseknek, ahol a szakma, a kórházak vezetői, az OEP, az OTH vezetői vesznek részt, ők tudják azt legjobban biztosítani, amire az ott élő embereknek a betegellátásban szükségük van.

És nagyon fontosnak tartom, államtitkár úr, hogy itt a tradicionálisan meglévő nagyon komoly, a klimatikus viszonyoknak megfelelően nagyon komoly szakmai ellátást biztosító tudórehabilitációnak a fejlesztése is megtörténik. Nagyon szépen köszönöm a választát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bene Ildikó képviselő asszony. Államtitkár urat is megilleti a viszonzás.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen

képviselő asszony szavait. Azt tartom fontosnak kiemelni, hogy ezek a fejlesztések, amelyek most zajlanak az egészségügyben, teljes mértékben a helyiekkel való konzultáció nyomán döntenek el, hiszen megynként létrehoztuk az egészségügyi egyeztető bizottságokat, amelynek az ülésein a kórházak vezetői, az ottani főispánok, az orvosi kamara delegáltjai is vagy döntéshozatali jogkörrel, vagy konzultatív jogkörrel, tanácskozási joggal részt vehetnek. Tehát minden döntés, amely napjainkban is az egészségügyben megszületik, mindig az érintettek bevonásával, kórházigazgatók, megyei vezetők bevonásával történik meg. Így sikerült egy országos és összefüggő tervet végrehajtanunk.

Fontos Tapolca esetén megemlíteni, hogy ezek a fejlesztések annak érdekében születtek, hogy a jövőben minden hétköznap lehessen egynapos sebészeti ellátást nyújtani a kórházban, ehhez megfelelő műtő és különböző posztoperatív sebészeti ellátás adja majd a háttérrel, így lehetnek nagyobb biztonságban a tapolcaiak is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Mi történt 12 nap alatt?”** címmel. Tóth Bertalan képviselő urat illeti a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! A Quaestor-botrány kapcsán napvilágot kapott hírek miatt nemcsak a politikusok, hanem képviselők és nemcsak a kisbefektetők, hanem a magyar emberek zöme is csak kapkodja a fejét, és nem hisz a fülének, nem hisz a szemének.

Néhány nappal ezelőtt kiderült, hogy a Külügy- és Külügyminisztérium, illetve egyik szervezete... - a Quaestor Bank tartotta, illetve, ahogy ön fogalmazott, parkoltatta a pénzét, több milliárd forintot, és még az összeomlás előtt kivette azt onnan, és állampapír helyett, ahogy itt ma hallottuk már a parlamentben, készpénzt kapott vissza. Kiderült az is, hogy míg a Külügyminisztérium szakértőkre hivatkozott, ön már magára vállalta ezt a döntést, hogy február 25-én egy kormányülésen utasította a minisztériumokat arra, hogy ha brókercegnél van pénzük, akkor azt azonnal vegyék ki. 12 nap telt el az ön utasítása és aközött, hogy a Külügyminisztérium egyik szervezete ezt a közel négy milliárd forintot kivette, nem tudjuk, hogy ebben a 12 napban mi történt.

Konkrét kérdést szeretnék önnek feltenni: volt-e konkrét információja arról, hogy a minisztériumok tartottak készpénzt brókercegeknél, vagy csak a megérzésére hagyatkozott? Mi történt, ahogy említettem, ebben a 12 napban, a Külügyminisztérium miért nem teljesítette azonnal az utasítását? Mely más minisztériumok rendelkeztek olyan betétekkel, amely a Quaestornál parkoltatta a készpénzeket? Ellenőrizte-e, és ha igen, akkor utána milyen lépéseket tett avégett,

hogy az utasítását a minisztérium teljesítette-e? Hogyan fordulhatott az elő, hogy offshore háttérű céggel kötöttek minisztériumok szerződést, szerződéseket? Hiszen a vagyontörvény kifejezetten tiltja az ilyen ügyleteket. 2011-ben fogadták el ezt a szabályozást.

És azt is szeretném megkérdezni, hogy van-e tudomása arról, hogy közbeszerzés vagy pályázatadás útján kerültek ezek a közpénzek a Quaestor brókercegehez. Várom válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Azt tudom mondani, hogy már önmagában azt is furcsálltam, amikor a Buda-Cash ügyében kiderült, hogy önkormányzatoknak vannak pénzeik brókercegeknél. Mert ez az egész kérdéskör felveti azt, hogy miért nem alkalmas a mi államunk, mármint a magyar állam arra, hogy a költségvetési pénzekkel gazdálkodó szervezetek - ideértve minisztériumokat, háttérintézményeket és önkormányzatokat - rendelkezhetnének egy olyan kincstári háttérrel, amely nem teszi szükségessé, hogy a náluk lévő készpénzállományt akár bankokban, akár pedig brókercegeknél parkoltassák, elhelyezzék, kamatoztassák.

Tehát az egész közpénzügyi rendszer egy gyenge pontjáról beszélünk ebben a pillanatban, úgyhogy én úgy tekintem az ön hozzászólását meg az itt elhangzott több hozzászólást is, mint egy sürgetést, ami arról szól, hogy azt, amit 25 évig nem tudott megoldani a magyar pénzügyi rendszer, illetve a magyar kormányzati rendszer, annak valahogy jussunk már a végére. Külön misét megér, hogy mióta zajlanak ilyen munkák, mennyit költöttünk már el 25 év alatt egy modern kincstári rendszer létrehozása érdekében, de akárhogyan is, jussunk már a végére, és egyszer s mindenkorra legyen világos, hogy a költségvetésből kiutalt pénzeket nem lehet sem bankokban, sem pedig befektetési alapokban parkoltatni, hanem egy ellenőrzött csatornán keresztül kell átláthatóan gazdálkodni velük. Ez lenne a helyes.

Miután kiderült, hogy az önkormányzatoknál vagy 67 önkormányzat esetében nem ez a helyzet áll fenn, felmerült a fejünkben azonnal az a kérdés, hogy és mi van a központi közigazgatással. És akkor rendeltem el a helyzet áttekintését, illetve mindenkit tudatosítottam arra, hogy ezt az állapotot szüntesse meg. Ha minden igaz, akkor a minisztériumban zajló, erre vonatkozó adatgyűjtések csütörtökön reggel vagy szerda este ezen a héten véget fognak érni, és csütörtökön reggel leszünk abban az állapotban, hogy a közvéleményt tájékoztassuk arról, hogy milyen háttérintézmények hol s mint, hogyan érintettek ebben az ügyben, és hogy megvan-e az a pénz, amely fölött egyébként nekünk örködnünk kell. Hiszen ezek közpénzek, ezek nem a minisztériumok pénzei, hanem az adófizető magyar polgárok pénzei.

Ezért is tartottam helyesnek, hogy az első adandó alkalommal arra utasítottuk a központi kormány-

zat szerveit, hogy gondoskodjanak a pénz biztonságáról. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Hat konkrét kérdést tettem fel, nem nagyon kaptam rá választ, és szeretném felhívni a figyelmét, hogy az önkormányzatok nem brókercégeknél tartották a pénzüket az én tudomásom szerint, hanem bankban, ahonnan a brókercégek, illetve a Buda-Cash eltüntette ezt a pénzt.

Őn említette, hogy csütörtökre meglesz az a vizsgálat, amely felderíti, hogy a központi kormányzatban hogyan helyeztek és hogyan helyezhettek el közpénzeket ennél a brókercégnél vagy brókercégeknél.

Ezért szeretném megkérdezni, hátha viszonzásában erre konkrétan válaszol, hogy tervez-e a vizsgálat alapján bármiféle felelősségre vonást, hiszen ahogy említettem, ez a Quaestor - mint kiderült - egy offshore hátterű cég, az önök vagyontörvénye - amit a parlament elfogadott - pedig tiltja az ilyen szerződéskötést. Tehát egyértelműen törvénysértés történt - konkrétan tudjuk - a Külügyminisztériumnál.

Várom választ, hogy kivizsgálják-e, és ha igen, akkor lesz-e felelősségre vonás. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásra megadom a szót a miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm, elnök úr. Először is azt a jó hírt szeretném megosztani önökkel, hogy ami a Külügyminisztériumot illeti, ott minden forint hiánytalanul megvan. Majd a rendőrségi meg az ügyészségi vizsgálatok, amikor lezárulnak, akkor kiderül, hogy abból mire jut, van-e érintett állami szerv, és ami jár, azt a magyar jog szerint ki is fogják mérni.

Ami a Quaestor-ügy általános adatait illeti, szeretném megismételni, amit már egy másik kérdésre válaszként elmondtam. Most úgy látjuk, hogy 32 ezer károsult van. Úgy látjuk, hogy ha a Fidesz javaslatát, amit a kormány támogat, a BEVA elfogadja, illetve el tudjuk velük fogadtatni, akkor 32 ezer emberből 22 ezer ember, nevezzük őket kisbefektetőknek, hozzá fog jutni a pénzéhez. Marad a mi adataink szerint 9500, nem mondanám őket nagybefektetőknek, mert itt a 6 millió forint fölötti összegről beszélünk, de nagyobbacska befektető, 9500 ember, akinek az elszenvedett kárát próbáljuk meg orvosolni majd a vagyonzár alá vett vagyontárgyakból. Erre van is esély.

Tehát azt szeretném mondani önöknek, hogy több mint 70 százaléka az embereknek az első javaslatunk elfogadásával kártalanításra kerül, és a második javaslatunk elfogadásával esély nyílik a másik 30 százalék számára is.

(17.30)

Miután ön mégiscsak a Szocialista Párt padsoraiban ül, ezért emlékeztetnem kell önt arra, hogy a politikában az összehasonlítás az értékítélet-alkotásnál fontos. Volt egy Hajdú-Bét-ügy. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Senkit nem vittek el, senki egy fillér kártalanítást nem kapott. Ezt az összevetést, legyen kedves, végezze el! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirendet lezárjuk, és két perc technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Mozgás.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat. Kérem tisztelettel mindazokat, akik készülnek kimenni a folyosóra, hogy hagyják el az üléstermet.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztés tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása** következik. Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az állami adóhatóság áfacsalásokkal kapcsolatos szervezeti és eljárási hiányosságait vizsgáló bizottságról szóló H/1758. sorszámú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek ötperces időkeretben. Öné a szó, Schiffer frakcióvezető úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Annak idején, 2013 novemberében, amikor az úgynevezett NAV-botrány kipattant, és a történetet az LMP frakciója kitette a parlament asztalára, három dolgot követeltünk.

Az egyik, hogy a nyomozó hatóság azonnal kezdjen vizsgálatot. Ehhez képest a nyomozás Horváth András feljelentései alapján folyik, de még mindig homályba vész a vége. Legalábbis Polt Péter legfőbb ügyész úr a kételyeinket a nyomozás lassúságával kapcsolatban nem oszlatta el. A másik, amit kértünk, hogy a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal haladéktalanul indítson vizsgálatot, hogy a kormányzaton belül, egész konkrétan az adóhatóság csúcsvezetésénél történtek-e visszaélések. A Kormányzati Ellenőrzési Hivatal ezzel nem foglalkozott, ellenben foglalkozott nem kormányzati szervezetek végzésével. A harmadik, amit rögtön már novemberben az LMP kezdeményezett, hogy alakuljon meg egy parlamenti vizsgálóbizottság, hiszen az Országgyűlésnek alkotmányos kötelezettsége, hogy ellenőrizze a kormány működését.

Őnök egy Barba-trükkel megúszták azt, hogy ez a vizsgálóbizottság megalakuljon, kibújtak az alól, hogy a parlament felderítse, 2007-től kezdve valóban történtek-e láncolatlan áfacsalások, megtörténhetett-e az, hogy 2007-től kezdve 1000 milliárd forintot kitalicskáztak a nemzetgazdaságból különböző áfacsalók.

Nem igazán értettük, hogy Vas Imre vezényletével a Fidesz miért ügyeskedik annyira, hogy ezt a vizsgálóbizottságot megússza, hiszen a szálak visszavezetnek még a megboldogult Gyurcsány-érába. Megint természetesen egy olyan történetről van szó, ahol fülig saras nyilván az MSZP-s kormányzat is, de ezek szerint, ha ennyire ódzkodnak a dolgok kivizsgálásától, fülig mázos a Fidesz-KDNP-kormányza is. A legújabb Vas Imre-i sejtés, amiért elgáncsolták az Igazságügyi bizottságban a NAV-vizsgálóbizottságot, az úgy hangzott, hogy azért nem jöhet létre ez a vizsgálóbizottság, mert az országgyűlési törvény egyik passzusa alapján nem lehet vizsgálóbizottságot létrehozni olyan ügyben, amely az Állami Számvevőszék hatáskörébe tartozik.

A helyzet viszont úgy áll, hogy a passzus egész pontosan úgy szól, hogy nem lehet létrehozni vizsgálóbizottságot olyan ügyben, amely az Alkotmánybíróság, a Számvevőszék, illetve az önkormányzatok hatáskörébe tartozik. Az 55/2009-es alkotmánybírósági határozattal az Alkotmánybíróság értelmezte az ilyen jellegű rendelkezéseket, konkrétan az önkormányzatok dolgában. Azt mondta az Alkotmánybíróság, hogy nem lehet kiterjesztően értelmezni ezeket a szabályokat, nem lehet úgy eljárni, hogy innentől kezdve mindenféle, a helyi önkormányzatok hatáskörébe tartozó ügyből ki legyen zárva a parlamenti vizsgálóbizottság. Azt mondta az Ab, hogy a vizsgálóbizottság nem többre, de nem is kevesebbre, mint a parlamenti nyilvánosságot igénylő közügyek vizsgálatára szolgál, az ellenőrzés során feltárt hiányosságok, jogsértések megszüntetésére az Országgyűlés az alkotmányos keretek között intézkedhet. Azt mondta, hogy a helyi önkormányzatok feladatkörébe tartozó helyi közügy vizsgálatára kiküldött bizottság tevékenysége a helyi önkormányzatok alkotmányban biztosított autonómiáját nem korlátozza. Az Állami Számvevőszék általános hatáskörrel végzi a közpénzekkel, az állami és önkormányzati vagyonnal való felelős gazdálkodás ellenőrzését. Teljesen abszurd az a Vas Imre-i következtetés, hogy ez a hatáskör célzott vizsgálatokat akadályoz. Ez lényegében a közpénzt érintő minden vizsgálatot ellehetetlenít.

Hogy világosan értsük, ha Vas Imrének igaza lett volna az Igazságügyi bizottságban, az azt jelenti, hogy Magyarországon vizsgálóbizottságot semmi olyan kérdésben nem lehet felállítani, ami a közpénzek áramlását célozná. Magyarul, a Fidesz-KDNP nem csak a NAV-vizsgálóbizottságot akarja megcsáfolni, önök valamiért nem akarják azt, hogy Magyarországon a magyar parlament megvizsgálja a közpénzek folyásának az irányát. Álljanak ki a farbával, Vas Imre képviselőtársam, mondja meg, hogy mitől félnek, miért akarják megghiúsítani azt, hogy a vizsgálóbizottság a közpénzek áramlását megvizsgálja!

Az egyetlen alkotmányosan elfogadható értelmezés, hogy az Állami Számvevőszék komplex törvényességi, eredményességi, célszerűségi ellenőrzésének szintje kizárt. A NAV-vizsgálóbizottság nyilvánvalóan nem ez a kör. Legutóbb az Állami Szám-

vevőszék néhány héttel ezelőtt adta ki a jelentését a NAV vizsgálatáról, tehát a parlamenti vizsgálóbizottság ott elkezdhet vizsgálni, ahol az Állami Számvevőszék vizsgálódása véget ért. Itt legutóbb az Állami Számvevőszék kizárólag törvényszerűséget vizsgált, célszerűséget, eredményességet nem. Így például a Számvevőszék nem vizsgálta meg azt sem, hogy annak idején a NAV vezérkara miért szüntette meg a kiemelt ügyek igazgatóságát, nem vizsgálta meg, hogy ezeknek az igazgatóságoknak, szervezeti egységeknek a szétverése mennyiben járult hozzá a láncolatok áfacsalások előidézéséhez. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Tehát igenis van helye vizsgálóbizottságnak ott, ahol nem komplex vizsgálatról van szó, és ahol egy korábbi vizsgálat hatóköre véget ért. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Elnézést kérek, frakcióvezető úr, hogy nem jeleztem időben.

(17.40)

Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportként egy-egy képviselő 2-2 perces, tehát 120-120 másodperces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén 2 perces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Elsőként megadom a szót az írásban előre bejelentett felszólalónak, Tóth Bertalan képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egészen a Quaestor-botrányig, illetve a bank- és brókerbotrányokig azt gondolhattuk, hogy a NAV korrupcióval meggyanúsított szervezetrendszer és az egész ügy Magyarország legnagyobb korrupciós ügye. Most már láthatjuk, hogy úgy nevezhetjük, hogy az egyik legnagyobb korrupciós ügye.

Az, hogy a NAV elnöke önmaga beismeri, hogy évente közel 1000 milliárd áfa nem kerül befizetésre a magyar költségvetésbe, már önmagában indokolná, hogy egy parlamenti vizsgálóbizottság kivizsgálja, hogy ez miért történik, és erre miért nem kerül sor. Tehát ha nem történik semmi más, csak ez a tény, hogy 1000 milliárdnyi áfa nem folyik be a magyar állam költségvetésébe, már ki kellene vizsgálni. Hogy utána kirobban egy kitiltási ügy, ugye, az Egyesült Államok kitilt kormánytisztviselőket, többek között a NAV elnökét, ez is egy pluszadalék, amit, azt gondolom, hogy itt, a parlament színe előtt ki kellene vizsgálni. Az pedig már a vicc kategóriája, hogy nem egy állami szerv, nem a parlament vizsgálja ki, hanem Vida Ildikó önmaga folytat le egy vizsgálatot a NAV-on belül ezekre a vádakra. Nem tudom, hogy ehhez a vizsgálathoz tolmácsot igénybe vett-e vagy sem, viszont az eredmény, azt gondolom, hogy teljesen elfogadhatatlan.

Éppen ezért a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatja, hogy tárgysorozatba vegyük ezt a javaslatot, és támogatni fogja, ha a parlament így dönt,

hogy vizsgálóbizottság tárja fel a NAV-nál folyó üzelmeket, és tárja fel, hogy végre a magyar adófizetők megismerhessék, hogy hogyan működik valójában a Nemzeti Adó- és Vámhivatal. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tóth Bertalan képviselő úr. Most megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, Fidesz.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Schiffer képviselő úrnak is és más ellenzéki képviselő úrnak is többször felhívtam már az országgyűlési törvény 24. §-ára a figyelmét. Sajnos, ismételtelen fel kell hogy hívjam, tekintve, hogy nem hozható létre vizsgálóbizottság, ha annak a tárgyköre az Állami Számvevőszék hatáskörébe tartozik. Az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény 5. § (8) bekezdése pedig kimondja, hogy az Állami Számvevőszék ellenőrzi az állami adóhatóság adóztatási tevékenységét. Ebből egyértelműen az következik, hogy az áfacsalás, illetve az áfa meg nem fizetése az adóztatási tevékenységre vonatkozik. Szerintem egyébként Schiffer képviselőtársam is tudja, hogy igazunk van, csak heccből folyamatosan olyan vizsgálóbizottságokra tesznek javaslatot, amiről tudják egyébként, hogy a törvény szerint nem lehet tárgysorozatba venni.

Azért arra is felhívom képviselőtársaim figyelmét, hogy az elmúlt évben bevezettük az online pénztárgépeket. *(Dr. Schiffer András: Ez az!)* 2013-hoz képest a kereskedelemben 227 milliárd forinttal több áfát vallottak be. Az idei évtől pedig az EKÁER-rendszer indult, és indulás óta 1500 tonna élelmiszer ellenőriztek a hatóságok munkatársai.

Úgyhogy úgy gondolom, hogy törvényalkotási szinten mindent megtettünk azért, hogy az áfacsalásokat megelőzzük. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Volner János képviselő úr, Jobbik.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Szomorúan látom, hogy a kormány részéről az égvilágon senki nem kíváncsi egy ilyen törvényjavaslat tárgyalására. Egyetlen ember nincs itt a kormány részéről. Egy kicsit aggódtam, megmondom őszintén, hogy marad-e egyáltalán fideszes képviselő bent, mert időnként kettő és három között ingadozott a létszám, most már négyen is itt vannak a fideszes képviselőcsoporthoz.

Mindenesetre én azt látom, hogy egy olyan javaslatról van szó, amiről okkal és joggal kellene beszélnie az Országgyűlésnek egy vizsgálóbizottság keretein belül. Az áfarés mértéke az Európai Unió statisztikai hivatala szerint 900 és 1200 milliárd forint közötti éves szinten van Magyarországon. Ennyi az évente elcsalt áfa mértéke. Nyilván ebben oroszlánrésze van annak, hogy a kormány saját választási ígéreteit megszegve európai uniós és egyben

világrekordszintre emelte az áfa mértékét Magyarországon.

Minél magasabb az áfakülönbség Magyarország és a szomszédos országok között, annál inkább megéri elcsalni ezt az áfát. És az is biztosnak tűnik az eddigiek alapján, hogy bizonyos, politikusokkal jó kapcsolatokat ápoló körök adott esetben részt vehettek az áfacsalásokban, nem rendelkeznek hasonló ellenőrzési jogosítványokkal fölöttük a NAV revizorai.

Adott esetben bizony-bizony ez egy aggályos állapot, amire olyan módon lehetne megnyugtató választ adni, a Vida Ildikóval szemben megfogalmazott vádakra akár, hogy létrejön ez a vizsgálóbizottság, és nemes egyszerűséggel végére jár az Országgyűlés annak, hogy ez a 900 és 1200 milliárd forint közötti elcsalt áfa vajon hova szivárog el, vajon kik azok a cégcsoportok, akik ezt a pénzt elszütyeszti, és mit lehet annak érdekében tenni, hogy az adóhatóság hatékonyabban, törvénytisztelő módon végezze a munkáját. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, LMP.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért is felháborító, hogy a Fidesz-KDNP ennyire nem foglalkozik ezzel a vizsgálóbizottsági kezdeményezéssel, mert itt vannak azok a pénzek, amelyek eltűnnek és amelyekből béremelést lehetne ebben az országban csinálni. Önök, tisztelt magyar állampolgárok, ezekből az eltűnt pénzekből tudnának béremelést kapni, ezt a pénzt tudnánk az egészségügybe betenni, ezt a pénzt tudnánk az oktatásba betenni, ezt a pénzt tudnánk arra fölhasználni, hogy ez a hely, Magyarország élhető legyen, és végre ne lefele menjünk számos tekintetben, hanem a magyar emberek úgy érezzék, hogy megbecsülik a munkájukat a munkahelyeken, akinek pedig nincsen munkája, az pedig olyan ellátást kapna, hogy a lehető legtöbb esélye legyen arra, hogy újra munkahelyhez jusson.

Nagyon szomorú, hogy önök ehelyett olyan hecckampányt csinálnak - hogy Vas Imre urat idézem -, hogy ahányszor benyújtjuk ezt a vizsgálóbizottsági kezdeményezést, önök annyiszor találnak ki valamit, csak hogy ne kelljen ezt megvalósítani. Világosan látjuk már a kilencvenes évek óta, hogy gyakorlatilag az ellenzék részéről érkező vizsgálóbizottságok megakadályozása a mindenkorai politikai elitnek a kedvenc szórakozása. De itt arról van szó, és most is erről van szó, hogy az önök, tisztelt Fidesz-KDNP, hatalomtechnikázásán megbukik a közjó. A közérdek bukik ezen, a magyar emberek buknak ezen.

Világosan látjuk, és ne merjék eltagadni, hogy önök voltak azok, akik az amúgy is megroggyant szabályozást még tovább butították, azzal is ellehetetlenítették a vizsgálóbizottságok megalapítását, hogy az új ciklusban már nem kötelező

egyötödös kezdeményezéssel a vizsgálóbizottságot létrehozni, hanem csak lehetőség. Innentől kezdve megnyílt önök számára a terep arra, hogy ahányszor mi benyújtjuk ezt, önök annyiszor leszavazzák, viszont egyvalamire fel szeretném hívni a figyelmüket. Az, hogy önök itt számokkal bombáznak minket, amellyel a saját bizonyítványukat igyekeznek jobbá tenni, az nem jelenti azt, hogy önök a magyar embereket át tudják verni.

Minden magyar ember tudja azt, hogy Vida Ildikó önvizsgálata semmit nem ér. És minden magyar ember tudni fogja, hogy a Lehet Más a Politika azért harcol *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy nekik béreik legyenek, egészségügyi ellátásuk legyen, és oktatásra jusson pénz.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): És önök, a Fidesz-KDNP ezt akadályozza meg. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megkérdezem az előterjesztőt, Schiffer frakcióvezető urat, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Bólint, hogy igen. Öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szóval, Vas Imre képviselőtársam, az a helyzet, hogy hecckampányt legfeljebb ön folytat. Tudja, ha ön komolyan venné saját magát, akkor már a beszéde közben is ugyanígy mosolygott volna, ahogy most. Tudniillik az a helyzet, hogy ez a vizsgálóbizottsági indítvány egyszer már megjárta az akkori alkotmányügyi bizottságot és a plenáris ülést. És akkor szintén az ön éles elméje nyomán egy olyan okkal akadályozták meg a vizsgálóbizottság létrejövetelét, hogy folyamatban lévő büntetőeljárásra létrejöhet a vizsgálóbizottság, de nem kezdheti meg a munkáját. Emlékszik? Akkor is ön volt ennek a szellemi szülőatyja, az alkotmányügyi bizottságban pattant ki a fejből. *(Dr. Vas Imre: De nem így volt. Sajnos nem így volt.)*

Na, most az a helyzet, képviselőtársam, hogy ez a rendelkezés, ami a Számvevőszék hatáskörére vonatkozik, akkor is benne volt a törvényben. Akkor ez önöket nem zavarta.

(17.50)

Most megoldottuk azt a problémát, hogy ne jöhessen azzal, hogy konkrét büntetőeljárásra jön létre a vizsgálóbizottság - erre előhúznak egy másik hülyeséget. Ön sem gondolja komolyan azt, amit itt, illetve a bizottsági ülésen előadott! Világosan elmondtam azt, ami a 2009-es alkotmánybírói határozat nyomán tilos a vizsgálóbizottság számára: az az a fajta komplex, törvényességi, eredményességi és célszerűségi vizsgálat egyben, ami ebben a formában

valóban az Állami Számvevőszék monopóliuma. De nem erről van szó. Arról van szó, hogy azt kéne megnevezni, ezek a belső átszervezések, amelyek az önök kormánya alatt, illetve a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok alatt történtek a NAV-nál, mennyiben járultak hozzá ahhoz, hogy a magyar adófizetőket ezermilliárdokkal megfosszák azok a cégek, például cukorkereskedő cégek, amelyek Románia és Magyarország, illetve Szlovákia és Magyarország között fiktív számlákkal fuvarozgatnak.

Önök nem akarják az igazságot. Ön, képviselőtársam, most egy olyan jogértelmezéssel jött elő, amelyek az a végeredménye, hogy Magyarországon a Fidesz szerint a parlament nem vizsgálhatja a közpénzek sorsát. Erről beszélt Vas Imre. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az idős, rászoruló személyek otthoni gondozásának igazságossá tételéről szóló H/3476. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Népjóléti bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, 5 perces időkeretben.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Januárban változott a minisztériumi rendelet a házi segítségnyújtással kapcsolatban, és a szükségletfelmérés alapján a bekerüléshez szükséges pontokat 15-ről 20-ra emelték.

A változtatás szándéka mögött sokszor azt hallhattuk magyarázatként, amikor rákérdeztünk, hogy vélhetően visszaélések voltak a rendszerben, és ez indokolta, hogy magasabb legyen a bekerülés ponthatára. Erre azt tudom mondani, hogy ha visszaélések voltak a rendszerben, akkor mi nem azt tartjuk jó útnak, hogy az ellátottakat szankcionáljuk, az ellátottak végéről próbáljuk megfogni a visszaéléseket, hanem mi mindig is azt tartottuk preferálhatónak, hogy az ellátókon, a szolgáltatást nyújtókon keresztül szűrjük ki a hibákat, az esetleges visszaéléseket. Mint már annyiszor elmondtam, az egyik legnagyobb bűnnek azt tartom, hogyha bizonyos emberek a szociális törvényt kihasználva, rászoruló embereken keresztül, az ő nyakukba vagy vállukra állva, próbálnak tisztességtelen haszonhoz jutni. Ennek tényleg megálljt kell parancsolni, csak nem az ellátottakon, hanem a szolgáltatást nyújtókon keresztül.

A másik magyarázat az volt a változtatásra, hogy próbálnák a házi segítségnyújtást egy szakmaibb ellátássá emelni, ami azt jelenti, hogy már majdnem hogy csak egészségügyi végzettséggel rendelkező házi gondozók láthatják el ezt a feladatot, hogy tulajdonképpen egy speciálisabb, magasabb iskolai végzettséget igénylő ellátássá alakuljon át a házi segítségnyújtás. Egyébként ezzel is egyet lehetne érteni akkor, ha az alatta lévő szint, az alatta lévő küszöb, az

alatta lévő lépcsőfok meglenne. Ugyanis itt most arról beszélünk, hogy a mi elképzelésünk szerint - s ez a határozati javaslatunkból is kiolvasható - annál, aki egy ilyen környezettanulmány, egy ilyen szükségletfelmérés során a 10 pontot megkapja, ott már igenis jelentkezik egyfajta szükséglet, ami a házi segítségnyújtást, a saját lakókörnyezetében nyújtandó segítséget indokoltá teszi.

Itt elég nagy különbségről beszélünk, ugyanis 10 és 20 pont között azok az idős emberek, akiknél azt a megállapítást hozták, hogy rendelkeznek gondozási szükséglettel, csak éppen nem 20, hanem mondjuk, 12, 18 vagy 19 pont erejéig, ők ebben a rendszerben semmiféle ellátásra nem lesznek jogosultak. Az a probléma, hogy ez a jelentkező gondozási szükséglet nagyon sok ember egészségi állapotában olyan problémákat okozhat, hogy ha nem történik meg a házi segítségnyújtás, nem történik meg a gondozás az otthonában - egyébként a legenyhébb esetekben akár mentális gondozásról, mentális segítségről is beszélhetünk -, vagy az enyhébb fizikai segítség nem történik meg, akkor az ő egészségi állapotában egy olyan romlás következhet be, ami maga után vonhatja azt, hogy ennek az idős embernek az egészségügyi szakellátást igénybe kell vennie.

Tehát a társadalmi szolidaritás elvének érvényesülnie kell, és ha valakinek valamilyen igénye jelentkezik arra már 10 pont fölött, hogy neki házi segítségnyújtásra van szüksége, olyan segítségre van szüksége, amit a saját otthonában adnak meg neki mindennapi életvitelének a folytatásához, akkor ezt figyelembe kell venni. És ha figyelembe vesszük, akkor a 10 és a 20 gondozási szükségleti ponthatár között is kell az embereknek valamiféle ellátást nyújtunk. Amíg erre az alatta lévő lépcsőfok, az alatta lévő szint nem épül ki, addig vétek emelni ezen a szükségleti ponton, ennek ugyanis tragikus következményei is lehetnek, mert nagyon jól tudjuk, hogy sok betegség lelki eredetű is. Ha egy idős embert megfosztunk attól, hogy akár csak mentális gondozás keretében legalább hetente egyszer őt meglátogassa valaki, aki néhány szót vált vele, és azokat a dolgokat megteszi, ami neki nagyon nehezebbé esik vagy képtelen rá, azaz kiküszöbölhetjük azt, hogy az egészségi állapotában akár olyan romlás következzen be, amikor már ténylegesen speciálisabb ellátást igényel.

És ha szociális kérdések kapcsán lehet csúnya dolgokról is beszélni: ha kiszámoljuk azt, hogy az egészségügyi szakellátás vagy egy magasabb szintű ellátás mennyibe kerül, akkor azt is mondhatjuk, hogy amíg az alatta lévő lépcsőfokot, az alacsonyabb szintű szociális ellátást nem teremtjük meg, hanem addig megtartjuk a házi segítségnyújtásnak ezt a formáját, sőt már 10 ponttól szolgáltatottá válik az alacsonyabb szintű szolgáltatás, akkor azzal milliókat, milliárdokat lehet megtakarítani, ugyanis az egészségügyi szakellátás tehermentesül, mert az idős emberek azt nem fogják igénybe venni, ugyanis prevenciós jelleggel a házi segítségnyújtásban dolgozó gondozónők megteszik azokat a lépéseket, hogy erre ne kerüljön sor. Ezért kérem, hogy holnap támogas-

sák ennek a tárgysorozatba vételét. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vágó Sebestyén képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén 2 perces időkeretben ismeretheti álláspontját.

Elsőként megadom a szót az írásban előre bejelentett felszólalónak, Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Az utóbbi években jelentősen megnőtt az egyházi fenntartók szerepe ezen a területen is. Ez látszik a tárca válaszában szereplő adatokból is. Míg 2010-ben még a házi segítségnyújtásra fordított állami kiadások 35 százaléka ment az egyházi fenntartású intézményekbe, addig 2014-ben már 60 százaléka, 23 milliárd forintból 13,6 milliárd, ebből 5,5 milliárd forint az egyházi kiegészítő támogatás volt, mivelhogy ők magasabb normatívában részesülnek, mint az önkormányzati fenntartású intézmények.

Itt látszik, hogy amikor visszaélésekre hivatkozik a kormány, akkor fel kellene tenni a kérdést, hogy a visszaélések mely intézményekben fordulnak elő a legtöbbet. És azt a kérdést is fel kell tenni - ugyanúgy, mint ahogy a rokkantaknál történt -, hogy ha visszaélés van a rendszerben, akkor a visszaélést kell megszüntetni, és nem magát az egész rendszert büntetni.

A házi segítségnyújtásnál egypár év alatt 48 ezerről 130 ezerre nőtt az ellátottak száma, ami azt is jelzi, hogy Magyarországon rohamosan idősödik el a társadalom. S amikor házi segítségnyújtásról beszélünk, akkor arról kell beszélni, hogy arra törekszik mindenki, hogy az időseket lehetőség szerint minél szélesebb körben otthon lássák el, és ne bentlakásos intézményekben. Ez mindenkinek jót tesz, az ellátottnak is, és a rendszernek is sokkal kevesebbe kerül.

Lényegében megint azt tudjuk mondani, hogy szerintünk felesleges volt ennek a szempontrendszernek az emelése, mert szigorítás történik. Bár Czibere államtitkár úr múlt heti meghallgatása után az sem világos, hogy a bent lévők megmaradhatnak-e a rendszerben, mert ő a múlt héten nem válaszolt egyértelműen arra a kérdésre, hogy a bent lévőket nem fogják-e bántani, nem fogják-e újra elvenni tőlük az ellátást, csak az új belépőknél. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percen Ikotity István képviselő úrnak adom meg a szót.

(18.00)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Lehet Más

a Politika támogatja a javaslatot a házi segítségnyújtás korábbi szabályainak visszaállítására. A kormány nemrég szigorította a gondozási szükséglet megállapításánál alkalmazott pontozási rendszert, aminek következtében már csak a magasabb pontszám esetén lehet jogosultságot szerezni házi segítségnyújtásra. Ezt a lépést, amivel több ezren eshetnek el a szolgáltatás igénybevételének lehetőségétől, elég zavaros módon indokolta meg Czibere Károly szociális államtitkár. Két pontra is hivatkozott, azonban nagyon gyorsan fény derült arra, hogy ezek a pontok nem kellően megalapozottak.

Sajnos, az időkeret miatt nincs lehetőségem arra, hogy ezt részletesen kifejtsem, de azt gondolom, hogy akik itt a vitában részt vesznek, pontosan ismerik ezeket a szempontokat. Összességében annyit szeretnék elmondani még egyszer, hogy az LMP támogatja a javaslatot, mindenképpen vissza kellene vonni ezt az intézkedést, ami a rászoruló idősök ezreit foszthatja meg e szolgáltatás igénybevételének lehetőségétől.

A rendelet visszavonása mellett pedig fontosnak tartjuk elővenni a fiókban porosodó nemzeti szociálpolitikai koncepciót, és egyeztetést kellene kezdeni a szociális szakmával a lehetséges változtatásokról. Köszönöm a szót. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Novák Előd képviselő úr, Jobbik.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Rendkívül fájó számomra, hogy az idős, rászoruló személyek otthoni gondozásának igazságossá tételéről szóló jobbikos országgyűlési határozati javaslat immár rendkívül rövid, frakciónként kétperces hozzászólási lehetőséget biztosító vitájában, egy ilyen rövid vitában is a kormánypártok egyetlen képviselővel képviselték magukat. Még a Jobbik frakciója is mintegy tíz fővel van jelen.

Pedig nagyon fontos kérdéstről van szó, amit szép szavak szintjén az Alaptörvényben úgy intézett el a Fidesz, hogy a nagykorú gyermekek kötelesek rászoruló szüleikről gondoskodni. Semmi bajom ezzel a mondattal, egy nagyon szép emberi kötelességet foglaltak immár törvénybe, de hát ennyivel nem lehet elintézni. Pláne akkor, amikor ezek a nagykorú gyermekek, akiknek a szüleikről kellene gondoskodniuk, bizony vagy maguk is létfenntartási gondokkal küszködnek, vagy még inkább immár milliós nagyságrendben elhagyták hazájukat az önkormányzata miatt. Hiszen ahogy Gyurcsány Ferenc fogalmazott, el lehet innen menni, attól nem messze van Orbán Viktor, aki azt mondta, hogy bátran menjenek szerencsét próbálni a fiatalok.

Emiatt jutottunk oda, hogy nem képes ellátni a család sajnos az idős, rászoruló szülőket. Ezért jutottunk oda, hogy rendkívüli mértékben megnőtt a házi segítségnyújtást igénybe vevők száma, például 2010-hez képest durván megduplázódott. A Jobbik és ifjúsági tagozata által meghirdetett önkéntesség évének

keretében volt alkalmam például idősök otthonában is önkéntes munkát végezni, volt alkalmam intézményvezetőkkel, dolgozókkal beszélni. Ennek kapcsán látjuk azt, hogy természetesen a házi segítségnyújtás rendszerében is vannak visszaélések. Azonban ez nem ok arra, hogy általánosítva az egész rendszert megnehezítsék és drasztikusan szűkítsék ennek igénybevételi lehetőségét.

Én ezért bízom benne, hogy hajlandóak lesznek a Jobbik javaslatára egy másik irányba elmozdulni, mert sajnos eddig más példát láttunk. A szociális törvény tavalyi módosítása is odavezetett, hogy például az idősök otthonában is bevezették az egyszeri belépési díjat. Ami igenen volt valamikor, az most már 6 millió forintba kerül, hogy egyáltalán bekerülhessen valaki egy idősök otthonába. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. Igen, Vágó Sebestyén képviselő urat illeti a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik). Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az elhangzottakra csak azt mondanám, hogy amit ténylegesen látunk, azon kívül, ahogy az előterjesztésben elmondtam, az egyik legnagyobb bűnnek azt tartom, ha valaki rászoruló embereket felhasználva próbál tisztességtelen profithoz, tisztességtelen bevételhez jutni, ugyanúgy elfogadhatatlan és megbocsáthatatlan bűnnek tartom azt is, ha egy kormány a legrászorultabb rétegen próbál spórolni. Ugyanis, ami a hozzászólásokból is kitűnt nekem, egyetértünk az ellenzéki politikusokkal abban a kérdésben, hogy ez megint nem szól másról, bármennyire hallottunk magyarázatokat, azok nem voltak egészen kielégítőek, mint a megtakarításról. És a rászoruló - az igazságérzet szerint kimondhatjuk -, a házi gondozásra jogosult idős emberektől, olyan emberektől, akiknek szükségük lenne arra, hogy az otthonukban felkeressék őket és segítsenek rajtuk, akár mentálisan, akár fizikailag, tőlük megvonni egy szolgáltatást, megvonni egy segítséget csak azért, hogy a büdzsében megtakarítást eszközölhessünk, finoman szólva is vérlázító.

Ha Novák Előd képviselőtársam felszólalására utalhatok, alátámasztja ezt a meglátásomat, hogy semmi más nem szól a szociális rendszer átalakításának alátámasztására, csak a megtakarítás, vagy hogy bevezetésre került igenis a bekerülési díj az idősök otthonaiban. Ugyanis nagyon jól látja a kormány azt, hogy az idősök otthonainak nyújtott normatíva nem elegendő egy intézmény fenntartására. De akkor már a legegyszerűbb az, ha megpróbáljuk még jobban megsarcolni az idős embereket. A házi segítségnyújtásnál látja azt a kormány, keresi a réseket, hogy hol lehet még forintokat megtakarítani különböző, akár haveri beruházásokhoz, akkor a legegyszerűbb azokhoz az emberekhez hozzányúlni, azoknak az embereknek az ellátását elvenni, akik már nem annyira erősek, hogy ezért felemelhessék a szavukat.

Ezért vagyunk mi itt, ellenzéki képviselők, hogy felemeljük a szavunkat, megálljt parancsoljunk, és kérjük azt, hogy az eredeti rendszer álljon vissza, ne maradjanak idős emberek ellátás nélkül. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Történt egy kis tévedés. Ugyanis Kovács képviselő úr rossz helyen nyomta meg a gombot. Akkor most adom meg a szót. Parancsoljon!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm szépen. *(Közbeszólásra.)* Írásban előre be voltam jelentkezve.

ELNÖK: Egy kis türelmet, Kovács képviselő úr, mindjárt megkapja a hangot is.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Reagálni szerettem volna, de akkor kétperces frakciómegnyilvánulási lehetőség van az előterjesztő válasza után. Senkit nem hagy a kormány az út mellett, főleg nem az időseket. Azt gondolom, hogy Sebestyén képviselőtársam tudja a legjobban, hogy a szociális törvény... *(Jelzésre:)* Bocsanat, Vágó Sebestyén képviselőtársam tudja, hogy a szociális törvény alapszolgáltatásai között az egyik szolgáltatási fajta a házi segítségnyújtás. Mellette van az otthonápolás, mellette van a melegekzetetés, mellette van az idősek nappali ellátása, mellette van a normatív alapon járó házi segítségnyújtás, illetve családi segítségnyújtás, házi ápolás, ami most méltányosságból valóban kikerült, de települési krízissegélyként ott maradt. Tehát az önkormányzatokat semmi nem gátolja abban, hogy akár 12 hónapon keresztül is gondozhassa a hozzátartozója az időskorú embert.

Amellett pedig az említett belépési hozzájárulás a családtag vagyonvizsgálatával rendelkezésre álló forrásra terjed ki. Tehát ugyanúgy nyugodtan pénz nélkül is bekerülhet mindenki a rendszerbe, aki nem tudja megfizetni, de valóban maximalizálni kellett egyfajta hozzájárulást, ami intézményfenntartási kötelezettséget ró, fenntartótól függetlenül, elsősorban az állami intézményekre. Az pedig, hogy Bangóné képviselőtársam eltolja a fenntartók irányába, hogy az egyházi fenntartók élnek-e többet vissza, azt gondolom, éppen ez a 15 pont a visszaélés oka, hiszen a nyugdíjkorhatárt betöltött emberek 99 százalékára a 15 pontos bekerülési norma, hogy úgy mondjam, ráhúzható.

Ezért emelte meg a kormány, hogy ha már ad szolgáltatást, akkor az egy minőségibb szolgáltatás legyen, egy ténylegesen rászoruló kapja ezt a szolgáltatást.

Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm. Ha úgy véli az előterjesztő, hogy erre reagálni akar, akkor megadom a szót. *(Jelzésre:)* Nem. Köszönöm szépen megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság még nem fejezte be ülését, és nem tudta benyújtani

irományait. Ezért most 15 perces tárgyalási szünetet rendelék el.

(Szünet: 18.08-18.23)

(Elnök: Lezsák Sándor)

Jegyzők: Gúr Nándor és dr. Tiba István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Még tart a bizottsági ülés. 19 óráig rendelék el szünetet.

(Szünet: 18.23-18.42)

(Elnök: Lezsák Sándor)

Jegyzők: Gúr Nándor és dr. Tiba István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Miután a bizottsági ülés véget ért, 2 perc múlva folytatjuk a munkánkat. *(Rövid szünet.)*

Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el a helyüket. *(Általános zaj. - Az elnök csendget.)* Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket.

Soron következik a **brókerbotrányok áldozatainak kártérítését szolgáló vagyonbiztonságba helyezéséről szóló előterjesztés összefoglaló vitája**. Rogán Antal, Gulyás Gergely, Tuzson Bence, Németh Szilárd István, Gyopáros Alpár fideszes képviselő urak, valamint Harrach Péter KDNP-s képviselő önálló indítványa T/4029. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárszó elhangzására összesen 20 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 5 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 6 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 10-10 perc, a független képviselők felszólalására 3 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. De mielőtt megadnám a szót, felhívom figyelmét, hogy a nyitóbeszéd és a zárszó ismertetésére mindösszesen 20 perces időkeret áll rendelkezésére.

Öné a szó, képviselő úr.

TUZSON BENCE (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy igen nehéz feladat előtt állunk, és egy nagyon komoly jogszabályt kell most megalkotnunk, hiszen egy nagyon régi folyamatra kell most pontot tennünk. Nagyon régen, már több mint tíz évvel ezelőtt kezdődött el ez a folyamat, amire most az utóbbi időben a felügyelet, a Magyar Nemzeti Bank felhívta a figyelmet. Felhívta a figyelmet arra, hogy micsoda visszaélések következtek be a brókercégek részéről Magyarországon, és az utóbbi időszakban csaknem 300 milliárd forint kárt tártak fel a Nemzeti Bank képviselői. Hogyha erről a kérdésről beszélünk,

akkor nem állhatunk meg, és vissza kell mennünk egy kicsit a múltba, és meg kell néznünk azt is, hogy mi vezetett oda, hogy ez a helyzet kialakulhatott Magyarországon.

Van egy jelentős különbség, egy jelentős szemléletbeli, világnézeti különbség közöttünk és az előző kormányok között, és ez a világnézeti különbség elsősorban abban áll, hogy míg a korábbi kormányok egy rosszul értelmezett neoliberális szemlélet alapján az ellenőrzést fellazították, addig mi egy egész másfajta szabályrendszerre, egy sokkal szigorúbb ellenőrzési rendszerre törekedünk. Igaz ez a pénzügyi rendszer egészére, hiszen a pénzügyi rendszerben korábban sokkal liberálisabb szabályok érvényesültek, a szocialista kormányok megszüntették azt a garanciát, ami például a forinthitelek mögött állt, megszüntették a forinthitelek állami támogatását, és ezzel az embereket a devizahitelek irányába tolták el.

Így volt ez a brókercégekkel is, hiszen a brókercégek esetében volt egy elég hosszú időszak a szocialista kormányok alatt, amikor egyáltalán nem volt semmilyen ellenőrzés. 2009-ben vezettek be újabb ellenőrzést ezekre a brókercégekre, de akkor is 5 éves - ötéves! - ellenőrzési periódus mellett, így 2010-ben történtek meg az ellenőrzések például a Buda-Cash esetében. Érdekes módon pont a Fidesz-kormány megalakulása előtt egy nappal zárták le ezt a helyszíni ellenőrzést, így a bróker cég képviselői számíthattak rá, hogy a következő kormányzati ciklusban nem is lesz ellenőrzés.

A mi mentalitásunk teljesen más. Máshogy állunk a pénzügyi rendszerhez, máshogy állunk a bankokhoz. Ennek kapcsán elindítottuk a bankrendszer átalakítását is, a bankok elszámoltatását, a devizahitelek kivezetését Magyarországról, és ez ebben az évben véglegesedni is fog. Ugyanezt a takarékszövetkezeti rendszerrel is megcsináltuk, ott is más koncepciót érvényesítettünk, újfajta rendszert hoztunk létre Magyarországon, és ma már a takarékszövetkezeti forma is egy befektetés, egy biztonságos befektetési forma Magyarországon, egy jól működő rendszer jött létre.

Ugyanez a helyzet a brókercégekkel is, egy sokkal szigorúbb ellenőrzési rendszert javasoltunk és valósítottunk meg Magyarországon, egy egészen más ellenőrzési szisztéma jött létre, ellenőrző cégeként, ellenőrző intézményként a korábbi PSZÁF helyett most már egy összevont, a Magyar Nemzeti Bank alatt működő felügyelet működik, amelynél az információk találkoznak. Találkoznak a Nemzeti Banknál fellelhető információk és az ellenőrzési tudás is, és teljesen új szemléletben történnek meg ezeknél a cégeknél az ellenőrzések.

Ennek az új szemléletnek a lényege az, hogy azal a korábbi szemlélettel ellentétben, amikor csak papírokat hasonlítottak össze egymással, a papírokból lévő adatokat nézték össze, hogy van-e közöttük feszültség vagy nincs, most az ellenőrök a helyszínre mennek ki, a helyszínen generáltatják le az adatokat, nézik meg azt, hogy valóban a valós adatokat tartalmazzák-e a korábbi beszámolók.

Ezek az ellenőrzések sikeresek is, hiszen az ellenőrzés első időszakában is már sorban tárják fel a különböző visszaéléseket. Ennek következménye az, hogy Magyarországon az utóbbi időszakban óriási nagy visszaéléseket sikerült feltárni, amit évtizedek alatt korábban senkinek. Ez új dolog Magyarországon, és ezt a tendenciát kell tovább folytatni, és azt a kérdést kell mindenképpen megoldanunk, hogy megtaláljuk, hogy hol van a pénz, mert ez a legfontosabb kérdés: az ellenőrzést erősítsük meg, menjünk végig ezen a szektoron, a teljes szektoron, nézzük meg, hogy hol vannak visszaélések. Azokat a cégeket, amelyek visszaéltek az emberek bizalmával, ki kell vezetni erről a piacról, és csak tisztességes cégeknek kell a későbbiekben működni.

(18.50)

Helyre kell állítani Magyarországon a bizalmat, a pénzügyi bizalmat, mert amennyiben olyan cégek működnek, amelyek eltapsolják az emberek pénzét, ez a bizalom soha nem fog helyreállni. Ezért erős felügyeleti ellenőrzés kell, viszont erősíteniünk kell a büntetőeljárás, a büntetőjog intézményeit is. Fontos kérdés az, hogy ne fordulhasson elő többet Magyarországon az, ami már annyiszor előfordult, hogy egyes emberek elviszik, ellopják mások pénzét, sok ember pénzét, és utána széttárják a karjukat, mondván, hogy nekik semmijük sincs, és az emberek, akik a kárt szenvedték, ezren, tízezen vagy akár százezen is, hoppon maradnak, semmilyen kártérítésben, kártalanításban nem részesülhetnek.

Ennek megfelelően egy újfajta szabályozást javasolunk Magyarországon. Azt javasoljuk, hogy Magyarországon végre a kártalanítást az emberek kapják meg, mégpedig azoknak a vagyonából, akik ezt okozták, fogjuk le, biztosítsuk mindenkinek a vagyonát, aki ebben a kártalanítási folyamatban részt tud venni, mert részt kell vennie amiatt, mert bűncselekményt követett el vagy bűncselekményből származó vagyon jutott el hozzá. Ennek megfelelően a mostani javaslat egy eljárásjogi javaslat. Azért eljárásjogi javaslat, hogy alkotmányossági probléma ne legyen ebben az ügyben, hisz ezeket az eljárásjogi javaslatokat a folyamatban levő eljárásokban is alkalmazni lehet, tehát minden olyan bróker cég esetében, amelyek bűncselekményt követtek el és most folyik a nyomozati eljárás.

Ennek megfelelően több körre szeretnénk kiterjeszteni azokat, akiknek a vagyonát a kártalanítási körbe be szeretnénk vonni. Egyrészt van egy szervezeti kör. Mindazokat a szervezeteket, amelyekben a bűncselekményt elkövették, be szeretnénk vonni ebbe a körbe, azoknak a vagyonát zár alá lehessen helyezni, de ne csak ezeknek a cégeknek a vagyonát, hanem minden olyan cégnek, amely valamilyen formában, akár tulajdonosi formában, alá-, fölé-, mellérendeltségi viszonyban, de kapcsolódhattak ezekhez a cégekhez. Ezért ezeknek a cégeknek a vagyonát is a kártalanítás részét kell hogy képezze, ezeket is le kell fogni, zár alá kell helyezni. A zár alá helyezett va-

gyont pedig fel kell tudnunk használni a kártérítés folyamatában a későbbiekben. Ezzel kapcsolatban szükség lesz még további jogszabály-módosításokra is.

De nemcsak szervezetekről beszélünk, hanem személyekről is, olyan személyekről, akik részt vettek a bűncselekmények elkövetésében. Nagyon sokféle személy lehet, aki tudott vagy tudnia kellett, vagy akár el is követte ezt a bűncselekményt, ezeknek a vagyonát is zár alá kell helyezni, és biztosítani kell, hogy az emberek a pénzüket ezeknek az embereknek, szervezeteknek a pénzéből megkaphassák mint kártérítést a későbbiek során. Ezért fontos az, hogy itt a vezető tisztségviselőknél túl mindenfajta képviselőre jogosult személyre szeretnénk kiterjeszteni a zár alá vétel lehetőségét mint speciális szabályt.

Ezenfelül vannak olyan esetek, amikor egyszerűen csak kivonják a vagyont, egyszerűen kivonják a kártalanítás lehetősége alól, elajándékozzák vagy pedig olcsón eladják valakinek. A törvényjavaslat erre a helyzetre is megoldást kíván teremteni. Viszszamenőleg az eljárás megindításától egy évre minden olyan szerződést szeretnénk felülvizsgálni, illetve szerződésből származó előnyt zár alá helyezni, amely biztosíthatja a kártalanítás összegét. Több ilyen eset van. Ilyen például az ajándékozás esete, amikor valaki csak egyszerűen a vagyonát elajándékozza, és utána szétárja a kezét. Ezt is tartalmazza ez a törvényjavaslat. De vannak cselebb megoldások is, amikor egy feltűnő aránytalan szerződést köt valaki, tehát nem a valós értéken köti meg a szerződést. Ez a törvényjavaslat erre is kiterjed, ezt a vagyont is szeretnénk bevonni a kártalanítás körébe.

Összességében tehát egy olyan törvényjavaslatról beszélünk, egy olyan törvényjavaslat áll előttünk, amely a lehető legnagyobb mértékben a brókerbotrányban érintett olyan személyek, akik valamilyen módon tudtak vagy tehettek ezeknek a bűncselekményeknek az elkövetéséről, ezeknek a személyeknek a vagyonát vonja zár alá, biztosítva azt, hogy a későbbiek során ezeket az összegeket kártalanításra, kártérítésre is fel lehessen használni.

Remélem azt, hogy ebben az Országgyűlésben mindenki, minden országgyűlési képviselő támogatni fogja ezt a kezdeményezést, mert azt gondoljuk, hogy ez szolgálja azoknak az embereknek az érdekét, akik az elmúlt időszakban kárt szenvedtek a bróker visszaelései miatt. *(Gógös Zoltán: És ha nincs mit lefogni, akkor mit csinálsz?)*

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztő felszólalását. Tájékoztatom, hogy a vita végén a zárszó elmondására éppen 10 perc áll a rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, a kormány részéről kíván-e felszólalni államtitkár úr. Jelzi, hogy igen. Répássy Róbert államtitkár úrnak ötperces időkeretben megadom a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Ház! A kormány kiemelt célja a pénzügyi rendszer stabilitásának megteremtése. Ezt jól példázzák a 2010 óta a pénzügyi és bankrendszerrel kapcsolatban tett lépések, amelyek megteremtették a feltételeit annak, hogy az ország végre megszabaduljon az évtizedes pénzügyi korrupció következményeitől.

A korrupció elleni harc jegyében az előttünk fekvő törvényjavaslat elfogadásával lehetővé válik a bűncselekménnyel érintett vagyontárgyak zár alá vétele *(Gógös Zoltán: Miért, eddig nem volt?)*, amely így lehetővé teszi az érintett szervezetek és személyek felelősségének megállapítását követően a teljes magánvagyonok bevonását a kártalanításba, és a kirendelhető zárgondnok garanciát biztosít a vagyon megfelelő kezelésére a zár alá vétel időszaka alatt.

Hangsúlyozni kívánom, hogy a büntetőjogi felelősség megállapítása természetesen az igazságszolgáltatás feladata. Az Országgyűlés feladata, hogy az esetlegesen hiányzó vagy a kellően egyértelmű törvényi rendelkezéseket megalkossa annak érdekében, hogy az okozott károk megtérítése hatékonyabbá váljon.

A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség országgyűlési képviselője által előterjesztett, a brókerbotrányok áldozatainak kártérítését szolgáló vagyon biztonságba helyezéséről szóló törvényjavaslat egyik eleme pontosan azt célozza, hogy a bűncselekményben részes pénzügyi tevékenységet folytató szervezetek, másrészt a működésükből hasznot húzó vagy velük kapcsolatban álló valamennyi személy és szervezet vagyonának mihamarabbi zár alá vétele eredményesen megtörténhessen.

A törvényjavaslat ennek érdekében a büntetőeljárásról szóló törvény zár alá vétellel kapcsolatos szabályait módosítja, kiegészíti. Hatályos jogrendünkben a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vételt a bírósági végrehajtás szabályai alapján a törvényszéki végrehajtók fogatosítják, az ő feladatuk a zár alá vett vagyon biztosítása annak érdekében, hogy a bűncselekménnyel összefüggő polgári jogi igények kielégítését a későbbiekben a vagyon elvonásával ne tudják megghiúsítani.

Jelen törvényjavaslat a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosítását is célozza. Ez alapján lehetővé válik, hogy a brókerbotrányt okozó, valamint az ahhoz hasonló súlyú bűncselekmények elkövetése miatt indult eljárásokban a feltehetően jelentős vagyonokat érintő zár alá vételek esetében a vagyon megőrzését zárgondnok biztosítsa annak érdekében, hogy a vagyon megőrizze értékét és megfelelő kielégítési alapot nyújtson a bűncselekménnyel okozott kár megtérítésére, a büntetőjogi felelősség jogerős megállapítását követően is.

A kormány támogatja a törvényjavaslatot, mivel elkötelezett a bűncselekmények sértettjeinek kára teljes egészében való megtérülése iránt, ezért kérem önöket is, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság ma délután

ülésezett. Most a bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, erre összesen 6 perc áll rendelkezésre. Elsőként megadom a szót Vécsey Lászlónak, a bizottság előadójának. Öné a szó, képviselő úr.

(19.00)

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság a mai napon megtárgyalta a T/4029. számon benyújtott, a brókerbotrány áldozatainak kártérítését szolgáló vagyonbiztonságba helyezéséről szóló, a Ház előtt lévő törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság egyhangúlag összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

A törvényjavaslatnak - mint Tuzson képviselőtársam előterjesztéséből is hallható volt - fő célja, hogy a brókerbotrányban érintett cégek cégcsoportjai, csaló brókerek, valamint a vállalatuk vezetői, tulajdonosai, felügyelőbizottsági tagjai és egyes könyvvizsgálói ne tudják elrejtetni a vagyonukat, illetve felelősséget vállaljanak az általuk okozott kárért. Az összegző módosító javaslat, mely egyhangú támogatást kapott a bizottságban, a Törvényalkotási bizottság saját indítványát tartalmazza.

A betervezett módosító javaslat egyértelműen meghatározza azokat a bűncselekményi köröket, amelyek miatt indult büntetőeljárásokban a zár alá vétel általános szabályoktól eltérő eseteit alkalmazni kell. A módosító javaslat egyértelműsíti, hogy a törvényjavaslat 1. § (2) bekezdésének a)-d) pontjai szerinti tevékenységet végző szervezetek és az (5) bekezdésben meghatározott személyek vagyonának zár alá vételére a büntetőeljárás törvény 159. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában is sor kerülhet. Zár alá vétel rendelhető el azon vagyonelemre, amit a (2)-(6) bekezdések alapján zár alá vett vagyon terhére a büntetőeljárás vagy a büntetőeljárás megalapozó bírósági eljárás megindulását megelőző egy évben szereztek, vagy amely e vagyonelem helyébe lépett. Mint a Törvényalkotási bizottságban erre ellenzéki és kormánypárti összhang mellett kitértek, fontos kiemelni ennek az egy évnek a kapcsán, hogy ez esetben a bűncselekmény elkövetési ideje irányadó lehet.

A módosító javaslat pontosítja, hogy a törvény a brókercégek és a hozzájuk kapcsolódó vállalkozások vezetőinek kártérítésre felhasználható vagyonát biztosítja, így elérve a törvényjavaslat célját, vagyis a brókerbotrány által érintett károsultak mielőbbi megsegítését. Köszönöm szépen figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 10-10 perc, a független képviselőknek összesen 3 perc áll rendelkezésére.

Először az írásban jelentkezett képviselők felszólalása következik. Elsőként megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, Fidesz.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy gondolom, hogy az előterjesztésként, az előterjesztőként elmondott szavaim elég részletesek voltak a jogszabály tekintetében, úgyhogy ezzel a lehetőséggel most nem kívánok élni, majd a vitában szeretném még az álláspontomat kifejteni, ha szükséges. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tuzson képviselő úr. Akkor megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, MSZP.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném azonnal előrebozsátani, hogy a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatni fogja a törvényjavaslatot. Bár ez nem azt jelenti, hogy elfogadja azt a helyzetet, amit itt önök most felvázoltak előterjesztőként vagy akár kormányzati álláspontként is, hogy ez ezt az ügyet megoldja. Ez a törvényjavaslat nem oldja meg ezt az ügyet, és nem arról szól, hogy a Quaestor-károsultak hogyan fognak hozzájutni a befektetett pénzükhöz, ez a törvényjavaslat arról szól, hogy a bűncselekményben érintett személyek kiterjesztett körben, azoknak a vagyona zár alá kerül a büntetőeljárás végéig. És nyilván ez - ahogy főügyész úr is mondta - egy hosszas időszak lesz, és ennek a végén dől majd el, hogy ezek a vagyoni eszközök, amelyek az elkövetőknél megtalálhatók, milyen összeget jelentenek; és ebből tulajdonképpen az államnak egy bevétele származhat, mert maga a törvényjavaslat arról nem rendelkezik, hogy ez az összeg hogyan kerül a Quaestor károsultjaihoz.

Nagyon érdekes volt hallgatni Tuzson képviselő urat, hogy mennyire aggódik az alkotmányosságért, nagyon érdekes, hogy eddig a Fidesz-frakciót a viszszaemelőleges törvénykezés annyira nem zavarta. Itt egy eljárásjogi törvényjavaslat van, de ahogy mondtam, nagyon sok kérdésre nem ad választ. Nem ad választ arra a kérdésre, hogy hogyan fordulhatott elő, hogy állami intézmények, minisztériumok, állami cégek brókercégeknek tartottak közpénzt. Nem ad választ, hogyan fordulhatott az elő, hogy a vagyontörvény kifejezett tiltása ellenére offshore háttérű céggel kötöttek szerződést. Nem ad választ, hogyan történhet az meg, hogy a miniszterelnök utasítására ezekből a cégekből kivesszik a pénzt, ha a saját érdekükben eljárnak, miközben eltelik sok-sok idő és a befektetőknek semmilyen információjuk, tudomásuk nincs arról, hogy mi van az ő befektetéseikkel, már megszületik egy kormányfői utasítás, amikor még a kisbefektetők azt sem tudják, hogy veszélyben van egyáltalán az ő befektetésük. Ezekre a mai napig nem kaptunk választ, és ez a törvényjavaslat sem ad választ.

Szigorúbb ellenőrzési rendszerről beszélnek. Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy 2009-ben született egy olyan törvény, amely alapján pénzügyi intézményeknek, többek között a brókercégeknek is napi jelentést kell tenniük a felügyeleti szervnek, ami korábban a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete volt, és az önök hathatós közreműködésére egy összevonás történt, ugye, a Magyar Nemzeti Bankba olvadt be a PSZÁF. És ebben a pár évben, amíg ez a folyamat lezajlott, önök elküldték a szakértőket, ebben az egy-két évben szinte semmilyen felügyeleti lépésre nem került sor.

Azonban szeretném Tuzson képviselő úr figyelmét felhívni arra, hogy a Quaestornál volt ellenőrzés, és képzelje el, hogy nem a szocialista kormányzat alatt, hanem 2013-ban volt egy teljesen átfogó ellenőrzés a Quaestornál; és tudomásunk szerint a 2015. év elején is volt a Magyar Nemzeti Bank ennél a brókercégnél, hiszen az információk azt mutatják, hogy bankká kívánt alakulni ez a cég, és a Magyar Nemzeti Bank az ehhez szükséges információkat átvizsgálta, megvizsgálta. És mégsem tett semmilyen lépést, ahogy ön mondta, hogy ennek az önök állított felállított új rendszernek köszönhető, hogy kiderült az ügy; a Quaestornál abszolút nem erről van szó, hol miniszterelnöki megérzés, hol pedig egy álöncsőd az, ami kiborította úgymond a bilit, amiről aztán később kiderült, hogy semmiféle csődeljárást nem indult. Azt sem tudjuk, hogy az a Nemzeti Bank által kirendelt felügyeleti biztos mit tett a Quaestornál, az ügyfelek csak azzal szembesülnek, hogy elmennek a Quaestor irodáiba, és ott azt mondják, hogy nem kapnak pénzt. Holott a kormányzat hozzájutott a pénzéhez, és ki tudja, még kik azok a Fidesz közeli vállalkozások, vállalkozók vagy akár kormányzati emberek, akik ez alapján az információ alapján hozzájutottak a saját befektetéseikhez.

Tehát még egyszer szeretném kiemelni, hogy a Magyar Nemzeti Bank nagyon komoly mulasztást követett el, amennyiben a napi jelentések alapján, ha beérkeztek hozzá, nem indítottak semmiféle vizsgálatot, hiszen látniuk kellett volna azt, hogy a Quaestor az engedélytől eltérően összességében 220 milliárd forintnyi kötvény kibocsátásába kezdett, aminek mind a KELEK-rendszerben, mind pedig a Magyar Nemzeti Banknál meg kellett volna jelenni. Hogyha nem jelent meg, akkor az a probléma, mert akkor az ellenőrzési-felügyeleti rendszer nem működik, ha megjelent és ezt nem vették észre, akkor azt gondolom, hogy egyértelmű felelőssége van a Magyar Nemzeti Banknak, hogy idáig fajlhalt ez az ügy. Sőt, felmerül és felvetődik akár a közigazgatási hatáskörben okozott kár, amit mulasztással követhetett el a Magyar Nemzeti Bank. Nyilván várjuk majd a feltett kérdéseinkre a választ.

Tehát még egyszer: a törvényjavaslatot a Szocialista Párt frakciója támogatni fogja, viszont beterveztünk módosító indítványt, amit önök nem fogadtak el a Törvényalkotási bizottságban, ami arról szólt, hogy ez az összeg, ami befolyik, közvetlenül a károsultakhoz jusson el, hiszen ahogy említette az

előterjesztő, ez a céljuk; miközben a kormány képviselője pedig polgárjogi igényről beszél.

(19.10)

Ugye azt mondta, ha jól emlékszem, hogy polgári jogi igény biztosítására van szükség ahhoz, hogy ennek a vagyonnak a zár alá vétele megtörténjen, Tuzson képviselő úr pedig arról beszélt, hogy kártalanítani kell az ügyfeleket. A kettő szoros összefüggésben nincs, mert a büntetőeljárás végén, amennyiben a felelősségre vonás megtörténik, akkor történhet meg a polgári jogi igények kielégítése, ami hosszú éveket jelent.

A mi javaslatunk pedig arra vonatkozott, hogy már ezt előlegezze meg a kormányzat vagy akár a Nemzeti Bank, ha már mulasztott ezen felügyeleti eljárása során, előlegezze meg, az emberek jussanak hozzá a pénzhez, utána az állam pedig hajtsa be azokon a bűnözőkön, akik ezt a pénzt ellopták. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, Tóth Bertalan képviselő úr. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, Kereszténydemokrata Néppárt.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat célja, hogy a brókerbotrányban érintett cégek és brókerok, valamint az érintett cégek vezetői, tulajdonosai, felügyelőbizottsági tagjai és könyvvizsgálói ne tudják elrejtetni vagyoniukat, illetve felelősséget vállaljanak az általuk okozott károkért. Az előterjesztés alapján azokat a szerződéseket is felül kell vizsgálni, amelyeket a csalássorozat kirobbanását és feltárását követően kötöttek meg akár a magánvagyon, akár a céges vagyon tekintetében.

A törvényjavaslat rendelkezik arról is, hogy amennyiben a független magyar bíróság úgy ítéli meg, miszerint egy szerződés a vagyon átmentését szolgálta, úgy a szóban forgó vagyont is zár alá lehet venni. Annak érdekében, hogy a zárolt vagyon a kártérítést szolgálja, állami vagyonfelügyelő kirendelése szükséges. A zár alá vételt az ügyészség kezdeményezi a törvényjavaslatban felsorolt esetekben, és a bíróság rendelheti el. A zárolt vagyont minden esetben a brókerbotrányok áldozatainak kártérítésére kell fordítani.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Buda-Cash ügyfeleinek kártalanítása, úgy tűnik, rendben halad. Az OBA hamarosan a végéhez ér a kisbefektetések kártalanításához, a befektetők pedig káraikat már igényelhetik a BEVA-tól. Az ügyészség a minap bejelentette, hogy 68 milliárd forint értékű vagyont sikerült biztosítani a Buda-Cash-ügyben, így remény van arra, hogy ezt a pénzt is kártalanításra lehet majd fordítani.

A Buda-Cashnál 2015. február 23-án indult el a nyomozás, a gyanúsított kihallgatásokra és őrizetbe vételre pedig már 2015. március 9-én sor került, különösen jelentős kárt okozó csalás büntette és más

bűncselekmények megalapozott gyanúja okán. A nyomozást kezdettől fogva fokozott ügyészi felügyelet mellett folytatták, majd a Fővárosi Főügyészség egy három ügyészből álló ügyfeldolgozó csoportot hozott létre.

A tegnapi nap őrizetbe vették Tarsoly Csabát, a Quaestor tulajdonosát, továbbá másik két személyt is, gyanúsítottként hallgatták ki őket család bűntette miatt. A Quaestornál 2015. március 11-én indult nyomozás. A Quaestor károsultjainál a kártérítés még nem kezdődött el, a fiktív kötvények körüli bonyolult jogi helyzet okán. Az MNB múlt kedden bejelentette: a jegybank kezdeményezi a Befektetővédelmi Alapnál, hogy a Quaestornál fiktív kötvénnyel rendelkező károsultaknak is fizessenek kártérítést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Helyes döntés volt, hogy az első bróker cég bedőlése után a kormány megtette azokat a lépéseket, amelyekkel az emberek pénzét meg lehetett menteni. A brókerügy bemutatja, hogy hiányzik Magyarországon egy olyan modern kincstári rendszer, amely megfelelő kondíciókkal biztosítaná a közpénzek, benne az önkormányzati pénzek parkoltatását is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A felelősök vagyonának zárolásával a törvényjavaslat esélyt ad arra, hogy a károsultak visszakaphassák a pénzüket vagy annak egy részét. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Volner János képviselő úrnak, Jobbik.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amit előljáróban el lehet mondani ezzel a törvényjavaslattal és általában a törvényekkel kapcsolatban: minden törvény annyit ér, amennyit betartatnak belőle.

Azért fontos ezt ebben az esetben hangsúlyozni, mert most a törvény betérjesztője azzal érvelt a sajtóban, hogy soha nem látott szigor jellemzi a kormányzat törvényalkotói munkáját a brókerbotrányossal összefüggésben. Na de kérdezem én, képviselőtársaim, az eddig meglehetősen enyhe magyar büntetőjogi szabályozás adta lehetőségeket vajon kihasználta-e a kormánykoalíció. Volt arra lehetőség, hogy elszámoltasson? Persze. Megtörtént az elszámoltatás? Aligha.

Éppen ma beszéltem arról, hogy a Kulcsár-ügy most már a tizenkettedik éve húzódik anélkül, hogy elítélték volna a tetteseket, a pénz nem kerül meg, nagy része eltűnik, elszámoltatás ténylegesen nem történik. Eddig is voltak olyan rendelkezések a büntető törvénykönyvben, mint például a zár alá vétel vagy a vagyonelkobzás; nem éltek vele, ezeket a lehetőségeket nem foganatosították az elkövetőkkel szemben, és tartok tőle, hogy megint csak arról van szó, hogy megalkotunk egy jogi keretrendszert, amit nem nagyon fognak kitölteni tartalommal.

Abban az esetben, amikor a Quaestornál történt még a szocialista kormányok idején a 16,9 milliárd

forintos kezességnyújtás, nem követte átfogó vizsgálat sem a szocialista kormányok, sem a Fidesz részéről a brókerház tevékenységét, nem nézték meg azt, hogy ki az, aki fedezetlenül kezességet vállal, nem vontak senkit felelősségre, eltussolták ezt az ügyet. A jogi keretek lehetőséget adtak volna arra, hogy ebben az esetben is megtörténjen az elszámoltatás; ténylegesen nem történt meg. Nagyon fontos kitérni itt - tekintettel arra, hogy az előttünk fekvő javaslat a könyvvizsgálók felelősségét is szabályozza - a könyvvizsgálók kérdésére.

Egy másik ügy, egy másik bankbotrány: a Postabank-ügy. Hogy is alakult itt a dolog? 171 milliárd forint kár érte a magyar államot, amikor a magyar állam képviselőjében eljáró ügyvédek - időzójelben - elfelejtették a jogorvoslati határidőt, elfelejtették betérjeszteni a magyar állam nevében a keresetet, ilyen módon a kereset elévült, semmissé vált. Vajon az Orbán-kormány mit tett annak érdekében, hogy ezt a potom 171 milliárd forintnyi közpénzt visszaszerezze, és elszámoltassa a tetteseket? Nagyon rövid a válasz: semmit nem tett annak érdekében, hogy ez megtörténjen. Se elszámoltatás, se tettesek, se pénz. Ha megkérdezem önöktől, hogy a Postabank-ügyben lehetőség volt-e arra, hogy a felelősöket felelősségre vonják és a büntető törvénykönyv alapján letöltsék a büntetésüket, akkor bizony azt lehet rá mondani, hogy igen, már az akkori, egyébként gyenge jogi szabályozás is lehetőséget biztosított arra, hogy az elszámoltatás megtörténjen. Nem történt meg. Nem történt meg!

Fontos látni azt, hogy akkor, amikor a miniszterelnök úr ma arról beszélt, hogy csütörtökre - még egyszer mondom, csütörtökre - fog kiderülni, hogy milyen magyar költségvetési szervek érintettek egyáltalán a most bedőlt bróker cégek és a hozzájuk kapcsolódó bankok tevékenységében, milyen közpénz maradhatott vajon még most is a kasszában, azért érdemes abba belegondolni, hogy mekkora rendetlenség lehet abban a közszektorban, amit jelenleg a Fidesz vezet, ha csütörtök reggelig gondolkodni kell azon, hogy egyáltalán milyen közintézmények és mekkora összeggel érintettek még mindig a brókerbotrányban.

Ez azért érdekes, mert egy normális államháztartás esetén az államnak napi szintű kimutatása van arról, hogy mi történik a közpénzügyekkel, átlátható gazdálkodást folytat, és ahogy a nemzeti vagyonról szóló törvény fogalmaz, felelősen gazdálkodik a nemzeti vagyonnal. Ebben az esetben aligha beszélhetünk róla, ha még csütörtökig is azt vizsgálják, hogy egyáltalán milyen pénzek vesznek el a Buda-Cashben.

(19.20)

Az is egy érdekes kérdés, és persze megválaszolható is, hogy vajon hogyan fordulhatott elő, hogy 150 milliárd forintos fiktív kötvénykibocsátás történik a Quaestornál úgy, hogy ez senkinek nem tűnik

föl. Olyan elégedettek voltak kormányoldalon a PSZÁF vezetőjének, Szász Károlynak a munkájával, hogy miközben az ötéves felügyeleti ciklusból három év az ő vezetése alatt telt el, még ki is tüntették őt március 15-én azért, mert - idézem az indoklást - olyan kimagasló színvonalon vezette a PSZÁF-ot, hogy ezért megérdemli a kitüntetést.

Érdekes arra is kitérni, hogy az előbb emlegetett rendetlenség vajon miben ölt testet. Az állam odaadja a pénzt egy brókerháznak, a brókerház pedig az itteni, mai kommunikációval ellentétben nyílt tőkepiaci műveletek keretén belül forgatja az állam pénzét. Amikor azt mondja az államtitkár úr itt a válaszban, hogy amikor visszakapja az állam a pénzt, semmilyen kár nem érte, semmilyen változás nem történt, akkor nemes egyszerűséggel nem mond igazat. Ha igaz az, hogy államkötvényt tettek be a Buda-Cashbe, akkor vajon miért készpénzt kaptak vissza, vagy miért számlapénzt kaptak vissza? Azért, mert nyílt tőkepiaci műveletekben a kormány által betett államkötvénynek gyakorlatilag lába kelt, és annak örülhetünk jelenleg, hogy egyáltalán még pénzt vissza tudott kapni a magyar állam, sajnos azonban, hogy sok kisbefektető nem lesz erre képes.

A közpénzek parkoltatását sem oldja meg az előttünk fekvő törvényjavaslat. Gondoljunk csak arra, mi történt ebben az ügyben, egy csaló brókerház megkapja az adófizetők pénzét, gazdálkodik vele kedve szerint, az állam pedig még arra sem képes, hogy mondjuk, az Államkincstár számláján elhelyezze a pufferként szolgáló pénzüsségeket, majd pedig onnan lehívja azokat, és ilyen módon teljes biztonságban tudhassa az állami vagyont. Ez minden, csak nem az állami vagyonnal történő felelős gazdálkodás. Ezekre egyébként ez a javaslat semmilyen megoldást nem kínál, semmilyen választ ezekre a kihívásokra nem ad.

Önmagában természetesen, mivel egy nagyon apró lépés előre, ezért a Jobbik ezt a javaslatot támogatni fogja, de látni kell azt is, hogy itt hét mérföldet lépő csizmával kellene, hölgyeim és uraim, haladni, nem pedig ekkora lépésekkel, és sokkal átláthatóbb szabályozásra lenne szükség a pénzpiacokon, a pénzügyi felügyeletnél is, mint amit most egyébként elmulasztottak megtenni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Én szívesen beszélek, de nem az András következik?

ELNÖK: Megadom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak. Ez volt a sorrend.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Sajnos, az a javaslat, amelyik előttünk fekszik, az nem az, aminek látszik. Ez a javaslat nem azt szolgálja,

ami a címében szerepel, ez a javaslat nem fog segíteni a 28 ezer emberen, akik elvesztették a pénzüket az elmúlt pár hétben. Az egész javaslat egy elterelő hadmozdulat, egy blöff, ugyanis a jelenleg érvényes törvények, a Btk. és a végrehajtásról szóló törvény lehetővé teszi azt, hogy ebben az esetben az elmúlt hetekben azok a lépések megtörténjenek, amelyeket most ez a javaslat felvet.

Hogy pontosan mi történt, az ennél sokkal bonyolultabb, és ez a javaslat nem ad választ azokra a rendkívüli kérdésekre, hogy vajon a kormányzati akarat, a végrehajtói akarat, az ügyészségi akarat, az ellenőrzési akarat a Magyar Nemzeti Banknál; vajon mit csinált az elmúlt hetekben, mit csinált az elmúlt években, ez a helyzet egyáltalán hogy alakulhatott ki. Azt gondolom, hogy ilyen értelemben ez a törvény egyáltalán nem előremutató, és ahogy itt már az ellenzéki képviselőtársaim jó páran elmondták, rengeteg olyan kérdés van előttünk, amelyet ez a kérdés, ez a javaslat nem old meg.

Azt gondolom, ahhoz, hogy érdemben előre lehesse lépni, és hosszabb távon Magyarországon ilyen esetek ne fordulhassanak elő, sok-sok kérdést kell tisztázni. Tisztázni kell, hogy egyáltalán ilyen volumenű pénz hogy mozoghat, hogy tűnhet el, merre van ez a pénz, hol van ez a pénz most, itt van-e ez a pénz még például Magyarországon, hozzáférhető-e ez a pénz annak érdekében, hogy az embereket kárpótolni lehessen. Utána kell nézni, hogy mi a felelőssége a PSZÁF-nek ma, a Magyar Nemzeti Banknak, többen elmondták már, hogy milyen elképesztő hiányosságokat lehet feltételezni a munkájukban.

Nagy kérdéseket lehet feltenni a nyomozó hatóság vonatkozásában. Az elmúlt hetekben olyan bizarr lépések történtek, eladások, visszavásárlások, pénzkivételek, amik teljesen döbbenetesek, teljesen érthetetlen, hogy az ügyészség miért nem lépett akkor, amikor lehetősége volt rá. Tudnunk kellene, hogy milyen bennfentes információi voltak a kormánynak, hogy lehet az, hogy minisztériumok hozzájutottak a pénzekhez, magánszemélyeknek pedig odaveszett a vagyonuk. Tudnunk kell, hogy milyen jutalékokat és egyéb más járandóságokat adott a Quaestor-cég *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és más ilyen típusú csaló brókerházak.

Azt gondolom, hogy a valódi felelősöket kell megtalálnunk, és akkor majd hozzá lehet nyúlni azokhoz a jogszabályokhoz, amelyekről azt gondoljuk, hogy biztonságosabbá teszik a pénzpiacot Magyarországon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő előre bejelentett felszólaló Szakács László képviselő úr, MSZP.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Engem a legjobban ebben az ügyben egyébként az zavar, hogy itt a Házban is pontosan azt halljuk, minthogyha mindenki sajtónyilatkozatot tenne, mindenki elmondja a sajtóban a jól idézhető

mondatokat, a jól idézhető címkéket szépen fölragasztjuk mindenkire. Önök még mindig nem a megoldást keresik, hanem a bűnöst, vagy legalábbis próbálnak valahova mutogatni. Mondom ezt úgy, hogy Tóth Bertalan képviselőtársam már szépen elmondta önöknek, hogy mi ezt meg fogjuk szavazni, fogjuk mi ezt támogatni, csinálják a dolgukat, végre, hogy csinálják, mert azért voltak itt késlekedések.

Március 9-én mégsem volt csőd, itt ültem bent a Gazdasági bizottság ülésén, ahol Windisch alelnök úr tágra nyílt szemmel mondta el nekünk, hogy csődöt jelentett a Quaestor, ő sem nézett utána, hozzáteszem, én sem, mi sem, mindenki úgy gondolta, hogy ha az MNB alelnöke azt mondja, hogy csődben van egy brókerház, és kiadtak egy sajtóközleményt, akkor megcsinálják. Kiderült, hogy 10 nappal később, tíz nappal később még mindig nem jelenik meg a Közlönyben, még mindig csak elindítják az eljárásokat. Addig meg lehetett volna tenni a büntetőfeljelentéseket, addig felszámolási eljárást lehetett volna kezdeményezni ahhoz, hogy ezt a vagyont egyébként akkor pontosan meg lehessen őrizni, hiszen akkor fedezetelvonó lett volna a többi. De azt mondom, félretéve ezt a fajta jogászokodást és félretéve azt, hogy önök késlekedtek cselekedni, most megpróbálják minden igyekezetükkel helyrehozni azt az idővesztést, amit elszenvedtünk - ki tudja, kinek volt ez jó? -, mégis azt mondom, hogy természetesen ebben önöket támogatni fogjuk.

Amit el kell mondani, hogy ez azért a jövőre nézve nem sok mindent fog megoldani, azt lássuk be. Látjuk, hogy ez egy egyszeri ügy, az egyszeri ügyre alkotunk egy generális szabályt, mindenki megérti. Én is úgy gondolom, hogy az alkotmányosságba itt most nem akadnánk bele, hogyha ez visszaható hatályú lenne, nehogy úgy kerüljön ez megoldásra, mint a Buda-Cash-ügynél az önkormányzatok, hogy kaptak pénzt, volt nagy csinnadratta, volt ehhez hatalmas sajtó, aztán utána a Közlönyben megjelent, hogy de júliusig tessék ám visszautalni, merthogy ez kölcsön volt.

Tehát itt egyedül a magyar állam az, aki képes volna helytállni a kisbefektetők felé, majd kivárni azt a pénzüsszeget, amit utána így vagy úgy, de vissza tud szedni vagyonzárból, elkobzásból, bármilyen büntetőeljárás cselekményből vagy akármiből. Valamiért önök erre egyébként alapvetően nem hajlandóak, amit én még mindig nem értek. Szerintem ezzel önök is jobban járnának, de legfőképpen egyébként a kisbefektetők járnának jobban, de menjünk akkor végig ezen a Jákob lajtorjáján, amit önök idetámasztottak elének.

Én egy dolgot szeretnék csak mellétni: nehogy az legyen ebből, hogy most annyira megszigorítják a brókerházak felügyeletét, annyira megszigorítják a működési területüket, hogy lesz majd államilag megbízható cég - mint a kaszinóknál, amit oda lehet adni a haveroknak.

Ilyen azért ne legyen. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Dr. Schiffer András: Nemzeti brókerház.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, LMP.

(19.30)

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szakács képviselőtársamnak azt ajánlanám, hogy ne fesse az ördögöt a ház falára, mert még megjelenik. Lehet, hogy most éppen ötletet adott Tuzson képviselőtársunknak, aki a jövő héten majd házzsabálytól eltéréssel beterjeszt egy indítványt a nemzeti brókerházak megalapítására. Szerintem nincsenek rászorulva az ilyen ötletekre.

Az a helyzet, tisztelt Országgyűlés, azt látjuk, hogy van jogalkotási kényszer ebben a krízishelyzetben. Az LMP frakciója pontosan ezért szavazta meg a házzsabálytól eltérést, hiszen van szükség arra, hogy a jogalkotó lépjen a jelenlegi helyzetben. Viszont ez a módszer egy alkalmatlan eszköz, amit önök választottak; ahogy a képviselő asszony is elmondta, ez egy újabb tipikus fideszes elterelő hadművelet. Ettől a törvénytől a Quaestor-károsultak és a többi brókerház károsult magyar állampolgár nem fog a pénzéhez jutni.

De vegyük sorba! A sorrendben második bedőlt brókerház, a Buda-Cash csődje után kiderült - maga az ügyészség tett közzé egy sajtóközleményt -, hogy a jelenleg hatályos szabályok alapján lefoglalt vagyon bőven, legalábbis a nyomozás jelenlegi információi alapján bőven elégséges a károk megtérítésére. Ezt mondta az ügyészség. Tehát ha csak a Buda-Casht nézzük, akkor erre a törvényjavaslatra semmi szükség.

A Quaestor esetében viszont valóban felmerül, hogy egyáltalán van-e még vagyona ennek a cégnek. Azt már tudjuk, hogy Tarsoly Csabának vélhetően nincs vagyona. És felmerül az is, hogy az olyan típusú bűncselekményeknél, amikor úgy mond szagot fog a nyomozó hatóság, de onnan, hogy elindul a nyomozás, odáig, hogy személy szerint valakit be lehessen gyanúsítani, hosszabb idő eltelik, kérdés, hogy nem kel-e lába annak a vagyonnak, ami valamikor még megvolt. Az a helyzet, hogy ez a törvényjavaslat nem reagál erre a problémára, még akkor is, ha ez a szándéka. Remek politikai terméket gyártott le a Habony-művek, csak éppen egy dologra alkalmatlan ez a politikai termék, arra, hogy a Quaestor-károsultak a pénzüknél legyenek.

S még egy: ez az elterelő hadművelet nem teszi semmissé azt a mulasztást, ami legalábbis február 25-e óta mindenképpen a magyar kormányt és a magyar miniszterelnököt terheli. Először is tartozik egy számadással Orbán Viktor, aki 2010-ben innen a pulpitusról üzent hadat a spekulatív tőkének, hogy miért engedi immáron ötödik éve, hogy köztulajdonban álló cégek, állami szervezetek brókerházaknál fialtassák a pénzüket. Miért engedi ezt meg egy olyan miniszterelnök, aki a spekulatív tőke ellen hadat üzent?

S még valami: ha a miniszterelnök értesül arról, hogy baj van, mert erről nyilván értesült, nem biztos, hogy Tarsoly Csaba leveléből, lehet, hogy Tarsoly Csaba telefonjából, az ördög tudja, de valamiről tudott a miniszterelnök, hiszen maga mondta itt néhány órával ezelőtt, hogy ezért adott utasítást, hogy az állami szervezetek a vagyonukat ne tartsák többet a Quaestornál.

A miniszterelnöknek nem ez lett volna a dolga. A miniszterelnöknek az lett volna a dolga, hogy tegye meg a feljelentést, éljen szignalizációs kötelezettségével, és jelezze a felügyeletnek, a jegybanknak, hogy baj van. Nem tette ezt meg.

Ez a javaslat több okból nem alkalmas a kívánt cél elérésére. Egyrészt, mint látjuk, már most vannak olyan milliárdosok vagy milliárdos hírben álló emberek, akikről kiderült, hogy nincs semmijük. S ugyebár azt is tudjuk, ez örökbecsű mondas, hogy akinek nincs semmije, az annyit is ér. S hogy lehet, hogy ezeknek a nagy bróker-cég-tulajdonosoknak nincs is már semmijük? Biztos, hogy ez a javaslat Tarsoly Csabából nem fog kirázni több ingatlant, mint ami ma a nevében van.

Hát bizony azért, mert 25 éve működik az offshore-nagykoalíció. Önök és szocialista tetteistársaik 25 éven keresztül eltűrték, hogy offshore-lovagok garázdálkodjanak ebben az országban. A Fidesz az összes javaslatunkat lesöpörte az asztalról, ami az elmúlt öt évben arra irányult, hogy az offshore-lovagokat seprűzzük ki Magyarországról. Lesöpörték azt a javaslatunkat is, hogy állami, önkormányzati szervezetek ne léphessenek üzleti kapcsolatra offshore hátterű cégekkel. Lesöpörték azt a javaslatunkat, hogy a különböző közbeszerzési vagy egyébként állami, önkormányzati vagyonnal összefüggő pályázatoknál ne fordulhassanak elő offshore hátterű cégek. Ma ez a javaslat azért nem alkalmas a kívánt cél elérésére, mert ezt a vagyont az önök offshore-lovagjai már régen kimentették különböző adóparadicsomokba. Az a helyzet, hogy ezt ezzel a javaslattal nem fogjuk tudni kezelni.

A következő: felmerül a jegybank felelőssége. A jegybank látja el a pénzügyi felügyeletet is, jelenleg viszont a jegybanknak nincs felügyelőbizottsága. Egy éve nincs felügyelőbizottság, és amióta nincs felügyelőbizottság, azóta botrány botrány hátán. Ha összevonták a felügyeletet és a jegybankot, olyan felügyelőbizottság kell, amelyik a pénzügyi felügyeleti tevékenységnek is ellátja a felügyeletét. Hiszen világos, abban, hogy ez a csódtömeg így bekövetkezhetett, kőkemény állami felelősség is benne van.

És természetesen szükség van arra a vizsgálóbizottságra, amit az LMP a mai napon kezdeményezett '97-től, tehát az első tőkepiaci törvény hatálybalépése óta, hiszen az emberekben sorjáznak a kérdések. Hogy lehet az, hogy gyakorlatilag Kulcsár Attila is megússza azt a feledésbe merült botrányt, amely szintén egy brókerbotrány volt 2003-ban? És azt látjuk a brókerbotrányok sorozataiból - Baumag, Lupis Brókerház és most ezek a botrányok -, hogy a kisemberek jól megszívják, elvesztik a megtakarítá-

saikat, a nagyhalakat pedig futni hagyják, vagy pedig egészen jelképes büntetésekben részesítik.

Ez a javaslat azért sem alkalmas a kívánt cél elérésére, mert önök azt mondják ebben a törvényjavaslatban, hogy a kimentett vagyont a büntetőeljárás megindítását követően lehet lefűlelni, esetleg még egy évvel visszább mennek. Hát könyörgök, ha valaki tudatosan tőkebefektetési csalást, piramisjátékot követ el, mondjuk, öt éven keresztül, akkor feltételezzük már, hogy egy bűnelkövetőnek van annyi esze, hogy a vagyont nem akkor kezdi el kimenteni, amikor már forró a lába alatt a talaj! Azért sem fognak a károsultak e törvény alapján a pénzükhöz jutni, mert önök ezzel a törvénnyel valójában menlevelet adnak a bűnözőknek, hiszen akik öt évvel ezelőtt elkezdtek egy piramisjátékot vagy egy tőkebefektetési csalást, már régen kimentették a vagyont.

S arról is szólni kell, hogy a probléma ennél sokkal mélyebb gyökerű, és valójában nem büntetőjogi, nem büntető eljárásjogi a probléma; ez egy polgári jogi, illetve polgári perjogi probléma, hogy 25 éve az egyszerű vállalkozónak Magyarországon az az alapélménye, hogy ha van egy nagyobb összegű követelése, amit perben kíván érvényesíteni, és mondjuk, az első fokot megnyerte, méltán számíthat arra, hogy mire a jogerős ítélet a kezében van, az alperes régen kiürítette a cégét. Ezzel kéne foglalkoznia a magyar parlamentnek, illetve a magyar kormányknak!

És hát arról is szó van, hogy ami egyébként dogmatikailag indokolhatja Tuzson képviselőtársam javaslatát, az valószínűleg úgy foglalható össze, hogy vannak olyan típusú cselekmények, ahol gazdálkodás körében követik el, feltételezhetően az emberek nagy számát érinti, nagyszámú embernek okoz nagy kárt, harmadrészt pedig feltételezhető életszerűen az, hogy a bűncselekmény észlelése és a gyanúsítás között hosszú idő telik el.

Csak hogy ez nemcsak a pénzügyi szektorban van így. Mi lesz például a kolontári iszapömlés áldozataival? Ott is volt bűncselekmény, környezetkárosítás, természetkárosítás. Vagy mi lesz azokkal, akik mondjuk, a mérgezett élelmiszereket leveszik egy-egy nagy kereskedelmi lánc polcáról? Azt gondolom, akkor járunk el alkotmányosan, ha a hasonló élethelyzetekre hasonló szabályokat alkalmazunk. Ugyanis a jelen javaslat nagyobb védelmet biztosít azoknak, akik mondjuk, egy tőkebefektetési csalás áldozatai, mint azoknak, akik egy környezeti katasztrófa vagy egy élelmiszer-károsítás áldozatai. Mi arra terjesztettünk elő javaslatot, hogy azok az emberek, akik Kolontár környékén vagy ne adj' isten hasonló katasztrófák környékén nagy kárt elszenvednek, ugyanazt a védelmet megkapják, mint a különböző pénzügyi manőverek áldozatai.

És arról is szólni kell, hogy ezeknél a cselekményeknél mindig, mint ahogy most is, egészen magas szinten felmerül hivatalos személyek mulasztása. Kérdezem, ha egyszer egy hivatalos személy a hivatali kötelezettségét, mondjuk, egy tőkebefektetési csalással összefüggésben megszegi, miért nem lehet a hivatalos személy vagyont is bevonni ebbe a körbe.

Miért van az, hogy egy könyvvizsgáló vagyont zár alá lehet venni, függetlenül attól, hogy a gyanúsítást közölték vele vagy sem, de egy kormánytag vagyont vagy egy jegybanki vezető vagyont, aki adott esetben a hivatali kötelezettségét megszegve segítette a kár növekedését, nem lehet zár alá venni?

Végezetül pedig szeretnék arról a javaslatról szólni, amit ellenzéki képviselőtársaimmal együtt nyújtottam be. Itt úgy kerül zár alá vételre sor, hogy a gyanúsítást még nem közölték az emberekkel. Elengedhetetlen alkotmányossági garancia, hogy legalább ebben az esetben legyen egy végső határ. Mi 120 napot javasoltunk, illetve a nyomozás lezárultát. Ha addig nem sikerült gyanúsítást produkálni, akkor azt gondolom, hogy ennek a terhét viszont az államnak kell viselnie. Köszönöm szépen.

(19.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az összevont vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Tuzson Bence képviselő úrnak, 10 perces időkeretben.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Jó pár kérdés felvetődött az ellenzék részéről a vita során. Azért jó, ha letisztázzuk, hogy elsősorban miről szól ez a törvényjavaslat, mire való ez a törvényjavaslat, és kicsit a polgári jog kérdéseiben is rendet teszünk, mert úgy láttam, hogy itt képviselőtársaim körében egy kis kavarodás támadt, hogy mi mire jó, mik a polgári jogi eszközök, mik azok, amelyek eljárásjogi kérdések, miben tarthatja az állam például a pénzt.

Ugye, itt ez a jogszabály elsődlegesen a menekülő vagyon megfogásáról szól. Arról szól, hogy ha van egy vagyon, ami valamilyen formában rendelkezésre áll vagy rendelkezésre állt, és ezt megpróbálják valamilyen formában eltüntetni, azt hogyan lehet úgy megfogni, hogy a későbbiek során azt a kártérítésre fel lehessen használni.

Itt szeretnék rendet tenni abban a kérdésben, ami itt felvetődött, ami a polgári jogi igény és a kártérítés szemben állását jelentette. Ha a polgári jog intézményéről beszélünk, polgári jogi igény a kártérítési igény is. Az a kérdés e tekintetben, hogy azt milyen eljárásban lehet érvényesíteni. Ezt lehet egyszerűen büntetőeljárásban érvényesíteni, és lehet a polgári jog szabályai szerint polgári eljárásban is érvényesíteni. Ennek a jogszabálynak a célja tehát, hogy biztosítsuk az olyan lehetőségeket, amelyek egyébként ma már a polgári jogban benne vannak, amikor a kártérítési igényt érvényesíteni lehet, de ennek nincs meg az alapja. Ennek az alapját kell megeremteni.

Fölvetődött itt egy kérdés, ami az állam vagyónára vonatkozik, hogy az állam miben tartotta és

miben tarthatja a pénzt. Hát, kedves képviselőtársaim, önök is pontosan tudják, hogy az állam állampapírokból tartja a pénzt, és azok az állampapírok, amelyek valamilyen számlán vannak, technikai jelleggel, teljesen mindegy az, hogy ez milyen számla, az ahhoz tartozik, akinek a nevére az a számla szól. Tehát, ha valakinek állampapírja van, és állampapír-számlát vezetnek, az nem tartozik bele annak a bróker cégnek a vagyonába, amelyiken ezt a számlát vezetik. Ez egy külön vagyonelem. Meg kell nyugtatnunk mindenkit egyébként, aki bármilyen bróker cégben, legyen az a Buda-Cash, vagy legyen az a Quaestor, vagy bármelyik bróker cég, állampapírban tart pénzt állampapír-számlán, ez a pénz biztonságban van, még akkor is, ha most per pillanat a felfüggesztés miatt nem fér hozzá. De kérheti ennek felszabadítását, és amint felszabadították, hozzá fog jutni, mert nem tartozik a Quaestor vagyonába semmilyen formában. Tehát amennyiben létrehozták, megkeleltették ezt az állampapírt, és megvan ez az állampapír, meg fogja kapni az állampapírját. Ez ennek a lényege az állampapír-kereskedelemben. És nem véletlen, hogy az állam csak állampapírban tarthatja a pénzt.

Rége, korábban az Államkincstárban nem is lehetett ilyen típusú számlát vezetni, csak úgynevezett bróker cégeknél, a másodlagos piacon megszerezve ezeket az állampapírokat. Ma már új szabály érvényesül, ma már az Államkincstárnál is lehet ilyen számlákat vezetni. Tehát nem véletlen az, hogy a felelős kormány úgy dönt egy ilyen esetben, hogy az összes állampapírt az államnál érdemes vezetni. Ez egy logikus, jó döntés, hosszú távon biztonságba helyezi az állam értékeit, egyértelmű helyzetet teremt az állam vonatkozásában. Természetesen nem könnyű az állam minden vagyonát feltárni, hiszen vannak hitelek is, kihelyezések. Éppen itt beszélünk arról, hogy a Quaestor 17 milliárd forintot kapott a szocialista kormányok idején fedezetlen hitelként. Ez is az állam vagyona, ezt is valamilyen formában vissza kell szerezni. Ezt is fel kell tárni, és át kell tekinteni.

A káralap megeremtetése, ez a lényege ennek a jogszabálynak. Meg kell teremteni a megfelelő káralapot, hiszen az a lényeg, hogy az eljárás során a későbbiekben minden pénzösszeget be lehessen vonni a kártalanításba. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)* És igen, ez a jogszabály ezt szolgálja, ez ennek az elsődleges célja.

Föl lehet vetni természetesen azt a kérdést, hogy hogyan lehet még hozzájárulni általánosságban a zár alá vétel szabályaihoz, hogyan lehet ezt kiterjeszteni más büntetőjogi vonatkozásra is, más esetekre, amelyek talán szélesebb körűek, nem feltétlenül a pénzügyi piacra vonatkoznak. Természetesen erre is lehetőség lesz. Fel is hívom a képviselőtársak figyelmét, hogy most készül a büntető eljárásjogi törvény, az előkészítésének folyamatában vagyunk, és az igazságügyi miniszter úr egyeztetést is tartott a politikai pártok képviselőivel, ahol a politikai pártok egyébként, minden párt, az ellenzéki pártok is elégedettségükéről nyilatkoztak a tekintetben, hogy végre egy

ilyen egyeztetési folyamat az ő interpretálásukban elindult, és ők is hozzá tudnak szólni ehhez a kérdéshez. Ezeket a kérdéseket, amikor általánosságban akarunk valamilyen viszonyt rendezni, ebben az ügyben lehet majd megoldani, ennek a jogalkotásnak a keretében.

Visszatérve tehát erre a jogszabályra, a jogszabálynak tehát elsődlegesen az a célja, hogy megfogjuk a brókerek menekülő pénzét, azt, amit kártérítésre, kártalanításra fel lehet használni, pont azért, hogy a későbbiek során a kártérítés folyamatát el lehessen indítani. El lehessen indítani és fel lehessen gyorsítani. Arra törekszünk, és ezzel kapcsolatban még törvényjavaslatot fogunk benyújtani, ami ésszerűen, alkotmányos keretek között biztosítani fogja azt, hogy ezt az összeget a kártérítés folyamatában a büntetőeljárás lezárulta előtt fel lehessen használni. Tehát egy olyan jogszabálycsomag jöjjön összességében létre, ami egyrészt megfogta a pénzt, nem engedi tovább, nem engedi azt, hogy ezt csak úgy egyesek ellopják, eltüntessék, külföldre vagy bárhová elvigyék; visszamenőlegesen is igaz legyen, egy évre vissza lehessen nyúlni ezeknek a szerződéseknél a keretében, illetve ezeknek a szerződéseknek a vizsgálata során; és a jövőre nézve is biztosítsuk azt, hogy ilyen dolog ne fordulhasson elő; és amikor elindul a kártérítés, akkor egy jól meghatározott rendben ki lehessen fizetni az embereket, vissza lehessen adni az embereknek a pénzt.

Valóban, van olyan eset, a Buda-Cash esete, amikor jelen pillanatban úgy néz ki, mintha zár alá lehetett volna venni 68 milliárd forintot, és ennél kisebb lenne a kárösszeg. De, kedves képviselőtársaim, ez ugye, a könyvelési összeg, a könyvelési érték. Nem tudjuk, hogy ezt az összeget hogyan lehet majd pénzzé tenni. De tudjuk azt, hogy az elő szokott rendszeresen fordulni, hogy a valóságban ezek a könyv szerinti értéknél jóval kisebb összeget érnek. Ezt nem szabad hagyni. Ezért kell kiterjeszteni a kártalanítást, a kártérítési kötelezettséget, megfogni mindenkinek a pénzét, és nem hátradólni ebben az esetben, hanem föllépni annak érdekében, hogy minden pénzt hozzunk össze annak érdekében, hogy kifizessük az emberek jogos pénzét.

Az emberek jogos pénzéről beszélünk, mert ezeket az embereket jórészt átverték. Bűnözői csoportok verték át. Az más kérdés, hogy hogyan állhatott elő az a helyzet, hogy olyan jogszabályi környezet keletkezett annak idején, amikor az ellenőrzési kötelezettségüket sem kellett teljesíteni egyes állami szervezeteknek. Erősíteni kell tovább az ellenőrzést, az ellenőrzési kötelezettséget, meg kell erősíteni azokat a jogköröket, meg kell nézni, hogy szükségese-e még olyan további eszközök, amelyek ezeknek az intézményeknek az erősítésére szolgálnak. Abban az esetben, ha ezt elérjük, mindenkit kártalanítani tudunk, akit csak lehet ebben a keretben, föl tudjuk használni a teljes összeget, a teljes olyan összeget, amit elloptak az egyes brókerek, meg azok, akik velük összejátsszanak. Ezt össze lehet hozni egy összeggé, és ezt fel lehet használni a kártérítés folyamatában. Ez a cé-

lunk, és utána használjuk föl ezt az összeget minél több ember kártalanítására is.

Ez a cél, és remélem, hogy ebben mindenki támogatására számíthatunk. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tuzson Bence képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a holnap esti ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik **a Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Múugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló előterjesztés összevont vitája**. Bánki Erik és Gulyás Gergely fideszes képviselők önálló indítványa T/4113. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárszó elhangzására összesen 20 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 5 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 6 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 10-10 perc, a független képviselők felszólalására 3 perc áll rendelkezésükre.

(19.50)

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, felhívom a figyelmet, hogy a nyitóbeszéd és a zárszó ismertetésére mindösszesen 20 perces időkeret áll rendelkezésére. Öné a szó, Bánki Erik képviselő úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedjék meg, hogy megköszönjem a parlament valamennyi frakciójának, hogy lehetővé tették azt, hogy Házszabálytól való eltéréssel már a mai napon megkezdjük a fontos törvényjavaslatnak a parlamenti vitáját, és azt le is tudjuk zárni, holnap pedig zárószavazással a törvényjavaslatot el tudjuk fogadni.

Azt gondolom, hogy a 2017-es világbajnokság megrendezése valóban nemzeti ügy, egy olyan fontos ügy, egy olyan kitűnő lehetőség Magyarország számára, amely meg is követeli azt, hogy a parlamenti pártok ebben a kérdésben egyetértsenek, hiszen Magyarország presztízse, az ország eredményessége, teljesítményének a nemzetközi szintű megítélése és maga az esemény sportértéke, nemzetgazdasági jelentősége egyaránt indokolja azt, hogy ebben legyen ötpárti konszenzus.

A törvényjavaslat lényege, hogy miután Magyarország elnyerte ugyan a 2021-es világbajnokság megrendezését, ennek megfelelően készült ennek a világbajnokságnak a megrendezésére, menet közben egy olyan lehetőség adódott a 2017-es világbajnokság

rendezőjének visszalépésével, amely négy évvel előrehozhatta ennek a világbajnokságnak a megrendezését, Magyarország pedig élni kívánt ezzel a lehetőséggel. A Magyar Úszószövetség megpályázta ennek a 2017-es világbajnokságnak a rendezését, amelyet meg is nyertünk, több más ország előtt.

Ezzel egy kitűnő és kiváló lehetőség adódik számunkra, de egyben egy nagyon komoly felelősség is, hiszen a világbajnokság megrendezésére szűk két év áll rendelkezésünkre. Ez alatt az idő alatt kell megépíteni az összes objektumot, ami ennek a hét szakágnak a világbajnoki verseny rendezéséhez szükséges, és kell biztosítanunk minden olyan lehetőséget, amely a verseny magas színvonalú megrendezését biztosíthatja.

Hogy miről is beszélünk? A világbajnokság gyakorlatilag a világ négy legnagyobb sporteseménye közé tartozik. Azt gondolom, mindenki tudja az itt ülők közül is, hogy az olimpia, a minden négy évben megrendezésre kerülő olimpia az, amely a legnagyobb presztízsű sportrendezvény, amelyen a legtöbb versenyző vesz részt, és amelynek a legnagyobb nézettsége van szerte a világon, a második legnagyobb esemény a labdarúgó-világbajnokság ebben a rangsorban, és a harmadik helyen a világbajnokságok, sportrendezvények nemzetközi rangsorában az atlétikai világbajnokság és az úszó-világbajnokság szerepel.

Magyarország a története során soha ekkora rendezvénynek nem volt házigazdája; tehát nemcsak sporteseménynek, hanem ilyen mértékű rendezvény, esemény nem volt még Magyarország történetében. Ezért is azt gondolom, hogy egy igen komoly kihívással nézünk szembe, de egyben egy hatalmas lehetőséget is kaptunk arra, hogy a világ előtt bizonyítsuk azt, hogy Magyarország összefogással, a magyar nép teljesítőképesége alapján képes arra, hogy egy ilyen színvonalú rendezvénynek házigazdája lehessen.

Nézzük a számokban, hogy mit várhatunk ettől a világbajnokságtól! Körülbelül az eseményeket 250 ezer ember fogja a helyszínen megtekinteni, van egy olyan különleges eseménye a világbajnokságnak, amely az óriás toronyugrás, amely valahol - még a helyszín kijelölése nem történt meg pontosan - a Duna-parton fog megtörténni, a Margit híd és a Lánchíd közötti szakaszon várhatóan, amelynek több százezer nézője lehet. Ez egy olyan unikális esemény és egy olyan rendezvény, amely minden korábbi világbajnokságon több tízezres, több százezres nézőszámot tudott vonzani. Több mint négy és fél milliárd néző fogja követni várhatóan a 16 nap alatt a világbajnokság eseményeit szerte a világon, amely egy olyan lehetőség Magyarország számára, Magyarország megjelenítése számára, amelynek reklámértéke felbecsülhetetlen.

Ha azt nézzük, hogy a világbajnokságról való közvetítések, tévéközvetítések, online tudósítások, írott sajtóban megjelent anyagok hol és milyen mértékben jelennek meg a világon, akkor megint azt mondhatjuk, hogy egy ilyen hatalmas rendezvénynek a marketingértéke gyakorlatilag számokban alig

kifejezhető. Nyilvánvalóan fognak ilyen tanulmányok készülni, az idő rövidege miatt, 2021-re készülve ezek a tanulmányok még folyamatban vannak, de egészen biztos vagyok abban a korábbi világbajnokságok, Európa-bajnokságok rendezése kapcsán, hogy maga a rendezés költsége az a turizmusmarketingben bőségesen meg fog térülni.

Nem tudom, hogy képviselőtársaim tudják-e, de akik a sporteseményeket figyelemmel kísérik, azok biztosan tudják, hogy a felnőtt-világbajnoksággal szinte egy időben, az utolsó három napjától indulva egy mastersverseny, egy masters-világbajnokság is megkezdődik, ami körülbelül 15 ezer versenyzőt fog idevonzani Magyarországra, és körülbelül a versenyzők kísérőivel együtt olyan 45-50 ezer vendéget jelent számunkra. Tehát vesszük egyszer a világbajnokságot, ahol 208 ország versenyzői fognak részt venni, körülbelül 3 ezer versenyző, 2 ezer kísérővel, tehát körülbelül 5 ezer ember, az ideérkező nézők, több tízezer, illetve több százezer ember, majd utána jön még egy mastersverseny, amely körülbelül 40-50 ezer ember Magyarországra történő utazását fogja jelenteni.

Tehát azt gondolom, hogyha a számokat tekintjük, nyilvánvalóan komoly kiadást jelentenek a beruházások. Olyan tervek vannak, amelyek fenntartható létesítményekben gondolkodnak. Ferenc Marcel olyan terveket, olyan épületeket álmodott meg, amelyekkel azt gondolom - mint a Művészetek Palotája esetében is - az egész világ előtt büszkén állhatunk majd, és egy olyan úszó és vízilabda olimpiai központ jön létre, amely a magyar úszósport és a magyar vízilabdasport számára is egy nagyon komoly versenyműhelyt és egy kiváló versenyzetési lehetőséget fog jelenteni.

Nem tudom, hogy tisztelt képviselőtársaim tudják-e, hogy mikor történt Magyarországon legutóbb ilyen nagyságrendű beruházás, tehát olyan uszoda mikor épült Magyarországon, ahol nemzetközi versenyeket lehet rendezni. Ez legutóljára, tisztelt hölgyeim és uraim, 1930-ban történt, tehát elég régen, amikor a Hajós Alfréd Uszoda a Margitszigeten megépült. Tehát magának a beruházásnak is, ha szabad ilyen jelzót használnom, történelmi jelentősége van, és ha a két imént említett sportág elmúlt évtizedeinek az eredményességét, a jelen napjainak eredményeit és a várható, jövőbeni teljesítményét nézzük, akkor azt gondolom, hogy megérdemlik azt, hogy egy ilyen uszodával, ilyen sportkomplexummal gazdagodjanak.

És nemcsak a versenysport fog gazdagodni, tisztelt képviselőtársaim, hanem a szabadidősport is egy nagyon komoly létesítményeggyüttessel fog gazdagodni, hiszen ezeket az uszodákat, a bemelegítő uszodákat, a versenyuszoda részét nemcsak a vízilabdázók és az úszók fogják használni az edzéseken, hanem a szabadidősport révén valamennyi magyar polgár számára elérhető lesz, és egy olyan különleges hangulata lesz ennek a helynek, ahol a versenyzők, a világ legjobbjai és az amatőrök, a hobbiúszók talál-

kozhatnak majd. Tehát azt gondolom, hogy az egészséges életmódra nevelés szempontjából is rendkívüli jelentősége lesz ennek a beruházásnak.

Tehát az előttünk fekvő törvény, tisztelt hölgyeim és uraim, azt hivatott biztosítani, hogy ez a világbajnokság a hátralévő körülbelül két év alatt megrendezésre kerülhessen, elkészülhessenek azok a fejlesztések, amelyek a Nemzetközi Úszósövetséggel való egyeztetések során minimumelvárásként szerepelnek, és olyan színvonalon tudjon megvalósulni mindez, hogy arra valamennyi magyar ember büszke lehessen.

Azt gondolom, hogy ha ez az ötpárti konszenzus, ez a pártok közötti, nemzeti ügy érdekében történő összefogás fennmarad, akkor valamennyi magyar polgár, valamennyi köztünk ülő politikus büszke lesz arra a teljesítményre, amire Magyarország ezzel a világbajnoksággal szert tud tenni.

(20.00)

Tehát azt kérem tisztelt képviselőtársaimtól, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Mi, a törvényjavaslat benyújtói garantáljuk azt, hogy minden, fejlesztéssel kapcsolatos kérdés a lehető legnagyobb nyilvánosságot fogja megkapni. Arra fog törekedni a kormánybiztos úr is, és ezt az ötpárti egyeztetésen is kifejezésre juttatta, hogy minden kérdésben folyamatosan tartsa a kapcsolatot a parlamenti pártokkal. Azt gondolom, hogy magának a törvényjavaslatnak a végső összerakása, azoknak a módosító javaslatoknak a kezelése, amelyeket ellenzéki képviselőtársaim tettek, az is igazolja azt, hogy nemcsak a szavak szintjén szeretnénk politikafüggetlenségről és nemzeti összefogásról biztosítani valamennyi parlamenti pártot, hanem valóban komolyan gondoljuk azt, hogy egy ilyen jelentős esemény megrendezéséhez egy ilyen mértékű és szintű összefogásra szükség van.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kérem tehát önöktől, hogy ha a törvényjavaslatlalt kapcsolatban bármilyen észrevételük van a későbbiekben, azt is tegyék meg. A Törvényalkotási bizottság elfogadta azt a módosító indítványt, amelyben igyekeztünk valamennyi ellenzéki felvetést kezelni. Ha a későbbiekben még felmerül bármi olyan szabályozási kérdés, amelyet képviselőtársaim fontosnak tartanak, akkor még lehet ezeket kezelni. Azért lenne nagyon fontos ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása és a holnapi zárószavazás megejtése, hogy a munka, a beruházások előkészítése és a szervezési munka mielőbb érdemben is megkezdődhessen.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és kérem szíves támogatásukat. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom, hogy a vita végén a zárzó elmondására 9 perc 15 másodperc áll még rendelkezésére.

Most pedig megadom a szót a kormány részéről Fónagy János államtitkár úrnak, ötperces időkeretben.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány üdvözlöi az egyetértést ebben a nagy jelentőségű ügyben. Üdvözljük a parlamenti pártok együttműködési szándékát. Engedjék meg, hogy ebben a sorban említsem Budapest XIII. kerület önkormányzatát és polgármesterét, akinek a jövőbeli helyszín miatt is az együttműködése az ügy sikeres megvalósítása szempontjából fontos.

A kormány támogatja a javaslatot az összegző módosító javaslatokkal együtt, és kérjük, hogy az Országgyűlés ezt holnap fogadja el. A magunk részéről is meggyőződésünk, hogy természetesen ezen még nagyon sok munka van, ebbe beleértem a szabályozás esetleges részletkérdéseit is, de az érdemi munka megkezdése mindnyájunk számára rendkívül fontos, ezért kérem, hogy holnap szavazatukkal támogassák az előterjesztést. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen 6 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Törvényalkotási bizottság a mai ülésén megtárgyalta a Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Műugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésekről szóló T/4113. számú törvényjavaslatot.

A Nemzetközi Úszósövetség, a FINA döntése értelmében Budapest rendezi meg a 2017-es vizes világbajnokságot, amely az ország történetének eddigi legnagyobb nemzetközi sportrendezvénye lesz. Hazánk korábban elnyerte a 2021-es vizes vb rendezési jogát, azonban a FINA felkérésének eleget téve már négy évvel korábban, 2017-ben Budapestre látogathatnak a világ legjobb úszói, hozzáteszem még természetesen, vízilabdázói, műugrói, műúszói.

A felkészüléshez rendelkezésre álló idő rövidsége miatt széles körű összefogásra van szükség a várhatóan közel 2500 sportolót rajthoz állító rendezvény sikeres lebonyolítása érdekében. A javaslat a Budapesten 2017-ben megrendezendő úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi világbajnokság megrendezésével összefüggésben megteremti annak a lehetőségét, hogy a rendezvényhez szükséges beruházások a rendelkezésre álló kevesebb mint két esztendő alatt megvalósulhassanak.

A Törvényalkotási bizottság mai ülésén elhangzott hozzászólásokra és az előterjesztő véleményére szeretnék hivatkozni, amikor kiemelném ennek a jelentőségét, ami most előttünk fekszik, a törvényjavaslat jelentőségét.

Bánki Erik képviselőtársam, a törvényjavaslat egyik szerzője, előterjesztője a „világ egyik legna-

gyobb sportrendezvényét kapta meg Magyarország” jelszóval illetve a rendezvényt, és hogy ez akkora lehetőség, amellyel az országnak élnie kell. Képviselőtársam, egyetérték ezzel a véleményével.

Szilágyi György képviselőtársam azt mondta a Törvényalkotási bizottság ülésén, hogy rendhagyó tárgyalásként éli meg a törvényjavaslat tárgyalását, hiszen van megfelelő indok és cél, amiért érdemes a törvényjavaslatot konszenzussal elfogadni a megfelelő megtárgyalása után.

Az ötpárti konszenzus, ahogy utaltak rá az előttem szólók, egy konstruktív megbeszélés eredményeképpen jött létre, és azt gondolom, hogy azok az olimpiai sportágak és azok az olimpiai versenyszámok, amelyek ezen világrendezvény keretében hazánkban megrendezésre kerülnek, olyan hagyományokon alapulnak, amelyeket érdemes továbbvinni és amelyekhez érdemes a konszenzusus támogatást megadni.

A Törvényalkotási bizottság technikai és nyelvhelyességi módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg, és ezt követően 31 igen szavazattal egyhangúlag támogatta az előterjesztést. Az ötpárti egyeztetés eredményeképpen bízom abban, hogy egy konszenzusus javaslat született, és számítunk a zárószavazásnál minden párt képviselőjének a szavazatára.

Az előttünk álló idő rövidségére tekintettel is a résztvevőknek eredményes munkát kívánok, és azt gondolom, hogy jó döntéshozattal a munka felgyorsítható. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Galambos képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 10-10 perc, a független képviselőknek összesen 3 perc áll rendelkezésükre. Először az írásban jelentkezett képviselők felszólalása következik. Előre bejelentette felszólalási szándékát Bánki Erik képviselő úr, Fidesz. Kérdezem, élni kíván-e a felszólalással. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem, hiszen előterjesztőként, gondolom, elmondta álláspontját, véleményét.

Akkor megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Amit Bánki Erik elmondott, mind igaz, és szinte meg is indokolta azt, hogy a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom is miért támogatja ezt a törvényt.

Magyarország a világ sportéletében kiemelkedő szerepet tölt be, nincs még egy olyan ország, amely a lakosságához mérten oly sok olimpiai bajnokot és annyi jelentős sporteseményt adott volna a sportvilágnak, mint hazánk. A Jobbik éppen ezért fontosnak és kiemelt jelentőségűnek tartja azt az irányt, hogy racionális alapon, de minél több és jelentősebb nemzetközi sporteseményt legyen képes az ország megrendezni, és valóban ilyen verseny a vizes világbajnokság is a FINA rendezésében. Úgy érezzük, hogy

ez egy kiemelten fontos lehetőség és egy kiemelten fontos megtiszteltetés is az országnak, hogy megrendezhetjük ezt a sporteseményt.

Valóban úgy éreztük a mai nap folyamán, reggel 10 órakor már egy ötpárti egyeztetés volt, és utána folyamatosan dolgoztunk azon, hogy most a Ház előtt legyen ez a törvényjavaslat abban a formájában, amit legtöbben támogatni tudunk, hogy valóban egy konstruktív együttműködés volt, ami, úgy érezzük, hogy talán fedi azokat a mondatokat, amiket Orbán Viktor is mondott, hogy nemzeti ügyként kezeljük ezt a világbajnokságot, hiszen át kell érezni ennek a lehetőségét.

Vizsont rátérve a törvényre, engedjék meg, hogy egy-két negatívumot megemlítsék, nem is magával ezzel a törvénnyel kapcsolatban, hanem azzal kapcsolatban, hogy mire világít rá most jelen pillanatban ez a gyors törvényalkotási folyamat.

A Nemzetközi Úszósövetség - az ismertebb néven FINA - döntése, ami szerint a 2017. évi vizes világbajnokságot hazánk rendezheti meg, viszonylag váratlanul ért mindannyiunkat. Az ilyen rangos és nemzetközileg is kiemelkedő, jelentős esemény megrendezéséig valóban igen rövid idő áll rendelkezésre, mindössze szűk két év. A felkészülésre rendelkezésre álló idő rövidsége valóban egyedi elbánást indokol a tervezett beruházások biztonságos megvalósítása érdekében. Mindezekre kitér az előttünk fekvő törvényjavaslat indokolása is.

(20.10)

A törvényjavaslat áttanulmányozása után arra a megállapításra jutottam, hogy azért van szükség az előttünk fekvő törvényjavaslat elfogadására, mert a jelenleg hatályos jogrendszerünk nem teszi lehetővé azt, hogy a hazánk számára oly fontos nemzetközi hírnevünk és elismertségünk szempontjából kiemelkedő jelentőségű esemény megrendezéséhez a szükséges lépéseket megtegyük.

A törvényjavaslat arról rendelkezik, hogy a szükséges beruházások megvalósítása elől a bürokratikus akadályokat elhárítsa, a tervezett beruházást az egyéb beruházásokra, így az egyes magyar vállalkozások és magánemberek beruházásaira vonatkozó szabályok és korlátok hatálya alól kivonja. A javaslat oldalakon keresztül sorolja, hogy mely építési, tűzrendészeti, vízügyi vagy éppen közterület-használati szabályok nem vonatkoznak a beruházásra. Részletesen rendelkezik arról a javaslat, hogy az egyébként szükséges hozzájárulásokat, engedélyeket az illetékes hatóságok szinte azonnal kötelesek megadni, kizárva ezzel a hozzájuk benyújtott kérelmek tartalmi értékelését, illetve kizárva ezzel az eljáró hatóságok érdemi eljárását.

A hatóságok döntési és mérlegelési jogának csorbítása, az ügyintézési határidők irreális mértékűre történő lerövidítése, valamint az ellenőrzési jogosultságok részleges kizárása gyakorlatilag statisztika-

szerepre kárhozhatja mindazokat, akik egyébként a jogszabály erejénél fogva felelősek lennének egy tervezett beruházás megfelelőségéért. A javaslatba foglalt beruházásért egyetlen személy lesz felelős, aki tevékenysége során nincs kötve a mindenki másra vonatkozó szabályok többségéhez; a javaslat a beruházást gyakorlatilag a hatályos magyar jogrend felett álló projektté kívánja tenni.

Nem is lenne ezzel egyébként probléma, hogyha egyébként is Magyarországon gördülékenyen működne és gördülékenyen mennének ezek az eljárási folyamatok más esetekben is. De azt kell tapasztalnunk, hogy ez még nagyobb kontrasztot ad ezen projekt között és azon projektek között, amiket bárkinél meg kellene valósítani. És felmerül a kérdés, hogy vajon miért szükséges a beruházást oly sok szabály alól kivonni. Hát azért, mert rövid az idő, és a magyar szabályok ezt nem tennék lehetővé. És vajon tényleg nem lehetséges a megvalósításhoz szükséges engedélyezési és beszerzési eljárásokat ennyi idő alatt lefolytatni? És azt kell mondanunk, hogy sajnos ki kell jelenteni, hogy normális ügyintézésre nincs elég idő. Ha a vb biztonságos megrendezését vesszük figyelembe, akkor egy normális ügyintézési menetben valóban egyáltalán nem lenne erre idő. Viszont ha az engedélyezéssel és a beszerzéssel kapcsolatos eljárásaink - és ez rámutat erre az egészre - ennyire bonyolultak és vonatottak, akkor miért nem változtatjuk meg azokat is, vagy miért nem gondolkozunk el azon, hogy esetleg valamikor változtatni kellene rajta, hogy ne csak ezen egyetlen projekt esetében menjenek gördülékenyen a folyamatok.

Ezekre a kérdésekre természetesen sem a törvényjavaslatban, sem az előterjesztők által hozzáfűzött indoklásban nem találunk választ. Ezek a kérdések azonban valamennyi, beruházni, építeni, tenni akaró magyar emberben megfogalmazódnak. Utalnék miniszterelnök úr 2010-ben tett azon kijelentésére, miszerint Magyarország egy akadálypálya a hivatali útvesztők és a burjánzó bürokrácia miatt.

Valóban, a helyzet azóta mit sem változott, ezért szükséges most nekünk, országgyűlési képviselőknek egyedi ügyben döntést hoznunk. Az egyedi döntésünk, amellyel mintegy varázsütésre eltávolítjuk a bürokratikus akadályokat a tervezett beruházás megvalósítása elől, nem oldja meg azt a helyzetet, hogy Magyarország továbbra is egy akadálypálya marad mindenki más számára. A rendszerszintű problémákat egyedi döntéssel megoldani nem lehet, az előkészítetlen egyedi döntések csak tovább rontják a kialakult helyzetet azzal, hogy azt a képzetet táplálják az állampolgároknál, hogy a hatályos szabályok csak tájékoztatásul szolgálnak, azok gyakorlatilag egy tollvonással áthághatók, semmisenek tekinthetők. Ez a tendencia azon túl, hogy szomorú, rendkívül kártékony is a nemzet szempontjából.

A törvényjavaslat által megoldani kívánt problémára visszatérve, a javaslattal szemben kritikaként fogalmazható meg, hogy nem tartalmaz garanciális elemeket arra vonatkozóan, hogy a beruházás meg-

valósulásának veszélybe kerülése esetén milyen lehetőségek és eszközök állnak rendelkezésre, illetve milyen módon ellenőrizhető a megvalósítás és ki által, de erre, ugye, kaptunk egy ígéretet, és itt el is hangzott, hogy ebben is előre tudunk lépni.

Tehát a javaslattal kapcsolatosan összességében megállapítható, hogy az azt életre hívó cél, a 2017-es vizes világbajnokság megvalósíthatóságának biztosítása Magyarországon támogatandó, azonban az átláthatóság ilyen mértékű korlátozása, az ellenőrzés és a garanciák teljes hiánya véleményünk szerint azért elfogadhatatlan, és ezen javítani kell. De ezen még, ugye, változtathatunk, éppen ezért javasolta a Jobbik az ötpárti egyeztetésen, hogy a frakcióval rendelkező ellenzéki pártok delegálhassanak egy-egy szakembert a világbajnokság szervezőbizottságába, és ezt el is fogadták a kormánypártok, és azt mondtam, hogy ez egy garancia lehet.

Valóban, mi is úgy gondoljuk, mint ahogy azt miniszterelnök úr is mondta, hogy a 2017-es világbajnokság rendezése csak akkor lehet sikeres, ha azt közös nemzeti ügyként kezeljük, és megvalósul egy összefogás az ügy érdekében a parlamenti pártok között. A Jobbik ma is bizonyította, nyitott erre az összefogásra. Ezt a megfogalmazott kritikai észrevételeink mellett a szavazatunkkal is bizonyítani fogjuk a holnapi nap folyamán is, tehát meg fogjuk szavazni a törvényt, ezt előre mondhatom. De összefogás csak akkor lesz az ügyben, ha ezt önök is akarják, nem szavakban, hanem tettekben. Nagy figyelemmel várjuk továbbra is a tetteket, és valóban úgy érezzük, hogy bizakodásra ad okot ez a mai nap, hogy ezt tényleg politikán felüli nemzeti ügyként tudjuk kezelni, és valóban egy olyan világbajnokságot tudunk rendezni 2017-ben, amely az országnak a javára fog válni, amely az ország hírnevét öregbíteni fogja, és egy olyan jó hangulatú világverseny lesz, amely a későbbiek folyamán alapot adhat arra, hogy más, nagyszabású világversenyekre is eséllyel pályázhassunk. Hiszen lesz mögöttünk egy olyan nagyon fontos világverseny, amelynél bizonyítani tudjuk azt, hogy alkalmasak vagyunk a rendezésre, alkalmasak vagyunk az összefogásra komoly ügyek mentén, és nem csak a széthúzás és a vitatkozás jellemezheti a parlamentet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szilágyi képviselő úr. Megadom a szót Szászfalvi László képviselő úrnak, Kereszténydemokrata Néppárt.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a Budapesten 2017-ben megrendezendő úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi világbajnokság megrendezésével összefüggésben megteremti annak a lehetőségét, hogy a rendezvényhez szükséges beruházások a rendelkezésre álló kevesebb mint két év alatt megvalósulhassanak. Hozzáteszem, hogy önmagában ez a döntés is egy óriási sportdiplomáciai siker Magyar-

ország számára, amihez nagyon sokaknak sokat kellett tenni, hogy valóban realizálódhassék ez a döntés.

A Dagály fürdő területén egy olyan 5 ezer férőhelyes uszoda építése szükséges, amelyet mobil lelátókkal 18 ezresre lehet bővíteni. Ennek érdekében szükséges a közigazgatási hatósági eljárásoknak a felgyorsítása. A törvény rendelkezik a beruházás területére vonatkozó sajátos településrendezési szabályok, a kisajátítási eljárás, illetve az árvíz- és tűzvédelem tekintetében is.

A törvény kinyilvánítja, hogy a beruházás, illetve a beruházás érdekében kötendő szerződések kiemelten fontos közérdeket szolgálnak. Építettként a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság került kijelölésre, és a zökkenőmentes átmenet biztosítása érdekében a törvény kimondja, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. a beruházás tekintetében a korábban építettként eljáró Nemzeti Sportközpontok költségvetési jogutódjának tekintendő.

A beruházással összefüggő közbeszerzési eljárások gyorsítása érdekében a törvény szerint lehetővé válik, hogy a beruházással összefüggésben a lehető leggyorsabban lebonyolítható közbeszerzési eljárásforma kerüljön alkalmazásra. Ugyanezen cél érdekében a törvény a beruházással összefüggő közbeszerzési eljárásokat kiveszi a közbeszerzések központi ellenőrzéséről és engedélyezéséről szóló kormányrendelet hatálya alól. A közbeszerzési eljárások jogszerűségét a magyar jogrendszer egyéb szabályai biztosítják, ugyanakkor ezzel a megoldással a beszerzések tekintetében többhetes határidő-rövidítés érhető el.

Az átláthatóság és a verseny biztosítása érdekében ugyanakkor a törvény előírja, hogy minden esetben legalább három ajánlattevőt kell ajánlattételre felhívni, és az ajánlatok értékelési szempontja kizárólag a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatás lehet.

(20.20)

Az átláthatóság érdekében rendelkezik továbbá a törvény arról, hogy a közbeszerzési eljárások lényeges dokumentumai nyilvánosak és megismerhetők. A törvény sajátos beépítési követelményeket határoz meg a létesítményfejlesztés helyszínéül szolgáló ingatlan tekintetében. Az eltérő szabályok megalkotása azért indokolt, mert a vizes világbajnokság megrendezéséhez egy sajátos építmény megépítésére van szükség, melynek tekintetében az általános szabályok alkalmazása több tekintetben megoldhatatlan, továbbá külön jogszabály alkotására ad felhatalmazást, amelyben a kulturális örökség védelmére vonatkozó törvény előírásaitól eltérő szabályok állapíthatók meg. Ennek indoka az, hogy az építkezés rendkívül feszített ütemét össze kell hangolni a régészeti feltárás érdekeivel. Ezt a célt megfelelő rugalmasságot biztosító kormányrendeleti szabályozással lehet elérni.

Tisztelt Ház! A beruházás részét képezi egy ideiglenes létesítményként funkcionáló, mintegy 14 ezer

személy elhelyezésére szolgáló lelátó létesítése, amely azonban csak a világbajnokság időtartama alatt fog fennállni, a verseny megrendezését követően elbontásra kerül. Ezen lelátók ideiglenes jellegére tekintettel szükséges a rájuk vonatkozó speciális szabályokat megállapítani, amelyek alapvetően tűzvédelmi és katasztrófavédelmi szempontok alapján kell hogy megállapításra kerüljenek. Erre tekintettel a törvény a katasztrófák elleni védekezésért felelős minisztert hatalmazza fel a létesítés feltételei részletes szabályainak megalkotására. Tekintettel e létesítmény ideiglenes jellegére, a törvény kimondja, hogy az épületek létesítésére vonatkozó általános építészeti követelményeket e lelátók tekintetében nem kell alkalmazni.

Ugyancsak speciális szabályozást kíván az úgynevezett óriás toronyugrás versenyszám megrendezéséhez szükséges létesítmény elkészítése. Ez a létesítmény szintén ideiglenes jellegűnek tekintendő, hiszen csak a versenyszám lebonyolításának idejére kerül felállításra, azt követően végleges jelleggel elbontásra kerül. Tekintettel arra, hogy a létesítmény csak rövid ideig fog fennállni, annak létesítése kapcsán nem indokolt az állandó jellegű épületek létesítése kapcsán egyébként alkalmazandó szabályok betartása. Az óriás toronyugrás versenyszám lebonyolítása idejére a Dunán várhatóan hajózási korlátozást kell elrendelni, erre tekintettel a törvény szintén felhatalmazza a kormányt, hogy a vízi rendezvény engedélyezésével kapcsolatos általános szabályokhoz képest speciális szabályokat állapítson meg.

A törvény biztosítja annak lehetőségét, hogy a települési önkormányzat a tulajdonában lévő önkormányzati vagyont az állam javára versenyeztetés mellőzésével, akár ingyenesen is átruházza. Ezt a kivételt a nemzeti vagyonról szóló törvény általános szabályai alóli kivétel megteremtése céljából indokolt a törvénybe beiktatni.

Tekintettel arra, hogy a beruházás megvalósítására a kormány, illetve a jelen törvény elfogadásával az Országgyűlés döntött, illetve dönt, indokolt a törvényben rögzíteni azt, hogy a beruházás finanszírozására szolgáló források felhasználásával kapcsolatban további jóváhagyásra nincs szükség. A beruházás mind az alapépület, mind az ideiglenes kiegészítő létesítmények tekintetében jelenleg nem állami tulajdonban lévő ingatlanon valósul meg, ezért a törvény fő szabályként rendelkezik arról, hogy az építettként az ingatlan tulajdonosával kösse meg a beruházás megvalósításához szükséges megállapodásokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Összefoglalva: egy óriási lehetőséget kaptunk, egy óriási lehetőség mind gazdasági, turisztikai, közösségépítési, mind az utánpótlás-fejlesztéssel kapcsolatos lehetőségek tekintetében. Óriási lehetőség, amely óriási felelősséggel kell hogy párosuljon. Nagyon nagyon fontos, mint ahogy többen elmondták előttem, hogy ez az óriási lehetőség felelősséggel és összefogással kell hogy megvalósuljon, realizálódjék, és valóban kialakulhat egy nemzeti összefogás ennek a nagy ügynek a megvalósítása érdekében, ami bizonyára előremutató és jövőbe mutató lehet mind az

Országgyűlésben, mind pedig az egész társadalom életében. Megmozgatja nemcsak a politikai, hanem a gazdasági, a civil szférát, a sportéletet, az utánpótlást, a fiatalokat. Sok-sok magyar fiatal előtt olyan példaképek szerepelhetnek itthon, Budapesten, a nemzet fővárosában, ami hosszú-hosszú évtizedekre meghatározhatja az egyébként is sikeres vizes sportágakat Magyarországon.

Bizonyos vagyok abban, hogy ha ezzel az óriási lehetőséggel, felelősséggel és összefogással tudunk élni, akkor egy nagyon sikeres világbajnokságot rendezhet Magyarország, amely bizonyára sok-sok sportsikert is fog tartalmazni, és bizonyára hosszú évekre, évtizedekre meghatározhatja Magyarország gazdasági fejlődését és politikai, közéleti fejlődését is.

A KDNP természetesen maximálisan támogatja az előterjesztést, és kérem, hogy az egész parlament, minden frakció támogassa ezt a nagyon fontos, szent ügyet.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Varga László képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, egy olyan indítványról beszélünk ma, egy olyan törvényjavaslatról, amelyet megelőzőt ötpárti egyeztetés, részint a frakcióvezetők között még néhány héttel ezelőtt, részint ma délelőtt is egyeztetünk arról, hogyan lehetne a rövid határidőknek megfelelő, mégis szakszerű és hatékony megoldásokat választani.

Valóban nem túl gyakori az elmúlt hónapokban, években az, ami e törvényjavaslat kapcsán elmondható, vagyis hogy az ellenzéki javaslatok is meghallgatásra találtak. Egy olyan előterjesztésről beszélünk, amely szerintem komoly társadalmi támogatottsággal is bír, hiszen a vizes sportágak hagyományosan magyar sikersportágak az olimpiák tekintetében is, és ha csak a vízilabdát emeljük ki, nyilván egy olyan látvány-csapatsportágról beszélünk, amely tradicionálisan nagy sikereket tudhat maga mögött, és reméljük, maga előtt is. Tehát mindenképpen egy olyan nemzetközi torna, egy vb rendezése előtt áll 2017-ben Magyarország, amelyen komoly sikereket érhet el, és ennek komoly társadalmi támogatottsága is lehet.

Sokszor indok nélkül tárgyal az Országgyűlés nagyon gyorsan, kapkodva különböző jogszabályokat. Ezeket rendszeresen el is mondjuk, én is számtalanszor mondtam el ezt az Országgyűlésben más javaslatok kapcsán. Azonban most az a helyzet, hogy sikerült ezt a rendezési jogot elnyerni, még ha Mexikó visszalépése kapcsán is - mondjuk ki ezt is -, ami indokoltá teszi a gyors gondolkodást arról, hogy merre tovább. Indokoltá teszi azt, hogy ezt a folyamatot, amennyire lehet, rendezett mederben, de gyorsítsa az Országgyűlés a saját keretei között.

A műszaki tartalomról nyilván nagyon sokan nagyon sokat fognak még vitázni a közéletben, azonban ez mégis egy pályázat része volt. Azt gondolom, hogy akár csak a londoni olimpián, ahol az ottani uszodakomplexumnak is volt állandó része, amely az olimpia után is rendelkezésre áll az ottaniaknak, de voltak mobil, ideiglenes lelátószakaszok ott is és ideiglenes építmények, amelyek nyilván csak az adott tornán álltak rendelkezésre, úgy ítélem meg, hogy ez egy jó döntés, hogy egy állandó 5 ezer főről beszélhetünk az uszodakomplexum kapcsán, és mintegy 14 ezer fő elhelyezésére ideiglenes lelátók szolgálnak. Ez is azt mondhatja velem, hogy jó lehet ez az előterjesztés ebben a formában, és megalapozott a történet.

Hadd mondjam el az Országgyűlés nyilvánosság előtt, és azoknak is, akik még ezen az órán követik az Országgyűlés munkáját, hogy ezzel együtt a dél-előtti egyeztetésünkön is már jeleztem, hogy több aggályunk is van az előterjesztéssel kapcsolatban, és módosító javaslatokat is tettünk azért, hogy jobb legyen ez az előterjesztés. Néhány dologban meg fog maradni nyilván a kérdőjel az ellenzéki képviselőkben, lehet, hogy lesz, aki ezt még keményebben elmondja. Nyilván egy olyan helyzetben, amikor a közbeszerzések ilyen formában dőlnek el, amikor a hatósági eljárások ennyire lerövidülnek, ebben van kockázat. De azt is mondjuk el, hogy egyébként példa nélküli, hogy ilyen volumenű rendezvényt ennyi idő alatt próbál meg egy ország lebonyolítani. Azt gondolom, hogy ez a küzdelem összességében a sok kockázattal és a sok kérdőjellel együtt is támogatandó inkább, ennek szól az összefogás lehetősége ebben a konkrét indítványban.

Kifogásoltunk jó néhány dolgot, és a XIII. kerületi képviselőnk, Hiszékeny Dezső is tett javaslatokat, illetve a XIII. kerületi önkormányzattal is folytattak egyeztetéseket. Ezt mondta az államtitkár úr is.

(20.30)

Örülök annak, hogy a TAB javaslata a parkolóhelyekre vonatkozó javaslatunkat akceptálta. Azt gondolom, hogy egy ilyen volumenű világbajnokság kapcsán 150 személygépkocsi elhelyezésére alkalmas parkolóhely édeskevés lett volna. Ebben növelték a létszámot.

Komoly aggályunk volt a zöldegyeztetéseket figyelembe véve, az érintett területek fapótlása kapcsán. Ugye, több mint ötszáz fa található az érintett ingatlanokon a XIII. kerületben. Az eredeti javaslat gyakorlatilag nem tette volna kötelezővé ezeknek a pótlását adott esetben, ha az építkezések során ezek kivágásra kerülnek. Az egyébként, hogy a XIII. kerület erre vonatkozó rendelete vonatkozik a javaslatra, illetve hogy a XIII. kerülettel kötelező egyfajta megállapodást kötnie az építetőknek a fapótlásról, megfelelő garanciát jelenthet, hiszen ez feltétele is a használatbavételi engedélynek az uszodakomplexum esetében. Azt gondolom, előrevitte az ügyet, hogy ezt sikerült elfogadni.

Nem riogatásból, hanem komoly aggályunk volt annak kapcsán, hogy az árvízvédelemmel mi a helyzet. Rendelkezett néhány bekezdése ennek a javaslatnak az árvízvédelmi kérdésekről. Nem véletlenül kell ezt az asztalra tenni, hiszen néhány éve volt az elmúlt száz év legnagyobb árvize a Dunán, és fel kell készülni minden eshetőségre, érintett lehet egy nagyobb árvíz esetén ez a XIII. kerületi terület. Hogy befogadták azt a javaslatunkat, amely úgy szól, hogy az árvízvédelmi mű megvalósítása a létesítményfejlesztési ingatlanon létesítendő épületre vonatkozó használatbavételi engedély kiadásának a feltételét képezi, magyarul, hogy akkor lehet használatba venni az elkészült létesítményt, ha megfelelő és az előírásoknak megfelelő az árvízvédelmi létesítmény, ez is megfelelő garancia.

Volt még számos javaslatunk, egyet még itt had emeljek ki, hogy annyi mindenre kapott már felhatalmazást a kormány, és annyiszor vitáztunk akár Bánki Erikkel is annak kapcsán, hogy ez rendben van-e. Itt is volt az előterjesztésben nem szereplő ingatlanok bevonására, további ingatlanok bevonására lehetősége a kormánynak. Én ezt egy példaértékű dolognak tartom, remélem, más előterjesztéseknél is figyelni fognak erre, az általános felhatalmazás helyett sikerült beszélnünk arról önnel is meg a kormánybiztos úrral is, hogy mi a konkrét probléma. Az a konkrét probléma, hogy az ugrótorony létesítésének a helye még nem tudható ebben a pillanatban. Ezért sikerült úgy módosítani ezt a javaslatot, hogy erre vonatkozzon a kormánynak adott felhatalmazás, a többi ingatlan pedig tételesen szerepel az 1. számú mellékletben. Azt gondolom, hogy ez egy olyan kompromisszumos javaslat volt, ami erre konkrétan feltétlenül szükséges volt, egyéb felhatalmazás meg nem szükséges ebben a tekintetben.

Összességében véve azt tudom mondani, hogy ez egy nagyon nagy kihívás az ország előtt. Szerintem ez önöket is ennyire meglepte, tehát nyilván örömteli, hogy sikeres volt ebben Magyarország, de legalább akkora meglepetés lehetett ez önöknek is, mint sokaknak az országban, pozitív értelemben mondom persze. A szűk határidőkkel együtt azt mondom, hogy ez a javaslat úgy, hogy a módosító indítványainkat befogadták, illetve sikerült a Törvényalkotási bizottság előtt ezeket módosító indítványba önteni, így támogatható.

Szeretnénk azonban a továbbiakat is figyelemmel kísérni, a beruházás megvalósítását is és azt, hogy mi a sorsa ennek a világbajnokságnak. Reméljük, komoly, nagy nemzetközi sikert ér el itt Magyarország sportszakmai téren is meg konkrétan is, tehát hogy a csapataink és a sportolóink is sikeresek tudnak majd lenni. Ehhez, azt gondolom, hogy nekünk a megfelelő feltételeket biztosítanunk kell még a nehéz körülmények között is, amit nyilván látni kell, a költségvetés és az ország állapotának körülményeit. Ezzel együtt támogatni tudjuk a javaslatot, és azt gondolom, hogy az egyeztetés körülményei, a mechanizmusok példaértékű kellene hogy legyen számos területére az életnek Magyarországon.

Abban reménykedem, hogy a kormánypártok az emberek hétköznapjait alapvetően érintő javaslatokban hasonlóan figyelembe fogják venni már a javaslatainkat, és egyébként a sportélet tekintetében is felvetődhet az is, hogy a későbbiekben konszenzusos döntések határozzák meg az egyes sportfejlesztéseket, nem úgy, mint például a felcsúti létesítmény esetében, vagy meghallgattatnak az ellenzéki vélemények adott esetben, például a kötelezően bevezetendő szurkolói kártyával kapcsolatos aggályok kapcsán is.

Azt szeretném jelezni Bánki képviselőtársamnak is és mindenkinek, aki ezekben dönthet, hogy nyitottak vagyunk ezeknek a jogszabályoknak a megjavítására is a sportszerető állampolgárok és a magyar emberek érdekében. Köszönöm, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga képviselő úr. A következő hozzászóló Schiffer András képviselő úr, frakcióvezető úr, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Rám hárul az a hálátlan feladat, hogy megbontsam ezt a kibontakozó nagy nemzeti egységet. A céllal, amit a betervezők megfogalmaztak, természetesen egyetértünk, és magát a célt, hogy Magyarország, illetve Budapest Guadalajara helyett beugróként megrendezze a '17-es vizes világbajnokságot, ezt természetesen támogatjuk. Nyilván az előnyök taglalását illetően nincsen vitánk a többi frakcióval.

Ami viszont a problémánk: kezdem rögtön az előkészítés és a benyújtás körülményeivel. Eleve nem értem azt, hogy ha van egy fontos nemzeti ügy, ami ráadásul konszenzust kíván, akkor hol van az ország felelős kormánya? Miért egyéni képviselői indítványként jön be egy ilyen javaslat? Remélem, nem azért, mert ebben az esetben még a formális hatástanulmány-készítési kötelezettségeket sem kell teljesíteni. Tudniillik, bármilyen nemes célról van szó, azt gondolom, hogy először is, ha kivételes szabályokat akar az előterjesztő, a parlament alkalmazni, akkor a minimumkövetelmény az lett volna, hogy már a betervezés előtt, illetve a betervezett indítvány indokolásában pontosan ismertetik azt, hogy a jelenleg hatályos szabályozás miért alkalmatlan a kívánt cél kiváltására, és ehhez képest ezek a határidők miért optimálisak. Nem tudjuk, hogy az ötnapos határidő mitől ötnapos határidő. Tehát még a jogi elemzést sem végezte el az előterjesztő, ez gyakorlatilag ugrás a sötétbe.

Kicsit visszajára fordítva az érvelést: abban biztosak vagyunk, hogy az itt leírt határidők egyébként alkalmassá teszik ezt a projektet, hogy megvalósuljon időre? Semmiféle elemzés nem született, hogy a várható technikai nehézségek, illetve építési követelmények mellett, a jelenleg hatályos szabályozás mellett meg lehet-e, illetve ha nem lehet, akkor miért nem lehet időben megvalósítani ezt a beruházást. Elnézést, de én még Bánki Eriknek sem hiszek hozomra. Ő azt mondja itt előterjesztőként, hogy

nem valósítható meg... - miért? Hol van az indokolás? Elnézést, az, hogy a zárszóban elmondja, az nekem édeskevés, az indítványban kellett volna ezt ismertetni.

De továbbmegyek, hol van egy hasznosulási hatástanulmány? Az egy dolog, hogy 2017-ben kerül sor a vizes világbajnokságra, de ami környezetalakítás történik ott, a XIII. kerületben a Duna-parton, illetve azok a létesítmények, amelyek felépülnek, 2017 után is itt maradnak. Láttunk bármilyen tervet az előterjesztésben, hogy ez a környezetalakítás, illetve ezek az építmények hogyan fognak hasznosulni, hogyan fog hosszú távon megtérülni ez az egész projekt? Harmadrészt és egyáltalán nem utolsósorban egy építési, környezetalakítással járó projektnél elengedhetetlen az, hogy az előterjesztő letegye a parlament asztalára a környezeti hatástanulmányt, milyen környezeti hatásokkal fog járni egy ilyen beruházás.

Tisztelt Országgyűlés! A legfőbb kifogásunk a javaslattal szemben maga a szellemisége, aminek természetesen van előzménye. 2006-ban a választásokat megelőzően nem először és nem utoljára szárba szökken a szerelem az MSZP és a Fidesz között (*Zaj.*), nagykoalíciósan elfogadták Bajnai Gordon előterjesztésére a nemzetgazdaságilag kiemelt beruházásokról szóló törvényt, ami egyébként a korrupció melegágya. A szerencsejáték-ipart akarta éppen akkor a Szocialista Párt felvirágoztatni, nem egészen sikerült, hála istennek, de továbbra is azt gondolom, és én ezt gondoltam akkor is, amikor Pintér belügyminiszter úr jött ide az elmúlt években a kiemelt beruházási törvény felpörgetésével, hogy tetszetek volna kormányozni. Ha Magyarországnak rendes kormányai lettek volna az elmúlt 10-12 évben, nem lenne szükség ilyen kiemelt beruházási törvényekre, hiszen a hatályos eljárási szabályok, illetve a közigazgatási szervezetrendszer alkalmas lenne arra, hogy ilyen projekteket kiszolgáljon.

(20.40)

Ami az ilyen speciális törvények filozófiájával a problémánk, az kettős. Pontosan azoknál a nagyberuházásoknál lazít a szabályokon, amelyek a legnagyobb környezetterheléssel járnak, leginkább képesek arra, hogy az életvilágot átalakítsák, pontosan ezeknél az ügyeknél gyakorlatilag a helyben élő emberek beleszólási lehetőségét lenullázza. Ráadásul pontosan azoknál a nagyberuházásoknál lazít a szabályokon, lazít az átláthatóságon, ahol a legnagyobb a korrupciós kockázatok. Tehát minél fontosabb egy beruházás, minél nagyobb volumenű egy beruházás, annál inkább szükség van a helyben élő polgárok részvételére, annál inkább az életvilágot a jövő generációk számára is alapvetően át tudja alakítani, és annál nagyobbak a korrupciós kockázatok.

Minél fontosabb, úgymond minél nagyobb volumenű egy beruházás, annál inkább szükség van erős közösségi ellenőrzésre, szükség van arra, hogy egy komoly környezetvédelmi felügyeleti, építési hatósági vizsgálat megelőzze az engedélyek kibocsá-

tását. Félreértés ne essék, itt nem a bürokrácia érdekeről van szó, amikor építési hatóságról, népegészségügyi, fogyasztóvédelmi vagy éppen környezetvédelmi hatóságról van szó, arról van szó, hogy a közösségi érdeket, adott esetben a jövő generációk érdekeit érvényesítsük a magánérdekekkel szemben. Önök ezt nem óhajtják, ahogy az elődeik sem óhajtották. Ez a törvény biankó csekket ad arra, hogy különböző rendeletekkel egyébként hogy lehet kiváltani az egyébkénti szabályokat.

Tisztelt Országgyűlés! Több kockázati elem van ebben a javaslatban. Egyrészt lehetőséget ad arra, hogy a fás szárú növények, fák kivágására és pótlására vonatkozó, valamint az árvízvédelemmel összefüggő előírásokat nem kell figyelembe venni. Tehát bármi építhető, bármennyi növény kivágható, az árvízvédelem pedig a pesti Duna-parton simán figyelmen kívül hagyható.

Azonkívül az eredeti előterjesztésben szerepel egy olyan szabály, hogy a létesítményfejlesztési ingatlanon létesítendő épület nem minősül magasépítménynek, magasháznak, ha az épület 30 métert meghaladó legfelső építményszintje alapterülete nem éri el a 300 négyzetmétert. Vagyis magasház is építhető olyan helyen, ahol az építési szabályozás ezt nem engedné.

Azonkívül a bontási szabályok alól is felmentést ad. Tehát engedély nélkül lehet elbontani például a pesti oldal árvízvédelmében részt vevő építményeket és mélyépítéssel meggyengíteni a védműveket. Végzett ebben a tekintetben bárki hatásvizsgálatot? Ki fogja viselni a kockázatokat adott esetben 5-6-10 év múlva?

A beruházással összefüggésben a kulturális örökség védelmére és az azzal összefüggő közigazgatási hatósági eljárásra jogszabály további eltéréseket állapíthat meg. Tehát egy műemlék jellegű fürdő szabadon pusztíthatóvá válik. Az ugrótorony mentes az építési korlátozások alól egy világörökségi területen. A törvény szerint új ideiglenes árvízvédelmi védművet, illetve védvonalat ki kell alakítani, de erről semmilyen hatásvizsgálat, szakvélemény itt legalábbis, a parlament előtt nincsen, ami a döntést megalapozhatná.

Az LMP-nek az az álláspontja, hogy helyes önmagában a cél, rendezze meg Magyarország ezt a vizes világbajnokságot, viszont meg kellene vizsgálni azt, hogy a tervezett létesítmények kiválthatók-e meglévő létesítményekkel, alternatív helyszínekkel, meglévő uszodák mellett ideiglenes lelátók elhelyezhetők-e. A törvény írja elő a szükséges hatásvizsgálatok és megalapozó tanulmányok elkészítését, adott esetben társadalmi egyeztetés lefolytatását, egyebekben pedig a törvény egyedi építési kedvezményeket csak az ideiglenes lelátók esetében adjon, az építési, környezetvédelmi, örökségvédelmi és műemlékvédelmi korlátozások feloldása nem indokolt, éppen ezért felelőtlen.

Nincs olyan szent cél, ami mindenféle eszköz igazolására felhozható. Cél nem szentesíthet eszközt. Ezek az eszközök pontosan magukban hordják a

korrupciós kockázatokat, másrészt ezek az eszközök felelőtlenül bánnak kulturális és természeti örökségünkkel. Felelőtlenség úgy idehozni egy törvényjavaslatot, hogy sem a jogi elemzést nem készítették el, hogy miért pont ilyen speciális eljárási szabályokra van szükség; felelőtlenség idehozni egy törvényjavaslatot úgy, hogy semmiféle hasznosulási hatástanulmány, semmiféle környezeti, árvízvédelmi hatástanulmány nem készült.

Éppen ezért a házszabálytól eltérést az LMP frakciója természetesen támogatta, hiszen tudatában vagyunk annak, hogy az idő rövid, viszont egy ilyen törvényjavaslatot parlamenti képviselő, egy olyan frakció, amely felelőtlenséget visel egyébként nemcsak azért, hogy Magyarországon egy jogbiztonság érvényesüljön, hanem a jövő generációk érdekeiért, nem tud támogatni, éppen ezért a törvényjavaslatot nem fogjuk tudni megszavazni. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, Fidesz.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szászfalvi László képviselőtársam gondolatához kapcsolódóan engedjék meg, hogy azokról a létesítményekről, amelyek a beruházás kapcsán létrejönnek, néhány szót szóljak. Ezek a létesítmények azért olyan céllal jönnek létre, amelynek a bemutatása során talán Schiffer András képviselőtársam aggályát is sikerül eloszlatni.

Azt gondolom - és Schiffer András képviselőtársam gondolatmenetére hadd reagáljak -, hogy amit a javaslat készítőjeként és előterjesztőjeként Bánki Erik úr megfogalmazott, arra érdemes visszautalni. A tervező személye már garanciát jelent a létesítmény egyik fontos sarokpilléréként, hiszen a Műpa valamennyiünk által ismert tervezőjéről beszélünk, aki azt támasztja alá az én olvasatomban, hogy a magyar tervezői kultúra, a magyar kivitelezői kultúra, a magyar műszaki kultúra és azok a létesítmények, amelyeket a magyar építőipar képes megteremteni és képes volt megteremteni nagy művek esetében, az kellő garancia ahhoz, hogy azok az aggályok, amelyek felmerültek Schiffer András képviselő úr hozzászólásában, ne szolgáljanak alapul arra, hogy ezt a határidőhöz kötött projektet ne valósítsuk meg.

Azt gondolom - ugorva gyorsan még a gondolatmenete végére -, az a felvezetés, amit Szászfalvi László képviselőtársam mondott, hogy a kiemelt státus, tehát a nemzetgazdaságilag kiemelt státus sem biztosítaná a megfelelő határidőt, én ezt maximálisan alá tudom támasztani. Úgy gondolom, hogy az időre való elkészülte ezeknek a létesítményeknek nem szenved ugyanakkor csorbát a garanciális elemekben. Jómagam kiemelt beruházások felügyeletét láttam el abban az időszakban, amikor kormány megbízott voltam, kérem szépen, ott a határidők azok, amelyek rövidülhetnek, és az a határidő, amit kiszámolhatott a beruházás előkészítője, ott azzal

szembesült, hogy a kiemelt beruházások státusa nem elegendő határidő ahhoz, hogy megvalósulhasson a létesítmény. Egy ilyen esemény már nem rendezhető meg 2018-ban, '17-ben van ez aktuálisan, akkor kell megcsinálni.

És szeretném aláhúzni azt, bár elment Schiffer András képviselőtársam, hogy a határidők gyorsítása a kiemelt státus okán is és a magyar hatósági engedélyezési gyakorlat ismeretében is, nyugodt szívvel és felelősséggel mondhatom, nem jelent felelőtlenséget, hiszen a katasztrófavédelemtől kezdve az alapokat biztosító, műszaki paramétereket felülvizsgáló építéshatósági eljárás mind kellő garancia arra, hogy ezek a feltételek megvalósuljanak.

Néhány szóval azért visszatérve az alap-hozzájárulásomhoz, amiért szót kértem, hogy gyorsan felvázoljam, mik is valósulnak meg, milyen létesítmények. Négy fővárosi, két balatoni helyszín köré csoportosulnak a beruházás létesítményei. Amit valamennyien tudunk, hogy a mai Dagály strandfürdő területe az első olyan fontos objektum, amelyhez új uszodalétesítmény kapcsolódik: uszodai alapépület 50 méteres versenymedencével, egy ugrómedencével és toronyépülettel, bemelegítő medencével és a kapcsolódó felszerelésekkel.

Elhhez a központi helyszínhez szeretném megjegyezni azt, hogy a mobil lelátó elbontása után fennmaradó létesítmények mind tartós használatot szolgáló létesítmények.

Annak az aggálynak az eloszlatására, hogy mi lesz a létesítményekkel azután, miután vége lesz ennek a rendezvénynek, azt gondolom, hogy kellően alapul szolgálhat az, hogy az elmúlt időszakban létesített vizes létesítményeinket, valamennyit sikerült megfelelő minőségben és jól kihasználni.

(20.50)

A főváros gazdagodik egy olyan színvonalas létesítménnyel, amelyet mind az iskolai, mind pedig a szabadidős tevékenység során jó határfokkal ki lehet használni. Azt gondolom, létesítményben nem állunk olyan jól a fővárosban sem, még uszodában sem, hogy ezen komplexum kiépítése a Dagály fürdő területén ne pótolna még egy hiátust.

Az árvízvédelmi létesítmények, amelyek itt megvalósulnak, azt gondolom, nem ilyen mobil célt szolgálnak, hanem azt, hogy az elkészülő komoly művet a mindenkori legmagasabb vízállás mellett is, az irányadó vízállás mellett is megvédjék. Tehát azt gondolom, ez jogszerű műtárgy lesz.

Az óriás toronyugrás, a torony és a medence, azt gondolom, olyan fontos látványeleme a '17-es versenynak - és ez most kerül be új elemként, nővumként ebbe a világeseménybe -, amelyet én nem féltenek a műemlék környezettől. Azt gondolom, ez olyan attrakció, ami egyébként a későbbiek során nem a Dunába építve marad és egy objektumot képezve akadályoz bármit, hanem ez a rendezvény után elbontásra kerül, viszont ez egy óriási látványosság,

amit, azt gondolom, nem is mi indukáltunk, hanem maga a rendező, a FINA projektjébe illik bele.

A Margitsziget a következő terület. Azt gondolom, hogy a 2014-es vízilabda-Eb idején megvalósult beruházások kellő alapot szolgáltatnak ahhoz, hogy megfelelő helyszín legyen a selejtezők lebonyolítására a vízilabdát illetően. Azt gondolom, azok a kiegészítő beruházások viszont, amelyeket a projekt tartalmaz, a Széchy Tamás uszoda további fennmaradását és további vízilabdasportra szolgáló funkcióját alapozzák meg, és azt gondolom, ez is egy fontos létesítményi elem.

A Császár-Komjádi uszoda. Annak idején - emlékszem -, amikor egyetemista voltam, akkor ott szocializálódtunk a vízilabda mellett. Büszkén jelentem ki, hogy Horkai György - azt hiszem, sok mindenkinek fontos név - az egyik fontos sportoló volt, jelesen a csoporttársam, akkor tanultam meg, hogy milyen az az érzés, amikor olimpikonnal tud az ember együtt tanulni és együtt örülni annak, hogy az országnak hozott sikert. Azt gondolom, a Császár-Komjádi uszoda, ahol bár megértek az állapotok arra, hogy felújításra kerüljön sor, szintén fontos helyszín lesz.

És a balatoni helyszínek. Végre valahára egy olyan nyíltvízes világeseményt rendezünk, ahol fókuszba kerül a legnagyobb állóvizünk, és azt gondolom, nemcsak a mienk, hanem Európa legnagyobb állóvíze, illetve Közép-Európa - ha most nem jól fogalmaztam, akkor elnézést - legnagyobb állóvíze, és ez a létesítményfejlesztés, ami a nyíltvízi eseményekre szolgál, szintén komoly lehetőséget ad arra, hogy a továbbiakban is világeseményeket rendezhessünk.

Még egyszer szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy a beruházás mentesítése bármely olyan eljárás alól, amely közbeszerzéssel függ össze - Szászfalvi László szintén szolt erről -, nem azt szolgálja, hogy ez a beruházás ne a legjobb kondíciókkal és legjobb árfekvéssel valósuljon meg. Azt gondolom, nem osztom Schiffer András képviselő úr aggályait.

Ennek az összefogásnak, ami Magyarországon megvalósult ebben a kérdésben mind műszakilag, mind szakmailag, mind pedig a sport szempontjából, kiemelkedő a példaértéke, ezért kérem, hogy támogassák. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ketten jelezték, hogy szeretnének még szólni: Szilágyi György képviselő úr, Jobbik, 50 másodpercre; aztán Varga László.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. E rövid időben nem szerettem volna hozzászólni, és nem szerettem volna mélyen belemenni a múltba, de ha már Galambos képviselő úr elkezdte ezt mondani, attól, hogy van egy jó kivitelező, esetleg attól, hogy van egy jó tervező, még semmi nem változik, ami megvolt a múltban mind az MSZP-, mind a Fidesz-kormányok alatt: a szocializmusban elindult folyamat alapján építsünk valamit, aztán azt avassuk fel, adjuk át, élvezzük egy verseny erejéig, majd utána hagyjuk lerohadni. Így volt ez

egyébként például - ha már ön említette - a Margitsziget esetében is: a 2006-os úszó-Eb-re 1,7 milliárdos létesítményt épített az akkori MSZP-kormány, majd az elkövetkezendő időszakban a NUSI, akinek rendben kellett volna tartani, egyetlen fillért sem kapott, így 2014-re 800 millió forintba került, hogy felújítsuk ezt a létesítményt.

Tehát nagyon fontos szempont lesz az, hogy hogyan tudjuk ezeket a létesítményeket a továbbiakban majd karbantartani, fejleszteni és az állagmegóvást biztosítani. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engem is talán Schiffer képviselőtársam hozzászólása ihletett meg e rövid időre. Nyilván én is elemezhetném azt, hogy milyen módon érhető tetten többször például a különutas politikájukban, a külön indulásuk kapcsán az együttműködésük a kormánypártokkal, mégse erre helyezném ennek a napirendnek a kapcsán a hangsúlyt.

Felvetett még két dolgot itt: kifejezetten zöldszempontokat, a fapótlás szempontjait és az árvízvédelmi szempontokat; ő is, más is. Hadd erősítsem meg, hogy a mi javaslatunkra került be a fapótlás, aminek kapcsán a XIII. kerülettel is meg kell állapodni, teljes körű fapótlást kell adott esetben tenni, és az árvízvédelmi létesítmény kapcsán az építendő elsőrendű árvízvédelmi művet létesít, a használatbavételi engedélyig ennek el kell készülnie. Ez az Újpesti rakpartot is magában foglaló területen van. *(Az elnök csejengéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Tehát azt kell mondjam önöknek, hogy ez a két bekerült módosító indítványunk jobbá tette az előterjesztést. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy hozzá kíván-e valaki szólni még a fennmaradt időkeretekben. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem. Tisztelt Országgyűlés! Az összevont vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, Bánki Erik képviselő úrnak, aki a fennmaradt 9 perc 15 másodperces időkeretben kíván válaszolni a vitában elhangzottakra.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen valamennyi, a vitában felszólaló képviselőnek az általa elmondottakat. Köszönöm szépen azokat a támogató és bátorító szavakat, amelyeket kaptam, és köszönöm szépen azokat a figyelemfelhívó megjegyzéseket, amelyeket a törvényjavaslat alapján tettek, illetve azt az aggodalmat, ami a kétségkívül komoly kihívást jelentő rendezéssel és a beruházások végrehajtásával kapcsolatban felmerülhet.

Ha megengedik, akkor igyekszem válaszolni a vitában elhangzottakra. Ha a képviselőtársaim meg-

tiszteltek a véleményükkel, akkor én is igyekszem ezt számukra viszonzni.

Szilágyi György képviselő úr, Jobbik Magyarországért Mozgalom. Nagyon örülök annak, hogy a képviselő úr is nemzeti ügynek tekinti a vizes világbajnokság megrendezését, illetve hogy a Jobbik frakciója támogatja az indítványunkat, és ezzel azt segíti, hogy valóban 2017 nyarára érdemben, kiváló minőségben és a lehető legjobb ütemezéssel készüljenek el a beruházások, és készüljünk föl magának a rendezvénynek a megszervezésére.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Abban, hogy egyedi bánásmódot igényel a rövid felkészülési idő miatt, teljesen egyetértünk. Értem a képviselő úrnak azt a megjegyzését is, hogy jobban örülne annak, ha az alapszabályozásnak köszönhetően nemcsak egy ilyen kiemelkedő esemény - ráadásul egy olyan világesemény, amire az átlagosnál kevesebb felkészülési időnk van - élvezne ilyen prioritást, hanem normál esetben azok a beruházások, amelyek a piacon, az üzleti életben akár önkormányzatok számára valósulnának meg, azok is rövidebb ügyintézési határidőt érdemelnének.

Azt gondolom, a kormány az elmúlt időszakban nem keveset tett az ügyintézési idők lerövidítésével annak érdekében, hogy ezek a beruházások minél rugalmasabban, minél gördülékenyebben mehesse- nek végbe. Egyetérttek viszont a képviselő úrral abban, hogy még van hova továbbfejlődni. Valóban, magam is látom azt, akár az önkormányzati világban, akár az üzleti világban, hogy mennyi problémával, mennyi bürokratikus intézkedéssel bajlódhatnak azok, akik akár uniós támogatásokat igénybe véve, akár csak szimplán saját forrásaikat kockáztatva teremtenének munkahelyeket, vagy éppen igyekez- nének a versenyképességük javítására.

Támogatják a világbajnokság rendezését, amit nagyon köszönök, és megjegyezte a képviselő úr, hogy az átláthatóságnak nagyon fontos szerepe lesz; azt gondolom, ezt Fürjes Balázs kormánybiztos úr is a javaslataival alátámasztotta és megtette. Külön köszönöm a kormánybiztos úrnak, hogy érezte olyan fontosnak ezt a törvényjavaslatot, hogy személyesen is itt ül végig a vitán. Azt gondolom, a törvényjavaslat, a 2. § (3) bekezdésében kifejezetten ezzel a kérdéssel kíván foglalkozni, mégpedig azzal, hogy az átlagos eljárásokénál nagyobb nyilvánosságot kíván teremteni ennek a beruházásnak.

(21.00)

Ha tényleg arról beszélünk, hogy ez nemzeti ügy - nem is tehetünk másként -, akkor a személyes adatok védelmén kívül minden egyes adat nyilvános lesz. Ezt kormánybiztos úr külön ígérte az ötpárti egyeztetésen, és a törvényjavaslat maga is garanciát jelent erre. Ebben is teljes mértékben egyetértünk.

Szászfalvi László képviselőtársamnak, a KDNP részéről, köszönöm a támogatást, a frakciójának is. Egyetérttek azzal, amit megjegyzett a képviselő úr, miszerint nemcsak gazdasági, hanem sportágfejlesztési szempontból is kiemelkedő jelentőséggel bír ez a vizes vb. Itt igazából hét versenyszámban indulnak versenyzők a világbajnokságon, úszásban, hosszú távú úszásban, szinkronúszásban, műugrásban, vízilabdában, óriás toronyugrásban, és van egy nagyon érdekes száma még a világbajnokságnak, ami kapcsolódik hozzá, ez pedig a mastersversenyek.

Azt gondolom, nemcsak az utánpótlás részére lesz óriási felhajtóerő egy ilyen világbajnokság megrendezése, hanem a sportolóink számára is kiváló bizonyítási lehetőséget fog jelenteni. Miért gondolom ezt? Nézzük vissza a legutolsó világbajnokságot! Dohában, 2014-ben hat magyar aranyéremmel gazdagodtunk az úszásban, Berlinben, az utolsó Európa-bajnokságon öt aranyat szereztünk, az ifjúsági olimpián pedig négy aranyérmet szereztek a versenyzőink, és emellett számos ezüst- és bronzérmet, valamint pontszerző helyet tudtak még biztosítani. Azt gondolom, a magyar társadalom számára is óriási lehetőség az, hogy hazai környezetben a saját versenyzőinknek tudnak szurkolni. Arról nem beszélek, hogy a versenyzőinknek milyen pozitív energiát fog jelenteni az, amikor több tízezer szurkoló buzdítja majd őket ezekben a versenyszámokban.

Varga László képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt részéről, szintén köszönöm az együttműködését. Azt gondolom, a rövid idő ellenére tényleg tudtunk érdemi vitát folytatni, és érdemben tudtuk azokat a felvetéseket kezelni, amelyeket kaptunk az MSZP részéről. Köszönöm szépen, hogy előre támogatásukról biztosítják a törvényjavaslat elfogadását. Azt gondolom, hogy önök sem fognak ebben csalódni. Képviselő úr is kiemelte, hogy nagyon komoly társadalmi támogatottsága van a világbajnokság megrendezésének, hiszen maguknak a sportágaknak van egy nagyon komoly támogatottságuk, amelyek világszintű versenyét ez biztosítani hivatott.

Az aggályaikkal kapcsolatban azt gondolom, hogy sok mindent tudunk kezelni már most is. Kormánybiztos úr is jelezte, s én magam is előterjesztőként, hogy később is nyitottak vagyunk erre. Tehát ha menet közben a rendezéssel kapcsolatban bármi felmerül problémaként, nem okoz gondot akkor sem, ha éppen jogszabály-módosítást is igényelne. Bár azt gondolom, hogy például a zöldfelületek biztosítása érdekében az átlagosnál jóval nagyobb garanciát tartalmaz végül a módosítással a törvényjavaslat, hiszen a polgármester úr és a XIII. kerületi önkormányzat kezébe teszi le a döntést. Ez komoly kockázat is lehet egyébként a beruházással kapcsolatban, mert ezáltal a törvénynél erősebb szabályozást kapott az önkormányzat, hiszen ha ő a fásítás pótlásával kapcsolatban nem tud megállapodni a kormány- biztossal, akkor nincs használatbavételi engedély, és nincs világbajnokság. Azt gondolom, ez is a nyitottságunkat mutatja. Persze ez most nyilván egy szélsőséges példa, és nem gondolnám, hogy erre sor kerül-

hetne, de az komoly respekt az előterjesztők részéről is, hogy az önkormányzatot ilyen hatáskörrel ruházzuk fel.

Ugyanilyen aggályok merültek fel az árvízi védekezéssel kapcsolatban. Azt gondolom, itt is egy jó megoldás született, hiszen szintén a használatbavételi engedélyhez kötöttük az új gátrendszer megépítését. Megjegyzem, az önkormányzat ezzel gazdagodni fog, hiszen a XIII. kerületben az árvízvédelem területek aránya jelentősen fog nőni az új beruházásnak köszönhetően.

Schiffer András képviselő úr jelezte, hogy az ő frakciója nem vesz részt ebben az együttműködésben. Ez nem az első ilyen megnyilvánulás a részéről. Azt gondolom, egy nemzeti üggyhez nem feltétlenül méltó az a hozzáállás, amit az LMP tanúsít. Bízom abban, hogy menet közben felül fogják bírálni a mostani álláspontjukat, és látva azt az együttműködést, amely egy sikeres beruházás mögött elengedhetetlen, ők is csatlakozni fognak hozzá. Mi nyitottak leszünk erre, ezt a részünkről ígérhetem.

Végül Galambos Dénes képviselő úrnak mondom, a Fidesz részéről: egyetértünk azzal, képviselő úr, hogy a magyar tervezők, a magyar mérnökök tudása, kreativitása eddig is európai hírű volt, számos díjjal jutalmazták. Bízom abban, hogy ezek az építmények is európai és világmércével mérve is meg fogják állni a helyüket, és biztos vagyok abban is, hogy a korábbi produkciójukhoz hasonlóan, hasonlóan megmérettetéssel most is nagy díjakat fognak hozni. Természetesen a főváros gazdagodik a legjobban. Viszont miután egy világbajnokság megrendezése egy város, a főváros vagy a megrendező város központúságát adja, s ha megnézzük a magyar úszósport vagy a vízilabdásport eredményeit, akkor azt gondolom, hogy ezeket a létesítményeket a világbajnokság után is jól fogják majd hasznosítani.

Összességében, tisztelt képviselőtársaim, köszönöm minden frakciónak a megjegyzését, köszönöm azt a támogatást, amelyről a törvényjavaslat elfogadását illetően biztosítottak bennünket. Azt gondolom, kormánybiztos úr személye is garancia lehet arra, hogy ez a vállalkozás valóban sikeres lesz, a rövid határidő ellenére is. A FINA, a Nemzetközi Úszósövetség megjegyezte, hogy az ő tapasztalatuk szerint 26 hónapnál rövidebb idő alatt még senki nem tudott egy ilyen eseményre felkészülni. Nekünk most erre nagyjából 22-24 hónapunk van. Kormánybiztos úr a mostani szabályozási módosításokkal viszont garanciát vállalt arra, hogy ez el is fog készülni. Ha visszagondolunk a Budapest Arénának a Budapest Sportcsarnok váratlan leégése utáni megépítésére, ott is 2001 augusztusától 2003 márciusáig volt csak szükség a beruházás megvalósítására, a Fradi-aréna esetében pedig egy év volt elég az építkezésre.

Azt gondolom, hogy mindannyiunk közös sikere lesz, és a társadalom javára szolgál ez a beruházás, ezért még egyszer köszönöm szépen a támogatásukat. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **feldgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Balla György, Mengyi Roland, Németh Szilárd István és Gyopáros Alpár képviselők önálló indítványa T/3782. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető. Szeretném tájékoztatni önöket, Vécsey László a közelmúltban bejelentette, hogy a törvényjavaslatához előterjesztőként csatlakozott. Időközben ez már az Országgyűlés informatikai honlapján is megtalálható.

A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3782/4. számon, jelentését pedig T/3782/5. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3782/7. számon, összegző jelentése pedig T/3782/8. számon a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának és a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Ennek értelmében megadom a szót Vécsey Lászlónak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. március 26-ai ülésén megtárgyalta a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló T/3782. számú törvényjavaslatot. A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Gazdasági bizottság öt pontos módosító javaslatát, amelynek 1., 3. és 4. pontját a bizottságunk 22 igen szavazattal, 6 nem ellenében és 3 tartózkodás mellett támogatta. A Gazdasági bizottság javaslatának 2. és 5. pontját a Törvényalkotási bizottság javította.

Összességében, illetve a törvényjavaslatról általánosságban elmondható, hogy az iparági szabályozás a lakossági fogyasztók és a törvényben meghatározott egyéb felhasználók esetében a földgázellátás biztosítását úgynevezett egyetemes szolgáltatás keretében is lehetővé teszi. Az egyetemes szolgáltatás a hatóság árán túl számos, a felhasználók számára előnyös feltételt biztosít. Mindezen előnyök folyamatos biztosítása érdekében, a vállalkozás szabadságára is figyelemmel szükséges azt az esetet szabályozni, ha valamely társaság egyetemes szolgáltatói tevékenységével fel kíván hagyni. A jelen törvényjavaslat célja az egyetemes szolgáltatói tevékenységgel felhagyni kívánó társaság által ellátott felhasználók tekintetében az egyetemes szolgáltatás keretei között történő folyamatos földgázellátás biztosítása.

A módosító javaslatokról történő állásfoglalás mellett a Törvényalkotási bizottság további módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg, amely 23 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett támogatást nyert. A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 23 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Köszönöm a figyelmüket, köszönöm a szót, tisztelt elnök úr.

(21.10)

ELNÖK: Most megadom a szót Tóth Bertalanak, aki a bizottság kisebbségi véleményét ismerteti.

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valamennyire beigazolódott az aggodalmunk a Törvényalkotási bizottságban is, hiszen egy számunkra teljesen elfogadhatatlan törvényalkotási folyamat második lépésénél vagyunk. Ugye, volt egy földgáz-törvény-módosítás, ami az európai uniós szabályrendszerrel való harmonizációt jelentett, bár ott is jeleztük, hogy nem minden esetben fogadta el az Unió szabályait a Magyar Országgyűlés, hiszen a határkeresztező pontokon, a keleti határszélen más szabályok szerint járhat majd el az energiahivatal.

Itt vagyunk most egy második lépésnél. Ez a törvényjavaslat nagyjából arról szól, hogy a ma működő egyetemes szolgáltatók szerződése a nyár folyamán lejárnak. Korábban arra kormányzati szándékot nem láttunk, hogy ezek meghosszabbításra kerülnek, és fel kell készülni arra az esetre, hogy ha ezek az egyetemes szolgáltatók visszaadják ezt a jogukat, akkor az állami szolgáltató hogyan tudja majd átvenni a szolgáltatást. Az aggodalom pedig ott volt már a vita során, ami a törvényalkotási bizottsági ülésen beigazolódott, hogy felkészült-e a Főgáz bázisán épülő állami közműszolgáltató, hiszen itt több millió fogyasztóról beszélhetünk, az ő adataikról, fogyasztási szokásaikról, amelyek nyilván országreszenként eltérőek lehetnek. De szó van a kintlévőségekről, azokról az eseményekről, azokról az információkról, amelyek egy lakossági fogyasztónak fontosak és rendelkezésre állnak.

Azért itt egy elég komoly feladatot kellene megoldania az állami közműszolgáltatónak. Ezt valamennyire könnyítette a Gazdasági bizottság érdemi javaslata, amely változtatás nélkül, de bizonyos szempontból adott mozgásteret és még időt arra, hogy az állami közműszolgáltató felkészüljön az esetleges fogyasztói tömegekre, amelyek megjelenhetnek majd a törvény érvényesülését, hatályosulását követően.

Egy dolog még: ugye, említettem, hogy korábban nem volt kormányzati szándék, úgy tudom, hogy lesz egy salátatörvény, amibe végül is az egyetemes szolgáltatók mégis kapnak egy év lehetőséget arra, hogy kedvezményesen vagy adott áron hozzájussanak a forrásokhoz, és tudjanak szolgáltatót. Tehát nincs kész az állami közműszolgáltató, nincs kész a Főgáz arra, hogy egy ilyen feladatot ellásson. Ezt igazolta a Törvényalkotási bizottsághoz benyújtott gazdasági bizottsági módosító indítvány. De mivel az egész törvényjavaslatot nem tudjuk támogatni, nyilván az összegző módosító indítványt sem támogatjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most megkérdezem az előterjesztőt, Vécsey Lászlót, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen. Akkor jelzem, hogy 10 perces időkeret áll összesen rendelkezésére.

VÉCSEY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. A Törvényalkotási bizottság ülésén valóban elhangzottak ezek az észrevételek, aggályok. De ez mit sem változtat természetesen a törvény célján, annak helyénvalóságán, hiszen a rezsicsökkentést rengeteg támadás érte, a rezsicsökkentés bebiztosítása, megvédése érdekében szükség van különböző törvényekre, törvények pontosítására. Ilyen ezek sorában ez az előttünk fekvő törvényjavaslat is.

A fő kérdés, hogy vajon ebben az új rendszerben az új közműszolgáltató, az egyetemes szolgáltató elégségesen felkészült-e. Ez releváns kérdés, az előttünk lévő törvényjavaslat éppen ezt igyekszik különféle eszközökkel bebiztosítani, elsősorban természetesen a fogyasztók védelme céljából. A törvényjavaslat rengeteg ponton szabályozza, újraszabályozza, újraírja a törvényt. Hogy csak néhány példát említssek, szabályozza teljeskörűen az energiahivatalnak mint új átvevőnek az egyetemes szolgáltató kiválasztására irányuló eljárását, szabályozza teljes mélységében az új egyetemes szolgáltatók ajánlattételi eljárását, ha erre kerülne sor, természetesen a szabályozás minden részletében kiemelt figyelemmel az ellátásbiztonságra.

Szabályoz olyan, jelenleg még nem szabályozott kérdéseket, mint például azt az esetet, ha a visszaadott engedélyek kapcsán, az új szolgáltatókijelölés esetében nem jelentkezne szolgáltató. Az erre az esetre, az úgynevezett végső menedékes kijelölésre vonatkozó eljárás is szabályozást nyert. Valamint és végső soron biztosítja a teljes átadás-átvétel folyamatára vonatkozó, kiegyensúlyozott végrehajtást biztosító intézkedéseket.

Tehát bízhatunk benne, hogy ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása esetén az ügyfelek, elsősorban a háztartások, a magyar lakosság és jellemzően az egyetemes szolgáltatásokat igénybe vevő kisvállalkozások is biztonsággal számíthatnak arra, hogy az ellátásuk rendben lesz. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Megköszönöm az előterjesztő felszólalását. Tájékoztatom, hogy a vita végén a zárszó elmondására hét perc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a kormány részéről államtitkár asszonyt, hozzá kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Igen, jelzi, hogy igen.

Őné a szó.

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Mindössze csak szeretném megerősíteni részben a Vécsey képviselő úr által az imént elmondottakat, illetve azt, hogy úgy a benyújtott módosító indítványt, mind pedig az ahhoz fűzött, a Törvényalkotási bizottság összegző módosítását a kormány támogatja.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. A kijelölt bizottság előadót nem állított, így most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Ennek értelmében Tóth Bertalan képviselőtársamé a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ahogy a kisebbségi vélemény során megfogalmaztam, a Magyar Szocialista Párt frakciója a törvényjavaslat elfogadását a jelenlegi formájában nem támogatja, mert az nem biztosítja az egyetemes szolgáltatók számára versenyképes árú földgázforrásokhoz történő egyenlő esélyű hozzáférést, nem gondoskodik a fogyasztók minél olcsóbb és magasabb színvonalú ellátását biztosító, hatékony versenypiac megteremtéséről, és nem gondoskodik az orosz, illetve nyugat-európai olcsó gáz tavaly októberhez képest történt árcsökkenéséből eredő érvényesítéséről, annak lakossághoz való eljuttatásáról.

Szeretném itt kihangsúlyozni, hiszen ez már az általános vitában is elhangzott, bár most képviselőtársam nem így fogalmazott, ellenben az általános vitában az eredeti előterjesztők ezt konkrétan megfogalmazták, hogy sok támadás érte a rezsicsökkentést, hogy ezeket a törvényjavaslatokat a Magyar Szocialista Párt frakciója a betérjesztéskor támogatta. Önök voltak azok, akik azt a tárgysorozathoz-vételi kérelmemet nem támogatták, ami, ahogy említettem, az olcsó világpiaci árak érvényesítését szolgálta volna a magyar fogyasztók irányába. Nem támogatták, hogy a gázzámlák 20 százalékkal, a távhő- és a villanyszámlák pedig 10-10 százalékkal csökkenjenek. Ma is egy interpelláció ezzel kapcsolatban elhangzott.

És arra sem adtak választ, hogy hogyan fordulhat az elő, hogy egy minisztérium felügyelete alatt lévő, ugye, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium felügyelete alatt lévő állami vállalat nem ad ki adatokat egy hatóságának, az energiahivatalnak, amely emiatt nem tudja a hatósági árakban érvényesíteni az olcsó gáz hasznát.

(21.20)

Ez elfogadhatatlan, ahogy az is, hogy egy energiahivatal megbüntet egy állami tulajdonú céget. Nem a büntetés elfogadhatatlan, hanem hogy egyáltalán erre sor kerül, és ahogy említettem, a törvényjavaslatot nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most Volner János képviselő úrnak adom meg a szót.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Az összegző módosító javaslat 2. pontjában az indoklás szerint nyelvhelyességi és kodifikációs pontosításokra kerül sor. Ezzel szemben nagyon is tartalmiak azok a kérdések, amelyeket az összegző módosító javaslat érint. Itt ugyanis nagyon

nem mindegy, hogy az egyetemes szolgáltató köteles biztosítani az átvétellel érintett folyamatos földgázellátást, vagy pedig köteles a tájékoztatási menetrend szerint tájékoztatni ezt a bizonyos átvétellel érintett fogyasztót. Ez igencsak tartalmi kérdés, tehát az indoklás erősen sántít, és önmagában azt is sajnálom, hogy ilyen módon lett toldozgatva-foldozgatva az utolsó pillanatok egyikében ez a törvény.

Fontosnak tartjuk azt, hogy az állam lehetőség szerint kiszámítható pályát mutasson arra, hogy milyen szektorokba milyen eszköztárral kíván beavatkozni. A földgázszektornál azt láthattuk, hogy többször módosították a földgázellátásról szóló törvényt, hasonlóan az elektromosáram-ellátásról szóló törvényhez, és gyakorlatilag ilyen öletszerűen, lépésről lépésre valami mindig történt, nemegyszer pont az ellenkezője annak, mint amit korábban csináltak. Igazi megnyugtató megoldás azonban ezeken a területeken nem született.

Azzal a kormányzati céllal természetesen egyet lehet érteni, hogy azt az energetikai szektort, amit még a szocialista kormányok áron alul elkótyavetyéltek és privatizáltak, azt lehetőség szerint minél nagyobb arányban vissza kell venni magyar, sőt közösségi tulajdonba. Ez egy olyan cél, amit a Jobbik mindig támogatott, hiszen más, boldogabb sorsú államokban nem nagyon fordulhatott elő az, hogy egy ilyen szektort, amelyet stratégiai szektornak, stratégiai jelentőségűnek tartanak, elkótyavetyéljenek külföldre. Most azonban azt látjuk, hogy az állami visszavétel, ami a Főgáz keretein belül történik meg, nem ad feltétlen garanciákat arra, hogy egyrészt tartós és fenntartható lesz a folyamat, másrészt meg hogy valóban csökkenni fognak a földgázárak.

Korábban is javasoltuk, és most is megteszem, kérem miniszter asszonyt, hogy továbbítsa majd a kormányon belül az észrevételt, fontosnak tartottuk azt, hogy csak az indokolt működési és tőkekötségeket lehessen érvényesíteni az árakban, ez a felső árlimitet érinti, azonban nagyon fontos az is, hogy fenntartható legyen a rendszer. Ha most megnézzük az energetikai ágazat beruházási rátáit, azt lehet látni alapvetően, hogy ez nem egy fenntartható pálya, amit most futunk; olyan pályán futunk, aminél lefelé csúszunk, és egészen egyszerűen nem lehet ezeket a kapacitásokat hasonló módon megőrizni.

Fontosnak tartjuk azt is, hogy az állami szerepvállalás oly módon történjen, hogy az kiszámítható legyen a piaci szereplők számára, és a végén természetesen azt eredményezze, hogy a fogyasztók egy fenntartható, környezetkímélőbb módon működő energetikai szektorból olcsóbban jussanak hozzá a földgázhoz. Ez jelenti az igazi fenntartható rezsicsökkentést. Köszönöm szépen a képviselők türelmét. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy 7 percben kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Vécsey László)*

jelzi, hogy igen.) Igen, öné a szó, Vécsey László képviselőtársam.

VÉCSEY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Természetesen köszönöm a képviselőtársaimnak az ellenzéki frakciókból a felszólalásokat, de csak a vitában elhangzottakat lehet ilyenkor megismételni.

Tóth Bertalan képviselőtársam felszólalása kapcsán csak egyet tudok érteni Volner képviselőtársammal. Tehát mindaz, amit a szocialista frakció az ügy kapcsán előterjesztett, az visszautal az ő kormányzásuk 8 évére, hiszen minden lehetőségük megvolt 8 év kormányzás alatt arra, hogy ezeket a javaslatokat, amiket most előterjesztenek a közműdíjak csökkentésére, ezeket bevezessék, megvalósítsák a lakosság és a kisvállalkozók támogatására. Ezt mégsem tették akkor, amikor kormányoztak. Ez most nem tekinthető többnek, mint egyszerű politikai haszonszerzés, ilyen javaslatokkal előállni. Már tényleg a '94-95-ös időszakról nem is beszélve, amikor egyes fontos közműszolgáltatókat, energiaszolgáltatókat 8 százalékos garantált eszközarányos profittal értékesítettek külföldi vevők számára.

Volner képviselőtársamnak még annyit szeretnék megjegyezni zárszóként, hogy a folyamat tartósága kapcsán, azt gondolom, elégséges garancia kell legyen az az elszántság, ami a frakcióban és a kormányban megvan a rezsisökkentés fenntartása mellett, és nyilvánvalóan értékelni kell, illetve figyelembe kell venni azt a törekvést is, hogy általában a közszolgáltatásoknál, ezen belül speciálisan az energiaszolgáltatók esetében a nonprofit szolgáltatásra való törekvés megjelent. Ez természetesen a későbbiekben lehet még egyeztetés tárgya, hogy a nonprofit szolgáltatásba milyen költségtényezők tartoznak bele. De összességében maga a törvényjavaslat az nem erről szól, hanem arról, hogy az egyetemes közműszolgáltatók esetében a szolgáltatás, az engedély visszaadását lehetővé tegyék, és ez ne jelentse azt, hogy adott esetben a fogyasztók szolgáltatás nélkül maradjanak. Ez minden szempontból a törvényjavaslatban biztosításra került a különféle szabályozási eszközökkel.

Úgyhogy én előterjesztőként és zárszó keretében arra kérem az ellenzéki frakciókat is, hogy vizsgálják felül az álláspontjukat, és támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája**. Az előterjesztés T/3752. számon a parlament informatikai hálózatán megtalálható. A Fenntartható fejlődés bizottsága mint kijelölt bizottság jelentését T/3752/2. számon megkapták.

Kérdezem az előterjesztőt, Nagy István államtitkár urat, kíván-e felszólalni. *(Dr. Nagy István jelzi, hogy igen.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr, 10 perces időkeretben a zárszóval együtt.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011-es törvény módosítása 2015. január 1-jétől hatályos. A hatálybalépését követően a jogalkalmazóktól, valamint egyes érintett gazdálkodóktól kapott visszajelzések alapján a törvény bizonyos pontjai nem egyértelműek, ami jogbizonytalanságot kelt a kötelezettek között. Ennek feloldása érdekében a jogszabályért felelős tárca a jogszabály korrigálása mellett döntött.

A T/3752. számú módosítási javaslat elemei a következők. A javaslat a környezetvédelmi termékdíj törvény I. mellékletét és az irodai papír definícióját korrigálja annak érdekében, hogy elősegítse és megkönnyítse a termékdíjköteles termékek egyértelmű lehatárolását az érintett gazdálkodók számára.

Másodsorban: az Országos Hulladékgyűjtési Ügynökség Közhasznú Nonprofit Kft. 2015. január 1-jei megszűnésével feladatkörét az Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség szervezeti egységeként a Nemzeti Hulladékgyűjtési Igazgatóság vette át. A Nemzeti Hulladékgyűjtési Igazgatóság feladatainak ellátásához költségvetési támogatást kap az erre szolgáló fejezeti kezelésű előirányzatból. A javaslat megteremti a támogatás felhasználásához elengedhetetlen, elkülönített számlán történő nyilvántartásának és kezelésének lehetőségeit.

Ezeket szeretnénk ebben a módosításban szabályozni. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Fenntartható fejlődés bizottsága nem kíván előadót állítani. A kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perces időkeretben kerül sor, ennek értelmében megadom a szót Heringes Anitának.

HERINGES ANITA, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Nagyon szépen köszönöm a szót. Mint ahogy a bizottsági ülésen is elmondtuk, az a bajunk ezzel a pontosítással és ezzel a módosítással, hogy már a 2011. évi, az Illés Zoltán nevéhez fűződő módosításnál sem tudta az MSZP támogatni ezt a módosítást, mert alapvetően egy olyan módosítás volt akkor is a termékdíjjal kapcsolatban, amely sem a vállalkozásoknak nem könnyítette meg az életét, hiszen túlzott adminisztrációt jelentett az a szabályozás, és alapvetően a problémákat sem oldotta meg.

(21.30)

Szerintünk a megoldás egy teljesen újraírt törvény lenne ezzel kapcsolatban.

Ráadásul az elmúlt években bebizonyosodott, hogy a kormány a termékdíjra vonatkozó szabályozással csak az ésszerűtlen pénzbehajtás rendszerének alapjait kívánta megteremteni, ez egy újabb példája ennek.

Már a költségvetésnél is elmondtuk, hogy mind a szappanadó, mind a samponadó, amelyeket ezekkel a nevekkkel illet ma a lakosság, egy elhibázott döntés volt. Mi értjük, hogy ezek nem nagy összegek, csak a sok kicsi sokra megy alapon ezeket az összegeket nem kellene az embereken behajtani, vagy ha már összeszedik ezt a bevételt a költségvetésbe, akkor talán arra kellene elkölteni, amire beszédtek, hiszen miközben a javaslat a környezetvédelmi termékdíjjal terhelt termékek körét bővíti és pontosítja, az is látszik, hogy hiába a 2015. évre tervezett 63 milliárdos környezetvédelmi termékdíjbevétele, a kormány a befolyt bevételeknek még a negyedét sem fordítja például a hazai hulladékgazdálkodási rendszer támogatására, mely megszervezte a rezsicsökkentést, és lerakási járulék is sújtja, és tudjuk, főleg azok tudják, akik polgármesterek voltak, hogy ezt a lerakási járulékot ezek a cégek ma sem képesek fizetni és kigazdálkodni.

Egy elhibázott rendszerről beszélünk, amely egész országszerte óriási problémákat jelent például a hulladékgazdálkodásban is. Azt gondoljuk, hogy egy teljesen új törvényt kellene erre benyújtani. Arra kellene elkölteni a pénzt, amire beszédi a kormány, és például a hulladékgazdálkodás rendszerét is rendbe kellene tenni. Azt gondolom, hogy a lerakási járulék problémájával van mit kezdeni a kormánynak. Ennek kellene nekiállni, és nem toldozgatni és foltozgatni, pontosítani ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban jelentkezetteknek adom meg a szót. Ennek értelmében ugyancsak Heringes Anita képviselő asszonyé a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Eredetileg a környezetvédelmi termékdíjat 1995-ben vezették be, melynek eredeti célja és legfontosabb célja, hogy a termékek előállítása, forgalmazása, felhasználása során okozott környezeti veszélyeztetések, károk megelőzéséhez, csökkentéséhez pénzügyi forrásokat teremtsen. A szándék maga jó volt, csak tényleg az a baj, hogy a pénzt beszédi, majd nem arra lesz igazán elköltsve, amire az emberek befizetik, de sajnos ezen már lassan meg sem lepődik senki. A parlagrafűpénz is ugyanilyen volt, igaz, hogy azt sikerült most megoldani, de nem teljesen úgy, ahogy kellett volna.

Mindezek mellett a 2013-ban bevezetésre került lerakási járulék eredeti célja nem más lett volna, mint a kevesebb hulladéktermelés támogatása és a hulladék eltérítése a lerakótól. A lerakási járulékból származó bevételt a környezetvédelemért felelős

miniszter a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás működtetésének biztosítására és fejlesztésére fordíthatta volna vagy fordíthatná. Csakhogy ma azt látjuk, hogy ezek a nonprofit cégek ezt a lerakási járulékot, mint ahogy az előbb említettem, kifizetni sem tudják, mert egyszerűen egy olyan rendszert hoztak létre önmaguk, amely egy jól működő rendszert egy fenn tarthatatlan rendszerre silányított.

A környezetvédelmi termékdíjnál tényleg ez a felháborító, hogy több mint 63 milliárd forint bevétellel számolnak. Nyilván ebben benne vannak már azok a pluszadók, amiket önmaguk kivetettek, és nagyon nagyon örülhetnek az emberek, hogy ezt befizethetik, majd egyébként elnyeli a költségvetés maga, és ki tudja, hogy mi mindenre lesz elköltsve, például egyébként stadionok létrehozására, felújítására. Az a nagyon jó, hogy azon emberek is, azon kisemberek, akik kifizetik ezeket a pluszadókat, amelyekből már tényleg számtalan van, amelyet a Fidesz-KDNP-kormány kivetett rájuk, pont azok, akiknek a pénzből valami olyan valósul meg, amihez nekik az életükben sok közülük nem lesz, mert kifizetni a belépőt ezekbe a stadionokba biztos, hogy nem fogják tudni.

Látszik, hogy önmaguknak itt sem a környezetvédelem a fontos, és az a baj, hogy amíg például tudjuk, hogy államtitkár úrnak ez nem lenne kérdés, de valahogy a kétharmados többségen nem lehet átvérni a környezetvédelem kérdését, és valahogy nincs akkora erő, hogy a környezetvédelmi termékdíjat arra fordítsa a kormány, amire beszédtek.

Nagyon-nagyon reménykedünk benne, hogy a környezetvédelmi termékdíj végre arra lesz elköltsve, amire szükség van, és nagyobb lobbijereje lesz az államtitkár úrnak és a miniszternek ebben a kérdésben, hogy tényleg ne a költségvetés nyelje el, és a kisemberek pénze arra legyen fordítva, amire beszédtek. Ez lenne a minimum. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem, képviselőtársak, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. A vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dr. Nagy István jelzésére:)* Igen, jelzi. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Heringes Anita képviselő asszony megtisztelt azzal, hogy elmondta a véleményét ehhez a módosításhoz. Azt kell mondjam, hogy visszanyúlhatnánk képviselő asszonnyal azon vitára, amikor ennek a törvénynek az alapját elfogadtuk.

Hadd jelezzem azt képviselőtársamnak, hogy a környezetvédelem egy kiemelkedően fontos dolog és nagyon fontos dolog a kormányzat számára. Hogy az egyik felvetett kérdésére rávilágítsak, hadd szóljak néhány szót a lerakási járulékdíjjal kapcsolatban. Ezt azért találta ki a kormány annak idején, hogy ne ösztönözze arra a hulladékszállító cégeket, hogy minél több hulladékot lerakjanak a lerakókba, hanem

hogy ezeket feldolgozzák, hogy minél kevesebb hulladékot rakjanak le a hulladéklerakókba, pontosan a környezetvédelem érdekében. Tehát ha minél többet tudunk újrahasznosítani, minél többet tudunk kiválogatni ezekből az anyagokból, akkor jóval kevesebb szemét képződik gyakorlatilag, és ez a hulladéklerakási járulék mintegy büntetésül szolgál.

De hadd jelezzem kedves képviselőtársamnak azt, hogy az önkormányzati hulladék szállító cégek pályázhatnak a minisztériumhoz ennek kompenzálására. Nyilván ez egy hosszabb folyamat, mire a lerakás mennyiségét lehet úgy csökkenteni, ami már fenntartható, fizethető lesz ezeknek a cégeknek. Ezek a pályázatok a napokban már elbírálásra kerültek, és a napokban már a kifizetése, a pénzek utalása is megtörténik ezeknek a cégeknek. *(Heringes Anita közbeszól.)* Igen, de ugyanakkor abban nagyon segít, hogy egy szemléletformálást hozzon létre, tehát hogy ösztönözzük a cégeket arra, hogy egyre kevesebb és kevesebb végképp eldobott hulladék legyen, hanem minél több legyen ebben a kiválogatott és újrafelhasznált hulladék. Ez ennek a generális célja.

Köszönöm szépen a hozzászólásokat, nagyon remélem, hogy a parlament meg fogja szavazni ezt a törvénymódosítást. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések vitája.** Az előterjesztés T/3749. számon a parlament informatikai hálózatán megtalálható. A Mezőgazdasági bizottság mint kijelölt bizottság jelentését T/3749/4. számon megkapták. A Fenntartható fejlődés bizottsága mint vitához kapcsolódó bizottság jelentését T/3749/5. számon kapták kézhez.

Megkérdezem előterjesztőként Nagy István államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Dr. Nagy István jelzésére:)* Oné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak nagyon röviden hadd vezessem föl azt a vitát, ami most majd következik.

A törvénymódosítás a gyakorlatban felmerült értelmezési kérdésekre válaszol, továbbá bővíti a felhatalmazó rendelkezések körét.

A módosítás hozzájárul ahhoz, hogy a jelenleg notifikációs eljárás alatt álló, a veszélyes állatfajokról szóló új miniszteri rendelettel összhangban a miniszter felhatalmazást kapjon olyan végrehajtási rendelet megalkotására, melyre az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény rendelkezései kapcsán szükség van. A javaslat alapján tehát a miniszter felhatalmazást kap, hogy rendeletben állapítsa meg a veszélyes állatok körét, egyedi azonosításuk szabályait, a különösen veszélyes, a közepesen veszélyes és az elővigyázatosságot igénylő állatfajegyedek tartásának, szaporításának, elidegenítésé-

nek, szállításának szabályait, továbbá a veszélyes állatok adatait nyilvántartó országos adatbázis működési feltételeit.

További felhatalmazást kap a miniszter abban a tekintetben, hogy rendeletben állapítsa meg az állattartó és állatotthon létesítésének, működésének és fenntartásának szabályait.

(21.40)

A törvénymódosítás pontosítja azt is, hogy a veszélyes állatok esetében a madarakat, hüllőket és emlősöket egyedi azonosítóval kell ellátni. Ezt a szabályozást korábban is tartalmazta, de a törvényszöveg megfogalmazása félreértésekre adott okot, melyet jelen törvénymódosítás módosít és orvosol. Ebben a szellemben kívánjuk a vitát folytatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A kijelölt bizottság előadót nem állított, így most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, ennek értelmében Heringes Anita képviselő asszonyé a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): A törvényjavaslat a 2012-ben elfogadott módosítással elkövetett tartalmi hibák pontosítását és javítását szolgálja most. Mint akkor is, most is jogszabály-szerkesztési fércmunkát láthatunk sajnos itt is. Azt gondolom, ha kormányváltáskor nem politikai alapon válogatták volna meg a munkatársakat, akkor valószínűleg ennél sokkal pontosabb munkát lehetne végezni a törvényalkotásban is. Például, ha bárki csak elolvasta volna a törvénymódosítást és az indoklását, akkor észlelte volna az „állat” szó az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény indoklásában egy l-lel van írva. Bárhogynézünk, ez tényleg egy alapvető hiba, szerintem már általános iskolában is az ember észreveszi ezt a hibát.

De akkor emelkedjünk nyilván ezen felül, a helyesírási problémákon, és nézzünk, mondjuk, egy jogszabály-szerkesztési problémát. Ugye, a szövegező egyes mondatokat helyez hatályon kívül. Hogyha olyan emberek dolgoznának még a minisztériumokban, akik értenek a kodifikálásához és a törvényjavaslatok megírásához, akkor azok tudnák, hogy a mondat nem egy önálló szerkezeti egysége a jogszabálynak, ezért egy mondatot nem lehet hatályon kívül helyezni. Ennélfogva nyilván elgondolkodtató az is, hogy akkor a többi törvényt hogyan fogalmazzák meg és kik írják meg, elgondolkodtató az is, hogy egy ilyen törvénymódosítás benyújtását Fazekas Sándor hogyan engedélyezheti, de annál jobban elgondolkodtató, hogy maga az igazságügyért felelős miniszter egy ílyet hogy tud átengedni a kezén.

Azt gondolom, hogy sajnos egyre többször láthatjuk ezt a fércmunkát a parlamentben, azt gondolom, hogy lenne min elgondolkodni, lenne min pon-

tosítani, lassabban csinálni a törvényalkotást, megfontoltabban, és akkor nem kerülnének ki ilyen törvények a majdnem kétharmados többség kezéből. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az előbb elhangzott kritikákkal én is egyet tudok érteni, és valóban lehetett volna ennél azért alaposabban átnevezni ezt a munkát, mielőtt elénk kerül. Ettől függetlenül a módosítás tartalmi, szakmai részével a Jobbik egyetért, ezt már kifejtettük az általános vita során, és a bizottsági ülés során is, azt hiszem, egy konszenzusos beszélgetés alakult ki e téma körül. Tehát ilyen módon nem változott meg a véleményünk, és fogjuk tudni támogatni ezt a javaslatot, ugyanakkor arra szeretném felhívni a figyelmet - és már megtettük többször -, hogy ha az állatok védelméről van szó, és ha már ehhez a törvényhez hozzányúltunk, akkor bizony érdemes lett volna átgondolni jobban az egész jogszabályt, és az elmúlt évek tapasztalatait beépítve egy ennél szélesebb módosítást láttunk volna szívesen.

Elmondtam a bizottsági ülésen is, hogy például az ebeknél már elindultunk abba az irányba, ami, azt hiszem, hogy Európa szerencsésebb országaiban már alapkövetelmény évek óta, de bizony a házimacsák esetében még nagyon-nagyon messze vagyunk ettől. Itt arra gondolok, hogy természetvédelmi szempontból a házimacsák talán még több kárt okoznak, mint az elvadult kóbor ebek - itt a védett madarainkra és a hullókre gondolok elsősorban -, és az ő nyilvántartásuk, a felesleges és nem kívánt szaporulat kezelése abszolút nem megoldott Magyarországon. Mondjuk ki őszintén, hogy senkinek még csak körülbelüli fogalma sem lehet arról, hogy hány ezer újszülött, fiatal kölyköt pusztítanak el évente azok a családok vagy azok az emberek, akik meggondolatlanul tartják ezeket az állatokat, és semmiféle felelősségérzetük nincs azzal kapcsolatban, hogy mit vállaltak.

Ilyen módon én azt javaslom, gondolkodjunk el azon, hogy a házimacsák csipeztetése és egy komolyabb nyilvántartása és a szankciók bevezetése bizony előbb-utóbb nem lesz elkerülhető. Jó néhány ország van egyébként a világon, amely már elindult ebbe az irányba, Észak-Európában, illetve Új-Zélandon is egy, a miénknél jóval komolyabb szabályozás van. Tudom, hogy nem ezen vita tárgya, ezért nem is fogom ezt bővebben kifejteni, de mindenképp szerettem volna itt is felhívni arra a figyelmet, hogy el kell ebbe az irányba indulnunk saját környezetünk, saját egészségügyi kockázataink miatt is. Az ebekkel kapcsolatos észrevételeinket, kritikáinkat pedig majd Egyed Zsolt képviselőtársam fogja bővebben kifejteni.

Volt a bizottsági ülésen egy vita azzal kapcsolatban is, hogy a kételtűek jelzése, a veszélyes kételtűek csipeztetése vagy egyedi jelzőszámmal való ellátása

mennyire indokolt vagy indokolatlan. Ott én meggyőző érveket kaptam azzal kapcsolatban, hogy talán valóban felesleges ez a módosítás, amit LMP-s képviselőtársaink benyújtottak, úgyhogy emellett nem is akarok a továbbiakban érvelni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Egyed Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint Magyar Zoltán képviselőtársam elmondta, ez a törvénymódosító javaslat a Jobbik részéről mindenképpen támogatandó, a Jobbik Magyarországért Mozgalom elkötelezett a felelős állattartás és az állatvédelem mellett. Viszont, hogyha már Magyar Zoltán képviselőtársam szóba hozta itt az ebekkel kapcsolatos tapasztalatokat, azt meg kell jegyezni, hogy egy törvény mindig akkor ér valamit, ha be is van tartva, és itt a kutyáknak a kötelező transzponderrel történő ellátása egy nagyon előremutató és nagyon jó irány, én úgy gondolom, csak hát, hogyha államtitkár úrral elmennénk, mondjuk, vidéken egy faluba egy transzponderolvasóval, kíváncsi lennék, hogy hány százalékos lenne a szaldó a végén. Tehát itt a probléma a visszaellenőrzéssel van, és el kell hogy mondjuk, ez mindig az emberek felelőtlenségé.

Meg kell jegyezni azokról a kategóriákról, amikről egyébként ez a törvénymódosító javaslat szól, és itt én most szeretném kiemelni a különösen veszélyes állatokat, amiket otthon házikedvencként tartanak, különböző hullóket és egyéb egzotikus állatokat, itt sem alapvetően az a probléma szerintem, hogy a gazda nem lenne hajlandó rá, hogy ezt a jószágot ellássa egy mikroszippel, hanem itt is egyszerűen az a probléma, hogy ezeknek az állatoknak szerintem minimum a 80-90 százalékát illegálisan tartják. Tehát nincsenek sehol bejelentve, és általában ezek a tartások akkor derülnek ki, amikor a jószág megszökik, aztán a szomszéd, mondjuk, az ötödiken találkozik egy pitonnal a lépcsőházban, és az teljesen jogos, hogy az illető megjéjd, kétségbeesik, és mindez azért, mert nem tudnak ezekről az állatokról, hogy ott van tartva, adott esetben a társasházban.

Tehát én arra szeretném biztatni államtitkár urat, hogy ez a törvényjavaslat jó, ez az irány jó, de mindenképpen itt nagyobb hangsúlyt kellene fektetni az ellenőrzésre, és itt szeretném megragadni az alkalmat - mint számtalan állatvédő szervezettel kapcsolatot tartó képviselő -, hogy arra is felhívjam a figyelmet az állatkínzások kapcsán, hogy a 2012-ben megszületett állatvédelmi törvény alapján véve lehetőséget biztosít arra, hogy ezek az állatkínzások esetek visszaszoruljanak. Alapvetően a Btk. is lehetőséget biztosít arra, hogy az ilyen tettet elkövetők megfelelő büntetést kapjanak, de sajnos a gyakorlat azt mutatja, hogy ezeket az eseteket a bíróságok és az intézkedő szervek egyszerűen nem veszik komolyan, pedig közép- és hosszú távon ez nagyon negatív kihatásokkal lehet egy társadalom megítélésére akár

külföldről, akár az itteni normális értékrenddel rendelkező emberek számára is.

Tehát én mindenképpen biztatnám arra államtitkár urat, hogy szorgalmazza azt a saját frakciójánál, illetve a kormánynál, hogy a jelenleg hatályos állatvédelmi törvény harmonizálva legyen mindenképpen a Btk.-val, és én azt sem tartom egy ördögtől való ötletnek, hogyha az állatkínzásos minősített eseteket a törvény kötelezné minden esetben letöltendő szabadságvesztéssel büntetni, ugyanis én úgy gondolom, hogy ez egy visszatartó erő lehetne azzal szemben, amivel gyakorlatilag a tévéző egy híradóban majdnem minden este szembesül.

(21.50)

Tehát én úgy gondolom, hogy egy egészséges társadalomnak ez egy alapvető feltétele, hogy úgy bánjon az állatokkal, akiknek a sorsa az adott gazdára van bízva, ahogy az a XXI. században elfogadható.

Mint mondtam államtitkár úrnak, a Jobbik Magyarországért Mozgalom a törvényt támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Pócs János képviselő úrnak.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az állatvédelmi törvény előttünk lévő módosítása kapcsán elmondható, hogy a képviselőtársaim elég széles köre támogatja azt. Az általános vitában és a Mezőgazdasági, valamint a Fenntartható fejlődés bizottságában megtartott részletes vitában az ellenzéki képviselőtársaim is alapvetően konstruktívan, támogatóan álltak a javaslatához.

Az egyetlen, e javaslatához benyújtott módosító javaslatot, mely voltaképpen a kételtűiek csipezésére vonatkozik, végül egyik bizottság sem támogatta.

A javaslat természetesen megfelel a házszabályban előírt követelményeknek is, így a frakciónk mindenféleképpen támogatni fogja a szavazások során. Köszönöm, elnök úr, államtitkár úr.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. Nem látok jelentkezőt. A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd menjek végig a felszólalások sorrendjében, de hadd kezdjem egy olyan mottóval, ami az én életemet végigkíséri, ami gyakorlatilag úgy szól, hogy amikor az ember háziasította az állatokat, akkor egyben felelősséget is vállalt érte. Hiszen lemondattuk őket az önálló életvitelükéről azért, hogy ha a mi szolgálatunkba állnak, a mi kedvtelésünkre, a mi hasznunkra, akkor mi pedig gondoskodunk róluk. És ezt a gondoskodást a XXI. században kimagaslóan érvényre is kell juttatni.

Heringes Anita képviselő asszonynak tartozom egy elnézés-kéréssel és egy ígérettel, hogy többet ilyen helyesírási problémás és kodifikációs problémás törvénymódosítással nem állunk elő, hanem igyekszünk kijavítani ezeket a technikai problémákat.

Magyar Zoltán és Egyed Zsolt képviselőtársamnak köszönöm, hogy a Jobbik Magyarországért támogatja a módosítást.

Köszönöm a macskák felvetését. Én azt hiszem, hogy az az út, amin a kutyaikkal elindultunk, az egy szemléletváltást, egy szemléletmódosítást idéz elő a lakosságban, ebtartókban. És azt hiszem, hogy közeledünk a macskákhoz. Ugyanakkor ez egy sokkal szélesebb társadalmi kör, és sokkal több kérdést vet fel, és talán a macska egy picit más jellegű, más típusú háziállatunk, mint maga a kutya, aki az ember barátja, és sokkal jobban közöttünk van, tehát a macskákkal való személyes elköteleződés nehezebb. De azt kell mondjam, hogy évtizednyi távolságban biztos, hogy nem ússzuk meg, hogy a macskákat is azonosítóval kell ellátni, és tudnunk kell azt, hogy kihez tartozik, hiszen azért felelőssége van, mindabban, amit akár betegségben, akár tartásban, akár elköborlásban, akár a természeti védett állatok irtásában okoz egy-egy ilyen macska.

Egyed Zsolt képviselőtársamnak hadd jelezzem, hogy egy törvény annyit ér, amennyi be van tartva belőle. Teljesen igaza van. Ugyanakkor sosem azon embertársainkra kell tekintettel lennünk egy törvény alkotásakor, akik renitensek, hanem azokra, akikkel jó dolgokat szeretnénk megvalósítani, és majd szeretnénk olyan lehetőségeket biztosítani, hogy a renitens polgártársainkat is rákényszerítsük arra, hogy törvénytisztelők legyenek. De azt kell mondjam, hogy a törvény szerint veszettségi oltásban nem részesülhet ma már az a kutya, aki nincsen csipeltetve. Tehát azért a kettőnek összekötte kellő garanciával kell bírnia, bár egyáltalán nem garancia, hogy ha úgy harap meg egy kutya valakit, hogy nincsen csipeltetve, és akkor vélhetően veszettség ellen sincs oltva, akkor aztán van nagy pánik. Én azt remélem, hogy itt is egy szemléletváltás az évek során meghozza azt a hatást, ami szükséges.

Pócs János képviselőtársamnak pedig a támogató szavait köszönöm.

Azt remélem, hogy a parlament nagy többséggel, egyetértéssel el fogja fogadni ezt a törvénymódosítást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.** Az előterjesztés T/3751. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Mezőgazdasági bizottság mint kijelölt bizottság jelentését T/3751/2. számon megkapták.

Megkérdezem Nagy István államtitkár urat, előterjesztőként kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon röviden, a módosítás a kormány egyszerűsítési törekvéseivel összhangban a háttérintézmények és a bürokrácia csökkentését célozza meg. Ennek keretében történik az Országos Mezőgazdasági Könyvtár és Dokumentációs Központ integrálása az Országos Mezőgazdasági Múzeumba. A hosszú távú szakmai cél, hogy az integrációval létrejövő Országos Mezőgazdasági Múzeum és Könyvtár az agrárium, az agrárszakemberek és érdeklődők számára egyfajta tudásközpontként is működjön tovább, ahol minden, agráriummal kapcsolatos szakmai ismeret egy helyen fellelhető. Az integráció következményeként egy szakmailag is meghatározó, költséghatékony és egyszerű szervezet jön létre. Remélem, támogatható lesz a javaslat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt bizottság előadót nem állított, így most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Elsőként megadom a szót újból Heringes Anita képviselő asszonynak.

HERINGES ANITA (MSZP): Lényegében ez egy egymondatos javaslat, melyben az Országos Mezőgazdasági Könyvtárat, Dokumentációs Központot július 1-jei hatállyal összevonják a Mezőgazdasági Múzeummal, melynek a neve Országos Mezőgazdasági Múzeum és Könyvtár lesz. Azt gondoljuk, hogy az előterjesztő jó szándéka még valószínűleg rendben is van, mert valószínűleg így integráltan jobban tud működni ez az intézmény. Az a bajunk, hogy felmerült bennünk az a kérdés, mi lehet a háttérben, amiről lehet, hogy még a minisztérium sem tud, mert egy jó szakmai döntést szeretett volna ebben a kérdésben hozni. Nyugtasson majd meg az, államtitkár úr, a zárszavában, ugye nem történhet meg az, hogy a Vajdahunyadvárból majd kiköltöztetik a Mezőgazdasági Múzeumot azért, merthogy a Városliget átalakításánál szükség lesz majd esetleg éttermek, vendéglátó-ipari egységek számára a Vajdahunyadvárra. Nagyon-nagyon félünk attól, hogy egy újabb mutyiba keveredünk ebben a kérdésben, és majd önök, ha nem is a minisztérium, de a majdnem kétharmados többség csak azt látja ebben a kérdésben, hogy hogy lehet haveroknak jó helyen lévő intézményt átjatszani.

Éppen ezért mi tartózkodni fogunk ennél a módosításnál, mert sajnos már nem lehet bízni a Fidesz-KDNP majdnem kétharmadában, mert soha nem lehet tudni, hogy miből tudnak mutyit csinálni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most Pócs János képviselőnek adom meg a szót.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A Magyar Mezőgazdasági Múzeum és az Országos Mezőgazdasági Könyvtár intézményének összevonását a frakció támogatja, az új intézménnyel kapcsolatos fejlesztési programot pedig várjuk.

A javaslatról folytatott viták során minden formai és tartalmi tényezőt rendben találtunk. Kérem tisztelettel a képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a kis módosítást. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Most Ikotity István képviselőnek adom meg a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! A Magyar Mezőgazdasági Múzeum, valamint az Országos Mezőgazdasági Könyvtár és Dokumentációs Központ integrálása alapvetően támogatható lenne, amennyiben valóban a háttérintézmények és a bürokrácia csökkentését célozza, és nem jár az eddigi színvonal csökkenésével. Ez jelen pillanatban kérdéses, úgy látjuk. Önmagában ez az összevonás azonban biztosan nem jár a minőség javulásával. Nem látjuk azt sem, hogyan alakulhat ki az a szakmailag meghatározó költséghatékony tudásközpont, amiről V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár is beszélt a javaslat kapcsán a parlamenti vitában. Pluszforrások és egyéb intézkedések nélkül ez az integráció nyilvánvalóan kevés lesz.

(22.00)

A módosítás július 1-jén lépne hatályba, vagyis alig három hónap lesz a változtatásra való felkészülésre. Ráadásul az év közbeni szervezeti, intézményi változtatások eleve nem szerencsések.

Mindezen bizonytalanságok miatt az LMP tartózkodni fog a javaslat zárószavazásánál. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Most Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azt mondanám, hogy én kicsit jobban ellentmondok ennek a törvénynek, mint a képviselőtársaim az ellenzék padsoraiból, hiszen meggyőződésem, hogy ismételtlen egy előkészítetlen, kiforratlan, ötletszerű, ad hoc döntéshozás iskolapéldája van jelen pillanatban előttünk.

Ugyan a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló törvény előttünk fekvő módosítása technikainak tűnik, hiszen a módosítás értelmében az Országos Mezőgazdasági és Dokumentációs Központ neve Országos Mezőgazdasági Múzeum és Könyvtárra változik, a névváltozás mögött intézményi összevonás húzódik meg, ahogy ezt az államtitkár úr is mondta, a Mezőgazdasági Múzeumot és az Országos Mezőgazdasági Dokumentációs Központot összevonják. Az a kérdés,

hogy a feladatok ellátása a jövőben hogyan fog megtörténni. Erről itt szó nincs. Miként kerülnek biztosításra az új intézményen belül a törvényben meghatározott feladatok? Az indoklás erről egyetlen szót sem tartalmaz. Úgy várja el tehát az előterjesztő a tisztelt Háztól a módosító javaslat megszavazását, hogy sem az intézményi átalakítás valós indokáról, sem annak várható következményeiről, sem pedig az intézményi átalakításról meghozott döntés részleteiről nem tájékoztat minket. Azt várja tehát tőlünk az előterjesztő, hogy egy biankó csekket írjunk alá ismételtelen, amelynek birtokában ő majd azt tesz, amit akar, további kontroll nélkül. Ráadásul nemhogy három hónap van erre, hanem még három hónap van, tehát 2015. július 1-jétől lépne hatályba, lenne ez a változás. Tehát egy jövőbeni eseményről döntünk jelen pillanatban úgy, hogy semmit nem tudunk arról, mint ahogy elmondtam, hogy mi fog történni utána ezekkel az intézményekkel.

Felhívom a figyelmet arra is, hogy egy költségvetési tárgyév kellős közepén történik meg ez a változás. Fogalmunk sincs, hogy például ez milyen hatással lesz az intézmények működésére, vagy egyáltalán hogyan képzelték ennek az egésznek az átalakítását. Tehát a Jobbik Magyarországért Mozgalom úgy érzi, hogy ismételtelen egy olyan törvényt hoztak be, amelyet egyáltalán nem készítettek elő, amely törvény módosítással kapcsolatban egyáltalán nem tájékoztatták a képviselőket, mint említettem, semmilyen mértékben nem tájékoztatták, még olyan mértékben sem, hogy felelősségteljesen tudjunk dönteni arról, hogy ezt a törvény módosítást támogatjuk vagy nem támogatjuk. Tehát a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem tudja támogatni ezt a törvény módosítást.

Úgy néz ki, államtitkár úr, hogy ismételtelen önök hoznak egy olyan törvényt, amelyet az ellenzék padsoraiból felszólalók közül senki nem támogatott, pedig ön azt mondta, hogy csak technikai jellegű módosításról van szó. Elmondtuk, hogy nem technikai jellegű módosítás, végül is nemcsak egy névváltozás, hanem nagyon-nagyon sok minden lehet itt a háttérben, nagyon-nagyon sok buktatója lehet ennek az egy mondatnak is, és úgy érezzük, hogy ezt önök egyáltalán nem készítették elő.

Nekem az is meggyőződésem egyébként, Heringes Anitával ellentétben, hogy önök nem jóindulatúan hozták be ezt a törvényt, az is meggyőződésem, hogy önök biztos tudnak már arról a háttérről (*Heringes Anita: Én reménykedem!*), hogy mit szeretnének ezekkel a dolgokkal kezdeni, hiszen ha nem így lenne, akkor ilyen előkészítetlen törvényt nem nyújtottak volna be a tisztelt Háznak, és ezzel nem járatnák le a törvényhozást jelen pillanatban. Én kértem az általános vita során, fontolják meg, hogy visszavonják ezt a törvényt, és majd térjünk rá vissza, hozzák be a Ház elé 2015. július 1-je után, akkor vitassuk meg, amikor már tudnak bármit mondani azzal kapcsolatban, hogy milyen elképzeléseik vannak ezzel a két intézménnyel, ha bármit tudnak mondani a képviselőknek azzal kapcsolatban, hogy mire kell számítani. Így felelősségteljesen tudnánk dönteni, ebben a

formában azonban a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem tudja támogatni önöket ebben a törvény módosításban. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. (*Senki sem jelentkezik.*) Nem látok jelentkezőt. A vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy maximum 9 percben kíván-e hozzászólni. (*Dr. Nagy István jelzésére:*) Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a hozzászólásokat. Hadd oszlassak el egy kételyt, hiszen mindnyájukban az a kétely merült fel, hogy mi lesz majd a Vajdahunyadvárral, és hogy biztos valami sundám-bundám dolog történik. Szeretném biztosítani önöket, hogy az intézkedés arról szól, hogy egy költséghatékony, egyszerűbb, bürokráciamentesebb szervezet jöjjön létre. Amikor aggályokat fogalmaznak meg, hadd mondjam azt, hogy elkötelezett szakemberek dolgoznak ezekben az intézményekben is. Bízbanak kiváló munkájukban, úgy, ahogy bízik a kormány is és a kormánypárt is.

Nagyon kérem önöket, fontolják meg majd szavazatukat, és támogassák ezt a törvényt az elfogadáskor. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az Országos Fogytékosságügyi Programról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések vitája**. A határozati javaslat H/3586. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető. A Népjóléti bizottság mint kijelölt bizottság jelentését H/3586/8. számon megkapták. A Vállalkozásfejlesztési bizottság mint vitához kapcsolódó bizottság jelentését pedig H/3586/7. számon kapták kézhez.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. (*Czibere Károly jelzésére:*) A végén kíván Czibere Károly államtitkár úr hozzászólni? (*Dr. Czibere Károly: Köszönöm, majd a végén!*) Rendben, köszönöm.

Most a Népjóléti bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ennek értelmében megadom a szót Tapolczai Gergelynek, a bizottság előadójának.

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Népjóléti bizottság előadója: (*Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.*) Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Népjóléti bizottság megtárgyalta az Országos Fogytékosságügyi Program 2015-2025 közötti időszakáról szóló tervezetet, illetve az erről szóló határozati javaslatot.

A házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelel a javaslat, a bizottsági vitában ezt állapítottuk meg. A határozati javaslat a

fogyatékos személyek helyzetének javítása, illetve az esélyegyenlőség minél szélesebb körű biztosítása és a társadalmi befogadás érdekében született meg. A fogyatékosügy területére jellemző, ahogy már korábban is mondtam, hogy horizontális szemléletű, tehát az élet minden területét lefedően foglalkozik a megoldási lehetőségekkel. A mindenkori kormányzattól összehangolt intézkedéseket kíván a terület.

A 2015-2025-ös évekről szóló Országos Fogyatékosügyi Program célja ennek megfelelően az előttünk álló évek szakmapolitikai irányainak meghatározása. A teljesség igénye nélkül a legfőbb célok, területek a következők: a fogyatékos emberek társadalmi befogadásának támogatása, adatok gyűjtése, a foglalkoztatás, szociális szolgáltatások, ellátások, komplex rehabilitáció, önálló életvitel a közlekedés, sport területén. Ezekre mindegyikre igyekszik megoldást javasolni a tervezet.

A bizottság vitáján jelen volt Czibere államtitkár úr és Nyitrai Imre helyettes államtitkár úr. A határozati javaslatot, illetve a módosító javaslatokat megtárgyaltuk. Sem a tárca, sem a bizottság nem támogatta a módosító javaslatokat. Részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot nem nyújtott be a bizottság. A részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról 3 tartózkodás mellett, nem szavazat nélkül döntöttünk, tehát elfogadta a bizottság azt. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Most Megadom a szót Vágó Sebestyénnek, aki a bizottság kisebbségi véleményét ismerteti.

(22.10)

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Népjóléti bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mint ahogy Tapolczai Gergely képviselőtársam elmondta, abban nem volt vita a bizottságban, hogy a hárszabálynak megfelelő-e a határozati javaslat, és magával a határozati javaslattal kapcsolatban sem merültek föl olyan aggályok, amelyek alapján ne biztosította volna az ellenzék a bizottság tagjait arról, hogy támogatni fogják magát a határozati javaslatot.

Viszont a módosító indítványokkal kapcsolatban fogalmazódtak meg főleg ellentétes vélemények a többséggel szemben. Az az érdekes helyzet állt fenn a bizottságban meg magával a határozati javaslattal kapcsolatban is, hogy bár kritikák több oldalról megfogalmazódtak az ellenzék oldaláról, de módosító indítvány lehetőségével egyedül a Jobbik Magyarországért Mozgalom élt négy módosító indítvány formájában, amiket a bizottsági ülés során én ismertettem.

A négy módosító indítvány közül az első magának a határozatnak a szövegét módosítaná, mégpedig úgy, hogy a program végrehajtásában részt vevő szervezetek közé felsorolná a módosító indítvány a köznevelési és a felsőoktatási intézményeket is, különös tekintettel arra, hogy a köznevelési intézmények nagy része, sőt az összes köznevelési intézmény szembesül működése során az összes fogyatékos

formával. A felsőoktatási intézmények nagy része pedig az értelmi fogyatékosokkal élőkön kívül mindenféle fogyatékossgal élő személlyel találkozik, különös tekintettel akár a felsőoktatási intézményeknél arra, hogy jelenleg Magyarországon körülbelül ezer fogyatékossgal élő tanul valamilyen felsőoktatási intézményben.

A további módosító indítványok nem a határozat, hanem a melléklet szövegét módosították volna. Elsőként az alapelvek felsorolásánál, mivel összevonásra kerültek az alapelvek, és tulajdonképpen az előző fogyatékossgügyi programokhoz képest mindegyiket tartalmazta szinte, kivéve a témakör szerint az egyik legfontosabbat, a rehabilitáció elvét. Ezt a hiányosságot kívánta volna a módosító indítvány pótolni.

A harmadik módosító indítvány a pedagógusok továbbképzéséről és a gyógypedagógusok helyzetéről szólt. Hiányossággként érzékeltük azt, hogy magában a mellékletben nem szerepel a köznevelési intézmények pedagógusainak a továbbképzése, mégpedig olyan jellegű továbbképzése, hogy tudják, hogy a fogyatékossgal élő személyekkel, gyermekekkel, iskolában tanuló gyermekekkel hogyan és milyen speciális módszerekkel, esetleg milyen speciális intézkedési formákkal kell bánni, milyen formában kell őket tanítani, miben más a velük való foglalkozás akár, mint az ép társaikkal.

A negyedik módosító indítvány pedig a program ellenőrzésére és monitorozására vonatkozott. Furcsálljuk azt, hogy bár három szakaszban határozza meg intézkedési terv írását, illetve megalkotását a programmal kapcsolatban, az ellenőrzés ezzel szemben pedig csak a program idejének a felénél szükséges. Úgy gondoljuk, hogy ésszerű és logikus lenne az, hogy egy-egy intézkedési terv lejártával ez az ellenőrzés és a felülvizsgálat megtörténjen.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólás ugyanott: Úgy van!)*

ELNÖK: Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben, a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként Tapolczai Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót. Az Országos Fogyatékossgügyi Programhoz, illetve a bizottság részletes vitájáról szóló jelentéshez még annyit szeretnék hozzátenni a következő percekben, hogy az Országos Fogyatékossgügyi Program jelenleg, ami előttünk fekszik, a harmadik program, amit a parlament megvitát. Egy picit visszatekintve a korábbi programokra, illetve a saját és sorstársaim élethelyzeteire, nyugodtan lehet párhuzamot vonni.

1999-ben született meg az első Országos Fogyatékossgügyi Program. Én akkor államvizsgáztam jelnyelvi tolmács nélkül, abszolút akadályozottan úgymond. Tehát nem volt semmilyen lehetőségem szolgáltatások igénybevitelére, illetve úgymond

esélyegyenlőségre. Én úgy szoktam fogalmazni, hogy a lehetőségeimmel éltem akkor és nem a jogaimmal, mert azok akkor még nem voltak. Minden az egyetemi tanárok jóindulatán múlt, általában írásban vizsgáztam.

2006-ban, a második fogyatékosügyi program megszületése óta már léteznek a jelnyelvi tolmácsszolgálatok. Jogunk volt tolmácsot igényelni, de akkor még nem volt olyan jogszabály, ami egységesen, egyértelműen szabályozta volna, mint most, a 2009. évi jelnyelvi törvény.

És most itt van előttünk az új fogyatékosügyi program, a saját szempontunkból, azt gondolom, hogy jól állunk. Van jelnyelvi törvény, van tolmácsszolgálat, működik a Kontakt tolmácsszolgálat, ami lehetővé teszi azt, hogy a tolmács személyes jelenléte nélkül is igénybe tudjuk venni a szolgáltatást, és tudjunk akadálymentesen kommunikálni. Tehát nagyon sokat fejlődött a világ, és a fogyatékosügyi területén is sokat haladtunk előre.

Az alapelvek tekintetében is látszik a változás, illetve a stabilitás megteremtődése. Vannak olyan alapelvek, amelyek változatlanul szerepelnek 1999 óta. Ilyen például a prevenció elve, illetve az önrendelkezés elve, az egyetemes tervezés elve vagy akár a „semmit rólunk nélkülünk” elvet is említhetném. De vannak olyan alapelvek, amelyek 2006-ban kerültek be, például a támogatott döntéshozatal elve. Ez most nincs benne, mert ez gyakorlati megvalósításában kell továbblépnünk és fejlődniünk.

A mostani programban új alapelveként jelenik meg a teljes és hatékony társadalmi részvétel elve. Ez magában foglal több korábbi alapelvet is, az integrációt, az egyéni szükségleteket, ezek figyelembevételének elvét, illetve a normalizáció elvét is, a rehabilitációt, az egyenlő esélyű hozzáférés elvét. Tehát ezek mind bekerültek a teljes és hatékony társadalmi részvétel elvébe, illetve új alapelv az ésszerű alkalmazkodás elve is. Tehát jogi szempontból is lehet látni azt, hogy a jogi megfogalmazás, a szükségletek, az igények, maguk az érintettek igényeinek figyelembevételével a meghatározások is változtak az idő folyamán.

Ugyanez a helyzet az alapvető célok területén is, a teendők területén is. Ugyanúgy fontos és változatlanul hangsúlyos cél 1999 óta az oktatás és a foglalkoztatás, az egészségügy, a kultúra, a sport, az ellátások, tehát ezek a területek azok, amelyeken mindig van tennivaló. Ezt a fogyatékosügyi program is hangsúlyozza.

Ami számomra különösen hangsúlyos és fontos, az az oktatás és a képzés területe, illetve ezt megelőzően a korai felismerés és a korai fejlesztés. Bárkivel beszélek, bárkivel egyeztetek, bárkit hallgatok meg a fogyatékos ügyével kapcsolatban, minden szál ide vezet vissza: a korai felismeréshez, a korai fejlesztéshez és az oktatáshoz, mert innen ered minden. Ott fog eldőlni, hogy a fogyatékossgal élő személy hogyan találja meg a helyét az életben, nyilván nem kifejezve a család fontosságát és szerepét sem.

Többen is hiányoltak bizonyos elveket vagy feladatokat a fogyatékosügyi programból. Én most is azt mondom, hogy ez egy keret. Az intézkedési tervre leszek kíváncsi, hiszen ott fognak eldőlni a fontos kérdések, és a fontos tennivalók ott fognak szerepelni.

(22.20)

Tehát ott érdemes kifejtetni ezeket, azt, hogy a végrehajtást hogyan is fogjuk megvalósítani 2025-ig.

És még két fontos terület van számomra, a gyógyászati segédeszközök, illetve az önálló életvitelt segítő eszközök területe. A technológiai fejlődéssel ezeket a területeket is, azt gondolom, hogy érdemes szétválasztani. A következő három évben ez meg is fog történni, tehát a két terület szétválasztásra kerül. Például a hallókészülék az önálló életvitelt segítő eszközzé fog minősülni, mert ez nem eszközalapú, hanem személyalapú ellátást igényel a következő időszakban.

Végül pedig szeretném hangsúlyozni, hogy ezt a programot, a javaslatot az Országos Fogyatékosügyi Tanács áttekintette, megvitatta és egyhangúlag elfogadta.

Engedjék meg, hogy egy személyes történetet elmondjak zárasképp. Most hétvégén színházban voltunk a hallássérült gyermekeimmel. Váratlanul kaptunk meghívást, pénteken szóltak, hogy van jegy, mehetünk a színházba, de ugye nem volt tolmácsunk. Megkérdeztünk pár tolmácsot, hogy ki tudja vállalni, hogy két nap alatt felkészül, és vállalja a színházi tolmácsolást. Aztán megkérdeztük a színházat, hogy nyitott-e arra, hogy tolmácsot vigyünk a gyerekek számára, és hál' istennek, abszolút nyitottak voltak erre, a szokásos akadékoskodás helyett, amit eddig a színházaknál tapasztaltam; húsz perc alatt megoldódott minden kérdés, és a gyerekek akadálymentesen élvezhették a színházi előadást. Ezzel csak azt akartam éreztetni, hogy ehhez nem kell semmiféle országos fogyatékosügyi program, hanem a társadalom tudatformálása és a hozzáállás, a befogadó hozzáállás, a befogadó szemlélet lenne szükséges minden területen. Ez pedig megint az oktatáshoz vezet vissza. De ettől függetlenül, azt gondolom, hogy sokáig szükség lesz a fogyatékosügyi programra, hogy felhívjuk erre a figyelmet, és remélem, hogy a parlament egyhangúlag meg fogja szavazni ezt a tervezetet.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Most Korózs Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Szeretném előrebozsítani ismételtlen, hogy kritikai észrevételeink ellenére meg fogjuk szavazni ezt az előterjesztést, ezt a programot. Azzal szeretném kezdeni, hogy elég szerencsétlen volt a múlt héten ez a

bizottsági ülés, annál is inkább, mert nem igazán értettem, hogy miért tárgyaljuk előbb a programot, majd később az előző program végrehajtásáról szóló jelentést, merthogy nincs logikai sor ebben a napi-rendi előterjesztésben, ilyen formában természetesen.

A másik dolog, amit szerettem volna megfogalmazni: nagyon dicséretes volt, hogy az elnök asszony meghívta a fogyatékos szervezetek vezetőit erre a bizottsági ülésre, de elég szerencsétlen volt, hogy a végén nem kaptak szót, merthogy nem volt velük tisztázva az, hogy csak egyszer szólalhatnak meg, és nem tudták elmondani a véleményüket. Márpedig a bizottsági ülés utáni beszélgetésből az derült ki, hogy szívesen adtak volna némi adalékot a végrehajtási tervhez a fogyatékos szervezetek.

Ahogy említettem, egy év késéssel beszélünk az előző végrehajtásáról, hiszen 2013-ig bezárólag, 2007 és 2013 között egy program végrehajtásáról kellett jelentést tenni. És most itt van 2015, hát van közte egy másfél éves interregnum. Tisztelettel kérdezem: másfél év alatt nem sikerült idehozni ezt az új programot? Persze tudom én, hogy komoly személyi változások voltak a minisztériumban, amelyek előnyére szolgáltak a minisztériumnak, de mégiscsak el kell nekem ezt mondani, mert ez kritika.

Én azon a véleményen vagyok, hogy ha újabb és újabb programot fogadunk el, akkor az új programban visszalépés ne legyen, egyetlenegy területen se. Tehát hangsúlyozom, az a jó program, amelyik egymásra épülve, mindig magasabb színvonalon kerül végrehajtásra. Hadd hozzak egy példát, és említettem, hogy a kritikámat azért megfogalmazom. Itt vannak a támogató szolgálatok ügyei. Megnéztem tételesen, 2008-2009 körül a támogató szolgálatok finanszírozására körülbelül 8 milliárd volt beállítva. 2013-ban már csak 3 milliárd forint. A támogató szolgálatok jelentős része tönkrement. Ez az a szolgálat, amelyik leginkább ott van a fogyatékos emberek segítésében, és ha megnézzük, akkor jelen esetben legalább 9-9,5 milliárd forint finanszírozási költségnek kellene rendelkezésre állni, és csak az egyharmada áll rendelkezésre.

Ugyanígy tudom mondani azt, hogy ha valamilyen szolgáltatásban vagy pénzbeli ellátásban több irányból kell a finanszírozást megoldani, és annak valamelyik lába hiányzik, akkor az egész meg fog bicsaklani. Azért hozom ezt a példát, és még most nem is konkrétan a támogató szolgálatokat, de nagyon sok fogyatékos embert segítenek egy másik szolgáltatási ágon például a falu- és tanyagondnoki szolgálatok. Kedves Barátaim! Ha van benzin, az rendben van, hogyha van kocsi, az is rendben van, de ha nincs munkabére és közterhe kifizetve annak, aki vezesse az autót és a szolgáltatást működtesse, akkor nincs rendben, mert hiába van teletankolva az autó, hogyha nincs, aki elvégezze a feladatot. De fordítva is mondhatom: hogyha van munkabére, van közterhek pénz és nincs üzemanyagra, akkor ugyanúgy nem tud kimenni a tanyavilágba az autó.

Nyögvenyelősen indult a kölcsönöző szolgálatok dolga, ügye. Remélem, hogy ebből azért véglegesen

lesz valami. Annál is inkább mondom ezt, mert tudomásomra jutott, hogy ezen a területen voltak különböző szakmai tanulmányok, és ahogy hallom, több mint 60 millió forintot költöttek például a tömegközlekedés akadálymentesítésére. Én nagyon kíváncsi lennék, hogy mi a Szűz Máriát tudtak több mint 60 millió forintért csinálni. *(Kontrát Károly: Hogy beszél, képviselő úr?)* Annál is inkább, mert ezen a területen is nagyon komoly hiátusok vannak, gyakorlatilag megállt - tudomásom szerint - a tömegközlekedési eszközök akadálymentesítési programja.

Befejezésésképpen csak annyit szeretnék említeni önöknek, hogy ahogy hallom, a 2016-os költségvetési év tervezése elkezdődött, és államtitkár úr a múlt héten azt mondta, hogy köszöni szépen, jól halad. Akkor remélem, hogy ennek az intézkedési tervnek is lesz fogantaja a 2016-os költségvetésben, és a fogyatékos embertársaink oktatása, foglalkoztatása, egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférése vagy a szociális biztonságuk megteremtése prioritást fog élvezni ezen a területen. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nyilván leghitelesebben azok tudnak szólni ezekről a kérdésekről, akik érintettek is a történetnek.

Egy ilyen program elengedhetetlen fontossággal bír, egy tízéves időszávet felölelve és azzal a tartalommal, melynek persze az intézkedéstervezés-részleteit is jó lenne látni, tehát tisztában kellene lenni azzal is, hogy ez hogyan és miképpen fog megvalósulni.

Akkor, amikor Magyarországon közel 500 ezer embert érint ez a kérdés a saját bevallásuk alapján, akkor, amikor 1,6 millió ember tartósan beteg, akkor a jó értelmű becslések nem 500, hanem inkább 700-800 ezerre tehetik azoknak a számát, akik sérüléssel, fogyatékkal bíró emberként élnek a mindennapjaikat. Tehát tennivaló van ezernyi e tekintetben.

(22.30)

Ráadásul, ha az aktív életkort nézzük, akkor azt is látjuk, hogy ezeknek az embereknek nagyjából a 60 százaléka a nyugdíj előtti időszakban él, 30 százaléka meg 50 évnél fiatalabb. Ilyen értelemben, ha még egy kicsit előbbre megyünk, akkor egy kérdéstről mindenképpen fontos beszélni, a korai felismerés időszakáról, arról, hogy a beavatkozásokat, a szükségyszerű segítő kéz nyújtását minél előbb meg lehet tenni, és ezekhez a forrás rendelkezésre állása adott legyen. Ne szabályozási oldalról akarjuk a kérdést kezelni, hanem a források meglétét kívánjuk megteremteni. Én ma azt látom, hogy e tekintetben azért vannak fogyatékoságok, mármint a források megteremtése és biztosítása tekintetében.

Azt is hozzá kell tenni, hogy a foglalkoztatás színpadán történő támogatott munkahelyek vonatkozásában is szükségyszerű előrelépések állnak előt-

tünk. Azt is hozzá kell tenni, hogy a múltbéli cselekedetek tekintetében azért a bizonyos járandóságoktól történő megfosztások nem segítették ezekben az embereknek a mindennapi életét.

De nem akarok én elburjánzó jelleggel csak kritikai élel szólni a dologról, sokkal inkább serkentő jelleggel és támogatólag szeretném az ügyet megközelíteni. Ezért azt szeretném mondani, hogy nemcsak a fogyatékkal bíró embereknek való közvetlen segítségnyújtással, hanem azoknak az embereknek a segítségnyújtásával is, akik a fogyatékos embereknek nyújtanak segítséget, előbbre lehet lépni.

Magyarra fordítva a szót, egy mondattal: azok az emberek, akik például a fogyatékosok ápolásáról gondoskodnak, gyakorlatilag 2010-től öt év elteltének az időszakában változatlan támogatással, 29 500 forinttal találják magukat szemben, és gyakorlatilag munkaviszonyként sem elismert az ő tevékenységük. Ezen is érdemes lenne változtatni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Ikotity István képviselő úrnak adom meg a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint azt a javaslat általános vitájában is elmondtuk, támogatjuk az országos fogyatékosügyi programról szóló határozati javaslatot. Másfél éves adóssága már ez a kormánynak. Fontos elmondani, hogy a törvény szerint már 2013-ban meg kellett volna alkotni ezt a programot és az ennek végrehajtásáról szóló intézkedési tervet is, de erre az előző ciklusban már nem került sor. Azóta nincs program, nincs cselekvési terv, nincsenek határidők, felelősök és hozzárendelt források. Ezért is nagyon fontos, hogy végre a parlament előtt van ez a határozati javaslat.

Ugyanakkor el kell mondani azt is, ahhoz képest, hogy tíz évre szóló programról van szó, a helyzetértékelése meglehetősen elnagyolt, felületes és nem túl objektív. A foglalkoztatásról, a szociális ellátásokról, a rehabilitációról és az akadálymentesítésről szóló részekben leírtak alapján gyakorlatilag nem kapunk valós képet a jelen helyzetről. Az elmúlt években jó néhány, a fogyatékosokkal élőket, a megváltozott munkaképességűeket hűsbavágóan érintő intézkedés született, ezekről ugyanakkor nagyon szűkszavúan, csak a kormányzati propaganda szintjén szól a szöveg. Példaként hozhatjuk a foglalkoztatási támogatási rendszer átalakítását vagy a nyugdíjrendszer felszámolását. Mindkét esetben röviden csak annyit állapít meg az anyag, hogy a változtatások sikeresek voltak.

Illett volna talán egy kicsit jobban áttekinteni az elmúlt évek intézkedéseinek hatását a mostani helyzet értékelésénél. Áttekinteni, hogy a változtatások hogyan hatottak az érintettek jövedelmi helyzetére, esélyegyenlőségére, az ellátásokhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférésére. Érdemes lett volna kitérni arra, hogy az egyes alapelvek, amelyek a korábbi programok alapját is képezték, mennyire valósultak

meg. Például hogy a „semmit rólunk nélkülünk” elv jegyében az elmúlt ciklusban mennyire sikerült bevonni a fogyatékos embereket és az őket képviselő szervezeteket a döntésekbe, mennyire működött az Országos Fogyatékosügyi Tanács, és a sort folytathatnánk.

A nem megfelelő helyzetértékelés miatt a javasolt irányok is elnagyoltak, kidolgozatlanok. Az elvi nyilatkozatok szintjén mozog a program javasolt intézkedésekre vonatkozó része, amelyekkel persze egyet lehet érteni, csak az embernek olyan érzése van, mintha az előző programokat olvasná. Miközben a megtett lépéseknek, a fogyatékosokkal élő esélyegyenlősége terén elért eredményeknek tükröződniük kéne az újabb programokban, ugyanazokat a deklarációkat olvashatjuk újra és újra. Mintha megállt volna az idő. Ez pontosan amiatt van, mert a fogyatékosok számára is érzékelhető előrelépés nem volt az elmúlt években, sőt a jövedelmi helyzetük romlott, a foglalkoztatási helyzetük érdemben nem javult, a családjaik elszegényedése tovább folytatódott. A komplex rehabilitáció és az egyenlő esélyű hozzáférés elérhetetlen álom maradt számukra.

Ezért is fontos, hogy pontosan mi lesz az intézkedési tervben, milyen határidőkkel, és lesz-e rájuk forrás a jövő évi költségvetésben. Mit jelent majd a gyakorlati lépések terén az inkluzív oktatás, a nyílt munkaerő-piaci integráció, a komplex rehabilitáció és az egyenlő esélyű hozzáférés? Megerősítik-e a sajátos nevelési igényű gyerekek oktatását, bővítik-e az elhelyezkedést segítő munkaerő-piaci szolgáltatásokat, emelik-e a foglalkoztatás támogatásához nyújtott költségvetési forrásokat, és növelik-e az önálló életvitelt segítő, támogató szolgáltatások finanszírozását? Valamint hogy kidolgozzák-e a komplex rehabilitáció rendszerét, felgyorsítják-e az akadálymentesítési programot? Ezekre a kérdésekre az intézkedési terv és a költségvetés, valamint a jövő évi kormányzati lépések adnak majd választ, amit mi természetesen nyomon fogunk követni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Most bő egyperces időkeretben Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adom meg a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úrtól csak annyit szeretnék megkérdezni, hogy a múltkori bizottsági ülésen felvetett problémáról, a vasútállomások akadálymentesítéséről a most zajló felújítások kapcsán megtudott-e valamit államtitkár úr, hogyan fogják ezt a problémát orvosolni.

A bizottsági ülésen elfelejtettem mondani, hogy igen, fogyatékos emberekről beszélünk, de az akadálymentesítésnél ki kell emelni, hogy nemcsak a fogyatékos embereket, hanem az idős embereket, a nehezen közlekedő embereket, valamint a babakocsit használó kisgyermekes édesanyákat és édesapákat is érinti ez a probléma.

A fogyatékosügyi program utolsó fejezetében a végrehajtásról írnak, de egy szó sem esik arról, ami az előző országos programban önálló fejezet volt,

hogyan van a költségvetési oldalon. A megvalósításhoz, a program végrehajtásához szükséges forrásokról nem esik szó, ami ezelőtt egy önálló fejezetben külön szerepelt, és az egyik legfontosabb tétel a költségvetés ennek a programnak a megvalósításában. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Vágó Sebestyén képviselő úrnak adom meg a szót.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Amint már az általános vitában és a bizottsági ülésen is elmondtuk, természetesen mi is támogatni fogjuk a határozati javaslat elfogadását, persze a kritikáink megfogalmazásával, amelyek közül egy-kettőt módosító indítványban is beterjesztettünk. Támogatni fogjuk, mert úgy gondoljuk, annak tényleges elvnek kell lennie, hogy a fogyatékosügyet pártokon és frakciókon felett lévő ügynek, össznézeti ügynek kell tekinteni. S habár hiánynak tartjuk az előttünk lévő programot, mégis azt gondoljuk, hogy azokkal az alapelvekkel, amelyeket megfogalmaztak benne, egyet tudunk érteni. Hiánynak tekintjük; elég, ha összehasonlítjuk az előző fogyatékosügyi programokkal, amelyek bizonyos kérdésekre részletesebben tértek ki.

Egyetértek Tapolczai Gergely képviselőtársammal, én is nagyon várom az intézkedési terv létrejöttét, azt viszont továbbra is fenntartom, amit módosító indítványban be is nyújtottam, hogy az intézkedési terv végrehajtását, illetve megvalósulását csak abban az esetben tudjuk hatékonyan ellenőrizni - akár az Országgyűlés, akár az érintettek képviselő érdekvédelmi szervezetek -, ha nem az idő felénél, hanem az intézkedési terv lejártakor történik meg ezek monitorozása. Nézzük meg, most hogyan állunk, és akkor esetleg a következő intézkedési terv megalkotásánál figyelembe tudjuk venni azt is, hogy e szervezetek vagy akár az Országgyűlés véleménye alapján mi az a pont, ameddig eljutottunk, teljesítettük-e azt, ami az egyharmados intézkedési tervben szerepelt vagy nem, és ez alapján tudjuk megtenni a következő lépéseket.

Az ember azért szembesülhet azzal, hogy lehet szép programot alkotni, a határozati javaslat mellékleteként lehet egy nagyon szép fogalmakat, nagyon szép irányelveket megfogalmazó anyagot letenni az asztalra, de amikor azt tapasztalja az ember, hogy másfél éves csúszás van - amiről valami olyasmi magyarázatot is hallottunk a bizottságban, hogy jöttek a választások, és az egyéb törvények szele elsodorta ezt a dolgot -, akkor úgy gondoljuk, hogy ennek a kérdésnek prioritást kell élveznie.

(22.40)

És ha bejönnek kampány-törvénymódosítások és kampány-törvényjavaslatok, azok nem írhatják fölül azt, hogy igenis időbeli kötelezettségünk volt arra, hogy az új fogyatékosügyi programot elfogad-

juk. De ha figyelembe vesszük, hogy az idén kerül sor az intézkedési terv elfogadására is, és ha mondjuk, párhuzamba akarjuk állítani ezt az intézkedési tervet a programban foglaltakkal, és figyelembe vesszük azt is, amiről Tapolczai Gergely képviselőtársam szintén beszélt, hogy akár a gyógyászati segédeszközök hozzáféréseivel kapcsolatban változtatni kell, akár a fogyatékosokkal élő emberek vagy a megváltozott életű emberek lakóhelyének átalakítására is nagyobb súlyt kell fektetnünk, szemben ezzel a 2015-ös költségvetésben, amit tavaly fogadott el az Országgyűlés, azt látjuk, hogy a lakókörnyezet, a lakóhely átalakítására szánt költségvetési keret kisebb, mint ami 2014-ben volt. Valahogy ezek nincsenek párhuzamban.

Alapelvekként megfogalmazódik az önálló életvitel, a munkába állás segítése, ehhez képest ezekre a célokra a 2015-ös költségvetésben ténylegesen ismét kevesebb összeget találunk, mint ami a 2014-es költségvetésben volt. Tehát a ténylegesen jelenleg hatályban lévő törvények vagy akár a tavaly év végén elfogadott törvények, amelyek vonatkoznak az egész 2015-ös évre, bizonyos pontokban ellentétben vannak a programban megfogalmazottakkal, és ez így kétséges teszi azt is, hogy így a program egyáltalán megvalósítható-e vagy sem. Úgy gondolom, ezeket a problémákat így kell kezelni.

Arra, hogy a jelenlegi helyzet ismertetésénél nagyon sok a párhuzamosság az előző tervekkel szemben is, csak azt tudom mondani, hogy sajnos nagyon sok esetben nem változott meg a helyzet. Sajnos a közlekedési eszközök, a tömegközlekedési eszközök akadálymentesítése, vagy akár a tömegközlekedési, közösségi közlekedési eszközök megközelíthetősége fogyatékosokkal élő emberek számára, ma is azt mondhatjuk, hogy szinte a lehetetlen határát súrolja. Elég akár az előttem szólók által elmondott vasútállomásokat figyelembe venni, de akár megnézhetjük a buszvégállomásokat vagy az egyéb tömegközlekedési eszközök megközelíthetőségét is.

Ezen kellene változtatni, és amit én már nagyon sokszor mondtam az akadálymentesítéssel kapcsolatban, hogy igenis már ideje lenne felülvizsgálni azt, hogy miért is kerülnek annyiba az akadálymentesítési beruházások Magyarországon, miért telepedhetett erre rá egy nagyon jól fizető üzemág, és ráadásul miért ragaszkodunk azokhoz a dolgokhoz, azokhoz a tárgyakhoz, azokhoz a megoldásokhoz, amelyek ma Magyarországon trendként szerepelnek, de nagyon sok esetben használhatatlanok; miért ragaszkodunk olyan kivitelezésekhez, amelyek alkalmatlanok erre a funkcióra, akár a mellékhelyiségek kialakításáról, akadálymentesítéséről beszélünk, akár más kérdésekről, amelyek szóba kerülnek.

Tehát úgy gondolom, hogy az akadálymentesítés olcsósításával, illetve úgy is mondanám, hogy ésszerű, racionális áron, megfizethető szintre való leszállításával, illetve a végrehajtás egyszerűsítésével már előreléphetnénk, és igenis elérhetnénk idővel a teljes akadálymentesítést. De még egyszer azt mondom, hogy a határozati javaslatot el fogjuk fogadni, mert az abban megfogalmazottakkal egyetértünk. Módosí-

tó indítványokkal is jeleztük, és a vitában is jeleztük azt, hogy természetesen ezek szerintünk kiegészítésre szolgálnak, néhány esetben javításra szorulnak. Csak kétségeink vannak, mert amint már elmondtam, a jelenleg hatályos törvények nagyon sok esetben ellentétben állnak az ebben megfogalmazottakkal. De még egyszer mondom, a megfogalmazottakkal egyetértünk, és így a zárószavazás során igennel fogunk szavazni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Megkérdezem Czibere Károly államtitkár urat, kíván-e hozzászólni, maximum 10 perces időkeretben. *(Jelzésre:)* Megadom a szót.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretném megköszönni, ahogy az általános vitában is megtettem, és most is, illetve a bizottsági ülésen is elhangzott javaslatokat. Azt gondolom, a legfontosabb összefoglalóként annak kiemelése, hogy, ahogy ezt hallottuk, minden frakció meg fogja szavazni ezt az előterjesztést, ezt a javaslatot. Azt gondolom, hogy ma Magyarországon az egyik legfontosabb, hogy ki lehet jelenteni, az Országgyűlés tekintélyével politikai konszenzus lehet a fogyatékosügy mögött, és ez, a fogyatékos emberek ügye, támogatásának, társadalmi befogadásának ügye össznemzeti konszenzus, össznemzeti ügy.

Azt gondolom, hogy az egyik legfontosabb üzenet a ma estéről az kell legyen, hogy ez a fajta konszenzus át kell hassa a társadalmat is, hiszen a fogyatékosok ügyében a legfontosabb talán a szemléletformálás. Valóban, ne csak az ösztönzésen, ne csak a szabályozási rendszeren keresztül, hanem mindenki, a munkáltatók, az intézmények, a szolgáltatók számára magától értetődő természetességű legyen az a szempont, hogy a munkájuk, a szolgáltatás, közszolgáltatás nyújtása során figyelembe veszik a fogyatékosokkal élő emberek szempontjait.

Néhány olyan kérdést szeretnék kiemelni, ami most itt elhangzott, és szeretnék nagyon röviden reflektálni. Egyrészt Ikotity képviselő úr kérdezte az Országos Fogyatékosügyi Tanács működését. Az elmúlt pár hónapban kétszer ülésezett a tanács, és a következő hónapokban előkészület van az intézkedési terv kapcsán a következő ülés szervezésére. Tehát rendkívül sűrű és rendkívül intenzív dialógust igyekszünk folytatni a fenntartókkal, a szolgáltatókkal és a fogyatékos szervezetek képviselőivel.

Beszéltünk arról, hogy bizonyos tekintetben ismétli a korábbi tervet ez a javaslat. Azt gondolom, Tapolczai Gergely képviselő úr felsorolása pontosan mutatta, pontról pontra, hogy hol vannak azok a szempontok, alapelvek és célok, ahol megújult ez a stratégia, hol használ új fogalmakat, új alapelveket. Azt gondolom, nem lehet a stratégiát azzal vádolni,

hogy ismétli a korábbi elveket. Ez válasz Vágó Sebestyén képviselő úrnak is a rehabilitáció szempontjára. Tapolczai képviselő úr pontosan rámutatott, hogy a hármassal alapvetően, a teljes és hatékony társadalmi részvétel alapjában ez benne foglaltatik.

Erre vonatkozott kérdés is, hogy a források és a részletek kérdésében mit tudunk mondani. Az a helyzet, hogy az intézkedési terv, ahogy azt többször elmondtuk, ezeket részletesen tartalmazni fogja, és ahogy ezt korábban jeleztem, az intézkedési terv előkészítése folyamatban van, és nagyon reméljük, hogy mihamarabb el is készül. Ez fogja tartalmazni a források hozzárendelését is.

A vasútállomások tekintetében még nincs válaszom, de ki van adva a feladat. Ahogy ezt jeleztem korábban, minden képviselői felvetést meg fogunk vizsgálni.

Korózs képviselő úr vetette föl azt, hogy 8-9 milliárd állt rendelkezésre 2009-ben. Egész pontosan 4 milliárd állt rendelkezésre a támogató szolgálatok finanszírozására 2009-ben. Fontos, hogy ezt helyre tegyünk. Utána pedig a támogató szolgálatok finanszírozásában fontos változás volt az úgynevezett nagyobb bokrok megszüntetése. Ezt fontos volt még kihangsúlyozni.

Összességében azt kell mondanunk, hogy maga a javaslat azokat az alapelveket, amelyeket a program célul kitűz, tehát a teljes és hatékony társadalmi részvételt, az egyetemes tervezést, a „semmit rólunk nélkülünk” elvét, eredményesen fogja tudni implementálni, alkalmazni annak érdekében, hogy valóban meg tudjon valósulni Magyarországon egy horizontális szemléletű, minden egyes ágazatot, minden egyes szakpolitikát átható módon befolyásoló fogyatékospolitika, mind az egészségügyben, mind a szociális szolgáltatások területén, mind a foglalkoztatásban.

Én nem szeretném a korábbi eredményeket hangoztatni, de volt itt egy megjegyzés a foglalkoztatásról is: az előző négy évben 43 ezerről 77 ezerre nőtt azoknak a fogyatékos és megváltozott munkaképességű embereknek a száma, akik valamilyen támogatott foglalkoztatásban részt vesznek. És akkor még a szolgáltatásokhoz is hadd mondjak egy szót, mert erről is volt kérdés. 660 olyan fogyatékos ember él, aki éppen ezekben a hónapokban fog a nagy intézményekből kiköltözni támogatott lakhatásba. Tehát a szociális szolgáltatások területén is egyértelmű az előző négy év eredményeinek folytatása. Ezt szeretnénk továbbra is folytatni.

Ezeket a közvetlen megjegyzéseket szerettem volna megtenni. Még egyszer köszönöm mindenkinek a támogatást, és azt, hogy mind az alapelvekben, mind a konkrétumokban támogatni fogja a javaslatot. Az intézkedési tervvel pedig természetesen mihamarabb jelentkeznünk. Köszönöm szépen.

(22.50)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi napon kerül sor.

Most soron következnek a **nemzeti utasadat-információs rendszer létrehozása érdekében és a bűnügyi, illetve rendészeti tárgyú együttműködés keretében történő információcsere szabályozásával összefüggésben szükséges egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/3404. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető. A Honvédelmi és rendészeti bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3404/8. számon, jelentését pedig T/3404/9. számon megkapták. Az Igazságügyi bizottság mint vitához kapcsolódó bizottság jelentését pedig T/3404/10. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3404/12. számon, összegző jelentése pedig T/3404/13. számon a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ennek értelmében megadom a szót Galambos Dénesnek, a bizottság előadójának.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság március 26-ai ülésén megtárgyalta a T/3404. számon benyújtott, a nemzeti utasadat-információs rendszer létrehozása érdekében és a bűnügyi, illetve rendészeti tárgyú együttműködés keretében történő információcsere szabályozásával összefüggésben szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 27 igen szavazattal, 4 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző módosító jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat a Honvédelmi és rendészeti bizottság indítványát tartalmazza, amelynek eredményeképpen a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvény-módosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény 4. §-a, illetve vonatkozó szakaszai a szervezett bűnözéssel összefüggő bűncselekmények taxatív felsorolása mellett, az egyedi azonosító jellel visszaélés mellett immáron az embercsempészés bűncselekményét is magában foglalja.

Bonyolult szakmai szóhasználatoktól és kifejezésektől megkímélném képviselőtársaimat ezen a késői órán, ezért csak utalni szeretnék arra, hogy mi az újdonság ahhoz képest, amelyet a 2013-ban elfogadásra került törvény és az ehhez kapcsolódó törvények módosításai jelentenek.

Az utas-nyilvántartási, az úgynevezett PNR-törvény új feladattal bővíti a Szervezett Bűnözés Elleni Központ hatáskörét, így 2015. január 1-jétől utasadat-információs egységként ez a szervezet ellátja az utas-nyilvántartási adatok gyűjtését, elemzését, kezelését.

A központ új feladatává vált utasinformációs egységként a légitársaságok által továbbított utas-

nyilvántartási adatok kezelése, valamint elemzése, értékelése, összhangban az uniós irányelvekkel.

A hazánk területére érkező vagy onnan induló külső légi járatok utasadatainak kezelése az adatvédelmi előírások alkalmazása mellett eredményesebbé teszi az együttműködő szervek megelőző, felderítő, nyomozó tevékenységét.

A törvény hatálybalépésével azonban szükségesé vált az egyes rendelkezések pontosítása, bizonyos javítások átvezetése a törvényben, annak érdekében, hogy a nemzeti utasadat-információs rendszer maradéktalanul megfeleljen a törvényben előírt céloknak. Ennek a legfontosabb eleme, hogy a terrorizmussal és a szervezett bűnözéssel összefüggő bűncselekmények felderítése, nyomozása, illetve a nemzetbiztonságot veszélyeztető törekvések és tevékenységek elhárítása kerüljön a fókuszba.

A gyanús személyek azonosítására a jelen törvénymódosítás révén a nemzeti utasadat-információs hatóság a Szervezett Bűnözés Elleni Központ utas-nyilvántartási adatain túl a sikeres kockázatelemzés érdekében - a rendőrségtől egyedi adatkérés útján - a kockázatelemzés során gyanússá vált személyek azonosítása érdekében az előzetes utasadatokat is megkaphatja.

Fontosnak tartom megjegyezni a törvényjavaslat bizottsági véleményének előterjesztése során, hogy a Belügyminisztérium a jogszabály előkészítésében egyeztetett a Nemzeti Adatvédelmi Hatósággal és az alapvető jogok biztosával, így a javaslat mindkét szerv egyetértését is bírja.

Kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem az előterjesztőt, Kontrát Károly államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, nem.

ELNÖK: Rendben. A kijelölt bizottság előadót nem állított, így most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Írásban jelentkezett Ágh Péter képviselő úr. Ön a szó, képviselő úr.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Tisztelt Ház! A múlt heti események ismét a légi közlekedésre irányították a figyelmet. Igaz, most nem egy terrorista cselekmény következett be, de az ilyen események is a légi közlekedés biztonságának növelésére ösztönzik a döntéshozókat. A repülésben előforduló katasztrófák vagy terrorcselekmények esetében sok ártatlan élet forog kockán.

Az Európai Unió, így hazánk is elkötelezett a légi közlekedés biztonságosabbá tételében, amelynek egyik alapeleme lehet a jövőben az utasadat-információs rendszer keretében működő rendészeti együttműködés. Az együttműködés eredményesebbé

teszi az európai szervek megelőző, felderítő, nyomozó tevékenységét, fokozza hazánk és az Európai Unió biztonságát. Az együttműködéshez szükséges elemző központok felállítása iránt, azt elmondhatjuk, hogy globálisnak mondható az elköteleződés, a vita előző szakaszában erre rá is mutattunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzeti utasadat-információs egység felállítása során egyértelművé vált, hogy a 2013-ban elfogadott szabályozás alapján végzett kockázatelemzés önmagában nem képes arra, hogy kiszűrje a gyanús személyeket. A szükséges módosítások által lehetőség nyílik, hogy a központ hatékonyabban tudja végezni a tevékenységét, ami mindannyiunk érdeke, hiszen ez a légi közlekedés biztonságának a kialakításához, a feltételeinek a javításához tud hozzájárulni.

Ezért ennek érdekében kérjük a javaslatnak a támogatását. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Nincs jelzés.)* Úgy látom, hogy nem. A vitát ezzel lezárom.

Megkérdezem Kontrát Károly államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Kontrát Károly jelzi, hogy igen.)* Ön a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat általános vitája során és a bizottsági tárgyalás során is egyértelmű volt, hogy ez a törvényjavaslat fontos és szükséges, és a tisztelt Ház ezt a javaslatot támogatja.

A kormány az öt benyújtott módosító javaslat közül egyet tartott támogathatónak: a bünszövetségben elkövetett, szervezett bűnözéssel összefüggő bűncselekmények közé az embercsempészés bűncselekmény megjelenítését javasolta. Az illegális migrációra épülő szervezett bűnözői csoportokkal szembeni hatékonyabb fellépés érdekében indokolt a szervezett bűnözéssel összefüggő bűncselekményi kört az embercsempészés tényállásával kiegészíteni.

A törvényjavaslat elfogadása elősegíti az uniós tagállamok közötti információcsere hatékonyabbá tételét, amelynek következtében az utasadat-információs rendszer hatékony működése által jelentősen növeli hazánk és az egész Európai Unió biztonságát is.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogassa. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a következő ülésnapon kerül sor.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, az LMP részéről: „Élelmiszer-önellátás” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm. Tisztelt Ház! Ugye, milyen jó érzés, amikor büszkék lehetünk

közös sikereinkre, a hazai eredményekre? Ám a magyar termékekre már kevesebb figyelmet fordítunk. Országunk kiváló adottságait ismerve, sokan azt gondolják, hogy élelmiszeriparunk önellátó, pedig a számok mást mutatnak. Zöldségből és gyümölcsből is jelentős mennyiséget importálunk. A magyar asztalokra kerülő élelmiszer közel 40 százaléka külföldről származik. Ez tíz éve még mindössze 20 százalék volt. Az utóbbi tíz év alatt a hazai málna termelése ötödére csökkent, a lédús szilvái pedig 40 ezer tonnával esett vissza. Ez éppen annyit nyom, mint négy Erzsébet híd. Az elmúlt tíz évben a kétszeresére nőtt a behozatalunk, miközben a népesség 2 százalékkal csökkent.

(23.00)

Az áruházak polcain is egyre nagyobb mennyiségben találkozhatunk külföldi árucikkkel. De nemcsak egzotikus termékeket, hanem sajnos paradicsomot, paprikát, egyéb feldolgozott árucikkeket, de még a fűszerpaprikát is külföldről szerezzük be. Vöröshagyma-termelésünk is több mint 65 százalékkal csökkent az elmúlt tíz évben. Pedig a kiváló ízű magyar termék könnyedén maga mögé utasíthatná a külföldi árut. Kilenc cukorgyárunk egymás után zárt be, nehéz helyzetbe hozva a hagyományosan cukorrépa-termelésből élő családokat. Mára a cukor 60 százalékat külföldről szerezzük be, és mindössze egy cukorgyárunk maradt.

Az elmúlt tíz évben 200 ezer tonnával kevesebb friss hazai sertéshús került asztalainkra, ami több mint 50 milliárd forint bevételkiesést jelentett a magyar gazdáknak. Az ízletes és egészséges hazai tehéntej esetében is tíz év alatt 300 millió literrel csökkent a termelés, kiváló tejtermelő gazdáink kárára. Ezzel a mennyiséggel 120 olimpiai úszómedencét lehetne megtölteni.

Tudatos vásárlással, megfelelő odafigyeléssel ezt a kedvezőtlen folyamatot visszafordíthatjuk. Ám ha importtermékeket vásárolunk, akkor még inkább visszaszorul saját gazdaságaink termelése, munkahelyek szűnhetnek meg, a boltok pedig kénytelenek lesznek külföldről beszerezni az árut. Pedig a kiváló minőségű hazai termék érték, ahogy értéket jelentenek egyre zsugorodó agrárterületeink, kihasználatlan földjeink is. Ezért olyan fontos, hogy tudatos döntéseinkkel segítsük a magyar gazdaságok megerősödését.

Az utóbbi húsz évben az ízletes hazai almából 40 százalékkal kevesebbet termeltünk, mert egyre több külföldi gyümölcs jelent meg a polcokon. Közismert, hogy néha egészségügyi kockázatot jelentenek az import élelmiszerek, és óriási távolságot tesznek meg, míg hozzánk elérnek. A paradicsom például átlagosan 2480 kilométert utazik, míg eljut a magyar vásárlókhöz. Napok, esetleg hetek telnek el, mire az úgynevezett friss áru a polcokra kerül. Ezzel szemben a kiváló és zamatos hazai áru órák alatt az asztalunkon lehet.

Közben a legfontosabbat se feledjük, helyes választásunkat rengeteg érv segíti: kiváló természeti

adottságaink és mezőgazdaságunk páratlan hagyományai mellett a mintegy 6 millió hektárnyi minőségi termőterület és a 180 ezer professzionális gazdálkodó.

Nagyon jó példa a kitűnő magyar borok sikertörténete is. A magyar borba vetett hitnek köszönhetően az elmúlt húsz évben hatalmasat fejlődött ez a hazai ágazat. Boraink sorra kapják a rangos nemzetközi elismeréseket. A minőség jelentős emelkedésének köszönhetően a boltok polcain 95 százalékban hazai termékekkel találkozunk. Tegyük meg mindent azért, hogy ez a sikertörténet folytatódjon!

Már egyetlen apró lépés, egyetlen tudatos vásárló elég, hogy pozitív változást indítson el. Aki a „magyar termék” védjeggyel ellátott terméket vásárol, mezőgazdaságunk és a hazai piac erősödését támogatja, mert a minőségi magyar termékre költött pénz a hazai vállalkozásokat gyarapítja, így az ön hasznára is válik. Fordítsuk nekünk kedvező irányba a folyamatot! Keresse a magyar árut, kérdezzen utána, és amikor csak lehet, vásároljon magyar terméket!

Az imént felolvasott szöveg az EU által betiltott magyar reklám szövege volt, amit 2013-ban tiltottak be. Ezt mindössze néhány számadattal egészítettem ki: a magyar élelmiszerek aránya, ami 40 százalék, külföldről érkezik be, és ez tíz éve még 20 százalék volt. Ezek a Központi Statisztikai Hivatal adatai, nem valamiféle propagandacélokat szolgáló felmérések eredményei. Köszönöm a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony: „A kabai gyerekek kevesebbet érnek?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem a ma este, a ma éjszaka, amikor erről a témáról akarnék legelőször beszélni, de az Országgyűlés ma tárgyalta a Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Műugró-, Műúszó- és Nyíltvízi világbajnokság megrendezéséhez szükséges létesítményfejlesztés megvalósításáról szóló törvényjavaslatot.

Legelőször azon gondolkodtam, hogy visszamondom a mai napirend utánimat, mivelhogy elhúzódtott a mai nap, de muszáj volt, hogy erről megint beszéljek, mert nagyon jól látszik, hogy ha a kormánynak valami nagyon fontos, akkor rendkívül gyorsan tudja ide a Ház elé hozni, nagyon gyorsan tudunk róla tárgyalni, a vitát lefolytatjuk, és másnap már szavazunk is róla. Ez a törvény pontosan ugyanez volt. Nagyon fontos a kormánynak.

Arra szeretném felhívni a figyelmet, amit már többször elmondtam, hogy a mindennapos testnevelés bevezetésével mekkora káoszt okoztak a köznevelésben, és micsoda anomáliák vannak a testnevelésórák kapcsán, és pontosan mindig a kabai gyerekeket hozom fel. Míg gombaszámra nőnek ki az országban a sportlétesítmények, a stadionok, addig a gyerekeknek a mindennapos testneveléshez nincs megoldva a tanteremprobléma vagy akár egyszerű tornaeszközök

problémája, vagy akár a testneveléstanárok hiánya is gondot okoz a mindennapos testnevelés megoldásánál.

Engedjék meg, hogy egy kicsit önző legyek, mivelhogy Kabán élek, kabai vagyok. Annyiszor fogok felállni napirend után, és annyszor fogom elmondani, míg a Fidesz-KDNP-kormánynak nem lesz fontos, hogy észrevegye, hogy élnek Kabán is gyerekek, és a kabai gyerekeknek most az egyik legnagyobb problémája, hogy nincs megfelelő tornatermük, amiben a mindennapos testnevelést korrekt módon meg tudnák valósítani napról napra.

Itt el kell mondanom, hogy a mindennapos testnevelés bevezetése és ennek a káosznak a kicsúcsosodása a 2015/16-os tanévtől fog megtörténni, mivel ettől kezdve minden évfolyamban bevezetésre kerül a mindennapos testnevelés. Én úgy gondolom, hogy a legjobban nem a gyerekek félnek ettől az időszaktól, hanem maguk a pedagógusok, hogy mi fog ezután történni, mert most is már az mondható, hogy amire kitalálták a mindennapos testnevelést, ami ellen, én úgy gondolom, hogy egyetlen jó érzésű ember sem tiltakozhat, én magam is azt mondom, hogy a lehető legtöbbet kellene a gyerekeknek sportolniuk, de ehhez olyan törvényeket kell hozni, amikhez a feltételek biztosítva vannak.

Én azt gondolom, hogy ha a kormány ilyen gyorsan tud dönteni egy ilyen ügyben, akkor kell hogy fontos legyen az utánpótlás szempontjából a magyar gyerekek helyzete is.

Arra kérem a magyar kormányt, hogy gondolja végig ennek a törvénynek a felülvizsgálatát, és addig leállítani ezt a programot, míg a megfelelő infrastrukturális fejlesztéseket nem rakják mögé. Ha ezek megvannak, akkor azt gondolom, hogy én is nyugodtan tudok majd hazamenni, és nyugodtan tudom azt mondani, hogy na végre, ezt a problémát is megoldottuk. Addig minden egyes héten, amikor lehetőségem lesz rá, el fogom mondani, hogy a Fidesz-KDNP számára a kabai gyerekek kevesebbet érnek, mint a többi településen élő gyerekek, ahol a sportlétesítmények felépültek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Heringes Anita és Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr: „Egy hiánypótló kiadvány a karcagi gimnáziumigazgató tollából. Firdauszi: Sáhname” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy számomra két kedves területről, egyrészt az irodalomról, másrésztől Karcag városáról beszéljek, illetve a jelen bemutatandó művön keresztül annak karcagi vonatkozásairól.

Bizonyára még a legnagyobb műkedvelők és irodalom iránt érdeklődők sem hallottak arról az iráni műről, amely talán a világ egyik legterjedelmesebb írása a maga 120 ezer sorával és 60 ezer verspárjával. Viszonyításképp elmondható, hogy Homérosz Odüsszeiája 13 450 sort tartalmaz.

Firdauszi Sáhname című könyve a perzsa történelmi mondákat dolgozza fel a legendás királyoktól kezdve az arab hódításig. Az egyes mondák csak lazán függenek össze egymással, de végighúzódik rajtuk Irán és az ősi Turán harca a nomád török népek hazájával.

A Sáhname, azaz a Királyok könyvének mondananyagát még az ezeréves évforduló előtt jegyezték fel. A Dakiki nevű költő megbízást kapott arra, hogy a nemzeti művet alkossa meg, azonban korai halála megakadályozta, és lényegében csak a műnek az egytizedét tudta megírni. Ezt követte egyébként Firdauszi munkája, aki egyébként harminc éven keresztül írta ezt a művet, és a maradék strófát, a maradék közel 100-110 ezer sort saját maga fejezte be. Bőven elmúlt 70 éves, mire 1010-re be tudta ezt fejezni.

A terjedelmes műről Magyarországon sokféle fordítás jelent meg, és sok fordítási kísérlet is volt, de talán az egyik legterjedelmesebb és a legeredetibb a karcagi kötődésű dr. Gaál László fordításában jelent meg.

(23.10)

Bár a művet egyébként a XX. században Képes Géza, Devecseri Gábor is fordította, mégis Gaál László műve volt az egyedüli, amely az eredeti nyelven írott műből készült.

És ennek az örömteli alkalmá volt, amikor ezt Karcagon, nem is olyan régen egy hiánypótló kiadvány keretében bemutatták, méghozzá úgy, hogy ezen a bemutatón jelen volt az Iráni Iszlám Köztársaság budapesti nagykövete is, aki kiemelte, hogy a kiváló karcagi iskolaigazgató, iranista Gaál László nélkül hiányos lenne a magyar-perzsa kulturális kapcsolatok tárháza. Ezen felül a nagykövetség komoly mennyiségű könyvet vásárolt azzal a céllal, hogy a hivatalos találkozók, kulturális találkozókon ezen keresztül is promotálja, illetve megismertesse az iráni, illetve a magyar kulturális kapcsolatok haladását.

Engedjék meg tehát, hogy röviden méltassam dr. Gaál László karcagi Irán-kutató iskolaigazgatót. Gaál László még 1891-ben született, Karcagon. Egyébként klasszika-filológia egyetemi tanár volt, a nyelvészeti tudományok kandidátusa, de neki sem indult az élete egyszerűbben, hiszen a bölcsészdoktori diploma után először Nagykovácsán egy évig, majd utána húsz éven keresztül Karcagon gimnáziumi igazgatóként dolgozott. A fordulat évében - mint egyébként sok más elismerésre méltó személyt - őt is elmozdította a hatalom az igazgatói posztból, ekkor nyugalomba vonult, majd Budapesten az ELTE bölcsészkarának megbízott előadója volt, illetve a szanszkrit, avesztai, óperzsa és oszét nyelvek tanára. 1957-től pedig Debrecenben vetette meg az alapját a klasszika-filológia tanszéknek, és ott dolgozott egészen haláláig, 1964-ig. Karcagon temették el, és jelenleg is Karcagon nyugszik.

Gaál László iranista munkája részben olyan kortársak, nagy elődök vonalán haladt végig, mint Vámbéry Ármin, illetve Kégl Sándor, akik a budapesti

egyetemen felállították a keleti filológia tanszéket, és ahol negyed évszázadon keresztül oktattak; először Vámbéry, majd később Kégl is.

Gaál László munkássága azonban nemcsak az iráni-magyar kulturális viszonyokban hagyott mély nyomot: igazgatósága alatt olyan kiváló diákok koptatták a karcagi református gimnázium padját, mint Gombos Imre műfordító, Gergely János akadémikus, dr. H. Tóth Imre szegedi, méltán híres nyelvtörténész-professzor, Bodnár György professzor akadémikus, vagy hogy művészeket mondjunk, Somogyi Árpád Munkácsy-díjas szobrászművész és a kiváló festőművész, Bod László. Tehát mindvégig olyan alma matert vezetett, amely méltán elismerésre tart számot.

Tehát bátran leszögezhető, hogy Gaál László a XX. század egyik legjelentősebb magyar iranistája, és a preislám iráni vallástörténet filológiatudósa, akinek sokkal szélesebb körben kellene munkásságát ismerni.

És hogy egy személyes ihletést is mondjak belőle, számomra megtiszteltetés volt, hogy Gaál Lászlóról és műveiről beszélhetek az Országgyűlésben, ugyanis én magam is ebbe a gimnáziumba jártam, igaz, ötven évvel később koptattam a gimnázium padjait, ahol mindennap találkozhattam a gondosan ápoltságú hagyományokkal és munkásságával. Bízom benne, hogy emléke és munkája sokáig fogja gazdagítani a karcagi és az iráni-magyar hagyományok tárházát, és terveim szerint Gaál László után további, saját iskolából származó és Karcagnak méltán híres személyét tudom majd az Országgyűlés plénuma elé hozni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkező Magyar Zoltán képviselő úr: „A magyar cukoripar védelmében” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Sajnálom, hogy a kormány részéről senki nem tartotta annyira fontosnak ezt a témát, hogy most itt esetleg választ tudjon adni vagy meghallgassa egyáltalán.

A helyzet az, hogy 2017-től kivezetik a cukorkvót Magyarországról, ami egy normális államban, egy felkészült, a saját iparára, mezőgazdaságára adó országban jó hír lehetne, hiszen ezáltal újra lehetőség nyílik arra, hogy a szocialista kormányok alatt teljesen önfeladó módon leadott cukortermelésünk legalább egy részét vissza tudjuk szerezni, azonban jelen állapotunkban úgy néz ki a helyzet, hogy ez semmi mást nem fog jelenteni, mint hogy az az egyetlen cukorgyár, ami még Kaposvárott működik, be fogja zárni a működését, legalábbis minden piaci elemző erre hívja fel a figyelmet.

A múltbéli hibákról is ilyenkor említést kell tenni, amikor a magyar cukoriparról beszélünk. A rendszerváltásnak nevezett időszakról kezdve zuhant Magyarországon a cukoripar minden szempontból, de a végítélet az európai uniós csatlakozásunkat

megelőző szocialista kormányokat minősíti, hiszen ez volt az az állapot, ami lehetővé tette azt, hogy mára már csak Kaposvárról tudunk beszélni.

Az MSZP gyakorlatilag teljes önfeladó módon a magyar cukoripar 75 százalékáról lemondott azáltal, hogy ekkora mennyiségű kvótát nem igényelt, és csak a maradékot tartotta szükségesnek. Az azóta eltelt időszakban nem nagyon történt előrelépés. Az előző ciklusban, 2010-et követően a Jobbik követelésére, nyomására felállt ugyan egy, a cukoripart és annak szétverését vizsgáló bizottság, ami egyébként az én előző ciklusom, mondhatom, legtanulságosabb fél éve volt, de ennek az elfogadott jelentése már nem tartalmazza azokat a legalapvetőbb kérdéseket és legalapvetőbb felelősségre vonási kísérleteket, amelyeket egyébként a Jobbik szeretett volna beleépíteni.

Nem igazán értettük, hogy egy komoly munkát felmutató bizottság - ami, ahogy említettem, fél évig dolgozott -, hogyan tehet le egy olyan jelentést az asztalra, amely nem tartalmazza a politikai felelősségen túl azt, hogy jogilag kiket lehetne vagy kellene felelősségre vonni; nem tartalmazza azt, hogy a jövőben miként kellene eljárnia a magyar kormánynak mind Brüsszel irányába, mind pedig idehaza a jogalkotáson keresztül annak érdekében, hogy ezt az áldatlan állapotot felszámoljuk.

Mi is ez az áldatlan állapot? Ma ott tartunk, hogy saját cukorfogyasztásunknak is csak mintegy harmadát fedezzük Kaposvárról, ami egyébként - zárójelben jegyzem meg - nem magyar tulajdonban lévő cég, ez még ugye hab a tortán; a többit mind külföldről szerezzük be, miközben hajdanán, még a 80-as években bőségesen tudtunk külföldre is cukrot szállítani.

Tehát ez a jelentés ilyen módon hiába tartalmazta azt, hogy kiket hallgattunk meg, hiába írta le tényleg korhű módon és megfelelő szakmaisággal azt a folyamatot, ahogyan a magyar cukoripart szétverték az 1990-es évek elejétől, nem tartalmazott sem a jövőre vonatkozó előremutató intézkedésekre javaslatot, sem pedig a bűnösök elszámoltatását nem említette meg és nem tette lehetővé. Pedig igenis készülnünk kell a jövőre, ahogy említettem, ez a 2017-es dátum itt lebeg a levegőben. Azáltal, hogy a kvóta megszűnik, és teljesen szabadpiaccá változik az egész Európai Unió területén a cukor, olyan nagy, világot átszövő multinacionális vállalatokkal kell megküzdeni, akiknek egyáltalán nem érdeke az, hogy Magyarországon feltámadjon a cukoripar. Pedig szó nincs arról, hogy kizárólag ilyen nagy globális vállalatok lennének piacképesek.

A Jobbik abban hisz, hogy helyi, lokális, egy-két-három megyét ellátni képes, közepes méretű üzemek igenis képesek lennének talpon maradni, képesek lennének szerves részét képezni újra a magyar vidéknek. Hiszen ne felejtsük el, hogy amikor a cukoriparról beszélünk, akkor nem pusztán arról van szó, hogy a gazdák megtermelik a répát, és ezt egy üzembe beszállítva aztán feldolgozzák. Számítalan egyéb ág, ágazat függ össze, a cukorgyárak környékén vi-

rágzott a vidéki élet, a legkisebb családi vállalkozásoktól kezdve egészen az állattartó telepekig mindenki hasznot húzott abból, ha a környezetében egy jól működő cukorgyár volt. Ezt sem szabad figyelmen kívül hagyni, amikor arról beszélünk, hogy óriási veszteség érte hazánkat és legfőképpen a magyar vidéket akkor, amikor szétverték a magyar cukoripart.

Egy igazi állatorvosi lóról beszélünk. A magyar élelmiszeripar leépítésének mintapéldája volt az, ahogyan a cukorgyárakat átjásztották a korábbi kormányok magyar tulajdonból a külföldi spekulánstőke részére. Ezért szerettem volna felhívni erre a figyelmet, és hogy készüljön a kormány 2017-re, mert nem lesz egyszerű menet. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „Rekviem a halálra ítélt somogyi aprófalvakért” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, a világ elnyomott nemzeteihez hasonlóan mi, magyarok is úgy vagyunk vele, hogy nincsen különösebben sok okunk arra, hogy rajongjunk az amerikai politikáért, és mégis egy ottani, majd' két évszázaddal, illetve körülbelül két évszázaddal előttről élt államférfiútól idéznék, hogy az ő bölcs gondolataival kezdhessem napirendi utáni felszólalásomat.

Thomas Jefferson, az Amerikai Egyesült Államok harmadik elnöke, még elnöksége előtt, 1785-ben barátjához, John Jayhez írott levelében így fogalmazott: „A földművelők a legértékesebb polgárok. Ők a legéleterősebbek, a legfüggetlenebbek, a legerényesebbek, és ők kapcsolódnak a legtartósabb kötelékkel hazájukhoz, és ragaszkodnak annak szabadságához és érdekeihez.”

(23.20)

Szavaival - legalábbis, ami a Jobbik-frakció tagjait illeti - minden tekintetben egyetértünk. Ellenkező szándékaik okán így lehetnek ezzel a kommuniszták és a velük egy tőről fakadó szélsőliberálisok is. Nem véletlenül akarták írmagját is kipusztítani a magyarság törzsökös gerincét alkotó, a nemzetet ezer éven át megtartó parasztságnak. Nem véletlen az évtizedeken át folytatott vidékromboló hadjáratok dühödt faluellenessége, a vidéki Magyarország tönkretételét célzó intézkedések sokasága. Veszélyes ellenfélként, ellenségként tekintettek mindarra, amit képviseltek, hiszen, ahogy Tormay Cecile írta, ezer év alatt egy hatalmas cserfa nőtt a mi földünkön, ez a cserfa maga a magyar nép, melynek gyökere a parasztság.

A kollektivizálás nem volt elég a kommuniszták terveinek megvalósításához, ezért ismeretes, hogy az MSZMP stratégiai 1967-ben elkezdtek kidolgozni a végül 1971-ben elfogadott országos településhálózatfejlesztési koncepciót. Községeink kétharmadát, a lakosság 18 százalékának, azaz majd' kétfélmillió em-

bernek otthont adó mintegy kétezer falut szerepkör nélküli településsé nyilvánítottak. A helyi fejlesztéseket letiltották, a kisiskolákat bezárták, a társadalmi-gazdasági szempontból fontos létesítményeket elvitték a körzetközpontokba. A tömeges szárnyvonalbezárásokkal és a szükséges közútfejlesztések leállításával pedig elvándorlásra kényszerítették a helyben perspektívát nem remélő fiatalabb generációkat.

A szerepkör nélkülinek nyilvánított, gyakorlatilag halálra ítélt települések előregedésnek indultak, demográfiai potenciáljuk összeroppant, a korszerkezeti megváltozásával párhuzamosan pedig egyre inkább veszítettek életerejükéből. Az előregedést csak azok a falvak kerülték el, ahol a cigányság részéről történt nagy létszámú betelepülés. Ebben az esetben viszont az önmagát hatványozottan újratermelő nyomor és a spontán szegregálódás pecsételte meg az elgettősödő község sorsát.

Ugyan a román diktátor, Ceaușescu falurombolási terveivel felérő koncepció végrehajtását 1985-ben leállították, de egyrészt eddigre már sok település visszafordíthatatlan károkat szenvedett, másrészt pedig a kisiklatott rendszerváltás révén hamarosan újabb kataklizma zúdult a magyar vidékre. Az SZDSZ-es főideológusok államreform-bizottságba delegált megmondóembere a képébe is vágta a szélsőliberálisok által csak mucsai nácinak tartott magyarságnak, hogy a falu életképtelen középkori csőkevény.

És kormányzati propaganda ide vagy oda, de most is óriási gondok vannak a vidékfejlesztés körül. Jól összefogott, államilag finanszírozott komplex programok híján a kistelepülések lakosságmegtartó ereje továbbra is csekély. Ősi falvaink kiürülése rohamos, sok helyütt csak a roncsársadalmi létbe süppedt, nyomor által röghöz kötött, lesüllyedt rétegek maradnak, gyökeresen eltávolodva a szerves paraszti kultúrától.

Ha pedig Somogyország szomorú sorsát szemléljük, akkor elmondhatjuk, hogy az itteni, mintegy 120 ezer lakóingatlan jó egyhatoda már most is üresen, jobbára eladhatatlanul áll, ha pedig az utóbbi két-három év ütemében fogy a népesség, akkor azt kell mondani, hogy 130-140 év múlva nullára fogy a megye lakossága. Ideje lenne a kormányzati odafigyelésnek, hogy elkerüljük a kistelepülések Kakpusztává válását. Kakpuszta tulajdonképpen egy ikonja annak a tragédiának, ami ezeket a kistelepüléseket sújtja; valamikor iskolája, temploma, csendőrorse, kocsmája volt, több százan lakták, viszont 2006-ban meghalt az utolsó lakója is, az erdő visszafoglalta a romossá vált települést; erről viszont majd később szeretnék mesélni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén képviselő úr: „Gyermekvédelem 2.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy régebbi napirend utáni felszólalásomban a szigetszentmikló-

si eset kapcsán a gyermekvédelmi jelzőrendszer működésének az akadozásáról beszéltem, s arra gondoltam, hogy a továbbiakban pedig a gyermekvédelmi jelzőrendszernek és magának a gyermekvédelem rendszerének bizonyos résztvevőiről szeretnék beszélni, elsősorban működésük anomáliájáról, illetve a működésük nehézségeiről szeretnék beszélni, ami nagyon sokszor akadályozza azt, hogy hatékonyan részt tudjanak venni a gyermekvédelmi jelzőrendszer működtetésében.

A mai napi napirend utáni felszólalásomban a gyermekvédelmi jelzőrendszer egyik legfontosabb résztvevőjéről, a gyermekjóléti szolgálatokról szeretnék beszélni. A gyermekjóléti szolgálatokról, amelyeknek dolgozói ugyanabban a cipőben járnak, mint a szociális ellátórendszer országosan bármelyik másik dolgozója, vagyis ott tartanak, hogy másfél éve már szinte, vagy most már azt is mondhatjuk, hogy évek óta folyamatosan csak hallanak a szociális életpályamodell bevezetéséről, a nagyon rossz állapotban lévő bérrendszerük helyzetének megváltoztatásáról, de sajnos azt kell tapasztalniuk, hogy folyamatosan csak hitegetik őket. Most a legutóbbi ígéret az, hogy jövő év január 1-jével bevezetésre kerül a szociális életpályamodell, de mint mondtam, már évek óta tart ez az ígéretés, a rendszerben részt vevők sem bíznak már annyira abban, hogy ez meg fog történni.

Amikor ma Magyarországon ott állunk, hogy egy nagyon fontos feladatot, egy gyermekjóléti szolgálat családgondozói feladatát ellátó ember nagyon sok esetben rosszabb anyagi helyzetben van, mint azok, akiken segítenie kellene, mint azok, akiket el kellene látnia, és nagyon sok esetben gondolkoznia kell azon, hogy vagy tovább folytatja a hivatását, vagy sajnos pályaelhagyóként nagyon sok esetben Nyugatra menekülve, akár egy ápoló-gondozói feladatot is ellátva - nagyon jó minőségű, nagyon jó végzettségű és nagyon jó diplomával rendelkező emberekről beszélünk -, tehát inkább azt választják, hogy akár ápoló-gondozói vagy akár egészségügyi kiegészítő munkát végezzenek Nyugat-Európa valamelyik országában helyett, hogy a hivatásukat látnák el. Az első probléma ez, amit meg kellene oldani, hogy a főiskoláinkon, egyetemeken kiművelt szociális szakembereket ne hagyjuk elveszni, az ő tudásukat ne hagyjuk elveszni, és igenis tartsuk meg őket a szakmában a szakmájukat elismerő fizetéssel.

A másik nagy probléma a szolgáltatás finanszírozásának a kérdése. '97 óta életbe lépett a gyermekvédelmi törvény. Én magam is bő 10-15 évvel ezelőtt gyermekjóléti szolgálatnál családgondozóként dolgoztam, már akkor is jelentkezett problémaként az, hogy egy-egy családgondozónak sokkal magasabb ügyszámmal kell dolgoznia, mint amit a jogszabályok előírnak; na, ez 2015-re sem változott meg, és a lépéseket sem látjuk, hogy ez megváltozna. Hogy várhatunk el minőségi munkát valakitől, aki egyrészt alulfizetett, másrészt pedig a munkája alapján az általa, a törvény által előírt és egyébként, ami meg is felel egy nyolcórás munkavégzésben egy ember terhelhetőségé-

nek, annak az esetszámnak a két-háromszorosával, nagyon sokszor öt-hatszorosaival is dolgoznia kell?

A másik, ami problémát okoz, az a finanszírozásnál az, hogy nem teszünk különbséget, ugyanazt a finanszírozást kapja egy nyugat-magyarországi kisváros is, ahol a bűnözési ráta sokkal kisebb vagy a problémás esetek száma sokkal kisebb. Vegyük akár példának Kőszeget Nyugat-Magyarországon, ugyanakkora és ugyanolyan feltételű normatívát kap a gyermekjóléti szolgáltatás működtetésére, mint mondjuk, Ózd, ahol nagyon jól tudjuk, hogy milyen leterheltséggel és milyen problémákkal szembesülhetnek az ott lévő gyermekjóléti szolgálat dolgozói.

És ha már ezekről a problémákról beszéltem, amikkel ők szembesülnek, még mindig nem kapják meg a gyermekjóléti szolgálatnál dolgozó családgondozók azt a törvényi védelmet, ami megilletné őket, ugyanis nagyon sokszor az az oka annak, hogy nem tesznek semmit, hogy félelemben tartják őket abban a lakókörnyezetben élők, ahová nekik naponta, nap mint nap ki kell járniuk. Hogyha a büntető törvénykönyvben ők mint közfeladatot ellátó személy maga-

sabb védelmet kapnának, az elképzelhető, illetve más jogszabályokban is akár a testi épségüket is védő magasabb védelmet kapnának, akkor ez elősegítené azt, hogy munkájukat még hatékonyabban tudják végezni.

Úgy gondolom, abban, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer nem működik rendesen, nagyon sokszor a legkevésbé azok hibáznak, akik ennek a résztvevői, nagyon sok esetben a kormányzati hozzáállás és a törvényi környezet, a törvényi háttér az, ami ezt akadályozza. Sorozatommal ezekre az anomáliákra és hibákra szeretnék rávilágítani, bízva abban, hogy talán ezekből valami meg fog változni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülését, ezzel az ülésnapot bezárom.

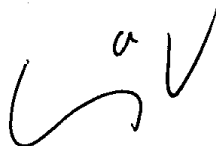
(Az ülésnap 23 óra 29 perckor ért véget.)

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)